

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Punjabi
September 2021

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਪ੍ਰਾਣ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲਾ ਪਰਾਨੇਸ਼ੁਰ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੀ ਮਿੱਠੀ ਮੁਰਲੀ ਸੁਣਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਣ ਬਚਾਉਣ?
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਹੜਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਤਕਦੀਰਵਾਨ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:- ਸਾਡੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਤਕਦੀਰ ਬਨਾਉਣ ਖੁਦ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਸਾਨੂੰ ਭਗਤੀ ਦਾ ਫਲ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਨੇ ਜੋ ਪੰਖ ਕੱਟ ਦਿੱਤੇ ਹਨ - ਉਹ ਪੰਖ ਦੇਣ, ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਜਾਣ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਚੇ ਤਕਦੀਰਵਾਨ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
- ਗੀਤ:- ਯੇ ਕੋਣ ਆਜ ਆਇਆ ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਇਹ ਕੋਣ ਆਕੇ ਮੁਰਲੀ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਘੋਰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਮੁਰਲੀ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹੋ - ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ, ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਪਰਾਣੇਸ਼ਵਰ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ। ਉਹ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲਾ ਈਸ਼ਵਰ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਹੋ ਈਸ਼ਵਰ ਦੁਖ ਤੋਂ ਬਚਾਓ। ਉਹ ਹੱਦ ਦੀ ਮਦਦ ਮੰਗਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ - ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਮਦਦ ਕਿਉਂਕਿ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਨਾ ਆਤਮਾ ਗੁਪਤ ਹੈ, ਬਾਪ ਵੀ ਗੁਪਤ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਬੱਚੇ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਵੀ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਗੁਪਤ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਵੀ ਗੁਪਤ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇਣ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਹੈ ਸ਼੍ਰੀਮਤਾ। ਸਰਵ ਸ਼ਾਸਤਰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠੀ ਗੀਤਾ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝ ਗਏ - ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਥਾ ਵੀ ਸਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਹੈ। ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਮਰ ਕਥਾ, ਅਮਰਪੁਰੀ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਅਤੇ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੀ ਹੈ। ਗੱਲ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਮ੍ਰਿਤੂ ਲੋਕ। ਭਾਰਤ ਹੀ ਅਮਰਪੁਰੀ ਸੀ - ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਅਮਰ ਬਾਬਾ ਨੇ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਾਰਵਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦ੍ਰੋਪਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਮਿੱਠੀ - ਮਿੱਠੀ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨੀ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੋਵੇ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਹੀ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਆਤਮਾ ਸੇ ਪਰਮਾਤਮਾ। ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਭੁੱਲ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਫਸੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਹੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਇਹ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਡਰਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵੀ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਬੰਨੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਅੱਜਕਲ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੰਗਾਮਾ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਾਲੇ ਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ, ਜੋ ਬਾਪ ਨਾਲ ਵਿਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਵਿਨਾਸ਼ਨਤੀ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਰੇਬਰ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਲੱਗੀ ਸੀ, ਬਾਪ ਨੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ। ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਟੋਟਲ ਵਿਨਾਸ਼ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਟੋਟਲ ਵਿਨਾਸ਼ ਤਾਂ ਹੋਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਫਿਰ ਪੁਲਾੜ ਹੋ ਜਾਏ। ਮਨੁੱਖ ਕੋਈ ਵੀ ਨਾ ਰਹਿਣ ਸਿਰਫ 5 ਤੱਤਵ ਰਹਿ ਜਾਣ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਪੁਲਾੜ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਮਨੁੱਖ ਕਿਥੋਂ ਆਉਣ। ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅੰਗੂਠਾ ਚੂਸਦਾ ਹੋਇਆ ਪਿੱਪਲ ਧੇ ਪੱਤੇ ਤੇ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ। ਬਾਲਿਕ ਇਵੇਂ ਆ ਕਿਵੇਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਲਿਖ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਗੱਲ ਹੀ ਨਾ ਪੁੱਛੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਦਵਾਰਾ ਇਹਨਾਂ ਵਿਧਵਾਨਾਂ, ਭੀਸ਼ਮ ਪਿਤਾਮਹ ਆਦਿ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੇ ਬਾਨ ਲਗਾਏ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਅੱਗੇ ਚੱਲਕੇ ਆਉਣਗੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਭਰੋਗੇ, ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਰਹੋਗੇ ਓਨਾ ਤੁਹਾਡਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਏਗਾ। ਹਾਂ ਵਿਘਨ ਵੀ ਪੈਣਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਆਸੁਰੀ ਸੰਪਰਦਾਏ ਦੇ ਇਸ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵਿਘਨ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਿਖਾ ਨਹੀਂ ਸਕੋਗੇ। ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਬਾਪ ਹੀ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਦਗਤੀ ਦਾ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦੇਣਗੇ ਨਾ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਦੀ ਸਰਵ ਵਿਆਪੀ ਮੰਨਿਆਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕੀ! ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਪਾਰਸ ਬੁੱਧੀ ਬਣਕੇ ਪਾਰਸਨਾਥ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਮੰਦਿਰ ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਪਰ ਉਹ ਕੋਣ ਹਨ, ਕੀ ਕਰਕੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਪਾਰਸਨਾਥ ਦਾ ਵੀ ਮੰਦਿਰ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਪਾਰਸਪੁਰੀ ਸੀ। ਸੋਨੇ, ਹੀਰੇ, ਜਵਾਹਰਾਤ ਦੇ ਮਹਿਲ ਸਨ। ਕੱਲ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ। ਅਤੇ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਰਾ ਡਰਾਮਾ ਹੀ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅੱਜ ਭਾਰਤ ਕੀ ਹੈ, ਕਲ ਦਾ ਭਾਰਤ ਕੀ ਸੀ। ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝੀ ਰਹਿ ਨਾ ਸਕੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਸਮਝੀ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਬੈਠੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਹਨ ਹਠਯੋਗੀ। ਲੱਤ ਤੇ ਲੱਤ ਚੜਾ ਕੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ।

ਕੀ - ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਮਾਤਾਵਾਂ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ। ਬੈਠ ਵੀ ਨਾ ਸਕੋ। ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਚਿੱਤਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਇਹ ਕੁੱਝ ਕਰਨ ਦੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਕਾਇਦੇ ਸਿਰ ਤਾਂ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਉਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ। ਜਿਵੇਂ ਚਾਹੇ ਉਵੇਂ ਬੈਠੇ। ਬੈਠ ਕੇ ਥੱਕ ਜਾਓ ਤਾਂ ਲੇਟ ਜਾਓ। ਬਾਬਾ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਤੋਂ ਮਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹਿਜ ਸਮਝਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਬਿਮਾਰ ਹੋਵੇ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸੁਣਦੇ - ਸੁਣਦੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ - ਰਹਿੰਦੇ ਪ੍ਰਾਣ ਤਨ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਜਾਣ। ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ - ਗੰਗਾ ਜਲ ਮੁੱਖ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ... ਫਿਰ ਪ੍ਰਾਣ ਤਨ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲ ਜਾਣ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਭ ਹਨ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹਨ ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਵੇਂ ਹੀ ਪ੍ਰਾਣ ਤਨ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਣੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਆਇਆ ਹੀ ਹਾਂ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਘਰ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦਾ ਪਤਾ ਹੈ, ਨਾ ਆਤਮਾ ਦਾ ਪਤਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਨੇ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਪੰਖ ਕੱਟ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਆਤਮਾ ਉੱਡ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਨਾ ਬਣੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕਿਵੇਂ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਡਰਾਮਾ ਪਲੈਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਭ ਨੂੰ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰਾ ਝਾੜ ਜੜਜੜੀਭੂਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਅਵਸਥਾ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਇੱਥੇ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਏ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਠਹਿਰੇ ਨਹੀਂ, ਇੱਕਦਮ ਭੱਜ ਜਾਵੇ। ਸਾਰੇ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਈ। ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਵਾਪਿਸ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਲਾਅ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ। ਬਾਪ ਇਹ ਸਭ ਰਾਜ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ। ਫਿਰ ਵੀ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ, ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਬਣਨਾ। ਬੀਜ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਾਰਾ ਝਾੜ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਏਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਭ ਜਾਣ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ - ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਬੀਜ ਰੂਪ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹੀ ਸ਼ਾਮ ਸੁੰਦਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕੋਈ ਤਕਸ਼ਕ ਸੱਪ ਨੇ ਡੰਗਿਆ ਤਾਂ ਕਾਲਾ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਤਾਂ ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਚੜਨ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਕਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਰਾਮ ਨੂੰ ਵੀ ਕਾਲਾ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਲਾ ਕਿਸ ਨੇ ਡੰਗਿਆ! ਕੁੱਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣਗੇ। ਨਿਸ਼ਚੇ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਕਦੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਗੇ। ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤੇ ਤਦਵੀਰ ਵੀ ਕੀ ਕਰਨਗੇ। ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਹ ਬੈਠਦੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹਨ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਇਤਨਾ ਵੀ ਨਿਸ਼ਚੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇਣ। ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਆਦਮੀ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲੇਜ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਕੀ ਸਮਝੇਗਾ, ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਆ ਕੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਫਿਰ ਕੀ ਆਕੇ ਕਰਨਗੇ। ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਨੈਕਰ ਚਾਕਰ ਸਭ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਅੱਗੇ ਜਾ ਕੁੱਝ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਗੇ ਪਰ ਹੈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਹੰਗਾਮਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਤੁਫ਼ਾਨ ਵੱਧਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੰਨੇ ਸੈਂਟਰਜ਼ ਹਨ, ਕਈ ਆਕੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣਗੇ ਵੀ। ਇਹ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਥਾਪਨਾ। ਵਿਨਾਸ਼ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਾ ਹੈ। ਵਿਨਾਸ਼ ਤੇ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਨਮ ਘੱਟ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਝਾੜ ਦੀ ਟ੍ਰਿਧੀ ਤਾਂ ਹੋਣੀ ਹੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬਾਪ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਰੇ ਧਰਮ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਆਉਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਜਾਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਉਦੋਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਆਉਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਹਾਲੇ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਰਖਵਾਲੇ ਭਗਵਾਨ। ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਭਗਤਾਂ ਤੇ ਆਪਦਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਭ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਸਭ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ ਕਲਿਯੁਗ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਰਾਮਰਾਜ ਹੈ ਸਤਿਯੁਗ ਆਦਿ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰੇ ਆਸੁਰੀ ਰਾਵਣ ਸੰਪਰਦਾਏ ਹਨ ਨਾ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫਲਾਣਾ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਇਹ ਨਰਕ ਹੈ ਨਾ। ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਨਾਮ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਉਦੋਂ ਕੀ ਸੀ। ਜਰੂਰ ਨਰਕਵਾਸੀ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਨਰਕਵਾਸੀ ਹਾਂ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹੈਵਿਨਲੀ ਗੈਡ ਫਾਦਰ। ਉਹ ਹੀ ਆਕੇ ਹੈਵਿਨ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਣਗੇ। ਸਾਰੇ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਸੀਤਾਰਾਮ। ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਹਾਂ, ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤੁਸੀਂ ਹੋ। ਉਹ ਸਭ ਹਨ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀਆਂ ਸੀਤਾਵਾਂ। ਬਾਪ ਹੈ ਰਾਮ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਕਰੋ ਤਾਂ ਮੰਨਦੇ ਨਹੀਂ। ਰਾਮ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਤੀਸਰਾ ਨੇਤਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵੱਖਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਹੋ ਗਏ ਹੋ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਸਭਨੂੰ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਵੀ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਤਾਂ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਉਣ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਰਵਿਸ ਵੀ ਆਪਣੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਗੱਲ ਯਾਦ ਰੱਖੋ - ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਦਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਰਸਤਾ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸਕੇ। ਸਰਵ ਦਾ ਰੂਹਾਨੀ ਸਰਜਨ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਆਕੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨਜੈਕਸ਼ਨ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਆਤਮਾ ਹੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸਰਜਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਵੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਆਤਮਾ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੀ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨਜੈਕਸ਼ਨ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਰੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬੁੱਧੀ ਯੋਗ ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਲਗਾਓ ਤਾਂ ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਓਗੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਪਾਰਸ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਬਿਮਾਰ ਹੋਵੇ, ਤਕਲੀਫ਼ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ।

2. ਆਪਣੀ ਉੱਚੀ ਤਕਦੀਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਨਿਸ਼ਚੇਬੁੱਧੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਯੋਗ ਆਪਣੇ ਸਵੀਟ ਸਾਈਲੈਂਸ ਹੋਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਦਾ ਕੰਮਬਾਇੰਡ ਸਵਰੂਪ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਵਾਰਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਭਵ ਜੇ ਬੱਚੇ ਨਿਰੰਤਰ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਦਾ ਸਾਥ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮੱਸਿਆ ਆਏਗੀ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਕੰਮਬਾਇੰਡ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਗੇ, ਘਬਰਾਉਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਕੰਮਬਾਇੰਡ ਸਵਰੂਪ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਦੀ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਬੋਝ ਬਾਪ ਦੇ ਉੱਪਰ ਰੱਖ ਖੁਦ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਹੋ ਜਾਓ। ਤਾਂ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤੇ ਸਮਾਨ ਦਿਨ - ਰਾਤ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਮਨ ਵਿੱਚ ਡਾਂਸ ਕਰਦੇ ਰਹੇਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਦਾ ਨਿਵਾਰਨ ਕਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟਮਨੀ ਹਨ।

ਮਾਤੇਸ਼ਵਰੀ ਜੀ ਦੇ ਅਨਮੋਲ ਮਹਾਂਵਾਕ - "ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਦਾ ਕੰਨਟਰਾਸਟ"

ਯੋਗ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਹਨ, ਯੋਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਯਾਦ ਨੂੰ। ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਯਾਦ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਯੋਗ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਗੁਰੂ ਲੋਕ ਜੇ ਵੀ ਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਵੱਲ ਹੀ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਪੂਰਾ ਪਰਿਚੈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸਲਈ ਯੋਗ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸਿੱਧੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਯੋਗ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦੋਨੋਂ ਬਲ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਦੋਨਾਂ ਦੇ ਪੁਰਸਾਰਥ ਨਾਲ ਮਾਈਟ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਵਿਕ੍ਰਮਾਜੀਤ ਬਣ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਜੀਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਯੋਗ ਅੱਖਰ ਤੇ ਸਾਰੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਜਿਸ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਪਰਿਚੈ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਵਾਰਾ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਪਰਿਚੈ ਦੇ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਸਿੱਧੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਯੋਗ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਪਾਸਟ ਵਿਕਰਮਾਂ ਦੇ ਬੋਝ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਵੀ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੱਗੇ ਸਾਨੂੰ ਕਿਹੜਾ ਕਰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂ? ਜੀਵਨ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਹੈ ਸੰਸਕਾਰ, ਆਤਮਾ ਵੀ ਆਦਿ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ ਪਰ ਕਰਮ ਨਾਲ ਉਹ ਸੰਸਕਾਰ ਬਦਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਯੋਗ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਤਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਬੱਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਦੋਨੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੋਲੋਂ। ਕਰਮ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਛੁੱਟਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੋਲੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜੇ ਵਿਕਰਮਾਂ ਨਾਲ ਕਰਮ ਬੰਧਨ ਬਣਾਏ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਦੇ ਲਈ ਸਾਡੇ ਕਰਮ ਵਿਕਰਮ ਨਾ ਬਣਨ ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਦੋਨਾਂ ਦਾ ਬੱਲ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਕੋਈ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਯੋਗ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦੋਨੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਲੈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਵਿਕਰਮ ਭਸਮ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਰਮ, ਅਕਰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕਰਮ- ਅਕਰਮ - ਵਿਕਰਮ ਦੀ ਗਤੀ ਬਹੁਤ ਗਹਿਣ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਬਲ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦਵਾਰਾ ਇਹ ਯੋਗ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਬਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਪਰ ਉਸ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਬਲਵਾਨ ਦਵਾਰਾ ਹੀ ਬਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਜੜ੍ਹ (ਸੰਸਕਾਰ) ਇਵੇਂ ਦੇ ਬਣਾਉਣੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖ ਮਿਲੇ। ਤਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਕੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਸੁੱਧ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਦੀ ਬੀਜ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੁੱਧ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਅਸੀਂ ਅੱਧਾਕਲਪ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਬਣਾਂਗੇ। ਅੱਛਾ - ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਤਕਦੀਰ ਭਵਿੱਖ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਰਾਜਯੋਗ ਹੈ ਹੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਤਕਦੀਰਵਾਨ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਮੁੱਖ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਕੀ ਹੋਣਗੀਆਂ?
- ਉੱਤਰ:- 1. ਤਕਦੀਰਵਾਨ ਬੱਚੇ ਕਾਇਦੇਸਿਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣਗੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਇਦੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਠੱਗਣਗੇ ਨਹੀਂ। 2. ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਸ਼ੌਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਮਝਾਉਣ ਦਾ ਵੀ ਸ਼ੌਕ ਹੋਵੇਗਾ। 3. ਪਾਸ ਵਿੱਚ ਉਨਰ ਬਣ ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਲੈਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਗੇ। 4. ਕਦੀ ਕਿਸੀ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ। ਕਦੀ ਕੋਈ ਉਲਟਾ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ।
- ਗੀਤ:- ਤਕਦੀਰ ਜਗਾਕੇ ਆਈ ਹਾਂ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ। ਨਵਿਆਂ ਨੇ ਵੀ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣਿਆਂ ਨੇ ਵੀ ਸੁਣਿਆ, ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਸੁਣਿਆ। ਇਹ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਹੈ। ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਤਕਦੀਰ ਬਣਾਉਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਹੈ, ਕੋਈ ਸਰਜਨ ਬਣਨ ਦੀ, ਕੋਈ ਬੈਰਿਸਟਰ ਬਣਨ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਕਦੀਰ ਦਾ ਏਮ ਓਬਜੈਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਕਦੀਰ ਬਣਾਉਣ ਬਗੈਰ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਕੀ ਪੜ੍ਹਨਗੇ। ਹੁਣ ਇੱਥੇ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵੀ ਤਕਦੀਰ ਬਣਾਕੇ ਆਏ ਹਾਂ - ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣਾ ਰਾਜਭਾਗ ਲੈਣ। ਇਹ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਰਾਜਯੋਗ। ਉਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਬੈਰਿਸਟਰ, ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਸਰਜਨ ਆਦਿ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਣਦੇ - ਬਣਦੇ ਹੁਣ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਟਾਈਮ ਬਹੁਤ ਥੋੜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਤਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹ ਤਕਦੀਰ ਹੈ ਇਸ ਮ੍ਰਿਤੂਲੇਕ ਦੇ ਲਈ, ਇਸ ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਹਾਡੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਤਕਦੀਰ ਬਣਾਕੇ ਆਏ ਹੋ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜ - ਭਾਗ ਮਿਲੇਗਾ ਕੌਣ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਹੀ ਵਰਸਾ ਪਾਉਣਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਡਾਕਟਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ। ਅੱਛਾ ਜੱਦ ਬੁੱਢੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ? ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਜਾਨ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਵੇ, ਸਾਨੂੰ ਸਦਗਤੀ ਦਵੇ। ਇੱਥੇ ਤੋਂ ਨਿਕਾਲ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਲੈ ਜਾਓ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਵੀ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ - ਇਸ ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਕੀ ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਟੀਚਰ ਤੋਂ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਵਰਸਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਆਜੀਵਿਕਾ ਤਾਂ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਦਾ ਵਰਸਾ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵੀ ਆਪਣੀ ਕਮਾਈ ਕਰੀਏ। ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਕਮਾਈ ਕੁਝ ਹੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਂ, ਕੋਈ - ਕੋਈ ਗੀਤਾ ਆਦਿ ਚੰਗੀ ਪੜ੍ਹਕੇ ਫਿਰ ਗੀਤਾ ਤੇ ਭਾਸ਼ਣ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਅਲਪਕਾਲ ਸੁੱਖ ਦੇ ਲਈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਇਸ ਮ੍ਰਿਤੂਲੇਕ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਬਣਾਉਣ ਆਏ ਹਾਂ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਿਲਕੀਯਤ ਵੀ ਸਭ ਭਸਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਹੱਥ ਫਿਰ ਵੀ ਖਾਲੀ ਜਾਣਗੇ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਮਾਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਉਹ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਹੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਤਕਦੀਰ ਬਣਾਉਣ ਆਏ ਹੋ। ਉਹ ਬਾਪ ਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਸੰਗਮ ਤੇ, ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਲਈ ਕਮਾਈ ਸਿਖਾਉਣ। ਹੁਣ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਦਿਨ ਹਨ। ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਸਾਡਾ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ। ਕੋਈ ਤਕਦੀਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਗੋਇਆ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਹੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇਸਤਰੀ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ, ਪੁਰਸ਼ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ, ਬੱਚੇ ਪੜ੍ਹਨਗੇ ਮਾਂ - ਬਾਪ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਨਗੇ। ਇਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਆਏ। ਪਰ ਮਾਇਆ ਦਾ ਤੂਫਾਨ ਲੱਗਣ ਨਾਲ ਅਸਚਰਿਆਵਤ ਸੁੰਨਤੀ, ਕਬੱਤੀ ਬਾਪ ਦਾ ਬੰਨਤੀ, ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਵੰਤੀ ਫਿਰ ਵੀ...ਹਾਯ ਕੁਦਰਤ, ਡਰਾਮਾ ਦੀ। ਡਰਾਮਾ ਦੀ ਹੀ ਗੱਲ ਹੋਈ ਨਾ। ਬਾਪ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਓਹੋ ਡਰਾਮਾ, ਓਹੋ ਮਾਇਆ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਫਾਰਕਤੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ! ਇਸਤਰੀ - ਪੁਰਸ਼ ਇੱਕ - ਦੋ ਨੂੰ ਡਾਈਵੇਰਸ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਾਰਕਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਡਾਈਵੇਰਸ ਦੇ ਨਾ ਸਕਣ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਆਏ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੱਚੀ ਕਮਾਈ ਕਰਾਉਣ। ਬਾਪ ਥੋੜੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਖੱਡੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣਗੇ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ, ਰਹਿਮਦਿਲ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਲਿਬ੍ਰੇਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਗਾਈਡ ਬਣ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਲੈਕਿਕ ਗੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ- ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭਨੂੰ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ ਮੱਛਰਾਂ ਸਦ੍ਰਿਸ਼ ਸਭ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਘਰ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਆਪ ਮੁਏ ਮਰ ਗਈ ਦੁਨੀਆਂ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣਾ ਚੇਲਾ ਛੀ - ਛੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਵੀ ਪੁਰਾਣੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਪੁਰਾਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਨਵਾਂ ਘਰ ਸਾਹਮਣੇ ਬਣਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਵੀ ਸਮਝੇਗਾ ਸਾਡੇ ਲਈ, ਬੱਚੇ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸਾਡੇ ਲਈ ਬਣ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਚਲੀ ਜਾਵੇਗੀ ਨਵੇਂ ਘਰ ਵੱਲ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਣਾਓ, ਇਹ ਕਰੋ। ਬੁੱਧੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਲੱਗੀ ਰਹੇਗੀ ਫਿਰ ਪੁਰਾਣਾ ਤੇੜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਮਤਵ ਸਾਰਾ ਪੁਰਾਣੇ ਤੋਂ ਮਿਟ ਨਵੇਂ ਨਾਲ ਜੁੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਗੱਲ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਮਮਤਵ ਮਿਟਾਉਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਲ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਸ੍ਰਰਗ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਰਜਾਈ ਪਦਵੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਜਿੰਨਾ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਹੇਗੇ, ਗਿਆਨ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਕਰੇਗੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਵੇਗੇ, ਉਂਨਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹੇਗਾ। ਬੜਾ ਭਾਰੀ ਇਮਤਿਹਾਨ ਹੈ। ਅਸੀਂ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਵਰਸਾ ਪਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣਨਾ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੈ ਨਾ। ਵੱਡੀ ਉਮਰ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੈ ਨਾ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ, ਜਿਨਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਓਗੇ ਉਂਨਾ ਫਾਇਦਾ ਹੈ। ਰਾਜਾ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪੂਜਾ ਵੀ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਢੇਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਾਰੀ ਪੂਜਾ ਬਣਦੀ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ - ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਰਾਮਰਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹੋਣਗੇ ਹੀ ਦੇਵਤਾ।

ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ - ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਜੋ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਸਟ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੀ ਫਿਰ ਇਸ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਾਲ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਗੇ। ਮਾਲਿਕ ਰਾਜਾ - ਪੂਜਾ ਸਭ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਪਰਜਾ ਵੀ ਕਹੇਗੀ ਭਾਰਤ ਸਾਡਾ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਹੈ। ਬਰੇਬਰ ਭਾਰਤ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸੀ ਜਰੂਰ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਗਰੀਬ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਭਾਰਤ ਸਭ ਤੋਂ ਸਾਹੂਕਾਰ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ ਦੇਵਤਾ ਕੁਲ ਦੇ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਕੋਈ ਨੂੰ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੀਆਂ ਵੀ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੋ ਫਿਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਨਾ। ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਤਾਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ, ਸੇ ਲਿਖਕੇ ਆਓ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਸਿੱਧ ਕਰ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਪਦਵੀ ਕਿਵੇਂ ਪਾਈ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੋਂ ਉਹ ਪਦਵੀ ਪਾ ਰਹੇ ਹਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਹੈ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਸ਼ੰਕਰ ਦੇ ਵੀ ਚਿੱਤਰ ਹਨ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਨੂੰਪੁਰੀ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜੀ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਵਾਰਾ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਹੈ ਰਾਧੇ - ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਦੇ ਰੂਪ। ਹੁਣ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਕੌਣ ਹੋਇਆ? ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਇਹ ਲਿਖੇ ਕਿ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਨਿਰਾਕਾਰ ਸ਼ਿਵ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਹੀ ਚਿੱਤਰ ਤੇ ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਟਾਈਮ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਜੱਦ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਬੈਠੇ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਇਹ ਸਮਝਾਕੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ 21 ਜਨਮ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਵਰਸਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਸੁਣਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਧਾਰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਹੀ ਇਹ। ਚਿੱਤਰ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸ਼ਿਵ ਫਿਰ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਢੇਰ ਦੇ ਢੇਰ ਹੈ। ਜੱਦ ਤੱਕ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨਾ ਬਣਨ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨਾ ਬਣਨ, ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤਾਂ ਵਰਸਾ ਕਿਵੇਂ ਲੈਣਗੇ। ਕੁੱਖ ਦੀ ਪੈਦਾਇਸ਼ ਤਾਂ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਵੀ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਜਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਹਾਂ। ਉਹ ਗੁਰੂਆਂ ਦੇ ਚੇਲੇ ਅਤੇ ਫਾਲੋਰਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਹੀ ਬਾਪ ਟੀਚਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਸੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਨਿਰਾਕਾਰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਹੈ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ। ਨਿਰਾਕਾਰ, ਆਕੇ ਸਾਕਾਰ ਦਵਾਰਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਬੋਲਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਮੇਰੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਤੰਗ ਨਾ ਕਰੋ। ਆਤਮਾ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੈ ਪਤਿਤ ਆਤਮਾ। ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਬੁਲਾਉਂਦੀ ਹੈ - ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੋ ਗੰਡ ਫਾਦਰ। ਹੁਣ ਫਾਦਰ ਤਾਂ ਇੱਕ ਬੈਠਾ ਹੈ ਫਿਰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਇਹ ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਫਾਦਰ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਫਾਦਰ। ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹੁਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਜੋ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ, ਉਹ ਵੱਡਾ ਜਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਰਚਤਾ ਸਾਕਾਰ ਬਾਪ ਹੈ, ਉਹ ਵੱਡਾ? ਸਾਕਾਰ ਤਾਂ ਨਿਰਾਕਾਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਭ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿ ਵਿਨਾਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਪਾਰਲੋਕਿਕ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਜਾਨ ਲਈ। ਬਾਕੀ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮ੍ਰਿਤੂਲੇਕ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਮਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫਲਾਣਾ ਪਰਲੋਕ ਸਿਧਾਰਾ, ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਗਿਆ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰਲੋਕ ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਨੂੰ? ਸਤਿਯੁਗ ਤਾਂ ਇਥੇ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰਲੋਕ, ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ। ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਬੜੀ ਯੁਕਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੰਦਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਹੈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਿੰਦੀ। ਪਰ ਬਿੰਦੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਿਵੇਂ ਕਰੀਏ। ਫਲ ਫੁੱਲ ਆਦਿ ਕਿਵੇਂ ਚੜ੍ਹਾਏ ਜਾਨ, ਇਸਲਈ ਵੱਡਾ ਰੂਪ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਰੂਪ ਕੋਈ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭ੍ਰਿਕੁਟੀ ਵਿੱਚ ਚਮਕਦਾ ਹੈ ਅਜਬ ਸਿਤਾਰਾ... ਵੱਡੀ ਚੀਜ਼ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਾਇੰਸ ਵਾਲੇ ਝੱਟ ਉਸ ਨੂੰ ਫੜ੍ਹ ਲੈਣ। ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਪੂਰਾ ਪਰਿਚੈ ਮਿਲਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤਕਦੀਰ ਖੁੱਲੇ, ਹੱਲੇ ਤਕਦੀਰ ਨਹੀਂ ਖੁੱਲੀ ਹੈ। ਜੱਦ ਤੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਨਣ, ਇਹ ਨਾ ਸਮਝਣ ਕਿ ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ ਬਿੰਦੀ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਵੀ ਬਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਬਿੰਦੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਵੇਂ ਸਮਝ ਯਾਦ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣ। ਬਾਕੀ ਇਹ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ... ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਦਾ

ਵਿਘਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਗਿਆਨ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਡਾਂਸ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਦਗਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਤਾਂ ਅਚਾਨਕ ਹੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹੇਗੇ ਤਾਂ ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਵੇਗੇ। ਥੋੜਾ ਵੀ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਸਾਧਾਰਨ ਪੂਜਾ ਆਦਿ ਜਾਕੇ ਬਣਨਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਨਾਲੇਜਫੁਲ।

ਬਾਬਾ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਹੈ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਪਰ ਕੋਈ ਪਵਿੱਤਰ ਵੀ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਕਦੀ - ਕਦੀ ਪਤਿਤ ਵੀ ਇੱਥੇ ਲੁੱਕ ਕੇ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣਾ ਹੀ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਠੱਗਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਠੱਗਣ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਨਾਲ ਠੱਗੀ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ ਕੀ! ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੋਂ ਕਾਇਦੇਸਿਰ ਨਹੀਂ ਚਲਦੇ ਤਾਂ ਕੀ ਹਾਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਹੁਤ ਸਜਾਵਾਂ ਖਾਣੀਆਂ ਪੈਣਗੀਆਂ। ਦੂਜਾ ਫਿਰ ਪਦਵੀ ਵੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਇਦੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਣਗੇ ਨਾ - ਤੁਹਾਡਾ ਚਲਣ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਮਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਕੋਈ ਕਰੇ ਨਾ ਕਰੇ ਉਸ ਦੀ ਤਕਦੀਰ। ਸਜਾਵਾਂ ਤਾਂ ਖਾਕੇ ਵਾਪਿਸ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੀ ਹੈ, ਪਦਵੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਮਿਲੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਆਉਂਦੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਪਰ ਇੱਥੇ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਬਾਬਾ ਕੋਲੋਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸੂਰਗ ਦਾ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਰਾਜਾਈ ਪਦਵੀ ਪਾਵਾਂਗੇ। ਰਾਜਯੋਗ ਹੈ ਨਾ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਵੀ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਪਾਸ ਹੋਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਮਾਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ- ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਲਿੱਤੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ- ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਪਾਸ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਵੇਂ ਦੀ ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਮਿਲੇਗੀ, ਵਾਧਾ ਹੁੰਦੇ - ਹੁੰਦੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਜਾਈ ਪਦਵੀ ਹੈ ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ। ਜਿਹੜੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਗੁਪਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ। ਬਹੁਤ ਨਵੇਂ - ਨਵੇਂ ਪੁਰਾਣਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਅੱਗੇ ਨਿਕਲ ਜਾਣਗੇ। ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਜੀਵਨ ਬਨਾਉਣਗੇ। ਆਪਣੀ ਸੱਚੀ ਕਮਾਈ ਕਰਕੇ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵਰਸਾ ਪਾਉਣਗੇ, ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਹ ਵਰਸਾ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਲਿੱਤਾ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਣਗੇ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਸ਼ੌਂਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਜਰਾ ਵੀ ਸ਼ੌਂਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਮਝਾਉਣ ਦਾ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਭਗਵਾਨ ਵੀ ਕੀ ਕਰੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਕੇ ਉੱਚੀ ਤਕਦੀਰ ਬਨਾਉਣੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ।

2. ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਲ ਮਮਤਾਵ ਮਿਟਾ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਯੋਗ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਾਉਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਲਾਈਟ ਹਾਊਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਵਾਰਾ ਪਾਪ ਕਰਮਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਭਵ:

ਜਿੱਥੇ ਲਾਈਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਪ ਦਾ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਾਈਟ ਹਾਊਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਮਾਇਆ ਕੋਈ ਪਾਪ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾ ਸਕਦੀ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਪਾਪ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਜਿੱਥੇ ਪਾਪ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉੱਥੇ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਤਾਂ ਦ੍ਰਿੜ ਸੰਕਲਪ ਕਰੋ ਕਿ ਮੈਂ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਪਾਪ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਸੁਪਨੇ ਜਾਂ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਾਪ ਨੂੰ ਆਉਣ ਨਾ ਦਵੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਜੇ ਹਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋਕੇ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਰਸ਼ਿਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਰਜਾਈ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਮਤ ਤੇ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਹੀਂ
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਰਵਿਸ ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਿਸ ਗੱਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:- ਜਦੋਂ ਸਰਵਿਸ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਛੋਟੀ ਮੋਟੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ ਰੂਸੇ ਨਾ ਮਤਲਬ ਨਾਰਾਜ਼ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਜੇਕਰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੁਣਪਾਈ ਹੁੰਦੇ, ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਡਿਸਸਰਵਿਸ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨਾਲ ਵੀ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਲਟੇ ਕਰਮ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਅਜਿਹੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਅਡੋਪਸ਼ਨ ਹੀ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਪਤਿਤ-ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਜੋ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਤਿਤ ਬੱਚੇ ਹੀ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ। ਡਰਾਮੇ ਦਾ ਪਲੈਨ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਪਤਿਤ ਹਨ। ਪਤਿਤ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ। ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਪਾਦਰੀ ਲੋਕ ਹਨ, ਮੁੱਲੇ ਕਾਜ਼ੀ ਹਨ, ਬੇਧੀ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਕਿਸ ਨੇ ਬਣਾਇਆ? ਉਹ ਖੁਦ ਬਣੇ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਧਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ ਜੋ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ ਇਸਲਈ ਉਹ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਵੀ ਪੰਜ ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰਾਇਆ ਕਿਸਨੇ? ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਤਾਂ ਸੰਨਿਆਸ ਨਹੀਂ ਕਰਾਇਆ ਨਾ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਸਫਲਤਾ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵਾਇਸਲੈਸ ਦੁਨੀਆਂ। ਇਸ ਨਾਲ ਸਿੱਧ ਹੈ, ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਪਵਿੱਤਰ ਜਰੂਰ ਹੋਣਗੇ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਸਨ, ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹਨ। ਇਸ ਰਾਵਣਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹਨ ਹੀ ਸਭ ਪਤਿਤ। ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਤਾਂ ਲੈਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਵਿਕਾਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ 2 ਕਲਾਵਾਂ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਵਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਭਗਵਾਨ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ, ਭਗਵਤੀ ਸ੍ਰੀਸੀਤਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। 16 ਕਲਾ ਫਿਰ 14 ਕਲਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਚੰਦਰਮਾਂ ਦਾ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਨਾ ਬਣਾਏ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬਾਪ ਹੀ ਗਾਈਡ ਹੈ। ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦੀ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਾਨ ਹੈ। ਪਰ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਪਾਵਨ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨਿਰਾਕਾਰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਣੀ ਮਤ ਦਵਾਰਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਹੀ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਬੱਚਿਓ ਕਾਮ ਤੁਹਾਡਾ ਮਹਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ, ਇਹਨਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਓ, ਡਿੱਗਦੇ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਲਿਖਣਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕ੍ਰੋਧ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਕਾਲਾ ਮੂੰਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਕਾਮ ਦੇ ਲਈ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਕਾਲਾ ਮੂੰਹ ਕਰ ਲਿਆ। ਡਿੱਗ ਪਏ। ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਦੁਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਕੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਉਂਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਹੋਰ ਸਤਿਸੰਗਾ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੋਈ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਾਨੰਦ ਆਦਿ ਦੇ ਫੇਲਵੇਰਸ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਹੀ ਸੰਨਿਆਸ ਲੈਂਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਗ੍ਰਹਿਸਤੀ ਤਾਂ ਲੈਂਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਕੀ ਘਰਬਾਰ ਛੱਡਣ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਨਿਕਲ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਣਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਵੀ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਾਨੰਦ ਦੇ ਲਈ ਥੋੜੀ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਜੇਤੀ ਜੇਤ ਵਿੱਚ ਸਮਾਇਆ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਾਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਗਾਈਡ ਹੈ। ਗਾਈਡ ਬਗੈਰ ਕੋਈ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਡਾ ਬਾਪ, ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਨਾਲੇਜ਼ਫੁੱਲ ਵੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਬੀਜ ਰੂਪ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਬੀਜ ਨੂੰ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ। ਫਾਦਰ ਤਾਂ ਸਭ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸਾਡਾ ਗੈਡ ਫਾਦਰ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤਰਸ ਉਸ ਫਾਦਰ ਨੂੰ ਹੀ ਸਾਰਿਆਂ ਤੇ ਪਵੇਗਾ ਨਾ। ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਮਨੁੱਖ ਹਨ, ਕਿੰਨੇ ਜੀਵ - ਜੰਤੂ ਹਨ। ਉਥੇ ਮਨੁੱਖ ਥੋੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੀਵ - ਜੰਤੂ ਵੀ ਥੋੜੇ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕਿਚੜ ਪੱਟੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਅਨੇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਆਦਿ ਕਿੰਨੀਆਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਫਿਰ ਨਵੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਡਰਾਮਾ ਪਲੈਨ ਅਨੁਸਾਰ ਅਨੇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁਨਰ ਕੱਢਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਭ ਹਨ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਹੁਨਰ। ਪਾਰਲੋਕਿਕ ਬਾਪ ਦਾ ਹੁਨਰ ਕੀ ਹੈ? ਬਾਪ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਕੇ ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ, ਸਰੀਰ ਵੀ ਪਾਵਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਤਿਤ -

ਪਾਵਨ, ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ, ਸੁੱਖ ਕਰਤਾ, ਇੱਕ ਨੂੰ ਹੀ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਜਰੂਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਮਰਨ ਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਦੂਸਰਾ ਕੋਈ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਦਵੇਗਾ, ਇਸਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਗੋਡ ਫ਼ਾਦਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵੀ ਕਹਿਣਗੇ ਗੋਡ ਫ਼ਾਦਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ - ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਦੇ ਉੱਪਰ ਗੋਡ ਹੈ। ਗੋਡ ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਇੱਕ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਮ੍ਰਿਤੂ ਲੋਕ ਕੀ ਹੈ, ਅਮਰਲੋਕ ਕੀ ਹੈ! ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਵਰਗ ਨਰਕ ਸਭ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹੈ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸਤਿਯੁਗ ਸੀ, ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਵੀ ਕਿੰਨੇ ਨਵੇਂ - ਨਵੇਂ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਕੇ ਵਾਪਿਸ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲੈ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਲਾਇਕ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹੇ - ਇਨ੍ਹੇ ਜਨਮ ਲਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਆਕੇ ਸੂਦ੍ਰ ਤੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਹੈ ਸੰਗਮ। ਵਿਰਾਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੀ ਚੋਟੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਚੋਟੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਹਨ। ਖਾਲਸੇ, ਮੁਸਲਮਾਨ ਆਦਿ ਇਵੇਂ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਵੀ ਨਾ ਪਵੇ ਕੌਣ ਹਨ? ਬਾਕੀ ਚੀਨੀ ਹਨ, ਅਫਰੀਕਨ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਹੀ ਵੱਖਰੀ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸਚਨਾਂ ਦਾ ਵੀ ਭਾਰਤ ਨਾਲ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸਿੱਖੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੀ ਵੈਰਾਇਟੀ ਹੈ ਧਰਮ ਦੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਰਸਮ - ਰਿਵਾਜ ਪਹਿਰ ਵਾਈਸ ਸਭ ਵੱਖਰੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸਤਿਯੁਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਉੱਥੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਭ ਵੈਰਾਇਟੀ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਹਾਜ਼ਿਰ ਹਨ। ਹੁਣ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੀ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਣਗੇ। ਹਾਂ, ਨਵੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਾਵਨ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਇਸਲਈ ਜੇ ਨਵੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਕੁੱਝ ਨਾ ਕੁੱਝ ਉਸ ਆਤਮਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੁੰਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਵਿਵੇਕ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੇ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਜਰੂਰ ਸੁੱਖ ਮਿਲੇਗਾ। ਮਹਿਮਾ ਹੋਵੇਗੀ ਫਿਰ ਦੁੱਖ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ ਜਨਮ ਜਿਵੇਂ ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਫਿਰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੰਤ ਤੱਕ ਵਿਧੀ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਝਾੜ ਵੱਡਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਵਿਧੀ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇਸਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਉਪਾਏ ਕੱਢਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਕੁੱਝ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਡਰਾਮਾ ਪਲੈਨ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਧੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜਰੂਰ। ਨਵੇਂ ਪੱਤੇ ਆਉਂਦੇ ਜਾਣਗੇ ਫਿਰ ਟਾਲੀਆਂ ਆਦਿ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਕਿੰਨੀ ਵੈਰਾਇਟੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਬਾਪ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੋ ਹੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਏਗੀ। ਇਹ ਵੀ ਹਿਸਾਬ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਥੋੜੇ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਲਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਫੇਰ ਮਨੁੱਖ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣੀ ਵੀ ਦੇਣੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਹੁਣ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਥਾਪਨਾ ਬਾਪ ਹੀ ਕਰਣਗੇ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਮੈਂ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਵਿਨਾਸ਼ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਚਿੱਤਰ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਵੇਖੇ ਕਿੰਨੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਕੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ। ਉਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਹੌਸਲਾ ਆਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਕਲਿਯੁਗ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਸਤਿਯੁਗ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਰਾਜਸਵ ਅਸ਼ਵਮੇਧ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਰੂਦ੍ਰ ਗਿਆਨ ਯੱਗ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਹੂਤੀ ਪੈਣੀ ਹੈ - ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ। ਦੂਸਰੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੇ ਇਹ ਇਹ ਇਹ ਰਾਜਸਵ ਅਸ਼ਵਮੇਧ ਯਗ ਰਚਿਆ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਭੂਮੀ ਤੇ ਰਚਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਯੱਗ ਕੁੰਡ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸਵਾਹਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਯਗ ਕੁੰਡ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਯੱਗ ਕੁੰਡ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਯੱਗ ਕੁੰਡ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਸਾਰੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਖ਼ਲਾਸ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਕੁੰਡ ਪਵਿੱਤਰ ਨਵਾਂ ਹੋ ਜਾਏਗਾ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਆਉਣਗੇ। ਸਮੁੰਦਰ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਹੈ ਹੀ, ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਵੀਂ ਹੋ ਜਾਏਗੀ। ਉਥਲ - ਪੁਥਲ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਵੇਂ ਦੀ ਕੋਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੀ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਸਾਰੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਮੇਰੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੇਰੀ - ਮੇਰੀ ਕਹਿਣ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਮੈਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਥੋੜੇ ਹੀ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਮੁਨਾ ਨਦੀ ਦੇ ਕੰਠੇ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਕਹਾਣੀ ਬੈਠ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਸਰਵਿਸਬੁਲ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਝੋਲੀ ਭਰੇਗੀ, ਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਇਸਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਧਨ ਦਿੱਤੇ ਧਨ ਨਾ ਖੁਟੇ। ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਦਾਨ ਦੇਣ ਨਾਲ ਬਰਕਤ ਵਧੇਗੀ। ਤੁਹਾਡਾ ਤਾਂ ਹੈ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਧਨ। ਹੁਣ ਧਨ ਦਿੱਤੇ ਧਨ ਨਾ ਖੁਟੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾਨ ਦਵੇਗੇ ਉਨੀ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਦਾ ਕੰਧਾ ਜਿਵੇਂ ਝੂਲਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਤਵਾਈ ਮੁਆਫਿਕ ਬੈਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ - ਚੰਗੀ ਪੁਆਇੰਟਸ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਸੁਣਦੇ ਸਮੇਂ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਕੰਧਾ ਹਿੱਲੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਬੱਚੇ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਸਮੁੱਖ ਬਾਪ ਤੋਂ ਰਿਫਰੇਸ਼ ਹੋਣ। ਬਾਪ ਕਿਵੇਂ ਬੈਠ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਪੁਆਇੰਟ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਦੇਵੀ -

ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਨਰਕ ਹੈ। ਨਰਕ ਬਦਲਕੇ ਸ਼੍ਰਗ ਹੋਵੇਗਾ ਬਾਕੀ ਇੰਨੇ ਸਭ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰਗ ਜਿਵੇਂ ਕਲ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਕਲ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸੀ, ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਇਵੇਂ ਕਹਿ ਨਾ ਸਕੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਦੇ ਇੰਨੇ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਪੈਰਾਡਾਈਜ਼ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਸਭ ਧਰਮ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੜੀ ਸਹਿਜ ਗੱਲ ਹੈ। ਪਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਇਸ ਪਾਸੇ ਹੈ ਨਹੀਂ ਜੋ ਸਮਝ ਸਕਣ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਉ ਤਾਂ ਆਕੇ ਜਰੂਰ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣਗੇ ਨਾ! ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਪਾਵਨ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ ਵਾਈਸਲੈਸ ਵਰਲਡ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਹੈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਲਡ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅੱਜ ਦਿਨ ਤੱਕ ਜੋ ਵੀ ਪਾਸਟ ਹੋਇਆ ਉਹ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ। ਜੇ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਬਾਪ ਅੱਗੇ ਦੇ ਲਈ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਡਿਸਸਰਵਿਸ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਤਾਂ ਦੱਸਣਗੇ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੂਣਪਾਣੀ ਹੋ ਗਏ ਹੋ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਲੂਣਪਾਣੀ ਹਾਂ, ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਕਰੋ ਤਾਂ ਇਕਦਮ ਵਿਗੜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਨਾਲ ਦੁਰਗਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਰੁਸ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਨਾਲ ਵੀ ਰੁਸਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਰੁਸਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਕਦੀ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਤਾਂ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਰੁਸਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁਰਲੀ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹੈ। ਯਾਦ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਦਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਦੇਹਧਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਰੁੱਸ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਵਰਸਾ ਤਾਂ ਦਾਦੇ ਤੋਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਬਾਪ ਦਾ ਬਣੇ ਤਾਂ ਦਾਦੇ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਫਾਰਕਤੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਵਰਸਾ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਸੂਦ੍ਰ ਕੁਲ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ ਤਾਂ ਵਰਸਾ ਖਤਮ। ਏਡਾਪਸ਼ਨ ਰੱਦ ਹੋ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਅਜਿਹੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕਦਮ ਤਵਾਈ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਰੂਰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ- ਜੇਗ੍ਰਾਫੀ ਰਿਪੀਟ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੀ ਆਕੇ ਸ਼੍ਰਗ ਰਚਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸ਼੍ਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸ਼੍ਰਗਵਾਸੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਕੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬੁੱਧੀ ਰੂਪੀ ਝੋਲੀ ਵਿੱਚ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਭਰਪੂਰ ਕਰ ਫਿਰ ਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦਾਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹੇਗੀ। ਗਿਆਨ ਧਨ ਵੱਧਦਾ ਜਾਵੇਗਾ।

2. ਕਦੀ ਵੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਵਿਗੜਕੇ ਲੂਣਪਾਣੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਰਲੀ ਸੁਣਨੀ ਹੈ। ਤਵਾਈ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਹਮੇਸ਼ਾ ਪੁੰਨ ਦਾ ਖਾਤਾ ਜਮਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਸ਼ਿਕਸ਼ਕ ਭਵ:

ਅਸੀਂ ਮਾਸਟਰ ਸ਼ਿਕਸ਼ਕ ਹਾਂ, ਮਾਸਟਰ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਬਾਪ ਖੁਦ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਯਾਦ ਆਉਣ ਨਾਲ ਮੈਂ ਨਿਮਿਤ ਹਾਂ - ਇਹ ਖੁਦ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਪੁੰਨ ਦਾ ਖਾਤਾ ਜਮਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਕਰਾਉਣਾ - ਇਹ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਹੈ। ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਕਦੀ ਪਾਪ ਦਾ ਇੱਕ ਪਰਸੈਂਟ ਸੰਕਲਪ ਮਾਤਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਮਾਸਟਰ ਸ਼ਿਕਸ਼ਕ ਮਾਨਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪੁੰਨ ਦਾ ਖਾਤਾ ਜਮਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਬਾਪ ਸਮਾਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸੰਗਠਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਵਾਲੇ ਸੰਗਠਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਪਣੀ ਸੇਫਟੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਤੁਸੀਂ ਗੈਡ ਫਾਦਰਲੀ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਰੂਪ ਬਸੰਤ ਬਣ ਆਪਣੇ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਹੀ ਕੱਢਣੇ ਹਨ
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬਾਬਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹੜੀ ਸੰਜੀਵਨੀ ਬੂਟੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ?
- ਉੱਤਰ:- ਮਨਮਨਾਭਵ ਮਤਲਬ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਨਸ਼ਾ ਰਹੇ - ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਵਾਰਾ ਅਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਹੀ ਸੰਜੀਵਨੀ ਬੂਟੀ ਹੈ, ਜੋ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਕਦੀ ਮੁਰਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਾਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਇਹ ਕਾਲੇਜ ਹੈ ਨਾ। ਜਿਵੇਂ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਟੀਚਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਕਿਹੜਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਬੈਠੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸਤਿਸੰਗ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਵੇਦ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਏਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਉਹ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲ ਗਏ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਭਵਿੱਖ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਘਰ ਬੈਠਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾਵੇਗਾ, ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਫਲਾਣਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਾਸ ਕਰਾਂਗੇ, ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵਿਧਿਆਰਥੀ ਤੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਅਸੀਂ ਰੂਹਾਂ ਹਾਂ, ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਰੂਹ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਨਵਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਲਵਾਂਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਵਿਕਾਰੀ ਪਤਿਤ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਨਵਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਮਿਲੇਗਾ। ਇਹ ਸਮਝ ਹੁਣੇ ਹੀ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਪੜ੍ਹ ਰਹੀ ਹਾਂ, ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਓਨਾ (ਚਿੰਤਾ) ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਲਈ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਦੇਵਤਾ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਚਿੰਤਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵੀ ਕਰਨਗੇ। ਮਨਸਾ - ਵਾਚਾ - ਕਰਮਨਾ ਪਵਿੱਤਰ ਵੀ ਰਹਿਣਗੇ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ ਤੇ ਬਹੁਤ ਹਨ ਨਾ। ਸਾਰੇ ਸਟੂਡੈਂਟ ਲਾਈਫ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਧੰਧੇ - ਧੋਰੀ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਨਾਲ ਉਹ ਲਾਈਫ ਭੁੱਲ ਜਾਏਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਮਿਠਾਈ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਸਮਝੋਗਾ ਨਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਹਾਂ। ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਨੂੰ ਕਿ ਕਦੀ ਮਿਠਾਈ ਬਨਾਉਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕੀ? ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਿਆਰੀ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਦੇ ਲਈ ਧੰਧਾ ਵੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਨਾਲ - ਨਾਲ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਵਾਰਾ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਰਕਵਾਸੀ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਇਹ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਨਰਕਵਾਸੀ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਸੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਇਹ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬੀ. ਕੇ. ਹੋ, ਟੀਚਰਸ ਹੋ, ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ, ਨਰਕਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਫਿਰ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਆਸੂਰੀ ਸੰਪਰਦਾਈ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਵੀ ਪਤਿਤ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਪਤਿਤ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਗਲਾਨੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਕਾਮ, ਕ੍ਰੋਧ ਆਦਿ ਸਾਰੀਆਂ ਗਲਾਨੀ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਗਲਾਨੀ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਵਿਕਾਰ। ਸਨਿਆਸੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਥੋੜਾ ਕ੍ਰੋਧ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਅੰਨ ਉਵੇਂ ਦਾ ਮਨ, ਗ੍ਰਹਿਸਤੀਆਂ ਦਾ ਹੀ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਅਨਾਜ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ ਪਰ ਪੈਸੇ ਤਾਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਪਤਿਤਾਂ ਦਾ ਉਸ ਉੱਪਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤਾਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਪਤਿਤ ਦਾ ਅੰਨ ਪਤਿਤ ਹੀ ਬਣਾਏਗਾ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਉੱਪਰ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵੱਧਦਾ ਜਾਏਗਾ। ਸਾਰੇ ਚਾਹੁਣਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੀਏ, ਇਹ ਗੱਲ ਦਿਲ ਨਾਲ ਲੱਗ ਜਾਏਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਦੇ ਬਿਗਰ ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਹੇਲੀ - ਹੇਲੀ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਜਾਏਗਾ, ਜੋ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣਨੇ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਹੀ ਬਣਨਗੇ। ਕਹਿਣਗੇ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਜਰੂਰ ਬਣਾਂਗੇ। ਇਹ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਪਾਵਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਇਸਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ੋਤਯੁਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਨਾਉਣਗੇ। ਆਕੇ ਯੋਗ ਸਿਖਾ ਕੇ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਹੈ ਸਾਡਾ ਹੈਡ ਸਕੂਲ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਗੋਰਖਧੰਧਾ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਨਾਲ ਧੰਧਾ ਧੋਰੀ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਨਰਕਵਾਸੀ ਤੋਂ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਖਿਆਲ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਉਦੋਂ ਚੱਲਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਫੁਰਸਤ ਹੋਵੇ, ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਟਾਇਮ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਧੰਧੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਫ੍ਰੀ ਟਾਈਮ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ

ਇਹ ਯਾਦ ਕੇਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਕੇ ਲਿਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਗੈਡ ਫਾਦਰਲੀ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਹਾਂ। ਆਜੀਵਿਕਾ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਹੈ ਮਾਇਆਵੀ ਧੰਧਾ, ਇਹ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਆਜੀਵਿਕਾ ਹੈ, ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਲਈ ਤੇ ਸੱਚੀ ਕਮਾਈ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਬੁੱਧੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਘਰ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਆਏ ਹਨ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਚਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਗਾਂ ਖਾਣਾ ਉਗਾਰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਉਗਾਰਨਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਖਜਾਨਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਲਈ ਭੋਜਨ। ਇਹ ਯਾਦ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਵਾਰਾ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ - ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ, ਅਤੇ ਰਾਜ ਪਦਵੀ ਦੇ ਪਾਉਣ ਲਈ, ਇਹ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਬਦਲੇ ਅਵਸਥਾ ਮੁਰਝਾਈ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਜੀਵਨੀ ਬੂਟੀ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਣੀ ਹੈ, ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲੰਬੀਆਂ ਚੋੜੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਲਿਖ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਦਾ ਰਹਿਸ ਬੈਠ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਮਨਮਨਾ ਭਵ ਮਤਲਬ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦੇ ਰਹੋ, ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਰਹੋ, ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਕੋਈ ਖਿਟਪਿਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਮਿੱਠਾ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ। ਮਾਇਆ ਦੀ ਤਰਫ ਬੁੱਧੀ ਲੱਗ ਜਾਣ ਨਾਲ ਫਿਰ ਉਹ ਹੀ ਫਿਕਰਾਤ ਰਹੇਗੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਪਰ ਆਪਣੀ ਹੀ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਦਵਾਈ ਲੱਗੇਗੀ ਨਹੀਂ, ਘੁੱਟਕੇ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨੂੰ ਥੋੜੀ ਹੀ ਛੱਡ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਸਾਡੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਲਈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਾਡਾ ਕਲਿਆਣ ਹੈ। ਧੰਧਾ ਧੋਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਕੋਰਸ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ੍ਰਿਸਟੀ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਯਾਦ ਹੈ ਸੰਜੀਵਨੀ ਬੂਟੀ। ਇੱਕ - ਦੋ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸਤਰੀ - ਪੁਰਸ਼ ਇੱਕ - ਦੋ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਇਹ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਰਬ ਦਾ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਯਾਦ ਰਹਿਣਾ ਤਾਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਉਹ ਅਵਸਥਾ ਤਾਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੱਦ ਤੱਕ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੋਵੇ ਤੱਕ ਤੱਕ ਰੁਸਤਮ ਨਾਲ ਮਾਇਆ ਲੜਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਹੈ ਇੱਕ - ਦੋ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰ ਉੱਨਤੀ ਨੂੰ ਪਾਓ। ਆਫ਼ਿਸਰ ਲੋਕ ਨੈਕਰ ਨੂੰ ਵੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਯਾਦ ਕਰਾਉਣਾ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਇੱਕ - ਦੋ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਵਾਓ। ਮੰਜ਼ਿਲ ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਇਹ ਬਾਪ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਲੱਖਾਂ ਕਰੋੜਾਂ ਵਾਰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਇਹ ਸੁਣੋਗੇ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸਤਿਸੰਗ ਵਿੱਚ ਕਹਿਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹਨ ਫਿਰ ਸੁਣਨਗੇ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਸੁਣਦੇ ਆਏ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕੇਗਾ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਅੱਧਾਕਲਪ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਸਦਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜੱਜ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਬੱਚਾ ਕੋਈ ਉਲਟਾ ਕੰਮ ਕਰੇ ਤਾਂ ਬਦਨਾਮ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਾਉਣਗੇ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਨਿੰਦਕ ਠੇਰ ਨਾ ਪਾਵੇ ਮਤਲਬ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾ ਨਾ ਸਕਣ। ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹੋਕੇ ਆਸੂਰੀ ਕਰਮ ਤੋਂ ਡਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚਲਣ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਖਾਣਗੇ, ਪਦਵੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਪੁੱਛ ਵੀ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਤੁਹਾਡੀ ਮੱਤ ਤੇ ਠੀਕ ਚਲ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਦੀ ਪਹਿਲੀ - ਪਹਿਲੀ ਮਤ ਹੈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਕੋਈ ਵਿਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਬਾਬਾ ਕਿਹੜੇ ਵਿਕਰਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਪਤਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਦੱਸੋ। ਪਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਦੱਸ ਦੇਣਗੇ। ਇਹ - ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਭੁੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਰਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਵਿਕਰਮ ਹੈ ਕਾਮ ਵਿਕਾਰ ਦਾ, ਜਾਸਤੀ ਝਗੜਾ ਇਸ ਤੇ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹਿੰਮਤ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਝੁੰਡ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਹੇ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਵਿਆਹ ਕਰਨੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਹੈ ਕਲਪ ਦਾ ਸੰਗਮਯੁਗ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਥੋੜੀ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਕਹਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਸਭ ਨੂੰ ਹੱਕ ਹੈ ਬਣਨ ਦਾ। ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਮਹੀਨੇ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬੜੀ ਧੁਮਧਾਮ ਮਚਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਯੁੱਗ ਹੀ ਉੱਤਮ ਯੁੱਗ ਹੈ, ਜੱਦ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਨਰਕਵਾਸੀ ਤੋਂ ਸ੍ਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਾਮਨ ਗੱਲ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ। ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਉੱਤਮ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਮੌਕਾ ਵੇਖ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋ, ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਬਾ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹਾਂ। ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਸ੍ਵਰਗ ਦੇ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਭ ਇਮਤਿਹਾਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਹੈ, ਇਹ ਰਜਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਮਤਿਹਾਨ, ਜੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਕੋਈ ਪੜ੍ਹਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਾਬਾ ਖੁਦ ਪਰੋਪਕਾਰੀ ਹਨ, ਖੁਦ ਸ੍ਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ। ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਪ੍ਰਿੰਸ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਸੇਵਾ ਬਾਬਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਰਾਜਾ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਇੱਥੇ ਸਾਹੂਕਾਰ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਗਰੀਬ ਬਣ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਜੋ ਹੁਣ ਗਰੀਬ ਹਨ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਾਹੂਕਾਰ ਉੱਥੇ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਾ ਹੈ - ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਗਾਇਆ ਵੀ

ਹੋਇਆ ਹੈ - ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਸ੍ਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਏਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਫਖਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਨਰਕ ਵਾਸੀ ਤੋਂ ਸ੍ਰਗਵਾਸੀ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਯਾਦ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹਿਆ ਰਹੇਗਾ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਲਾਈਫ ਇਜ਼ ਦੀ ਬੈਸਟ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਕੇ ਬਣਨਾ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਰਾਣੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਰਾਜਾ ਬਣਕੇ ਫਿਰ ਰੰਕ ਬਣਾਂਗੇ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੁੱਛਣਾ ਹੈ ਕੀ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਸਭ ਕਹਿਣਗੇ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਂਗੇ। ਸੇ ਤਾਂ ਭਗਵਾਨ ਬਾਪ ਹੀ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ, ਕਿੰਨੀ ਸਹਿਜ ਗੱਲ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਗਰੀਬ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼।

ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਕੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਘੜਾ ਖਾਲੀ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਿੰਨਾ ਜੇ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨਗੇ ਸੇ ਪਾਉਣਗੇ। ਸੀੜੀ ਤੋਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਚੜ੍ਹੇ ਤਾਂ ਚਾਖੇ ਰਜਾਈ ਰਸ, ਡਿੱਗੇ ਤਾਂ ਚਕਨਾਚੂਰ। ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਿਆ, ਫਾਰਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇੱਕਦਮ ਥੱਲੇ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਸਪੂਤ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਆਪਣਾ ਹੀਰੋ ਵਰਗਾ ਜਨਮ ਬਨਾਉਣਗੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਬਹੁਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਜੇ ਕਰੇਗਾ... ਸਭ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਫਾਲੋ ਕਰੋ, ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਓ। ਜਿੰਨਾ - ਜਿੰਨਾ ਰਹਿਮਦਿਲ ਬਣੇਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਫਾਇਦਾ ਹੈ। ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇੰਨੀ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋਣਗੇ ਫਿਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕੋਗੇ। ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਨਾਪਾਸ ਹੋਇਆ ਸੇ ਹੋਇਆ। ਇਵੇਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੇ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਪਛਤਾਉਣਾ ਪਵੇ। ਫਿਰ ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕੋਗੇ। ਇਸਲਈ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣਾ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਉਣਾਂ ਕਰੋ। ਅੰਨਿਆ ਦੀ ਲਾਠੀ ਬਣੋ। ਕਲਪ - ਕਲਪਾਂਤਰ ਸ੍ਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਰੂਰ ਕਰਨਗੇ। ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ

ਹੈ, ਹੁਣ ਜੇ ਕਰੇਗਾ ਸੇ ਪਾਏਗਾ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਲਾਲ ਛਿਪੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ। ਰੂਪ - ਬਸੰਤ ਮਿਸਲ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਰਤਨ ਹੀ ਨਿਕਲਨ। ਧੁਤੀ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਉਲਟਾ - ਸੁਲਟਾ ਸੁਣਾਏ ਤਾਂ ਸਮਝੋ ਧੁਤੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸੰਭਾਲ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਬਾਪ ਤੋਂ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਤੱਤਪਰ ਰਹੋ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਆਪਣਾ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅੰਨਿਆ ਦੀ ਲਾਠੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕਦੀ ਕੋਈ ਉਲਟੀ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਏ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

2. ਮਾਨਸਾ - ਵਾਚਾ - ਕਰਮਨਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹਾਂ, ਭਗਵਾਨ ਸਾਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਸੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਦਰਪਣ ਦਵਾਰਾ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰਮੂਰਤ ਭਵ:
ਜਿਵੇਂ ਦਰਪਣ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜੇ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਪਸ਼ੱਟ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਦਰਪਣ ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਰੀਅਲ ਰੂਪ ਦੇ ਬਜਾਏ ਹੋਰ ਰੂਪ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਹੋਵੇਗਾ ਪਤਲਾ ਵਿਖਾਈ ਦਵੇਗਾ ਮੇਟਾ, ਇਸਲਈ ਤੁਸੀਂ ਇਵੇਂ ਦੇ ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਦਰਪਣ ਬਣ ਜਾਓ, ਜੋ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਦ ਦਾ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਵਾ ਸਕੇ ਮਤਲਬ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਦੇਹ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਆਪਣੇ ਦੇਹੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋ ਜਾਣ - ਅਸਲ ਸਰਵਿਸ ਇਹ ਹੈ, ਇਸੇ ਨਾਲ ਜੈ - ਜੈਕਾਰ ਹੋਵੇਗੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਗਿਆਨ ਸਵਰੂਪ, ਪ੍ਰੇਮ ਸਵਰੂਪ ਆਤਮਾ ਹਨ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਵੱਡਿਆਂ ਦਾ ਰਿਗਾਰਡ ਰੱਖਣਾ ਇਹ ਵੀ ਦੈਵੀਗੁਣ ਹਨ, ਜੋ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਚੰਗਾ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰਨਾ ਹੈ
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਭਗਤੀ ਦੀ ਰਸਮ ਰਿਵਾਜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਕਿਉਂ?
- ਉੱਤਰ:- ਕਿਉਂਕਿ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਦੇਕੇ ਸਦਗਤੀ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਦਾ ਫਲ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਮਿਲਣ ਨਾਲ ਭਗਤੀ ਦਾ ਜਿਵੇਂ ਡਾਇਵੇਰਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਜਦੋਂ ਹੈ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਲਬਧ ਦਾ ਸਮਾਂ ਤਾਂ ਭਗਤੀ, ਤਪ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਹੀ ਕੀ ਹੈ! ਉੱਥੇ ਇਹ ਕੋਈ ਵੀ ਰਸਮ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਨਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਇਹ ਗਿਆਨ ਸਿਖਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਉਹ ਵੀ ਭਗਤੀ ਹੀ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਸਿਰਫ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਸਿੱਖਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਦੇਲਵਾੜਾ ਮੰਦਿਰ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਵੀ ਰਾਜਯੋਗ ਦੀ ਤਪੱਸਿਆ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਜਗਤ ਅੰਬਾ ਵੀ ਹੈ, ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਵੀ ਹੈ। ਕੁਮਾਰੀ ਕੰਨਿਆ, ਅਧਰ ਕੁਮਾਰੀ ਵੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਲਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਰਾਜਾਈ ਦੇ ਚਿਤਰ ਵੀ ਖੜੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕੋਈ ਭਗਤੀ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਿਖਾਕੇ ਗਏ ਹਨ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੌਣ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਲਾਕੇ ਰਾਜਾਈ ਸਥਾਪਨ ਕਰਕੇ ਗਏ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਭਗਤੀ ਵੱਖ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਗਿਆਨ ਵੱਖ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਸੁਨਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸੁਣਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ। ਉਹ ਹੀ ਆਕੇ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਜੋ ਵੀ ਸਤਿਸੰਗ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਗਿਆਨ ਸਿਖਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਭਾਵੇਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ 108 ਜਗਤਗੁਰੂ, ਭਗਵਾਨ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿ ਮੈਂ ਸਭ ਦਾ ਪਰਮਪਿਤਾ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਕੋਈ ਪਰਮਪਿਤਾ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੈ। ਇਹ ਪੋਆਇੰਟਸ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰੀਆਂ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਨੂੰ ਡਾਇਵੇਰਸ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਲੇਕਿਨ ਜਦੋਂ ਗਿਆਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਨੂੰ ਡਾਇਵੇਰਸ ਦੇਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਜਦੋਂ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸ ਵਕਤ ਪਤਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਡਾਇਵੇਰਸ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਨਹੀਂ, ਉਹ ਤਾਂ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਸਮਝ ਮਿਲੀ ਹੈ ਕਿ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਲਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਰਾਜਯੋਗ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਭਗਤੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਭਗਵਾਨ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਉਹ ਕਦੇ ਭਗਤੀ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾਉਣਗੇ। ਭਗਤੀ ਦਾ ਫਲ ਹੈ ਹੀ ਗਿਆਨ। ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸਦਗਤੀ। ਕਲਯੁਗ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਭ ਦੁਖੀ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਦੁਖਧਾਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਭਗਤੀ ਦਾ ਫਲ ਮਤਲਬ ਸਦਗਤੀ ਦੇਣਾ। ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਲਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਜਿਸ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਰਾਜਾਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਰਾਜਯੋਗ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸ਼ਿਵ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੀ ਵੱਖ ਹੈ। ਜਰੂਰ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਰਤਵਿਆ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਿਆ ਹੈ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਰਾਜਯੋਗ ਦਾ ਗਿਆਨ ਲੈ ਕੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗ ਦਾ ਪ੍ਰਿੰਸ - ਪ੍ਰਿੰਸੀਜ਼ ਬਣਾਂਗੇ। ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਸਦਗਤੀ, ਨਰਕ ਨੂੰ ਦੁਰਗਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਕੀ ਜੋ ਇਹ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਲੈਣਗੇ, ਪਾਵਨ ਨਹੀਂ ਬਣਨਗੇ ਤਾਂ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੋਣਗੇ। ਕਲਯੁਗ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜੋ ਇਤਨੇ ਅਨੇਕ ਮਨੁੱਖ ਹਨ, ਉਹ ਜਰੂਰ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ। ਗੁੰਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਸਭ ਆਪਣੇ ਘਰ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਘਰ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਚੱਕਰ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਾਟਕ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਨੇਕ ਵਾਰੀ ਚੱਕਰ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤੇ ਬਣਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। 16108 ਦੀ ਮਾਲਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤੇ ਬਹੁਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਸਤਿਯੁਗ ਦਾ ਮਾਡਲ ਰੂਪ ਵੀ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਵੱਡੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਮਾਡਲ ਛੋਟਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸੋਨੇ ਦੀ ਦਵਾਰਿਕਾ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਦਵਾਰਿਕਾ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਹੁਣ ਦਵਾਰਿਕਾ ਵਿੱਚ ਕਹਾਂਗੇ ਜਾਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਕਹਾਂਗੇ। ਜਮੁਨਾ ਦਾ ਕਿਨਾਰਾ ਤੇ ਇੱਥੇ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਜਮੁਨਾ ਦਾ ਕੰਠਾ ਸੀ ਕੈਪੀਟਲ। ਦਵਾਰਿਕਾ ਕੈਪੀਟਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਿੱਲੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਜਮੁਨਾ ਨਦੀ ਵੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਮੁਨਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਪਰਿਸਤਾਨ ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੱਡੀ ਗੱਦੀ ਤੇ ਦਿੱਲੀ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਭਗਤੀ ਖਲਾਸ ਹੋ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ

ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੈਵੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਅੱਗੇ ਚਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਪਤਾ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੋਣ - ਕੋਣ ਕਿੰਨਾ ਪਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਤਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਫਲਾਣੇ - ਫਲਾਣੇ ਇੰਨੇ ਨੰਬਰ ਤੋਂ ਪਾਸ ਹੋਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਦੂਜੇ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਿਛਾੜੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਿਆਦਾ ਪਤਾ ਪਵੇਗਾ। ਕੋਣ - ਕੋਣ ਪਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਫਿਰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਹੋਣਗੇ। ਕਲਾਸ ਤਾਂ ਵੱਡਾ ਹੈ ਨਾ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਕਲਾਸ ਹੈ। ਸੈਂਟਰਜ਼ ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਵੱਧਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਕੋਈ ਆਕੇ 7 ਰੋਜ਼ ਦਾ ਕੋਰਸ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਲੈਣਗੇ। ਇੱਕ - ਦੋ ਰੋਜ਼ ਦਾ ਕੋਰਸ ਵੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਕਲਯੁਗ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਲਗਾਓ ਤਾਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ, ਪਾਰ੍ਹ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਵਜਾਉਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਕਲਪ ਪਹਿਲੋਂ ਪਾਰਟ ਵੱਜ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸੀ ਫਿਰ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਝਾੜ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਪਰ ਪਾਵਨ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਵਨ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਜਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਲੋਕ ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਨੂੰ ਪੂਜਦੇ ਹਨ। ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਹੈ - ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ। ਸਤਿਯੁਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਬਾਪ। ਬਰੋਬਰ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਇੱਕ ਜਨਮ ਪਹਿਲੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਰੂਰ ਉਹ ਸੰਗਮ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਦ ਕਿ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਲਯੁਗ ਬਦਲ ਸਤਿਯੁਗ ਆਉਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਪਤਿਤ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਲਿਟਰੇਚਰ ਛਪਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸਹਿਜ ਰਾਜਯੋਗ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਅੱਗੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਪੂਜਾ ਵੀ ਤਾਂ ਬਣਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਅਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਿਰਫ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਉਹ ਲੋਕ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਹੀ ਵੇਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਲੋਕ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਭਗਤੀ ਬਗੈਰ ਭਗਵਾਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਭਗਵਾਨ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਹੱਸਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਆਏਗਾ ਕਲਯੁਗ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਹੁਣ ਕਿੱਥੋਂ ਆਇਆ! ਕਲਯੁਗ ਦੀ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲੈ ਗਏ ਹਨ ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਸੋ ਬੋਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਬਗੈਰ ਸਮਝ ਦੇ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਬੇਸਮਝ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਸੁਵਵਿਆਪੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਬਾਹਰ ਤੋਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖੂਬਸੂਰਤ ਵਿਖਾਈ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਦੀ ਚਮਕ ਕਿੰਨੀ ਹੈ! ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੋਰ ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਸਤਿਸੰਗ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਅਵਾਜ਼ ਜਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਗੀਤ ਗਾਉਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਚਿਕਾਰਡ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ। ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਵੀ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੀਤਾਂ ਆਦਿ ਦਾ ਸਭ ਸਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਅਰਥ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਘੱਟ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ ਇਸਲਈ ਜੇ ਬਹੁਤ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਾਲੋ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਜਰੂਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਫਾਇਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਚੰਗਾ ਸਮਝਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਿੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਚੰਗਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੈਂਟਰਜ਼ ਤੇ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰੀ ਤਾਂ ਬੈਠੀ ਹੈ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਫਲਾਣੀ ਆਏ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਫਿਰ ਆਦਰ ਵੀ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਵੱਡੇ ਦਾ ਫਿਰ ਰਿਗਾਰਡ ਵੀ ਇਵੇਂ ਰੱਖਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਤਿੱਖੇ ਹਨ ਜਰੂਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਮਿਲੇਗੀ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਵੱਡੇ ਦੀ ਵੱਡੀ ਇੱਜਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟ ਦੀ ਜਰੂਰ ਜਿਆਦਾ ਇੱਜਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਇੱਜਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ - ਦੋ ਦਾ ਰਿਗਾਰਡ ਤਾਂ ਰੱਖਣਗੇ ਨਾ। ਬੈਰਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਵੱਡੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬੜਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਵਕੀਲ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਤਾਂ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਵੀ ਕੇਸ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਜਰੂਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹਨ ਤਾਂ ਰਿਗਾਰਡ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੈਂਟਰ ਸੰਭਾਲਣਾ ਹੈ। ਸਭ ਕੰਮ ਵੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਖਿਆਲਾਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਈ ਜਾਵੇ, ਪੂਰਾ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣੀਏ। ਬਾਪ ਆਏ ਹੀ ਹਨ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਉਣ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨੀ ਗੰਗਾ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤਰ ਸ਼ਨਾਨ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਪਾਵਨ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ। ਜਦ ਕਿ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ। ਉਹ ਆਏਗਾ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸੰਗਮ ਤੇ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ - ਆਪਣੀ ਆਪਣੀ ਰਸਮ - ਰਿਵਾਜ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਨੇਪਾਲ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਟਮੀ ਤੇ ਬਲੀ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਬੰਦੂਕ ਦੇ ਚਲਾਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਬਲੀ ਚੜ੍ਹਾਉਣਗੇ। ਵੱਡਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਧੱਕ ਤੋਂ ਬਛੜੇ ਨੂੰ ਕੱਟ ਦੇਵੇਗਾ। ਕੋਈ ਦੋ ਘੱਟ ਧੱਕ ਲਗਾਇਆ, ਇੱਕ ਧੱਕ ਨਾਲ ਨਾ ਮਰੇ ਤਾਂ ਉਹ ਬਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ, ਉਹ ਦੇਵੀ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ। ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਕਲਪਨਾ ਹੈ। ਕਲਪਨਾ ਨਾਲ ਫਾਲੋਰਸ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਫਿਰ ਇਹ ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣ ਸਕਣ। ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਿਸਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਹਾਂ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕਣ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਕਹਾਂਗੇ - ਸਰਵੋਤਮ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲਭੂਸ਼ਨ, ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝੋਗੇ। ਨਵਾਂ ਕੋਈ ਹੋਵੇਗਾ ਤੇ ਮੁੰਡਾ ਜਾਏਗਾ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਕਿਹਾ? ਸਵਦਰਸ਼ਨ

ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਤੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਹੈ। ਇਹ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ ਇਸਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਹਰ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਆਓ ਤੇ ਪਤਾ ਲੱਗੇ।

ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ। ਤੁਸੀਂ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਹਨਾਂ ਅਸੁਰਾਂ (5 ਵਿਕਾਰਾਂ) ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਲੜਾਈ ਹੈ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ ਹੋਰ ਕੋਈ ਲੜਾਈ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਜਿੱਥੇ ਅਸੁਰ ਹਨ ਉੱਥੇ ਦੇਵਤਾ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਵਾਲੇ। ਜੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਰੂਦ੍ਰ ਗਿਆਨ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਸਿਵਾਏ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਰੂਦ੍ਰ ਹੈ ਸ਼ਿਵ, ਫਿਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਕਿਥੋਂ ਆਇਆ। ਤੁਸੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਨਿਆਰੇ ਹੋ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਕਿੰਨੇ ਥੋੜੇ। ਚਿਤੀਆਂ ਨੇ ਸਾਗਰ ਨੂੰ ਹਪ ਕੀਤਾ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦੰਤ ਕਥਾਵਾਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੁਣ ਉਹ ਸਭ ਭੁੱਲ ਕੇ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੇ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੇ ਇੱਕ ਹੈ ਨਾ। ਹੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਿੰਗ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਈਸ਼ਵਰ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਦਾ ਸੁੱਖ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਲੇਜ਼ ਮਿਲੀ ਹੈ - ਆਤਮਾ ਕੀ ਹੈ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਮੂਲ ਵਤਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਾਂ, ਉੱਥੇ ਤੋਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ! ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸੀ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਉਹ ਲੋਕ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ 50 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪੁਰਾਣੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਪਰ 50 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਚੀਜ਼ ਕੋਈ ਹੋ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਡਰਾਮਾ ਹੈ ਹੀ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ। ਮੁੱਖ ਧਰਮ ਹੈ ਹੀ ਇਹ। ਇਹਨਾਂ ਧਰਮਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਹੀ ਮਕਾਨ ਆਦਿ ਹੋਣਗੇ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਰਜੇਗੁਣੀ ਬੁੱਧੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੇ ਹੈ ਹੀ ਤਮੇਗੁਣੀ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲੇ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਥੋੜੀ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੀ ਹੀ ਸੈਪਲਿੰਗ ਲੱਗਣੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਗਿਆਨ ਵੱਖਰੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਭਗਤੀ ਵੱਖਰੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਸਦਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ, ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਲਿਖੇਟ ਕਰੋ। ਫਿਰ ਗਾਈਡ ਬਣ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਮਹਾਭਾਰਤ ਦੀ ਲੜਾਈ ਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਮਹਾਭਾਰਤ ਦੀ ਲੜਾਈ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਲੱਗਣੀ ਹੀ ਹੈ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦੇ ਰਹੇ। ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਦਾ ਉਪਾਅ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚਲੀ ਜਾਏਗੀ। ਸਭ ਨੂੰ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਔਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਜੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹਨ, ਚੰਗਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸੰਗ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰਿਗਾਰ੍ਡ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਕਦੀ ਵੀ ਹੰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਹੈ।

2. ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਨਵੀਆਂ - ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣਾ ਅਤੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚਕਰਧਾਰੀ।

ਵਰਦਾਨ:- ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਮਗਨ ਰਹਿ ਇੱਕ ਰਸ ਅਵਸਥਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਕਸ਼ੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਭਵ:
ਹਾਲੇ ਇਵੇਂ ਦੇ ਪੇਪਰ ਆਉਣੇ ਹਨ ਜੋ ਸੰਕਲਪ, ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਇਵੇਂ ਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਹੱਦ ਦਾ ਡਰਾਮਾ ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋਕੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਭਾਵੇਂ ਦਰਦਨਾਕ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਹੱਸਣ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ, ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਵੇਂ ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਰਮਨੀਕ ਪਾਰੂ ਹੋਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਸਨੇਹੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਗੰਭੀਰ ਪਾਰੂ ਹੋਵੇ ... ਹਰ ਪਾਰੂ ਸਾਕਸ਼ੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਹੋਕੇ ਦੇਖੇ, ਇੱਕਰਸ ਅਵਸਥਾ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਇਵੇਂ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਉਦੋਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਸਦਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਮਗਨ ਹੋਵੇਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਦ੍ਰਿੜ ਨਿਸ਼ਚੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਭਾਗ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰ ਦਿਓ ਤਾਂ ਸਦਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਹੇਗੇ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਤੁਸੀਂ ਸੈਸੀਬਲ ਬਣੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਮਾਈ ਦਾ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਸ਼ੌਂਕ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਧੰਧੇ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕੱਢਕੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਕਮਾਈ ਹੁੰਦੀ ਰਹੇਗੀ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਕਿਹੜੀ ਅਜਿਹੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ?
- ਉੱਤਰ:- 1- ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਬਾਪ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ, ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਕੇ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲੇਗਾ। 2- ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਕਮਲ ਫੁਲ ਸਮਾਨ ਰਹੇ, ਇਵੇਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦੂਜੇ ਸਤਿਸੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਤਿਸੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ।
- ਗੀਤ:- ਤੁਮਹੀ ਹੋ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਇਸ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਮ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਤਿਸੰਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਤਿਸੰਗ ਜਾਂ ਚਰਚ ਜਾਂ ਮੰਦਿਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਜਿੱਥੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹ ਵਰਸਾ ਪਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬੈਠੇ ਹੋ, ਸਾਰਿਆਂ ਸੈਂਟਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਨ - ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸੁੱਖਧਾਮ ਦਾ ਵਰਸਾ ਪਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਵੇਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਤਿਸੰਗ ਅਤੇ ਚਰਚ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸੂਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸਭ ਬੱਚੇ ਇੱਕ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ। ਇੰਨੇ ਫੇਰ ਬੱਚੇ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਕੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਇਹ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੁਣ ਪਹਿਚਾਣ ਮਿਲੀ ਹੈ ਬਾਪ ਤੋਂ। ਬਾਪ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਮਲ ਫੁਲ ਸਮਾਨ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹੋ। ਸਭ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਬੈਠਣਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਕੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਘਰ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚੀ - ਬੱਚਾ ਆਪਣੇ ਟੀਚਰ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੀ ਹੈ। ਰੋਜ਼ ਪੜ੍ਹਕੇ ਫਿਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੋ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਟੂਡੈਂਟ ਵੀ ਹੋ। ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਸਮਾਨ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਸੰਨਿਆਸੀ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਕੇ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਕੋਈ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਗੀਤਾ ਸੁਣਦੇ ਹਨ, ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਪਰ ਯਾਦ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਕਥਨੀ ਅਤੇ ਕਰਨੀ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਡਰਾਮਾ ਚੱਕਰ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਨਾਲੇਜ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਬੜਾ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਯੁਗ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਜਨਮ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਹੈ। ਐਕਸਟਰਾ ਮਹੀਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਰੇਬਰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਮਰਯਾਦਾ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ, ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਖਾਇਆ, ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਸਤਿਸੰਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਨਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬਰੇਬਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਪਦਵੀ ਪਾਈ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਮਰਜ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ - ਸਰਸਵਤੀ, ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਦੋ ਰੂਪ ਵੀ ਵਿਖਾਏ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ - ਸਰਸਵਤੀ ਫਿਰ ਪ੍ਰਜਾ ਵੀ ਵਿਖਾਉਣੀ ਪਵੇ। ਹਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਇਹ ਬਣੇਗੇ। ਗੋਇਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਸਭ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਕਿਵੇਂ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਬੜਾ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸ ਤੇ ਸਮਝਾਓ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਾ ਬੈਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਰੇਬਰ ਇਹ ਸਭ ਦਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਇਸ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤਾਂ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹਾਂ। ਜੱਦ ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਆਏ ਤਾਂ ਭਰਾ ਭੈਣ ਬਣੇ, ਤਾਂ ਪੜ੍ਹ ਸਕੇ। ਭਰਾ - ਭੈਣ ਬਣਨਗੇ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਬੱਚੇ। ਵਰਸਾ ਬਾਪ ਤੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਉਣਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਵੇ। ਪਹਿਲੇ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦਵੇ। ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਚਰਿਤ ਹਾਂ, ਸ੍ਵਵਿਆਪੀ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਫਾਦਰਹੁੰਡ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਾਦਰਹੁੰਡ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਕਿੱਥੇ ਤੋਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਫਾਦਰ - ਫਾਦਰ ਕਹਿੰਦੇ ਡਿੱਗਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਵਰਸਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਬ੍ਰਹਮਚਰਿਤ ਸਮਝਣ ਨਾਲ ਹੀ ਵਰਸਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਤਾਂ ਉਸ ਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਣ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਅਸਟ ਦੇਵਤੇ ਆਦਿ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਹ ਸਭ ਨਿਕਲ ਜਾਣਗੇ। ਬੋਲੇ ਦੇ ਬਾਪ ਹਨ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਜਿਸ ਤੋਂ ਸਰਵ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਹੋਣੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਮੁੱਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਸੁਖੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹੈਵਨਲੀ ਗੈਡ ਫਾਦਰ, ਸੂਰਗ ਰਚਣ ਵਾਲਾ। ਪਹਿਲੇ ਬਾਪ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਉਣਾ

ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਾ ਪੱਕਾ ਕਰੋ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਉਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਝਣ ਤੱਦ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹੇ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਜਰੂਰ ਕਰਾਂਗੇ। ਸਾਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਂਗੇ। ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਬਹੁਤ ਰਹੇਗੀ। ਸਮਝਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਕਹੇਗਾ ਅਜਿਹਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਜੋ ਦਾਦਾ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੀਏ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਹੀ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਤਾਂ ਯਾਦ ਕਿਵੇਂ ਕਰੋਗੇ। ਬੱਚੇ ਏਡਾਪਟ ਹੋਣ ਤਾਂ ਯਾਦ ਪਵੇ। ਏਡਾਪਟ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਯਾਦ ਕਿਵੇਂ ਪਵੇਗਾ। ਪਹਿਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਣੇ। ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਤਾਂ ਝੱਟ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਇਹ ਹੀ ਪੁੱਛਣਗੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਦੇ ਹੋ? ਮੈਂ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹਾਂ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਬਾਪ ਸੇ ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਉਹ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਾ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਬਰੇਬਰ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਵਰਸਾ ਦੇਣਗੇ। ਪਵਿੱਤਰ ਵੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਿਵਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਸਭ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਘਰ ਤੋਂ ਨੰਗੀ ਆਈ ਸੀ ਨਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਹ, ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਤਮਾ ਜਦੋਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰੇ, ਵੱਡੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਬਾ ਹੈ, ਇਹ ਫਲਾਣਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਸਭ ਸੰਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਨਿਆਰੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਆਪ ਮੁਏ ਮਰ ਗਈ ਦੁਨੀਆਂ। ਬੰਧਨ ਰਹਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੱਦ ਤੱਕ ਦੂਜਾ ਸ਼ਰੀਰ ਮਿਲੇ। ਮਾਤਾ ਦੇ ਗਰਭ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ, ਸਮਝਦਾਰ ਹੋਵੇ ਫਿਰ ਹੈ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਗੱਲ। ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਸਭ ਕੁਝ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਇਹ ਹੈ ਅਵਿੱਭਚਾਰੀ ਯਾਦ। ਇਸ ਨੂੰ ਹੀ ਯੋਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਈਆਂ ਦੀ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ ਅਵਿੱਭਚਾਰੀ ਯਾਦ। ਆਤਮਾ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਸਾਡਾ ਸੰਬੰਧ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਯਾਦ ਕਰਨਗੇ, ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮਿੱਤਰ - ਸੰਬੰਧੀਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਿਕਰਮ ਬਣਨਗੇ। ਨਹੀਂ, ਵਿਕਰਮ ਤਾਂ ਬਣਨਗੇ ਜੱਦ ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਰਾਂਗ ਕਰਮ ਕਰਨਗੇ। ਬਾਕੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਨਹੀਂ ਬਣਨਗੇ, ਹਾਂ, ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਜਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਯੁਕਤੀ ਹੈ ਪਾਪ ਕੱਟਣ ਦੀ। ਬਾਕੀ ਸੰਬੰਧ ਆਦਿ ਤਾਂ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਅਰਥ ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਸਭ ਕਰੇ ਪਰ ਜਿੰਨਾ ਟਾਈਮ ਮਿਲੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ, ਤਾਂ ਖਾਦ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਇਹ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣੀਏ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਲੋਕ ਵੀ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਫਿਰ ਗ੍ਰਹਿਸਥਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤਰ ਦੇ ਲਈ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵਾਈਸਲੈਸ ਵਰਲਡ ਤਾਂ ਹੁਣ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵ ਵਰਲਡ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਨਿਕਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਵਿਸ਼ਵ ਵਰਲਡ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਖਾਮੀ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਹਨ ਹੀ ਦੇ। ਵਿਸ਼ਵ ਵਰਲਡ ਅਤੇ ਵਾਈਸਲੈਸ ਵਰਲਡ, ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤਾ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਹੁਣ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਦੇਹ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਛੱਡ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਰੋ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਗੰਗਾ ਵਿੱਚ ਡੁਬਕੀ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਥੋੜੀ ਕਿ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਥੱਲੇ ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਤੱਪਸਿਆ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਹ ਗੱਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਹੱਡੀ (ਜਿਗਰੀ) ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਬਿੱਤ - ਬਿੱਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬਦਨਾਮ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਜੇਕਰ ਵੇਖੋ ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਮੂੰਝਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕਹੋ ਚੰਗਾ ਥੋੜਾ ਠਹਿਰੋ ਅਸੀਂ ਦੂਜੀ ਭੈਣ ਨੂੰ ਭੇਜਦੇ ਹਾਂ। ਇਕ - ਦੇ ਤੋਂ ਤਿੱਖੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਮੇਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਠੀਕ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਡਿਬੇਟ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਗੇਟ ਤੇ ਵੀ ਪਹਿਚਾਣ ਵਾਲਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਵੱਡੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਜਰੂਰ ਰਿਗਾਰਡ ਦੇਣਗੇ। ਫਰਕ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਰਹੇਗਾ। ਇਸ ਵਿਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਵੈਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੈ, ਨਹੀਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਵੈਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇੱਥੇ ਵੱਡੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਖਾਤੀਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਰਵਿਸਏਬਲ ਦੀ ਖਾਤੀਰੀ ਕਰਨਗੇ ਨਾ। ਕੋਈ ਨੇ ਮਕਾਨ ਬਨਵਾਕੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖਾਤੀਰੀ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕਰਨਗੇ ਨਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹੀ ਤਾਂ ਮਕਾਨ ਬਣੇ ਹਨ ਨਾ। ਜੇ ਮਿਹਨਤ ਕਰ ਰਾਜਾ ਬਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪ੍ਰਜਾ ਆਟੋਮੈਟੀਕਲੀ ਖਾਤੀਰੀ ਕਰੇਗੀ ਨਾ। ਘੱਟ ਦਰਜੇ ਵਾਲੇ ਨਾਲ, ਉੱਚ ਦਰਜੇ ਵਾਲੇ ਦੀ ਖਾਤੀਰੀ ਤਾਂ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ। ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਦੀ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਪਰ ਜਨਮ ਲਿੱਤਾ ਹੈ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਉੱਚ ਸਨ, ਹੁਣ ਨੀਚ ਬਣ ਗਏ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਾਉਣ। ਮੈਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੰਪਰਟੀਕੁਲਰ, ਇਨਜਨਰਲ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਭਾਰਤ ਹੀ ਨਰਕ ਹੈ ਫਿਰ ਸੂਰਗ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਤਾਂ ਜਾਣਗੇ ਨਾ ਹੋਰ ਜਗ੍ਹਾ ਜਾਕੇ ਕੀ ਕਰਨਗੇ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਸੋਮਨਾਥ ਦਾ ਬੜਾ ਆਲੀਸ਼ਾਨ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਚਰਚ ਵੱਡੇ ਤੇ ਵੱਡੀ ਵਿਲਾਇਤ ਵਿੱਚ ਬਣਾਉਣਗੇ ਕਿਓਂਕਿ ਪੈਪ ਦੀ ਲਿੱਤੀ ਹੋਈ ਰਜਾਈ ਹੈ। ਸਭ ਚਰਚ ਇੱਕ ਜਿਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ। ਸੋਮਨਾਥ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਕਿੰਨਾ ਹੀਰੇ - ਜਵਾਹਰਾਂ ਤੋਂ ਭਰਪੂਰ ਸੀ, ਮੁਸਲਮਾਨ ਆਦਿ ਲੁੱਟਕੇ ਲੈ ਗਏ। ਬਹੁਤ ਧਨਵਾਨ ਸੀ। ਚਰਚ ਤੋਂ ਕੀ ਲੁੱਟ ਸਕਣਗੇ। ਮਨੁੱਖ ਧੰਦੇ

ਪਿਛਾੜੀ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਮੁਹੰਮਦ ਗਜ਼ਨਵੀ ਕਿੰਨਾ ਲੈ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਆਏ, ਉਹ ਵੀ ਇੱਥੇ ਤੋਂ ਧਨ ਭੇਜਦੇ ਗਏ। ਬਹੁਤ ਧਨ ਲੈ ਗਏ। ਹੁਣ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਰੋੜਾਂ ਰੁਪਿਆਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਆਈਵੇਲ (ਸਮੇਂ ਆਉਣ ਤੇ) ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਿਸਾਬ ਨਾ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਆਈਵੇਲ ਕਿਵੇਂ ਚੱਲੇ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਲੈਣ - ਦੇਣ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਕਿਵੇਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਸੂਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜਾਗਰਫੀ ਕਿਵੇਂ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਇਹ ਸਭ ਫਿਰ ਰਿਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਰ ਚੀਜ਼ ਸਤੇ ਤੋਂ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਧੰਧਾ - ਧੋਰੀ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਟਾਈਮ ਛੱਡੋ। ਬਾਕੀ ਜਿੰਨਾ ਟਾਈਮ ਮਿਲੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਧੰਧੇ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਕਦੀ - ਕਦੀ ਟਾਈਮ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਕਈਆਂ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਸਰਵਿਸ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਸਹੀ ਕੀਤੀ, ਖਲਾਸ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਫੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਰਾਤ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਹੈ। ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਦੇ ਲਈ ਕਮਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਰਾਤ ਨੂੰ ਫਿਰ ਇਹ ਕਮਾਈ ਕਰੋ। ਇਹ ਹੈ ਭਵਿੱਖ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਘੜੀ, ਅੱਧੀ ਘੜੀ - ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬਹੁਤ ਕਮਾਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੈਂਸੀਬਲ ਜੇ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਸਮਝੇਗਾ ਕਿ ਬਰੇਬਰ ਬਹੁਤ ਕਮਾਈ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਚਾਰਟ ਵੀ ਲਿਖਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਇੰਨਾ ਸਮੇਂ ਯਾਦ ਕੀਤਾ। ਅਗਿਆਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਪਣੀ ਦਿਨਚਰਯਾ ਲਿਖਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਚਾਰਟ ਲਿਖੋਗੇ ਤਾਂ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਰਹੇਗਾ। ਕੋਈ ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ! ਕੋਈ ਵਿਕਰਮ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ! ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਕਿਸੀ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਆਪਣਾ ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਰਾਂਗ ਕਰਮ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਵਿਕਰਮ ਬਣ ਜਾਵੇ।

2. ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਸਭ ਕੁਝ ਭੁੱਲ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਅਰਥ ਕਰਮ ਵੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਨਾਲ - ਨਾਲ ਸੈਂਸੀਬਲ ਬਣ ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਾਕੇ ਇਹ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਕਮਾਈ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਯਾਦ ਦਾ ਚਾਰਟ ਰੱਖਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ ਵਿਤੀ ਦਵਾਰਾ ਨਸ਼ਟੇਮੋਹਾ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸਵਰੂਪ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਅਚਲ - ਅਡੋਲ ਭਵ:
ਜੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਵੈਰਾਗ ਵਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਕਦੀ ਕਿਸੀ ਵੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਵੇਖ ਘਬਰਾਉਂਦੇ ਅਤੇ ਹਿਲਦੇ ਨਹੀਂ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਚਲ - ਅਡੋਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਵੈਰਾਗ ਨਾਲ ਨਸ਼ਟੇਮੋਹਾ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸਵਰੂਪ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਥੋੜਾ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਵੇਖਕੇ ਅੰਸ ਮਾਤਰ ਵੀ ਹਲਚਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਮੋਹ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਦੇ ਸਮਾਨ ਅਚਲ - ਅਡੋਲ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਵੈਰਾਗ ਵਿਤੀ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਰਮਨੀਕਤਾ ਵੀ ਸਮਾਈ ਹੋਈ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਵੈਰਾਗੀ ਬਣਕੇ ਰਹਿਣਾ ਇਹ ਹੀ ਰਾਜਰਿਸ਼ੀ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਤੋਂ ਨਵੀਆਂ - ਨਵੀਆਂ ਰੂਹਾਨੀ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਪਣਾ ਰੂਪ ਬਦਲਕੇ ਆਏ ਹਾਂ, ਉਵੇਂ ਬਾਪ ਵੀ ਆਏ ਹਨ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦੀ ਸਮਝਾਉਣੀ ਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਿਆਨ ਦੇਣ, ਤਾਂ ਕਿਹੜਾ ਟਾਈਟਲ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ?
- ਉੱਤਰ:- ਸਪ੍ਰਿਚੂਲ ਲੀਡਰ ਦਾ। ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹਿੰਮਤ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਵਿਖਾਉਣ, ਬਾਪ ਤੋਂ ਜੋ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਉਸ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਨਗੇ। ਬਾਪ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਬਾਲਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।
- ਗੀਤ:- ਛੱਡ ਵੀ ਦੇ ਅਕਾਸ਼ ਸਿੰਹਾਸਨ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਬੁਲਾਇਆ, ਬਾਪ ਨੇ ਰਿਸਪਾਂਡ ਕੀਤਾ - ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਓ। ਅੱਖਰ ਵੀ ਹੈ ਨਾ - ਫਿਰ ਤੋਂ ਮਾਇਆ ਦਾ ਪਰਛਾਇਆ ਪਿਆ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰਾਵਣ ਨੂੰ। ਤਾਂ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ - ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੋਂ ਆ ਜਾਓ। ਰਾਵਣ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ, ਪਾਪ - ਆਤਮਾ ਬਣ ਪਏ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਤੋਂ ਉਹ ਹੀ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਵੀ ਖੜੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਹੇ ਨਿਰਾਕਾਰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਨਿਰਾਕਾਰ ਤੋਂ ਆਕੇ ਸਾਕਾਰੀ ਰੂਪ ਲਵੋ, ਰੂਪ ਬਦਲੋ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਉੱਥੇ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੋ - ਬ੍ਰਹਮ ਮਹਾਤਮਾ ਅਤੇ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਰੂਪ ਬਦਲਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਆਤਮਾ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਆਕੇ ਸਾਕਾਰ ਸ਼ਰੀਰ ਧਾਰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਵਰਲਡ। ਇਹ ਹੈ ਸਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ ਸਟਲ ਵਰਲਡ (ਆਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆ)। ਉਹ ਵੱਖ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਅਤੇ ਨਿਰਵਾਣਧਾਮ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਜੱਦ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਨਵੀਂ ਰਚਨਾ ਰਚਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸੂਕਸ਼ਮਵਤਨ ਨੂੰ ਹੀ ਰਚਨਗੇ। ਸੂਕਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਕਦੀ ਜਾਨ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਵਾਇਆ ਸੂਕਸ਼ਮਵਤਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਸਿੱਧੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸੂਕਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਆ - ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਪੈਦਲ ਆਦਿ ਜਾਨ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ। ਮੂਲਵਤਨ ਦਾ ਵੀ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬੈਕੁੰਠ ਦਾ ਵੀ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜੱਦ ਤੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੂਕਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਅਤੇ ਦਾਦਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਕਿਵੇਂ ਨਵੀਆਂ - ਨਵੀਆਂ ਰੂਹਾਨੀ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਭਾਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇੰਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵਰਲਡ ਪਰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਤਤ੍ਵ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਤਾਂ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਕੀ ਜਾਨਣਗੇ! ਬਾਪ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਆਕੇ ਆਤਮਾ ਦਾ ਰਿਯਲਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹੋ ਫਿਰ ਰੂਪ ਬਦਲਿਆ ਹੈ ਮਤਲਬ ਨਿਰਾਕਾਰ ਤੋਂ ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ 84 ਜਨਮ ਕਿਵੇਂ ਭੋਗਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਰਾ ਪਾਰੂ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਮੁਅਫਿਕ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਸੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੂਹੀਏ ਰਮਣੀਕ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ, ਉਹ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਨਵੀਂ - ਨਵੀਂ ਪੁਆਇੰਟਸ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ - ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਝੱਟ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਇਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਝਾੜ ਵਧਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਫਿਰ ਦੈਵੀ ਝਾੜ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪਾਉਣਗੇ। ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਛੋਟੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਵਰਲਡ ਦੇ ਨਕਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਇੰਡੀਆ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਛੋਟੀ ਵਿਖਾਈ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੰਡੀਆ ਹੈ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ। ਉਵੇਂ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਮਨਮਨਾਭਵ ਮਤਲਬ ਅਲਫ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬੀਜ ਕਿੰਨਾ ਛੋਟਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਝਾੜ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਵੀ ਛੋਟਾ ਹੈ, ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਾਂ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਂਗੇ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਸੀੜੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੇ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਕੋਈ 84, ਕੋਈ 80 ਵੀ ਲੈਂਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੈਵੀ ਕੁਲ ਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਬਣਾਂਗੇ। ਜੇਕਰ ਨਾਪਾਸ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਆਉਣਗੇ। ਸਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ। ਭਾਵੇਂ ਬਹੁਤ ਗਿਆਨ ਲੈਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇਕੱਠੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ ਨਾ। ਜਾਣਗੇ ਇਕੱਠੇ, ਆਉਣਗੇ ਥੋੜੇ - ਥੋੜੇ ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਸਭ ਕਿਵੇਂ ਇਕੱਠੇ 84 ਜਨਮ ਲੈਣਗੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ, ਬਾਬਾ ਫਿਰ ਤੋਂ ਆਕੇ ਗੀਤਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਓ। ਤਾਂ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੱਦ ਮਹਾਭਾਰਤ ਦੀ ਲੜਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੀ ਆਕੇ ਗੀਤਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਰਾਜਯੋਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਹੋ। ਕਲਪ - ਕਲਪ, 5

ਹਜਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਆਕੇ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਤੋਂ ਆਏ, ਫਿਰ ਕਿੱਥੇ ਗਏ! ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਇਹ ਰਾਵਣ ਦੀ ਪਰਛਾਈਆ ਜੋ ਪਈ ਹੈ, ਹੁਣ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਵਣਰਾਜ ਖਤਮ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਰਾਮਰਾਜ ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੈ ਰਾਵਣਰਾਜ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਗਿਆਨ ਆਇਆ ਹੈ ਉਹ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਸਾਡੀ ਇਹ ਨਵੀਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ, ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਗੱਲ ਹੋਈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਨਵੀਂਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਤਾਂ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ, ਸਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਸੁਣਦੇ ਆਏ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਐਵਰੀਥਿੰਗ ਨਿਊ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਭਾਰਤ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਹੈ। ਪਰ ਕੱਦ ਸੀ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਚੱਲਿਆ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਵੇਂ ਰਾਜ ਪਾਇਆ ਫਿਰ ਕਿੱਥੇ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਇਹ ਕਿਸ ਦੀ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਹੋਇਆ ਜੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਕਿਸ ਨੇ ਜਿੱਤ ਪਾਈ, ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਉਹ ਲੋਕ ਤਾਂ ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੇ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਰਾਜ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਤਾਂ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਰਾਜੇ ਫੇਰ ਹੁੰਦੇ। ਕਿਸੇ ਦਾ ਵੀ ਤਾਂ ਨਾਮ ਹੈ ਨਹੀਂ। 1250 ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਫਿਰ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਕਿੱਥੇ ਤੱਕ ਚੱਲਿਆ, ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਪਤਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਝੱਟ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ, ਸਾਰੀ ਸਟੋਰੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਰਾਜੇ ਸੀ। ਵੱਖ - ਵੱਖ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਹੈ ਹੀ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ। ਅੱਜ ਤੋਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ, ਡਾਇਨੈਸਟੀ ਸੀ ਫਿਰ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਣਾ ਪਵੇ। ਛੋਟੀ - ਛੋਟੀ ਬੱਚਿਆਂ ਇੰਨਾ ਥੋੜਾ ਵੀ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਣ ਤਾਂ ਸਮਝਣਗੇ ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਨਾਲੇਜ ਪੜ੍ਹੀ ਹੋਈ ਹਨ। ਇਹ ਸਪ੍ਰਿਚੂਲ ਨਾਲੇਜ ਸਿਵਾਏ ਸਪ੍ਰਿਚੂਲ ਫਾਦਰ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਸਪ੍ਰਿਚੂਲ ਫਾਦਰ ਨੇ ਆਕੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ ਸੁਣਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਕਹੇਗੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਫਲਾਨਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਸੇਲਫ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਰਿਯਲਈਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਰਿਯਲਈਜ਼ ਕਰਾਇਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ 84 ਜਨਮ ਪੂਰੇ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਗੱਲਾਂ ਬੈਠ ਸਮਝਾਓ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਨਾਲੇਜ ਹੈ। ਗੈਡ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਹੈ ਨਾ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਗੈਡ ਇਜ਼ ਨਾਲੇਜਫੁਲ, ਬਲਿਸਫੁਲ, ਲਿਬ੍ਰੇਟਰ, ਗਾਈਡ ਪਰ ਕਿੱਥੇ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬੱਚੇ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਪ੍ਰਿਚੂਲ ਫਾਦਰ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਬਲਿਸਫੁਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲਿਬ੍ਰੇਟ ਤੱਦ ਆਕੇ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੱਦ ਮਨੁੱਖ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਰਾਵਣ ਦਾ ਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੈਵਿਨਲੀ ਗੈਡ ਫਾਦਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੇਲ ਨੂੰ ਰਾਵਣਰਾਜ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਕਿਸ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸੁਣਾਓ। ਝੱਟ ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਸਭ ਨੂੰ ਚੱਲਕੇ ਸੁਣਾਓ। ਪਰ ਧਾਰਨਾ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਦੇ ਚਿੱਤਰਾਂ ਦੀ ਮੈਗਜੀਨ ਵੀ ਹੈ ਹੋਰ ਵੀ ਸਮਝਣਗੇ ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਬੱਚੀ ਵੀ (ਜਯੰਤੀ ਭੈਣ) ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਉੱਥੇ ਆਪਣੀ ਟੀਚਰ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਠਗੀ ਬਹੁਤ ਹੈ ਨਾ। ਰਾਵਣ ਨੇ ਇੱਕਦਮ ਸਭ ਨੂੰ ਠੱਗ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਸਾਰੇ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜਾਗਰਫੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਕਿੰਨਾ ਸਮੇਂ ਚੱਲਿਆ ਫਿਰ ਫਲਾਣੇ ਸੰਵਤ ਤੋਂ ਇਸਲਾਮੀ, ਬੋਧੀ, ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਧੀ ਹੁੰਦੇ - ਹੁੰਦੇ ਵੈਰਾਇਟੀ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਝਾੜ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਬਾਦ ਹੋਰ ਧਰਮ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਗੱਲਾਂ ਇਹ ਬੈਠ ਸੁਣਾਉਣ ਤਾਂ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਤਾਂ ਸਪ੍ਰਿਚੂਲ ਲੀਡਰ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪ੍ਰਿਚੂਲ ਨਾਲੇਜ ਹੈ। ਇਹ ਫਿਰ ਕਹਿਣਗੇ - ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਤਾਂ ਇੰਡੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਪ੍ਰਿਚੂਲ ਗੈਡ ਫਾਦਰ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਬੀਜਰੂਪ। ਇਹ ਉਲਟਾ ਝਾੜ ਹੈ। ਬੀਜ ਹੈ ਨਾਲੇਜਫੁਲ। ਬੀਜ ਨੂੰ ਝਾੜ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ। ਇਹ ਵੈਰਾਇਟੀ ਰਿਲੀਜਨ ਦਾ ਝਾੜ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਡੀ. ਟੀ ਰਿਲੀਜਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ, ਫਿਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਰਾਮ - ਸੀਤਾ ਦਾ ਰਾਜ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਇਹ ਚਲਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਾਮੀ... ਝਾੜ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਜਾਕੇ ਇਹ ਬੱਚੀ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰੇ ਅਤੇ ਸਮਝਾਏ ਕਿ ਇਹ ਵਰੀਕਸ਼ ਕਿਵੇਂ ਇਮਰਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ੍ਰਿਸਟੀ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਵਿਲਾਇਤ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਬੱਚੀ ਜਾਕੇ ਸਮਝਾਏ ਕਿ ਹੁਣ ਆਇਰਨ ਏਜ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ, ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਨ ਬਹੁਤ ਮਿਲੇ। ਛੋਟਾ ਕੋਈ ਹਿੰਮਤ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਬੱਚੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਟੈਸ਼ਨ ਦੇਣ ਤਾਂ ਸਪ੍ਰਿਚੂਲ ਲੀਡਰ ਬਣ ਜਾਣ। ਸਪ੍ਰਿਚੂਲ ਗੈਡ ਫਾਦਰ ਹੀ ਬੈਠ ਨਾਲੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਗੈਡ ਫਾਦਰ ਕਹਿਣਾ ਭੁੱਲ ਹੈ। ਗੈਡ ਤਾਂ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ। ਅਸੀਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬ੍ਰਦਰਸ ਹਾਂ, ਉਹ ਬਾਪ ਹੈ। ਸਭ ਆਇਰਨ ਏਜ ਵਿੱਚ ਜੱਦ ਦੁੱਖੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੱਦ ਫਿਰ ਆਇਰਨ ਏਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਆਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੁੱਖਧਾਮ ਸੀ, ਹੈਵਿਨ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਸਨ। ਬਾਕੀ ਇੰਨੀਆਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਿੱਥੇ ਸਨ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਸੀ ਨਾ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਡਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਤਾਂ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਕਹਾਣੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਦੱਸੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜਾਗਰਫੀ ਕਿਵੇਂ ਰਿਪੀਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ

ਕਹਾਣੀ ਵੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਨਾਲੇਜ ਵੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਇਹ ਪੱਕੀ ਯਾਦ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਝਾੜ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ ਜੇ ਮੈਂ ਰਿਪੀਟ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾਲੇਜ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਜਾਕੇ ਨਾਲੇਜ ਦੇਣਗੀਆਂ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਤੁਸੀਂ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬੁਲਾਓ। ਬੋਲੋ ਹਾਂ ਬੁਲਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਲੋਕ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਾਜਯੋਗ ਕੀ ਸੀ! ਜਿਸ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਹੈਵਿਨ ਬਣਿਆ - ਉਹ ਕੋਈ ਸਮਝਾਏ। ਹੁਣ ਸੰਨਿਆਸੀ ਕੀ ਸੁਣਾਉਣਗੇ? ਸਪ੍ਰਿਚੂਲ ਗਿਆਨ ਸਿਰਫ ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਤਾਂ ਉਹ ਜਾਕੇ ਗੀਤਾ ਹੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗੀਤਾ ਕਿੰਨੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਕੰਠ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੀ ਇਹ ਸਪ੍ਰਿਚੂਲ ਨਾਲੇਜ ਹੈ? ਇਹ ਤਾਂ ਬਣਿਆ ਹੈ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ। ਸਪ੍ਰਿਚੂਅਲ ਨਾਲੇਜ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਨਾ ਸਕਣ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਿਰਫ ਫਰਕ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਉਸ ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਜੋ ਬਾਬਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਸ ਵਿੱਚ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਦਿੱਤਾ ਫਾਦਰ ਨੇ ਅਤੇ ਨਾਮ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਹੈ ਹੀ ਫਾਦਰ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਅਟਪਟੀਆਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਆਤਮਾ ਜੱਦ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਨਾਲੇਜ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਕਿੰਨਾ ਸੂਤ ਮੁੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਵਿਲਾਇਤ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਨਾਮ ਨਿਕਾਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਭਾਸ਼ਣ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬੋਲੋ, ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜਾਗਰਫੀ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਗੋਡ ਹੈਵਿਨ ਸਥਾਪਨ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੈਵਿਨ ਤੋਂ ਫਿਰ ਹੇਲ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਸੋ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਬੈਠ ਲਿਖਣ ਫਿਰ ਵੇਖਣ ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਪੁਆਇੰਟ ਭੁੱਲੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਯਾਦ ਕਰਕੇ ਲਿਖਣ। ਇਵੇਂ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਲਿਖਣਗੇ, ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਸਮਝਾਉਣਗੇ ਤਾਂ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਤੋਂ ਵੀ ਬਾਬਾ ਕੋਈ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਭੇਜ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਜਾਕੇ ਸਮਝਾਏ ਤਾਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ। 7 ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਬੀਜ ਅਤੇ ਝਾੜ ਦੀ ਡਿਟੇਲ ਸਮਝਾਉਣੀ ਹੈ। ਚਿੱਤਰਾਂ ਤੇ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਸ਼ੌਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਮਰਤਬਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਨਾਲੇਜ ਬੜੀ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਪੁਰਾਣੀ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਸਵਰਗ ਦੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਗੋਬਰ ਮਿਸਲ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਾਂਸ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਸੋਨੇ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਇਹ ਹੈ ਗੋਬਰ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਜਾਕੇ ਪ੍ਰਿੰਸ - ਪ੍ਰਿੰਸੇਜ ਬਣਾਂਗੇ। ਇਵੇਂ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨ ਜਾਣਗੇ। ਉੱਥੇ ਇਵੇਂ ਦੇ ਵਿਮਾਨ ਹੋਣਗੇ, ਫੁਲ ਪਰੂਫ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਰਹੇ ਤਾਂ ਕਦੀ ਵੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਰੋਣਾ ਨਹੀਂ ਆਏ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਨਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਿੰਸ - ਪ੍ਰਿੰਸੇਜ ਬਣਾਂਗੇ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣਗੇ, ਇਹ - ਇਹ ਕਰਨਗੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਛੀ - ਛੀ ਗੋਬਰ ਮਿਸਲ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਭੁੱਲ ਸਤਿਯੁਗੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਅਪਾਰ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਕਦੀ ਵੀ ਰੋਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

2. ਬਾਪ ਜੋ ਗੂਹੀਏ ਰਮਣੀਕ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰ ਸਭ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਸਪ੍ਰਿਚੂਅਲ ਲੀਡਰ ਦਾ ਟਾਈਟਲ ਲੈਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਰਮ ਦੇ ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਆਪੇ ਯੋਗੀ ਭਵ:
ਜੇ ਮਹਾਵੀਰ ਬੱਚੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਆਕਰਸ਼ਣ ਆਪਣੀ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਉਹ ਖੁਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੇਕੈਂਡ ਵਿੱਚ ਨਿਆਰਾ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਮਿਲਦੇ ਹੀ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਪਰੇ ਅਸਰੀਰੀ, ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ, ਬੰਧਨ - ਮੁਕਤ, ਯੋਗਯੁਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੀ ਸਹਿਜਯੋਗੀ, ਆਪ ਯੋਗੀ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਯੋਗੀ, ਕਰਮਯੋਗੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਯੋਗੀ ਹਨ। ਉਹ ਜੱਦ ਚਾਹੁਣ, ਜਿੰਨਾ ਸਮੇਂ ਚਾਉਣ ਆਪਣੇ ਸੰਕਲਪ, ਸਾਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਣੈਸ਼ਵਰ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਇੱਕਰਸ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਸਨ ਤੇ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਰਹਿਣਾ - ਇਹ ਹੀ ਤਪੱਸਵੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਸੱਤ ਬਾਪ ਸੱਚਖੰਡ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਆਏ ਹੋ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੀ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਨਾਲੇਜ ਸੁਣਨ
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਲ ਕਰ ਚਲਣਾ ਹੈ - ਕਿਉਂ?
- ਉੱਤਰ:- ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਗਤ - ਮਤ ਸਭ ਤੋਂ ਨਿਆਰੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਗੁਪਤ ਗਿਆਨ ਹੈ ਇਸਲਈ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬੁੱਧੀ ਬਣ ਸਭ ਨਾਲ ਤੇੜ ਨਿਭਾਉਣਾ ਹੈ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਸਭ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਜਾਂ ਭੈਣ - ਭਰਾ ਹਾਂ। ਬਾਕੀ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਇਸਤਰੀ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਕਹੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਹੋ। ਇਸ ਨਾਲ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਕਹਿਣਗੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਚਲਣਾ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰੂਹਾਨੀ ਅੱਖਰ ਨਾ ਕਹਿ ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਕਹਿਣ ਤਾਂ ਵੀ ਅੰਡਰਸਟੂਡ ਹੈ ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੀ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ। ਸਭ ਨੂੰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਕਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ? ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਹਨ ਸਭ ਬੱਚੇ। ਉਹ ਭਗਵਾਨ ਬਾਪ ਹੈ ਤਾਂ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਬੱਚੇ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਹੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਤਾਲਾ ਖੁਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਵਾਏ ਅਜਿਹੇ ਖ਼ਿਆਲਾਤ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਚਲ ਨਾ ਸਕਣ। ਜਿਸ - ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਦੇਸ਼ ਮਿਲਦਾ ਜਾਵੇਗਾ ਉਹ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਜਾਣਗੇ, ਪੜ੍ਹਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਸਮਝਣਗੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਤਾਂ ਵੇਖੀ, ਹੁਣ ਜਾਕੇ ਜਿਆਦਾ ਸੁਣੀਏ। ਪਹਿਲੀ - ਪਹਿਲੀ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ, ਗੀਤਾ ਗਿਆਨ ਦਾਤਾ ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਪਵੇ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੌਣ ਹੈ। ਉਹ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਸੋਲ, ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਟਰੂਥ। ਉਹ ਸੱਚ ਹੀ ਦੱਸੇਗਾ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉੱਠ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਟਰੂਥ ਦੇ ਉੱਪਰ। ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਇਸ ਤੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਰਜਾਈ ਪਦਵੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਜੋ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਉਹ ਪਾਰਲੋਕਿਕ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉੱਠ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਹੈ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ। ਉਹ ਜੱਦ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਆਪਣੇ ਟਾਈਮ ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਵੀ ਹੋ ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਮਹਾਭਾਰਤ ਦੀ ਲੜਾਈ ਹੈ। ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਬਾਦ ਵਾਈਸਲੈਸ ਦੁਨੀਆਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਭਾਰਤ ਹੀ ਵਾਈਸਲੈਸ ਸੀ। ਬੁੱਧੀ ਚਲਦੀ ਨਹੀਂ। ਗਾਡਰੇਜ ਦਾ ਤਾਲਾ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਚਾਬੀ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਹੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੌਣ ਹੈ। ਦਾਦਾ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਟੀਕਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕੁਝ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਸਮਝਾਓ - ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਟਰੂਥ। ਬਾਪ ਹੈ ਹੀ ਨਾਲੇਜਫੁਲ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਰਚਤਾ ਹੈ, ਪਤਿਤ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਬਾਪ ਦਾ ਹੀ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਉਸ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਸੰਬੰਧ ਹੈ। ਉਹ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੀ ਸੱਚੀ ਨਾਲੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਸੱਤ ਹਨ, ਜੇ ਬਾਪ ਹੀ ਸੱਚਖੰਡ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਏ ਹੀ ਹੋ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ। ਬੈਰਿਸਟਰ ਕੋਲ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਸਮਝਣਗੇ ਅਸੀਂ ਬੈਰਿਸਟਰ ਬਣਨ ਆਏ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਫਿਰ ਸੰਸ਼ੇ ਬੁੱਧੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ - ਸਾਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਛੱਡ ਆਏ ਹੋ? ਸੰਸ਼ੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਹੀ ਭਗੰਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਵਿਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤ੍ਰ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਹੀ ਜਗਤਜਿੱਤ ਬਣਨਗੇ। ਜੇ ਪਾਵਨ ਬਣਨਗੇ ਉਹ ਹੀ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਹੈ ਹੀ ਰਾਜਯੋਗ ਦੀ ਗੱਲ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਕੇ ਰਜਾਈ ਕਰੋਗੇ। ਬਾਕੀ ਜੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਉਹ ਆਪਣਾ ਹਿਸਾਬ ਚੁਕਤੁ ਕਰ ਵਾਪਿਸ ਚਲੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਕਿਆਮਤ ਦਾ ਸਮੇਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ - ਸਤਿਯੁਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਜਰੂਰ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਆਪਣਾ ਪਾਰੂ ਰਿਪੀਟ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਆਪਣਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਪਾਵਨ ਬਣ ਅਤੇ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਮਾਲਿਕ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣਗੇ ਨਾ। ਪੂਜਾ ਵੀ ਮਾਲਿਕ ਹੈ। ਹੁਣ ਪੂਜਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਨਾ - ਸਾਡਾ ਭਾਰਤ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਸਾਰੇ ਨਰਕਵਾਸੀ ਹਨ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸ੍ਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸਭ ਤਾਂ ਸ੍ਵਰਗਵਾਸੀ ਨਹੀਂ ਬਣਨਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੱਦ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਹੀ ਮੈਂ ਆਵਾਂਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਹੀ ਆਕੇ ਸਭ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਭਗਤੀ ਦਾ ਫਲ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਮੈਜਾਰਿਟੀ ਤਾਂ ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੀ ਗੰਡ ਫਾਦਰ। ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਓ ਗੰਡ ਫਾਦਰ, ਹੋ ਭਗਵਾਨ - ਇਹ ਜਰੂਰ ਨਿਕਲੇਗਾ। ਹੁਣ ਭਗਤੀ ਅਤੇ

ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਕਦੀ ਹੋ ਈਸਵਰ, ਹੋ ਭਗਵਾਨ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲੇਗਾ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਇਹ ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਪਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਹ ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋ ਬਾਬਾ ਬੇੜੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੋਵੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਸੱਚਾ ਬਾਪ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਿਲਾਏ, ਗਿਆਨ - ਚਿਤਾ ਤੇ ਬਿਠਾਏ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਉਹ ਹੀ ਕਾਮ - ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠ ਭਸਮੀਭੂਤੀ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਫਿਰ ਗਿਆਨ - ਚਿਤਾ ਤੇ ਬਿਠਾਏ, ਘੇਰ ਨੀਂਦ ਤੋਂ ਜਗਾਏ ਸ੍ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ।

ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉੱਥੇ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਅਤੇ ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹੋ। ਸੁੱਖਧਾਮ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵਾਈਸਲੈਸ ਵਰਲਡ, ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ। ਉੱਥੇ ਦੇਵਤਾ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ ਸਵੀਟ ਹੋਮ, ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਘਰ। ਸਾਰੇ ਐਕਟਰਸ ਉਸ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇੱਥੇ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਇੱਥੇ ਦੀ ਰਹਿਵਾਸੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਉਹ ਐਕਟਰਸ ਇੱਥੇ ਦੇ ਰਹਿਵਾਸੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਘਰ ਤੋਂ ਆਕੇ ਡਰੈਸ ਬਦਲੀ ਕਰ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਸਾਡਾ ਘਰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਵਾਪਿਸ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਜੱਦ ਸਾਰੇ ਐਕਟਰਸ ਸਟੇਜ ਤੇ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣਗੇ, ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਿਬ੍ਰੇਟਰ, ਗਾਈਡ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ, ਸੁੱਖ ਕਰਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਕਿੱਥੇ ਜਾਣਗੇ। ਵਿਚਾਰ ਤਾਂ ਕਰੋ - ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਸਲਈ? ਆਪਣੇ ਮੌਤ ਦੇ ਲਈ। ਦੁੱਖ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਘਰ ਲੈ ਚੱਲੋ। ਇਹ ਸਭ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਹੀ ਮੰਨਨ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੋਗ ਵੀ ਕਿੰਨਾ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ, ਵਿਲਾਇਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਣ। ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦਾ ਮਾਨ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਗੋਰੂ ਕਫਨੀ ਦੀ ਜੇ ਪਹਿਰਵਾਈਸ ਹੈ - ਉਹ ਹੈ ਹਠਯੋਗ ਦੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਘਰਬਾਰ ਛੱਡਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਾ ਕੋਈ ਸਫੇਦ ਕਪੜੇ ਦਾ ਬੰਧਨ ਹੈ। ਪਰ ਸਫੇਦ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਭੱਠੀ ਵਿਚ ਰਹੋ ਹੋ ਤਾਂ ਡਰੈਸ ਵੀ ਇਹ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਅੱਜਕਲ ਸਫੇਦ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਮਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਫੇਦ ਚਾਦਰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਕੋਈ ਨੂੰ ਵੀ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਦੋ ਬਾਪ ਹਨ, ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਟਾਈਮ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਾਪ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਿੰਨ ਬਾਪ ਕਿਉਂਕਿ ਭਗਵਾਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਤਨ ਵਿੱਚ। ਉਹ ਵੀ ਤਾਂ ਬਾਪ ਹੈ ਸਭ ਦਾ। ਅੱਛਾ ਹੁਣ ਤਿੰਨਾਂ ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਵਰਸਾ ਕਿਸ ਦਾ? ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਵਰਸਾ ਕਿਵੇਂ ਦੇਣ? ਉਹ ਫਿਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਵਰਸਾ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਚਿੰਤਰ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਇਹ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਆਦਿ ਦੇਵ, ਆਦਿ ਦੇਵੀ। ਇਹ ਹੈ ਗ੍ਰੇਟ - ਗ੍ਰੇਟ ਗਰੈਂਡ ਫਾਦਰ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਗ੍ਰੇਟ - ਗ੍ਰੇਟ ਫਾਦਰ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਮੈਂ ਸਭ ਦਾ ਬਾਪ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਗਏ ਭਰਾ - ਭੈਣ, ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਸਾਲਟ ਕਰ ਨਾ ਸਕਦੇ। ਜੇਕਰ ਦੇਵਾਂ ਦੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਰ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਖਿੱਚਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਸਾਡਾ ਬੱਚਾ ਬਣ ਕਾਲਾ ਮੂੰਹ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਲੇਕਿਕ ਸੰਬੰਧੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮੂੰਹ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਕਹੋਗੇ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਭਰਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ। ਆਰਡਨਰੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬਾਪ ਹੀ ਕਹਿਣਗੇ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡਾ ਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਬੜਾ ਵਚਿੱਤਰ ਹੈ। ਅੱਜਕਲ ਕਰਕੇ ਨਾਮ ਵੀ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਕੋਈ ਵਿਜਟਰ ਆਦਿ ਬਾਹਰ ਦੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਭਰਾ ਕਹਿ ਦਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਸਮਝਣਗੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੱਥਾ ਖਰਾਬ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਯੁਕਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਗੁਪਤ ਗਿਆਨ, ਗੁਪਤ ਸੰਬੰਧ ਹੈ। ਅਕਸਰ ਕਰਕੇ ਇਸਤਰੀਆਂ ਪਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਤੀ ਇਸਤਰੀ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਲੇਕਿਕ ਤੋਂ ਵੀ ਤੇੜ ਨਿਭਾਉਣਾ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਚਲੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਉੱਪਰ। ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਕੀ ਚਾਚੇ ਨੂੰ ਚਾਚਾ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਬਾਪ ਕਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ ਨਾ। ਜੇ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਹਨ ਉਹ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਗੇ। ਜੇ ਬੀ. ਕੇ. ਬਣੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਗੇ। ਬਾਹਰ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਚਮਕਣਗੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਚੰਗੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਾਲਬੁੱਧੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲੇ ਹੱਦ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਹੁਣ ਬੁੱਧੀ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਵਿੱਚ। ਉਹ ਸਾਡਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਸਾਡੇ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਹਨ। ਪਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸਾਸੂ ਨੂੰ ਸਾਸੂ ਹੀ ਕਹਿਣਗੇ, ਭੈਣ ਬੇੜੀ ਕਹਿਣਗੇ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਬੜੀ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਚਲਣਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਲੋਕ ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਤਾਂ ਪਤੀ ਨੂੰ ਭਰਾ, ਸਾਸੂ ਨੂੰ ਭੈਣ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਕੀ ਹੈ? ਇਹ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣੇ ਹੋਰ ਨਾ ਜਾਨੋ ਕੋਈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਪ੍ਰਭੂ ਤੇਰੀ ਗਤੀ ਮਤ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਗਤ ਮਤ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣੋ। ਬੜੀ ਸੰਭਾਲ ਨਾਲ ਚਲਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕਿੱਥੇ ਕੋਈ ਮੁੰਝਣ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਭਗਵਾਨ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਦੱਸੋ ਭਗਵਾਨ ਕੌਣ ਹੈ? ਨਿਰਾਕਾਰ ਸ਼ਿਵ ਜਾਂ ਦੇਹਧਾਰੀ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ। ਜੇ ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ ਉਹ ਸ਼ਿਵ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਮਹਾਂਵਾਕ ਉੱਚਾਰੇ ਹਨ ਜਾਂ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ? ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਹੈ ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਿੰਸ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜਯੰਤੀ ਸੋ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਦੇ ਬਾਦ ਫਿਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜਯੰਤੀ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਤੋਂ ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਪ੍ਰਿੰਸ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕਿਵੇਂ

ਬਣਿਆ, ਉਹ ਹੈ ਸਮਝਣ ਦੀ ਗੱਲ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਫਿਰ ਗੀਤਾ ਜਯੰਤੀ ਫਿਰ ਫਟ ਤੋਂ ਹੈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜਯੰਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ ਨਾ। ਜੱਦ ਤੱਕ ਸ਼ਿਵ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾ ਆਏ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਮਨਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਜੱਦ ਤੱਕ ਸ਼ਿਵ ਆਕੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪੁਰੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਕਿਵੇਂ ਮਨਾਈ ਜਾਵੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਜਨਮ ਤਾਂ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਮਝਦੇ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਿੰਸ ਸੀ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਰੂਰ। ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ ਨਾ। ਜਰੂਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪੁਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ! ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪੁਰੀ... ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਹੈ ਕੰਸਪੁਰੀ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪੁਰੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ, ਕੰਸਪੁਰੀ ਹੈ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਸੁਰਾਂ ਦੀ ਲੜਾਈ ਲੱਗੀ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੇ ਜਿੱਤ ਪਾਈ। ਪਰ ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਕੰਸਪੁਰੀ ਖਤਮ ਹੋਈ ਫਿਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪੁਰੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਈ ਨਾ। ਕੰਸਪੁਰੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਥੋੜੀ ਇਹ ਕੰਸ ਦੈਤ ਆਦਿ ਹੋਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨੇ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਲੜਾਈ ਕੀਤੀ ਨਹੀਂ। ਦੈਵੀ ਸੰਪਰਦਾਏ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਆਸੂਰੀ ਸੰਪਰਦਾਏ ਇੱਥੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਨਾ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਸੁਰਾਂ ਦੀ ਲੜਾਈ ਹੋਈ, ਨਾ ਕੋਰਵਾਂ ਅਤੇ ਪਾਂਡਵਾਂ ਦੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਰਾਵਣ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜਗਤਜੀਤ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲੜਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲੜਨ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈਣ ਤਾਂ ਵਾਈਲੈਂਸ (ਹਿੰਸਕ) ਬਣ ਜਾਣ। ਰਾਵਣ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣੀ ਹੈ ਪਰ ਨਾਨਵਾਈਲੈਂਸ। ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਾਜਯੋਗ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਲਗਾਓ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਪ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੈ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਯੋਗ ਉਸ ਬਾਪ ਨਾਲ ਹੀ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਲੜਾਈ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਗੇ, ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਉਣਗੇ, ਉਹ ਹੀ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਪਾਉਣਗੇ - ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮੁਅਫ਼ਿਕ। ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਭ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੁ ਕਰ ਜਾਣਗੇ। ਫਿਰ ਕਲਾਸ ਟਰਾਂਸਫਰ ਹੋ ਨੰਬਰਵਾਰ ਜਾਕੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਜਾਕੇ ਉੱਥੇ ਰਾਜ ਕਰੋਗੇ। ਕਿੰਨੀ ਸਮਝ ਦੀ ਗੱਲਾਂ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇਸ ਕਿਆਮਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜੱਦ ਕਿ ਸਤਿਯੁਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਕਦੀ ਸੰਸ਼ੇ ਨਹੀਂ ਉਠਾਉਣਾ ਹੈ।

2. ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧ ਗੁਪਤ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਲੇਕਿਕ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬੁੱਧੀ ਬਣਕੇ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਇਵੇਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣੇ ਹਨ ਜੋ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਮੂੰਝ ਜਾਣ।

ਵਰਦਾਨ:- ਮਨਮਤ, ਪਰਮਤ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਪਦਮਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਜਮਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਦਮਾਪਦਮ ਭਾਗਸ਼ਾਲੀ ਭਵ:

ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਸੰਕਲਪ ਵੀ ਮਨਮਤ ਅਤੇ ਪਰਮਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਸਪੀਡ ਜੇਕਰ ਤੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਵਿੱਚ ਮਨਮਤ ਅਤੇ ਪਰਮਤ ਮਿਕਸ ਹੈ। ਮਨਮਤ ਮਤਲਬ ਅਲਪਗਿਆ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਸੰਕਲਪ ਉਤਪੰਨ ਹੋਣਾ ਹੈ ਉਹ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਡਗਮਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਚੈਕ ਕਰੋ ਅਤੇ ਕਰਾਓ, ਇਕ ਕਦਮ ਵੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦੇ ਬਿਨਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਪਦਮਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਜਮਾ ਕਰ ਪਦਮਾਪਦਮ ਭਾਗਸ਼ਾਲੀ ਬਣ ਸਕੋਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਮਨ ਵਿੱਚ ਸਰਵ ਦੇ ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਬਣੀ ਰਹੇ - ਇਹ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਕਰੁਣਾ ਹੈ।

‘ਯਾਦ’ ਵਿੱਚ ਰਮਣੀਕਤਾ ਲਿਆਉਣ ਦੀਆਂ ਯੁਕਤੀਆਂ

ਅੱਜ ਵਿਧਾਤਾ, ਵਰਦਾਤਾ ਬਾਪਦਾਦਾ ਆਪਣੇ ਮਾਸਟਰ ਵਿਧਾਤਾ, ਵਰਦਾਤਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਵਿਧਾਤਾ ਵੀ ਬਣੇ ਹੋ ਅਤੇ ਵਰਦਾਤਾ ਵੀ ਬਣੇ ਹੋ। ਨਾਲ - ਨਾਲ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸੀ ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਮਰਤਬਾ ਕਿੰਨਾ ਮਹਾਨ ਹੈ, ਇਸ ਸੰਗਮਯੁਗ ਦੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਮਹੱਤਵ ਹੈ! ਵਿਧਾਤਾ, ਵਰਦਾਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਧੀ - ਵਿਧਾਤਾ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਹਰ ਵਿਧੀ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਹਰ ਕਰਮ ਦੀ ਵਿਧੀ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚਲਦੀ ਹੀ ਹੈ ਪਰ ਦਵਾਪਰ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵੀ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮਾਂ ਦੀ ਵਿਧੀ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਦੀ ਵਿਧੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਪੂਜੀਯ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਵਿਧੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁਜਾਰੀ ਮਾਰਗ ਮਤਲਬ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਹਰ ਵਿਧੀ ਨੀਤੀ ਅਤੇ ਰੀਤੀ ਵਿੱਚ ਚਲਦੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਵਿਧਾਤਾ, ਵਰਦਾਤਾ ਅਤੇ ਵਿਧੀ - ਵਿਧਾਤਾ ਵੀ ਹੋ।

ਤੁਹਾਡੇ ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤ ਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੇ ਸਾਧਣ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤ - “ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੈ। ਧਰਮ ਆਤਮਾਵਾਂ, ਮਹਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਨੇਕ ਹਨ ਪਰ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਹੈ”। ਇਸੇ ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤ ਦਵਾਰਾ ਅਧਾਕਲਪ ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਦਵਾਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਵਰਸਾ ਸਿੱਧੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਲਬਧ ਮਿਲਣਾ ਮਤਲਬ ਸਿੱਧੀ ਸਵਰੂਪ ਬਣਨਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਧਰਮ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ, ਬਾਪ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹਨ। ਵਰਸਾ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਭਰਾ ਕੋਲੋਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਤਾਂ ਇਸ ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤ ਦਵਾਰਾ ਅਧਾਕਲਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ‘ਗੋਡ ਇਜ ਵਨ’ - ਇਹ ਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਦਾ ਆਦਿ ਆਧਾਰ ਵੀ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਸ਼ਿਵਲਿੰਗ ਰੂਪ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ‘ਅਵਿਭਚਾਰੀ ਭਗਤੀ’ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸੇ ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ ਦਵਾਰਾ ਹੀ ਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਜੇ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤ ਹਨ, ਉਸ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ ਦਵਾਰਾ ਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਇਸ ਜੀਵਨ ਦਾ ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਵਾਰਾ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੀ ਸਵਰੂਪ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਇਟ ਦਾ ਤਾਜ ਸਦਾ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਯਾਦਗਾਰ - ਰੂਪ ਡਬਲ ਤਾਜ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਦੋਂ ਵੀ ਅਸਲ ਅਤੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਭਗਤੀ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਮੂਲ ਆਧਾਰ ਸਮਝਣਗੇ ਅਤੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਿਵਾਏ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਭਗਤੀ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਅਧਾਕਲਪ ਦੇ ਲਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਮੇਂ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮੇਂ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪਨਾਉਣ ਪਰ ‘ਪਵਿੱਤਰਤਾ’ ਹੀ ਸਿੱਧੀ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ’ - ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਅਪਨਾਉਂਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਧਾਰਨਾ ਦਾ ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਸੋਚੋ ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ ਸਿੱਧੀ ਦਾ ਸਾਧਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਮੰਨਨ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਸੁਣਾਇਆ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੋਚਨਾ।

ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵਿਧੀ - ਵਿਧਾਤਾ ਵੀ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਸਿੱਧੀ - ਦਾਤਾ ਵੀ ਬਣਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਅੱਜ ਤੱਕ ਵੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਜੇ - ਜੇ ਸਿੱਧੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਵਾਰਾ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਸਿੱਧੀ - ਦਾਤਾ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਿੱਧੀ ਦਾਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ - ਅਜਿਹਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦ ਸਰਵ ਸਿੱਧੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹਨ, ਉਹ ਹੀ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਿੱਧੀ ਖਰਾਬ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਰਿਧੀ - ਸਿੱਧੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਿਧੀ - ਸਿੱਧੀ ਜੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਅਧਾਕਲਪ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਸਹੀ ਵਿਧੀ ਦਵਾਰਾ ਸਿੱਧੀ ਹੈ। ਈਸ਼ਵਰੀ ਵਿਧੀ ਦਵਾਰਾ ਜੇ ਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਸਿੱਧੀ ਵੀ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸਿੱਧੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਈਸ਼ਵਰ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਵਿਧੀ ਅਤੇ ਸਿੱਧੀ ਵੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਰਿਧੀ - ਸਿੱਧੀ ਦਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਖੁਦ ਵੀ ਅਲਪਗਿਆ ਆਤਮਾ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਵੀ ਅਲਪਕਾਲ ਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਸਿੱਧੀ, ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਵਿਧੀ ਦਵਾਰਾ ਸਿੱਧੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਅਧਾਕਲਪ ਖੁਦ ਸਿੱਧੀ ਸਵਰੂਪ ਬਣਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਅਧਾਕਲਪ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਵਾਰਾ ਭਗਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਯਥਾ - ਸ਼ਕਤੀ ਤਥਾ - ਫਲ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਸਿੱਧੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਭਗਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਭਗਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਭਗਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧੀ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਅਜਕਲ ਦੇ ਭਗਤਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਭਗਤੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਾ ਸਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਨਾ ਸਿੱਧੀ ਰਹੀ ਹੈ।

ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੌਣ ਹਾਂ! ਸਦਾ ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਸ਼੍ਰਮਾਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਸੀਟ ਤੇ ਸੈਂਟ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ? ਕਿੰਨੀ ਉੱਚੀ ਸੀਟ ਹੈ! ਜਦੋਂ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਸੀਟ ਤੇ ਸੈਂਟ (ਸਥਿਰ) ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਅਪਸੈਂਟ (ਅਸਥਿਰ) ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੇ। ਇਹ ਪੇਜੀਸ਼ਨ ਹੈ ਨਾ। ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਪੇਜੀਸ਼ਨ ਹੈ - ਵਿਧੀ - ਵਿਧਾਨ, ਸਿੱਧੀ - ਦਾਤਾ! ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਇਸ ਪੇਜੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਥਿਰ ਹੋਵੇਗੇ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਉਪੇਜਿਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਸਦਾ ਹੀ ਸੇਫ਼ ਰਹੇਗੇ। ਅਪਸੈਂਟ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸੀਟ ਤੋਂ ਸਧਾਰਨ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਦਿਨਚਰਿਆ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬੈਠਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਸ਼੍ਰਮਾਨ ਦੀ ਸੀਟ ਤੇ ਬੈਠੋ। ਸਿਰਫ਼ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਯਾਦ ਦੇ ਸਥਾਨ ਤੇ, ਭਾਵੇਂ ਯੋਗ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠ (ਬਿਸਤਰ) ਵਿੱਚ ਉੱਠ ਕੇ ਬੈਠ ਗਏ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਬੈਠ ਗਏ ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਯੋਗ ਸਥਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਉਵੇਂ ਪਹਿਲੇ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਥਾਨ ਦੇਵੋ। ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਚੈੱਕ ਕਰੋ ਕਿ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਸਥਾਨ ਠੀਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ? ਤਾਂ ਈਸ਼ਵਰੀ ਨਸ਼ਾ ਸੀਟ ਨਾਲ ਖੁਦ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਜਕਲ ਵੀ 'ਕੁਰਸੀ ਦਾ ਨਸ਼ਾ' ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ! ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਆਸਨ ਹੈ। ਕਦੀ 'ਮਾਸਟਰ ਬੀਜਰੂਪ' ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਆਸਣ ਤੇ ਸੈਂਟ ਹੋ, ਕੱਦੇ - ' ਅਵਿਅਕਤ ਫਰਿਸ਼ਤੇ' ਦੀ ਸੀਟ ਤੇ ਸੈਂਟ ਹੋ, 'ਕੱਦੇ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਸਥਿਤੀ' ਦੀ ਸੀਟ ਤੇ ਸੈਂਟ ਹੋ - ਇਵੇਂ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਆਸਣ ਤੇ ਅਤੇ ਸੀਟ ਤੇ ਸੈਂਟ ਹੋਕੇ ਬੈਠੋ।

ਜੇਕਰ ਕਿਸੀ ਦੀ ਸੀਟ ਸੈਂਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਹਲਚਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਕਦੀ ਇਵੇਂ ਕਰਣਗੇ, ਕਦੀ ਉਵੇਂ ਕਰਣਗੇ! ਤਾਂ ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵੀ ਹਲਚਲ ਵਿੱਚ ਉਦੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸੀਟ ਤੇ ਸੈਂਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਜਾਣਦੇ ਤਾਂ ਸਭ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹ - ਇਹ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਹੁਣੇ ਇਹ ਪੁੱਛੀਏ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ, ਤਾਂ ਲੰਬੀ ਲਿਸ਼ ਚੰਗੀ ਨਿਕਲ ਆਏਗੀ। ਪਰ ਹਰ ਸਮੇਂ ਜੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਮੰਨੋ। ਸਿਰਫ਼ ਜਾਣੇ ਨਹੀਂ, ਮੰਨੋ ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਨਣ ਨਾਲ ਸੂਕਸ਼ਮ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਤਾਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ - ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਹਾਂ। ਪਰ ਮੰਨਣ ਨਾਲ ਸ਼ਕਤੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੰਨ ਕੇ ਚੱਲਣ ਨਾਲ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪੇਜੀਸ਼ਨ ਵਾਲੇ ਜਦੋਂ ਸੀਟ ਤੇ ਸੈਂਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਪਰ ਮੰਨਕੇ ਚੱਲੋ ਅਤੇ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ, ਚੈੱਕ ਕਰੋ ਕਿ ਸੀਟ ਤੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਸਾਧਾਰਨ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਥੱਲੇ ਆ ਗਿਆ? ਜੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਿੱਧੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਉਹ ਖੁਦ ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ, ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੀ ਸਵਰੂਪ ਜਰੂਰ ਹੋਣਗੇ, ਦਾਤਾ ਹੋਣਗੇ। ਸਿੱਧੀ - ਦਾਤਾ ਕਦੀ ਇਹ ਸੋਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇੰਨੀ ਸਿੱਧੀ ਵਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਣੀ ਸਿੱਧੀ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਸਿੱਧ ਹੋ ਕਿ ਸੀਟ ਤੇ ਸੈਂਟ ਹੋਣ ਦੀ ਵਿਧੀ ਯਥਾਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਰਮਣੀਕ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਰਮਣੀਕ ਅਨੁਭਵ ਖੁਦ ਹੀ ਸੁਸਤੀ ਨੂੰ ਭੱਜਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਕਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਉਵੇਂ ਨੀਂਦ ਨਹੀਂ ਆਏਗੀ ਪਰ ਯੋਗ ਨਾਲ ਨੀਂਦ ਜਰੂਰ ਆਏਗੀ। ਇਹ ਕਿਉਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਇਵੇਂ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਥਕਾਵਟ ਹੈ ਪਰ ਰਮਣੀਕ ਰੀਤੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਨੇਚਰਲ ਰੂਪ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਸੀਟ ਤੇ ਸੈਂਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਰੂਪ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਪਰ ਵੈਰਾਇਟੀ ਰੂਪ ਨਾਲ ਸੈਂਟ ਕਰੋ। ਉਹ ਹੀ ਚੀਜ਼ ਜੇਕਰ ਵੈਰਾਇਟੀ ਰੂਪ ਨਾਲ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰ ਯੁਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਦਿਲ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਵਧੀਆ ਚੀਜ਼ ਹੋਵੇ ਪਰ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਹੀ ਚੀਜ਼ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਖਾਂਦੇ ਰਹੋ, ਦੇਖਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਇਵੇਂ, ਬੀਜ ਰੂਪ ਬਣੇ ਪਰ ਕਦੀ ਲਾਇਟ - ਹਾਊਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਕਦੀ ਮਾਈਟ - ਹਾਊਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਕਦੀ ਬ੍ਰਿਖ ਦੇ ਉੱਪਰ ਬੀਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਕਦੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ - ਚੱਕਰ ਦੇ ਉੱਪਰ ਟੋਪ ਤੇ ਖੜੇ ਹੋਕੇ ਸਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਵੋ। ਜੇ ਰੋਜ਼ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਟਾਇਟਲ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਰੋਜ਼ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਟਾਈਟਲ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋ। ਕਦੀ ਨੂਰੇ ਰਤਨ ਬਣਕੇ ਬਾਪ ਦੇ ਨੈਣਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਇਆ ਹਾਂ - ਇਸ ਸਵਰੂਪ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰੋ। ਕਦੀ ਮਸਤਕਮਨੀ ਬਣ, ਕਦੀ ਤਖ਼ਤਨਸ਼ੀਨ ਬਣ ... ਭਿੰਨ - ਭਿੰਨ ਸਵਰੂਪਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋ। ਵੈਰਾਇਟੀ ਕਰੋ ਤਾਂ ਰਮਣੀਕਤਾ ਆਏਗੀ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਰੋਜ਼ ਮੁਰਲੀ ਵਿੱਚ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਟਾਇਟਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ? ਉਸੀ ਸੀਟ ਤੇ ਸੈਂਟ ਹੋ ਜਾਓ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਵਿੱਚ - ਵਿੱਚ ਚੈੱਕ ਕਰੋ। ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। 6 ਘੰਟੇ, 8 ਘੰਟੇ ਬੀਤ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਉਦਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਦਿਨ ਤਾਂ ਚਲਾ ਗਿਆ! ਨੇਚਰਲ ਅਭਿਆਸ ਹੋ ਜਾਏ, ਤਾਂ ਹੀ ਵਿਧੀ - ਵਿਧਾਤਾ ਅਤੇ ਸਿਧੀ - ਦਾਤਾ ਬਣ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰ ਸਕੋਗੇ। ਅੱਛਾ।

ਅੱਜ ਮਧੁਬਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਦਿਨ ਹੈ। ਡਬਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਚਾਂਸ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਮਧੁਬਨ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਕਰ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮਧੁਬਨ ਵਾਲੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਹਿਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰੋ, ਮਹਿਮਾ ਬਹੁਤ ਸੁਣੀ ਹੈ। ਮਹਿਮਾ ਸੁਣਦੇ ਹੀ ਮਹਾਨ ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਹਿਮਾ ਹੀ ਢਾਲ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਸੇਫ਼ਟੀ ਦਾ ਸਾਧਣ ਢਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਇਹ ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਿਲਵਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਮਹਾਨ ਹਾਂ! ਮਧੁਬਨ, ਸਿਰਫ਼ ਮਧੁਬਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਮਧੁਬਨ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਸਟੇਜ਼। ਮਧੁਬਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਮਤਲਬ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਸਟੇਜ਼ ਤੇ ਰਹਿਣਾ। ਤਾਂ ਜੇ ਸਟੇਜ਼ ਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਅਟੈਸ਼ਨ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ! ਸਾਧਾਰਨ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨ ਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਟੈਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਪਰ ਜਦੋਂ ਸਟੇਜ਼ ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਤਾਂ ਹਰ ਸਮੇਂ, ਹਰ ਕਰਮ ਤੇ ਇਤਨਾ ਹੀ ਅਟੈਸ਼ਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਤਾਂ ਮਧੁਬਨ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਸਟੇਜ਼ ਹੈ। ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਮਧੁਬਨ ਦੇ ਉੱਪਰ ਹੀ

ਹੈ। ਉਵੇਂ ਵੀ ਸਭ ਦਾ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਸਟੇਜ ਦੇ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ! ਤਾਂ ਮਧੁਬਨ ਨਿਵਾਸੀ ਸਦਾ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਸਟੇਜ ਤੇ ਸਥਿਤ ਹਨ।

ਨਾਲ - ਨਾਲ ਮਧੁਬਨ ਇੱਕ ਵਿਚਿੱਤਰ ਗੁੰਮਬੱਜ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁੰਮਬੱਜ ਜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਸਦਾ ਆਵਾਜ਼ ਆਪਣੇ ਤੱਕ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਮਧੁਬਨ ਅਜਿਹਾ ਵਿਚਿੱਤਰ ਗੁੰਮਬੱਜ ਹੈ ਜੋ ਮਧੁਬਨ ਦਾ ਜਰਾ - ਵੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਸ਼ਵ ਤੱਕ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਅੱਜਕਲ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਜਮਾਨੇ ਦੇ ਕਈ ਇਵੇਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ - ਮਾਤਰ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਦੀਵਾਰ ਨੂੰ ਜੇਕਰ ਇਵੇਂ ਹੱਥ ਲਗਾਈਏ ਜਾਂ ਆਵਾਜ਼ ਕਰਣਗੇ ਤਾਂ ਦੱਸ ਦੀਵਾਰਾਂ ਵਿਚ ਉਹ ਆਵਾਜ਼ ਆਏਗਾ ਅਤੇ ਇਵੇਂ ਹੀ ਸੁਣਾਈ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਇਸ ਦੀਵਾਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹਿਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਆਵਾਜ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਮਧੁਬਨ ਇਵੇਂ ਦਾ ਵਿਚਿੱਤਰ ਗੁੰਮਬੱਜ ਹੈ ਜੋ ਮਧੁਬਨ ਦਾ ਆਵਾਜ਼ ਸਿਰਫ ਮਧੁਬਨ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਪਰ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਫੈਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਫੈਲਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਧੁਬਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਵਿਚਿੱਤਰਤਾ ਹੈ ਨਾ, ਇਸਲਈ ਬਾਹਰ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝੋ ਕਿ ਇੱਥੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂ ਇੱਥੇ ਬੋਲਿਆ ... ਪਰ ਵਿਸ਼ਵ ਤੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਹਵਾ ਦੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਦੀਆਂ ਨਜਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਮਧੁਬਨ ਅਤੇ ਮਧੁਬਨ ਦਾ ਬਾਪਦਾਦਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਮਧੁਬਨ ਦਾ ਬਾਪ ਨਜਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਧੁਬਨ ਵੀ ਆਏਗਾ ਨਾ! ਮਧੁਬਨ ਦਾ ਬਾਬਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਧੁਬਨ ਤੇ ਆਏਗਾ ਨਾ ਅਤੇ ਮਧੁਬਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਬਾਬਾ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬੱਚੇ ਵੀ ਹਨ। ਤਾਂ ਮਧੁਬਨ - ਵਾਸੀ ਖ਼ੁਦ ਹੀ ਸਭ ਦੀਆਂ ਨਜਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ! ਕੋਈ ਵੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾ ਕੋਲੋਂ ਪੁੱਛੇ, ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਦੂਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੋਵੇ ਪਰ ਕੀ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ? 'ਮਧੁਬਨ' ਅਤੇ 'ਮਧੁਬਨ' ਦਾ 'ਬਾਬਾ'! ਤਾਂ ਏਨਾ ਮਹੱਤਵ ਹੈ ਮਧੁਬਨਵਾਸੀਆਂ ਦਾ। ਸਮਝਾ? ਅੱਛਾ!

ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਦੇ ਸਰਵ ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਮੰਗ - ਉਤਸ਼ਾਹ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਸਮਾਏ ਹੋਏ, ਸਦਾ ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਵਿਧੀ ਦਵਾਰਾ ਸਿੱਧੀ ਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਖ਼ੁਦ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ, ਬੇਲ ਨਾਲ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਾਮਨਾ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਿਜ਼ੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਇਵੇਂ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਸਦਾ ਅਥੱਕ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਪਰਸਨਲ ਮੁਲਾਕਾਤ:-

1. ਖ਼ੁਦ ਨੂੰ ਕਰਮਯੋਗੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਕਰਮਯੋਗੀ ਆਤਮਾ ਸਦਾ ਕਰਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਫਲ ਖ਼ੁਦ ਹੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੱਖਫਲ - 'ਖ਼ੁਸ਼ੀ' ਅਤੇ 'ਸ਼ਕਤੀ'। ਤਾਂ ਕਰਮਯੋਗੀ ਆਤਮਾ ਮਤਲਬ ਪ੍ਰਤੱਖਫਲ 'ਖ਼ੁਸ਼ੀ' ਅਤੇ 'ਸ਼ਕਤੀ' ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੀ। ਬਾਪ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਹੁਣ - ਹੁਣ ਕਰਮ ਕੀਤਾ, ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਖ਼ੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ! ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕਰਮਯੋਗੀ ਆਤਮਾ ਹਾਂ - ਇਸੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਰਹੋ।

2. ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਖ਼ੁਸ਼ੀ ਦਾ ਆਪ ਹੀ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ! ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬੇਹੱਦ ਸੇਵਾ ਦਾ ਫਲ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਰਾਜ ਭਾਗ ਆਪ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੱਦ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੁਆਵਾਂ ਆਪੇ ਹੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ 'ਸ਼ਕਤੀ' ਅਤੇ 'ਖ਼ੁਸ਼ੀ' ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਬੈਠੇ ਵੀ ਬੇਹੱਦ ਸੇਵਾ ਦਾ ਫਲ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ - ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਨਾਲ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਖਾਤਾ ਜਮਾ ਕਰਦੇ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਚੱਲੋ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸੇਕੇਂਡ ਵਿੱਚ ਦੇਹ ਰੂਪੀ ਚੇਲੇ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਬਣ ਕਰਮਭੋਗ ਤੇ ਵਿਜੈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀ ਸੰਪੰਨ ਭਵ ਜੱਦ ਕਰਮਭੋਗ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਕਰਮਭੋਗ ਦੇ ਵਸ਼ ਆਪਣੀ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਮਤਲਬ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਦਰਦ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਕਰਮਭੋਗ ਨੂੰ ਕਰਮਯੋਗ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਵਾਲੇ, ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋ ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਤੋਂ ਭੋਗਵਾਣੇ ਵਾਲੇ ਹੀ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀ ਸੰਪੰਨ ਅਸਟ ਰਤਨ ਵਿਜਯੀ ਕਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਦਾ ਦੇਹ ਰੂਪੀ ਚੇਲੇ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਬਣਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਵਸਤਰ, ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਜਾਂ ਮਾਇਆ ਦੀ ਆਕਰਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਟਾਈਟ ਅਤੇ ਖਿੱਚਿਆ ਹੋਇਆ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਉਤਰੇਗਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਰਵ ਦਾ ਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਨਿਰਮਾਣਚਿਤ ਬਣੋ - ਨਿਰਮਾਣਤਾ ਮਹਾਨਤਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਤੁਵਾਂ ਸਹਿਤ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਵਾਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ, ਇਥੋਂ ਹੀ ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਕਿਹੜੀ ਰਾਏ ਫੈਰਨ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- 1- ਜੱਦ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੋਇਆ ਕਿ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੈ ਬਾਪ ਦੀ ਪਹਿਲੀ - ਪਹਿਲੀ ਰਾਏ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਜੇ ਕੁਝ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਉਸ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇ। ਇੱਕ ਮੇਰੀ ਮਤ ਤੇ ਚੱਲੋ। ਇਸ ਰਾਏ ਨੂੰ ਫੈਰਨ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
2- ਜੱਦ ਤੁਸੀਂ ਬੋਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋ ਤਾਂ ਪਤਿਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਲੈਣ - ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਨਿਸ਼ਚੇ ਬੁੱਧੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਇਹ ਘਰ ਦਾ ਘਰ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਹੀ ਗੌਡ ਫਾਦਰਲੀ ਵਰਲਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗੋਲਡਨ ਵਰਲਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਇਹ ਹੈ। ਘਰ ਦਾ ਘਰ ਵੀ ਹੈ। ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਦੇ ਸਨਮੁੱਖ ਬੈਠ ਹਨ ਫਿਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੀ ਹੈ। ਸਪ੍ਰਿਚੂਅਲ ਫਾਦਰ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਨਾਲੇਜ ਹੈ ਜੋ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਸਪ੍ਰਿਚੂਅਲ ਨਾਲੇਜ ਸਿਵਾਏ ਸਪ੍ਰਿਚੂਅਲ ਫਾਦਰ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਹੀ ਸਦਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ, ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਸਰਵ ਯੂਨੀਵਰਸ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਕੀ ਪਰ ਹਰ ਚੀਜ਼ 5 ਤੱਤਵ ਵੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਬੜੀਆਂ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸਭ ਚੋਜ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਜੇ ਕੁਝ ਇੱਥੇ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਉਹ ਸਭ ਬਦਲਕੇ ਨਵਾਂ ਹੋਣ ਦਾ ਹੈ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਇੱਥੇ ਹੈ ਝੂਠੀ ਮਾਇਆ, ਝੂਠੀ ਕਾਇਆ... ਇਹ ਝੂਠ ਖੰਡ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਸੱਚਖੰਡ ਸੀ, ਹੁਣ ਝੂਠ ਖੰਡ ਹੈ। ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਕਹਿਣਗੇ ਉਹ ਝੂਠ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਭਗਵਾਨ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹਨ ਫਿਰ ਇੱਥੇ ਸਾਕਾਰ ਰੂਪ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਆਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਮੂਲਵਤਨ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹਾਤਤ੍ਵ ਵਿੱਚ ਨਿਵਾਸ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਸਾਡਾ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਘਰ, ਬ੍ਰਹਮ ਮਹਾਤਤ੍ਵ। ਇਹ ਅਕਾਸ਼ ਤਤ੍ਵ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਸਾਕਾਰੀ ਪਾਰੂ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜਾਗਰਫੀ ਰਿਪੀਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਰਿਪੀਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗੋਲਡਨ ਏਜ, ਸਿਲਵਰ... ਫਿਰ ਕੀ? ਫਿਰ ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਜਰੂਰ ਆਵੇਗੀ। ਸੰਗਮਯੁਗ ਇੱਕ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ, ਤ੍ਰੇਤਾ ਅਤੇ ਤ੍ਰੇਤਾ ਤੇ ਦਵਾਪਰ ਦਾ ਸੰਗਮ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ, ਉਹ ਰਾਂਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ, ਕਲਪ ਦੇ ਸੰਗਮਯੁਗੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੀ ਉਦੋਂ ਹਨ ਜੱਦ ਪਤਿਤ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਆਓ। ਪਾਵਨ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ। ਹੁਣ ਹੈ ਸੰਗਮ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਸੰਗਮਯੁਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਮਿਲਨ ਦਾ ਸੰਗਮ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁੰਭ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਫਿਰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਦੀਆਂ ਦਾ ਮੇਲਾ। ਦੋ ਨਦੀਆਂ ਤਾਂ ਹਨ, ਤੀਜੀ ਫਿਰ ਗੁਪਤ ਨਦੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਝੂਠ ਹੈ। ਗੁਪਤ ਨਦੀ ਕੋਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕੀ? ਸਾਇੰਸ ਵਾਲੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਣਗੇ ਕਿ ਕੋਈ ਗੁਪਤ ਨਦੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਤੀਰ ਮਾਰਿਆ ਗੰਗਾ ਨਿਕਲ ਆਈ, ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਝੂਠ। ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਗਿਆਨ, ਭਗਤੀ, ਵੈਰਾਗ। ਇਹ ਅੱਖਰ ਫੜ ਲਿੱਤਾ ਹੈ ਪਰ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਹੈ ਗਿਆਨ - ਦਿਨ ਸੁੱਖ, ਫਿਰ ਹੈ ਭਗਤੀ - ਰਾਤ ਦੁੱਖ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਦਿਨ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਰਾਤ। ਹੁਣ ਇੱਕ ਦੀ ਤਾਂ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ, ਬਹੁਤ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਦਿਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅੱਧਾਕਲਪ ਦਾ, ਫਿਰ ਰਾਤ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੀ। ਫਿਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸਾਰੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਵੈਰਾਗ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਭੁੱਲਣਾ ਹੈ। ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਸਭ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣਾ ਹੈ। ਪਰ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਇੱਕ ਨਾਲ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਤੁਸੀਂ ਰਾਵਣ ਦੀ ਮਤ ਤੇ ਚਲਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਦਾ ਬਣੇ ਹੋ ਤਾਂ ਜੇ ਕੁਝ ਕਰੋ ਸੋ ਬਾਪ ਦੀ ਰਾਏ ਨਾਲ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਲੈਣ - ਦੇਣ ਇੰਨਾ ਸਮੇਂ ਪਤਿਤਾਂ ਨਾਲ ਚੱਲਿਆ ਆਇਆ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਪਤਿਤ ਹੀ ਬਣਦੇ ਆਏ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਭਗਤੀ - ਮਾਰਗ ਹੈ ਹੀ ਉਤਰਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਮਾਰਗ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ, ਸਤੋ, ਰਜੋ, ਤਮੋ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਤਰਨਾ ਹੀ ਹੈ ਜਰੂਰ। ਇਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਛੁਡਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਵੀ 84 ਜਨਮ ਦੱਸੇ ਹਨ ਨਾ। ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਅੱਖਰ ਬੜੇ ਚੰਗੇ ਹਨ। ਗੋਲਡਨ ਏਜ, ਸਿਲਵਰ ਏਜ... ਇਵੇਂ ਖਾਦ ਪੈਂਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਆਕੇ ਆਇਰਨ ਏਜ਼ ਬਣੇ ਹਨ। ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸੀ, ਨਵਾਂ ਭਾਰਤ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਕਲ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ

ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ਾਸਤਰ ਰਾਈਟ ਹਨ ਜਾਂ ਮੈਂ ਰਾਈਟ ਹਾਂ? ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਵਰਲਡ ਆਲਮਾਇਟੀ ਅਥਾਰਿਟੀ। ਜੇ ਵੇਦ - ਸ਼ਾਸਤਰ ਬਹੁਤ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਥਾਰਿਟੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਸਭ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਗਾਇਨ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ ਦੇ ਸਾਗਰ ਹੋ, ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਮਨੁੱਖ ਸਭ ਭਗਤੀ ਦੇ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਨਹੀਂ। ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ, ਹੁਣ ਫਿਰ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲਿੱਤਾ ਸੀ ਹੁਣ ਫਿਰ ਪੜ੍ਹਕੇ ਪਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਥੋੜਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਇਸਲਈ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਫਾਦਰ, ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ। ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜਾਗਰਫੀ ਕਿਵੇਂ ਰਿਪੀਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਮਝਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਹੁਣ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਮੁਆਫਿਕ, ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਪੁਨਰਜਨਮ ਰਹਿਤ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਵਯ ਜਨਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬੋਲਾਂ ਕਿਵੇਂ। ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਨਾਉਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਣੀ ਪਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਅਮਰ ਹਾਂ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਪਏ ਹੋ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਵੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਜੇਕਰ ਉੱਥੇ ਵੀ ਪਤਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਫਿਰ ਇਵੇਂ ਡਿੱਗਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਜਾਈ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੀ ਨਾ ਰਹੇ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਉੱਥੇ ਪਰਾਏ ਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੱਦਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਸਦਗਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਗਿਆਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਗਿਆਨ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਹੀ ਦੁਰਗਤੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਭ ਦੁਰਗਤੀ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਸਭ ਕਾਮ - ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠ ਸੜ੍ਹ ਮਰੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ, ਆਤਮਾਵਾਂ ਜੋ ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ ਆਕੇ ਪਾਰੁ ਵਜਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਕਾਮ - ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਪਈਆਂ ਹਨ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਬਣ ਪਏ ਹਾਂ। ਪਤਿਤ ਬਣਦੇ ਹੀ ਹਨ ਕਾਮ - ਚਿਤਾ ਨਾਲ। ਕ੍ਰੋਧ ਅਤੇ ਲੋਭ ਨਾਲ ਪਤਿਤ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਸਾਧੂ - ਸੰਤ ਆਦਿ ਪਾਵਨ ਹਨ, ਦੇਵਤਾ ਪਾਵਨ ਹਨ ਤਾਂ ਪਤਿਤ ਮਨੁੱਖ ਜਾਕੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਹਨ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ, ਅਸੀਂ ਵਿਕਾਰੀ। ਵਾਈਸਲੈਸ ਵਰਲਡ, ਵਿਸ਼ਵ ਵਰਲਡ ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਭਾਰਤ ਹੀ ਵਾਈਸਲੈਸ ਵਰਲਡ ਸੀ। ਹੁਣ ਵਿਸ਼ਵ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਰਾ ਵਰਲਡ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵ ਹੈ। ਵਾਈਸਲੈਸ ਵਰਲਡ ਵਿੱਚ ਅੱਜ ਤੋਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਇੱਕ ਹੀ ਧਰਮ ਸੀ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਪੀਸ, ਪ੍ਰਾਸਪਾਰਟੀ ਤਿੰਨੇ ਹੀ ਸਨ। ਪਿਓਰਿਟੀ ਹੈ ਫਸਟ। ਹੁਣ ਪਿਓਰਿਟੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪੀਸ ਪ੍ਰਾਸਪਾਰਟੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਸੁੱਖ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਾਗਰ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਇਵੇਂ ਪਿਆਰਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਪਿਆਰੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਜਾਨਵਰ ਆਦਿ ਸਭ ਪਿਆਰੇ ਹਨ। ਸ਼ੇਰ ਬੱਕਰੀ ਇਕੱਠੇ ਪਾਈ ਪੀਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਗੰਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਬਿਮਾਰੀਆਂ, ਮੱਛਰ ਆਦਿ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਸਾਹੁਕਾਰ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਫਰਨੀਚਰ ਵੀ ਫਸਟ ਕਲਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਗਰੀਬਾਂ ਦਾ ਫਰਨੀਚਰ ਵੀ ਸਾਧਾਰਨ। ਭਾਰਤ ਹੁਣ ਗਰੀਬ ਹੈ, ਕਿੰਨਾ ਕਿਚੜਾ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਸਫਾਈ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਸੋਨੇ ਦੇ ਮਹਿਲ ਆਦਿ ਕਿੰਨੇ ਫਸਟਕਲਾਸ ਹੋਣਗੇ। ਬੈਕੁੰਠ ਦੀ ਗਾਂ ਵੀ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨੀ ਫਸਟਕਲਾਸ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਗਾਂਵਾਂ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਗਾਂਵਾਂ ਤਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਨਾ। ਉੱਥੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਫਸਟਕਲਾਸ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੈਵਿਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕੀ! ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕਿਚੜਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਇਸ ਗਿਆਨ ਯਗ ਵਿੱਚ ਸਵਾਹਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿਵੇਂ - ਕਿਵੇਂ ਦੇ ਬੰਬ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੰਬ ਸੁੱਟਣ ਤਾਂ ਅੱਗ ਲੱਗ ਜਾਵੇ। ਅੱਜਕਲ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਜੀਵਾਣੂ ਵੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਜਿਹਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਬੇਹੱਦ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣ। ਹਸਪਤਾਲ ਆਦਿ ਤਾਂ ਰਹਿਣਗੇ ਨਹੀਂ, ਜੋ ਦਵਾਈ ਆਦਿ ਕਰ ਸਕਣ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਇਸਲਈ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਨੈਚੁਰਲ ਕਲੈਮਿਟੀਜ਼, ਮੁਸਲਾਧਾਰ ਬਰਸਾਤ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦਾ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਵਿਨਾਸ਼ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਕਹੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦਾ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮਨੀਏ, ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨੇ, ਤੁਹਾਡੀ ਮਰਜ਼ੀ। ਕੋਈ ਕਹੇ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਦਾ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਮੰਨੀਏ। ਅੱਛਾ ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਬਿੰਦੀ ਹੈ। ਵੇਖ ਲਿੱਤਾ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਇਆ! ਕੀ ਇਸ ਨਾਲ ਸਦਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ? ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਖੰਡ ਜਯੋਤੀ ਸਵਰੂਪ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸੂਰਜ ਤੋਂ ਤੇਜੇਮਯ ਹੈ। ਪਰ ਇਵੇਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ - ਅਰਜੁਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਬਸ ਕਰੋ, ਅਸੀਂ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੱਚੇ ਵੇਖਣ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਅਸੀਂ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਇਵੇਂ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਜਿਵੇਂ ਆਤਮਾ ਹੈ ਉਵੇਂ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਉਹ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਹੋਰ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਜੇ - ਜੇ ਜਿਸ ਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਭਾਵਨਾ ਪੂਰੀ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਭਗਵਾਨ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਮੀਰਾ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਭਗਤਨ ਬਣੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਬੈਕੁੰਠ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬੈਕੁੰਠ ਵਿੱਚ ਜਾਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬੈਕੁੰਠ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪੁਰੀ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸਭ ਨਰਕ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਹਨ। ਹਿਸਟਰੀ - ਜਾਗਰਫੀ ਰਿਪੀਟ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਰਾਜ - ਭਾਗ ਫਿਰ ਤੋਂ ਲੈ

ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਰਾਜਯੋਗ ਬਲ। ਬਾਹੂਬਲ ਦੀਆਂ ਲੜਾਈਆਂ ਤਾਂ ਕਈ ਵਾਰ, ਕਈ ਜਨਮ ਚਲੀਆਂ ਹਨ। ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਹੈ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਰੋਬਰ ਸ੍ਰਗ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਉਵੇਂ ਹੀ ਕਰਨਗੇ। ਤੁਹਾਡਾ ਹਾਰਟਫੇਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜੇ ਪੱਕੇ ਨਿਸ਼ਚੇਬੁਧੀ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੀ ਸੰਸ਼ੇ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ। ਸੰਸ਼ੇਬੁਧੀ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਜਰੂਰ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਅਸਚਰਿਆਵਤ ਸੁੰਨਤੀ, ਕਥੰਤੀ, ਭਗੰਤੀ... ਅਹੋ ਮਾਇਆ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾ ਲੈਂਦੀ ਹੋ। ਮਾਇਆ ਬਹੁਤ ਬਲਵਾਨ ਹੈ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਫਸਟਕਲਾਸ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਸੈਂਟਰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਇਆ ਥੱਪੜ ਮਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਸ਼ਾਦੀ ਕਰ ਮੂੰਹ ਕਾਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਕਾਮ - ਕਟਾਰੀ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਹਾਰ ਖਾ ਲਿੱਤੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਸਨਮੁੱਖ ਆਈਏ। ਬਾਬਾ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਾਲਾ ਮੂੰਹ ਕੀਤਾ ਹੁਣ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਕੀ ਕਰੋਗੇ। ਫਿਰ ਵੀ ਉੱਥੇ ਰਹਿਕੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਡਿੱਗਿਆ ਸੇ ਡਿੱਗਿਆ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਰਜਾਈ ਪਦਵੀ ਪਾ ਸਕੋਗੇ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ - ਚੜ੍ਹੇ ਤਾਂ ਚਾਖੇ ਬੈਕੁੰਠ ਰਸ, ਡਿੱਗੇ ਤਾਂ ਇੱਕਦਮ ਚੰਡਾਲ... ਹੱਡ ਗੋਡੇ ਟੁੱਟ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। 5 ਮੰਜ਼ਿਲ ਤੋਂ ਡਿੱਗਦੇ ਹਾਂ ਫਿਰ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਸੱਚ ਲਿਖਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇੰਦ੍ਰਪ੍ਰਸਥਾ ਦੀਆਂ ਪਰੀਆਂ ਦਾ ਵੀ ਮਿਸਾਲ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਹੈ ਸਾਰੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਗੱਲ। ਇਸ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਤਿਤ ਨੂੰ ਬੈਠਣਾ, ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਕਿਸੇ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਹੀ ਤਾਂ ਆਉਣਗੇ ਨਾ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨੀ ਦ੍ਰੋਹਦੀਆਂ ਪੁਕਾਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਨਗਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਾਓ। ਬੰਦਹੇਲੀਆਂ ਦਾ ਵੀ ਪਾਰੂ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਕਾਮੇਸ਼ੂ, ਕਰੋਧੇਸ਼ੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਬੜੀ ਖਿਟਪਿਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਸਮਾਚਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਓ। ਹੁਣ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗਾਰੰਟੀ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੋਗੇ। ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕੋਈ ਪ੍ਰੇਰਕ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਇਹ ਬੱਬਸ ਆਦਿ ਬਣਵਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਹੀ ਕੁਲ ਦਾ ਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਕੀ ਕਰੀਏ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ, ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਟਾਈਮ ਬਹੁਤ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨਾ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸਤਿਯੁਗੀ ਪਿਆਰ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਚਲਣ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਪਿਆਰਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਰਜਾਈ ਪਦਵੀ ਦੇ ਲਈ ਪਾਵਨ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਫਸਟ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤ੍ਰ ਤੇ ਵਿਜੈ ਪਾਉਣੀ ਹੈ।

2. ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਜੋ ਕੁਝ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖਣਾ ਹੈ। ਹਰ ਕਦਮ ਤੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਰਾਏ ਲੈਕੇ ਚਲਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਸਾਧਨ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਭਵ: ਜੋ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਉਹ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਪਾਰ ਕਰ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਰਸਤਾ ਸਹਿਜ ਹੀ ਪਾਰ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਸਾਧਨ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਰ ਸਮੱਸਿਆ ਜਾਣੀ ਪਹਿਚਾਣੀ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਕਦੀ ਵੀ ਅਸਚਰਿਆਵਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਬਲਕਿ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਕਦੀ ਕਾਰਨ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦਾ ਪਰ ਉਸੀ ਸਮੇਂ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਨਿਵਾਰਨ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਵ - ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿਕੇ ਸਰਵ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨਾ ਹੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਤਾ ਹੈ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਆਪਣਾ ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਚਾਰਟ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਅਵਸਥਾ ਚੰਗੀ ਰਹੇਗੀ, ਚਾਰਟ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਕਲਿਆਣ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇਗਾ।
 ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਹੜੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਸਹਿਜ ਹੀ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰਵਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ?
 ਉੱਤਰ:- ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਗੋਦ ਲਈ ਹੈ - ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਅਡੋਪਟ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸੱਚੇ - ਸੱਚੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਗੀਤਾ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰਵਾ ਦਵੇਗੀ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਸੁਖਧਾਮ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਫਿਰ ਤੋਂ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਬੈਠ ਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖਜ਼ਾਨਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਅਨੇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਖਿਆਲਾਤ ਕੱਢ ਕੇ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਜਦੋਂ ਬੈਠਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਸੁਖਧਾਮ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸੁੱਖ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਅਸੀਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਕੁੱਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਮਨੁੱਖ ਅਗਿਆਨ ਦੇ ਹਨੂਰੇ ਵਿੱਚ ਕੁੰਭਕਰਨ ਦੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਸੁੱਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਅਡੋਪਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਧਰਮ ਗੋਦ ਲੀਤੀ ਹੈ। ਜੇ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਗੀਤਾ ਦਾ ਪਾਠ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਕੋਲੋਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਰਾਜਯੋਗ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਬਲ ਨਾਲ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਖਿਆਲਾਤ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਪ ਵੀ ਆਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਪ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਕਾਮ- ਚਿੰਤਾ ਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਕਾਲੇ ਭਸਮੀ ਭੂਤ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਇਸਲਈ ਅਮਰਲੋਕ ਤੋਂ ਮ੍ਰਿਤੂ ਲੋਕ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਮ੍ਰਿਤੂ ਲੋਕ ਤੋਂ ਅਮਰਲੋਕ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਮ੍ਰਿਤੂ ਲੋਕ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਅਮਰਲੋਕ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤੇ ਕੀ - ਕੀ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹੈ, ਜੇ ਚਾਹੇ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ, ਸਾਨੂੰ ਆਕੇ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਦੁੱਖ ਹਰ ਕੇ ਸੁੱਖ ਦੇਵੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਦੂ ਦੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਫੁੱਲ ਬਨਾਉਣ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸੁਖਧਾਮ ਦੇ ਦੇਵਤਾ ਸੀ, ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਬੈਠਦੇ ਸਮੇਂ ਤਾਂ ਹੋਰ ਹੀ ਮਜ਼ਾ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਹੋ ਲਿਬੇਟਰ, ਗਾਈਡ, ਹੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਉਦੋਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਥੋੜੀ ਹੀ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਬੜੀਆਂ ਸਹਿਜ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਕਿਸ ਨੇ ਸੁਣਾਈਆਂ ਹਨ? ਬਾਪ ਦੀ ਵੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਨਗੇ, ਟੀਚਰ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਵੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਨਗੇ - ਤਿੰਨੋਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹਨ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਬਾਬਾ ਦਾ ਧੰਧਾ ਹੀ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਨਾਉਣਾ ਹੈ ਪਤਿਤ ਜਰੂਰ ਦੁੱਖੀ ਹੋਣਗੇ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੁੱਖੀ, ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁੱਖੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਵੀ ਕਿੰਨਾ ਸਤੋਗੁਣੀ ਸ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਕਲਿਯੁਗੀ ਤਮੋਗੁਣੀ ਸ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਹਾਂ, ਮਨੁੱਖ ਨੰਬਰਵਾਰ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਬੁਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਖਰਾਬ ਹੈ। ਇਹ ਇਵੇਂ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਬੁਰੇ ਲੱਛਣ ਕਿਸੇ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਦੈਵੀ ਸੰਪ੍ਰਦਾਏ। ਹਾਂ, ਸਾਹੂਕਾਰ ਅਤੇ ਗਰੀਬ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਮਾੜੇ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਭੇਟ ਉੱਥੇ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ, ਸਾਰੇ ਸੁੱਖੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ, ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਸੁਖਧਾਮ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਚਿੰਤਰ ਅਤੇ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਚਿੰਤਰ ਵੀ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਕਹਿਣਗੇ ਕੋਈ ਤਾਂ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ ਨਾ। ਭਗਵਾਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਆਕੇ ਲੈਣ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਭਾਗੀਰਥ, ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਰੱਥ ਤੇ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹਨ। ਬੈਲ ਤੇ ਥੋੜੇ ਹੀ ਆਏਗਾ। ਸ਼ਿਵ ਅਤੇ ਸੰਕਰ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੈਲ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਥੋੜੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਟੀਚਰ ਤਾਂ ਟੀਚਰ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਮੈਂ ਸੁੱਖ ਸਾਗਰ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਤਿਇੰਦ੍ਰੀਯ ਸੁਖ ਭਾਸਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਡੋਪਡ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਡੋਪਸ਼ਨ ਤਾਂ ਕਿਸਮ - ਕਿਸਮ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ ਵੀ ਕੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਅਡੋਪਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਇਹ ਸਾਡਾ ਪਤੀ ਹੈ, ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਅਡੋਪਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਉਹਨਾਂ

ਦੀ ਉਹ ਅਡੋਪਸ਼ਨ ਹੈ - ਇੱਕ ਦੇ ਤੇ ਕਾਮ - ਕਟਾਰੀ ਚਲਾਉਣ ਦੀ। ਸਮਝੋ ਕੋਈ ਰਾਜਾ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਗੋਦ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਡੋਪਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੁੱਖ ਦੇ ਲਈ, ਪਰ ਉਹ ਹੈ ਅਲਪਕਾਲ ਦਾ ਸੁੱਖ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਵੀ ਅਡੋਪਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਇਹ ਕਹਾਂਗੇ ਇਹ ਸਾਡਾ ਗੁਰੂ ਹੈ, ਉਹ ਕਹੇਗਾ ਇਹ ਸਾਡਾ ਫਾਲੋਰਸ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਅਡੋਪਸ਼ਨ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਅਡੋਪਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਸ਼ਾਦੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਜਿਵੇਂ ਦੁੱਖ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਦੀ ਅਡੋਪਸ਼ਨ ਕਿੰਨੀ ਫਸਟ ਕਲਾਸ ਹੈ। ਇਹ ਫਿਰ ਹੈ ਬੀਸ਼ਵਰ ਦੀ ਅਡੋਪਸ਼ਨ, ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਸਭ ਦੀ ਅਡੋਪਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੇਖ ਲਿਆ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਫਿਰ ਵੀ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ, ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਅਡੋਪਟ ਕਰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਸਾਰੇ ਬ੍ਰਦਰਜ਼ ਹਨ। ਪਰ ਜਦਕਿ ਆਕੇ ਆਪਣਾ ਬਣਾਉਣ ਨਾ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਦੁੱਖੀ ਹੋ ਗਏ ਹਾਂ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਦਾ ਵੀ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਐਫੀ.ਜੀ. ਬਣਾ ਕੇ ਸਾੜਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹਨਾਂ ਤੇ ਕੇਸ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਕਦੋਂ ਤੋਂ ਦੁਸ਼ਮਣ ਬਣਿਆ ਹੈ? ਆਖਰੀਨ ਇਹ ਦੁਸ਼ਮਣ ਮਰੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਇਸ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਪਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਡੋਪਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਐਟਮੀਕ ਬੰਬਜ਼ ਵੀ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਸ ਗਿਆਨ ਯੁੱਗ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਜਵਾਲਾ ਨਿਕਲੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਰਾਵਣ ਤੇ ਵਿਜੈ ਪਾ ਕੇ ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਨਵੀਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਾਂਗੇ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਸਭ ਗੁੱਡੀਆਂ ਦਾ ਖੇਡ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਦੀ ਗੁੱਡੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖਰਚਾ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਬਹੁਤ ਪੈਸੇ ਫਾਲਤੂ ਗਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਰਾਤ ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਉਹ ਭਟਕਦੇ ਦੁੱਖੀ ਹੁੰਦੇ, ਧੱਕੇ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ, ਸਤਿਯੁਗੀ ਸਵਰਾਜ ਪਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਤਿਯੁਗ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਦੇਵਤਾ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪੁਨਰਜਨਮ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ।

ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿੰਨੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬੁੱਧੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ਼ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਹੀ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ਼ ਸੀ, ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਿੰਗਲ ਤਾਜ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪਤਿਤ ਹਨ ਨਾ। ਇੱਥੇ ਲਾਇਟ ਦਾ ਤਾਜ਼ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਲਗਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਹਨਾਂ ਚਿੰਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਤਪੱਸਿਆ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋ ਉੱਥੇ ਲਾਇਟ ਦਾ ਤਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ਼ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਕੋਲ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ਼ ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਆਏ ਹਾਂ। ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਣਗੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਬਾਹਰ ਮਿੱਤਰ - ਸਬੰਧੀਆਂ ਆਦਿ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਣ ਨਾਲ ਸਟੂਡੈਂਟ ਲਾਈਫ਼ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਮਿੱਤਰ ਸਬੰਧੀ ਯਾਦ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਦਾ ਫੇਰਸ ਹੈ ਨਾ। ਹੋਸਟਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਦੇ ਚੰਗਾ ਹਨ। ਬਾਹਰ ਆਉਣ - ਜਾਣ ਨਾਲ ਸੰਗਏਸ਼ ਵਿੱਚ ਖਰਾਬ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਲਾਈਫ਼ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉੱਥੇ ਬਾਹਰ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਇੱਥੇ ਰਹੇਗਾ। ਇਹ ਹੈਡ ਆਫ਼ਿਸ ਮਧੂਬਨ ਹੈ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਟੀਚਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਗੋਰਖਧੰਧਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਕਈ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਬਾਪ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਰਵਿਸ ਕਰੋ। ਜੇਕਰ ਸਰਵਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਗੋਇਆ ਉਹ ਕਪੂਤ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਹਿਣਾ - ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਫਾਲੇ ਕਰੋ ਤਾਂ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਕਲਿਆਣ ਹੈ। ਵਿਕਾਰੀ ਸੰਬੰਧ ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਦੇ ਜਾਓ, ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਸੰਗ ਨਹੀਂ ਰੱਖੋ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੋਵੇ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਕਰੋ - ਚਾਰਟ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਘੰਟਾ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। 8 ਘੰਟਾ ਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਣਾ ਹੈ। ਕਰਮਯੋਗੀ ਤਾਂ ਹੋਵੇ ਨਾ। ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਮੰਗ ਕਦੀ - ਕਦੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਚਾਰਟ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਫ਼ਾਇਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਅੰਤਕਾਲ ਜੇ ਹਰਿ ਨੂੰ ਸੁਮਿਰੇ... ਵਲ ਵਲ ਦਾ ਅਰਥ ਕੀ ਹੈ? ਜੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤਰ ਦਾ ਬੋਝ ਹੈ, ਉਹ ਵਲ ਵਲ (ਬਾਰ - ਬਾਰ) ਜਨਮ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਾਏ ਫਿਰ ਸਜਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਾਸ਼ੀ ਕਲਵਟ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਝੱਟ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਸਜਾ ਖਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਹੁਤ ਮੇਚਰਾ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਜੇ ਵਿਘਣ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਜਾਵਾਂ ਦੇ ਲਾਇਕ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਦਾ ਰਾਈਟ ਹੈਡ ਧਰਮਰਾਜ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣੋਗੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਰੋ ਨਾ ਕਰੋ, ਤੁਹਾਡੀ ਮਰਜ਼ੀ। ਜੇ ਕਰੇਗਾ ਸੇ ਪਾਏਗਾ। ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਬੁਰੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੇਰਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਦੂਸਰਾ ਨਾ ਕੋਈ। ਪਰ ਉਹ ਗੱਲ ਹੁਣ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾ ਕਿਉਂ ਇਵੇਂ ਗਾਉਂਦੀ ਆਈ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰਾ ਤਾਂ ਗਿਰਧਰ ਗੋਪਾਲ... ਇਹ ਤਾਂ ਸੰਗਮ ਤੇ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲੈ ਜਾਣ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪੂਰੀ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਪ੍ਰਿੰਸੇਸ ਕਾਲੇਜ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਿੰਸ - ਪ੍ਰਿੰਸੇਸ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ। ਕਦੀ ਬਿਮਾਰ ਪੈਂਦੇ, ਕਦੀ

ਮਰ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਪ੍ਰਿੰਸ - ਪ੍ਰਿੰਸੇਸ ਬਣਨ ਦੀ ਗੈਡ ਫਾਦਰਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ। ਰਾਜਯੋਗ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਸਤਿਯੁਗ ਦਾ ਪ੍ਰਿੰਸ - ਪ੍ਰਿੰਸੇਸ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਿਨੇ ਮਜ਼ੇ ਦੀ ਗੱਲ ਬੈਠ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ ਤਾਂ ਫਸ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਜਾਸਤੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰੀਏ। ਬਾਹਰ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਜਾ ਵਿੱਚ ਦਾਸ - ਦਾਸੀ, ਇੱਥੇ ਵਾਲੇ ਫਿਰ ਰਾਜਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਸ - ਦਾਸੀ ਬਣਨਗੇ। ਅੱਗੇ ਚਲ ਸਾਰਾ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਜਾਏਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਫੀਲ ਕਰੋਗੇ ਬਰੇਬਰ ਅਸੀਂ ਪੂਰਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਚਮਤਕਾਰ ਦੇਖੋਗੇ। ਜੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਣਗੇ ਉਹ ਹੀ ਨਵਾਬ ਬਣਨਗੇ। ਬਾਪ ਕਿਨਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸੈਂਟਰਜ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਕੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਬਣਾਓ। ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਸਮਝਣਗੇ ਬੀ.ਕੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨਾ ਜਾਣਦੀ ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਗੇ, ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਬਣਾਉਣ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕਾਮਨ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਹਿੰਮਤ ਕਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਟੀਚਰਸ, ਮੈਨਜ਼ਰ ਠੰਡੇ ਹਨ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਬ੍ਰਹਮਣੀਆਂ ਮੈਨੇਜਰ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਮਿਆਂ ਮਿੱਠੂ ਸਮਝਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਚਲਦੀਆਂ ਹਾਂ। ਦੂਸਰਿਆਂ ਕੋਲੋਂ ਪੁੱਛੋ ਤਾਂ ਦੱਸ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾ ਦੇਣਗੀਆਂ। ਮਾਇਆ ਬੜਾ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਰਵਿਸ ਅਤੇ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਰਹਿਮ ਦਿਲ, ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ ਸੁੱਖ ਕਰਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੋਗੇ। ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੋਵੋ ਤਾਂ ਫਿਰ ਇੱਕਦਮ ਲਿਖਵਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਲਿਖਦੇ ਵੀ ਹਨ ਬਰੇਬਰ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ ਕੁਮਾਰੀਆ ਸ਼ਿਵ ਬਾਬਾ ਕੋਲੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਮਝਣਗੇ ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਦਾ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਰਨ ਪੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਪਏ ਹੋ ਨਾ ਮਤਲਬ ਗੇਦ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਰਹਿਮ ਦਿਲ, ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ ਸੁੱਖ ਕਰਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ।

2. ਸੰਗਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਫ਼ਾਲੇ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਦੀ ਹੰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਮਿਆਂ ਮਿੱਠੂ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸੰਕਲਪ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਸਾਰਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਲਾਇਟ ਦੇ ਤਾਜਧਾਰੀ ਭਵ ਜੇ ਬੱਚੇ ਸਦਾ ਲਾਇਟ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਕਦੀ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਉਹ ਹੀ ਸੰਕਲਪ ਉਠਦਾ ਹੈ ਜੇ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬੋਲਣ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਵੇਂ ਹੀ ਸੰਕਲਪ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਵੇਂ ਦੀ ਵਿਧੀ ਅਪਣਾਓ ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਕਾਰ ਵਤਨ ਸੂਕ੍ਸ਼ਮਵਤਨ ਬਣੇ। ਇਸਦੇ ਲਈ ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਮਾਂ ਕਰੋ ਅਤੇ ਲਾਇਟ ਦੇ ਤਾਜਧਾਰੀ ਰਹੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਇਸ ਦੁੱਖਧਾਮ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰ ਲਵੋ ਤਾਂ ਕਦੀ ਦੁਖ ਦੀ ਲਹਿਰ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਅਮਰਲੋਕ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਡੀ ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਯਾਤਰਾ ਹੈ, ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚੇ - ਸੱਚੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਅਤੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੀ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਕਰਨਾ ਹੀ ਸ਼ੁਭ ਸੰਮੇਲਨ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:- ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹੁਣ ਇਸ ਪੁਰਾਣੇ ਛੀ - ਛੀ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਵਾਪਿਸ ਘਰ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਤਨ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦਾ ਨਹੀਂ, ਹੁਣ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੱਦ ਮਿਲਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਕਰੋ ਕਿ ਸਰਵਿਸ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਾਏ, ਸਭ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇ, ਸਭ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਕਿਵੇਂ ਦੱਸੀਏ... ਇਹ ਹੀ ਸ਼ੁਭ ਸੰਮੇਲਨ ਹੈ।
- ਗੀਤ:- ਦਿਲ ਕਾ ਸਹਾਰਾ ਟੁਟ ਨਾ ਜਾਏ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ, ਸਾਰੇ ਸੈਂਟਰਜ਼ ਦੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਸਰਵੇਤਮ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਭੂਸ਼ਨ ਆਪਣੇ ਕੁਲ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਜਿਸ ਕੁਲ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੁਲ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਘੱਟ ਕੁਲ ਵਾਲੇ ਹੋਣ ਜਾਂ ਚੰਗੇ ਕੁਲ ਵਾਲੇ ਹੋਣ, ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਕੁਲ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਕੁਲ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਕੁਲ ਕਹੋ ਜਾਂ ਜਾਤੀ ਕਹੋ, ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਹੀ ਸਰਵੇਤਮ ਕੁਲ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਨੰਬਰ ਕੁਲ ਕਹਿਣਗੇ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਮਤਲਬ ਈਸ਼ਵਰੀ ਕੁਲ। ਪਹਿਲੇ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਕੁਲ ਫਿਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਸਾਕਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ। ਸੂਕ੍ਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੁਲ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਉੱਚੇ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਹੈ - ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਕੁਲ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਹੋ। ਭੈਣ ਅਤੇ ਭਰਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਅਨੁਭਵ ਨਾਲ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣ ਦੀ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਯੁਕਤੀ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀ ਹਾਂ। ਸ਼ਿਵ ਵੰਸ਼ੀ ਤਾਂ ਸਭ ਹਨ ਫਿਰ ਜੱਦ ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਰਚਤਾ ਹੈ, ਅਡੋਪਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਮੁਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਹੋ। ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਕੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਮਤਲਬ ਅਡੋਪਟਿਡ ਬੱਚੇ। ਕੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਮਤਲਬ ਜਨਮ ਲੈਣ ਵਾਲੇ। ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਜਨਮ ਅਲੌਕਿਕ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਲੌਕਿਕ, ਆਲੌਕਿਕ, ਪਾਰਲੌਕਿਕ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਆਲੌਕਿਕ ਬਾਪ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲੌਕਿਕ ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਕਾਮਨ ਹੈ। ਪਾਰਲੌਕਿਕ ਬਾਪ ਵੀ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹੋ ਭਗਵਾਨ, ਹੋ ਪਰਮਪਿਤਾ ਸਾਰੇ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਸ ਬਾਬਾ (ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ) ਨੂੰ ਕਦੀ ਕੋਈ ਪੁਕਾਰਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਨਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿੱਚ ਮੁੰਡੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਸੂਕ੍ਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਚਿੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਦਾੜ੍ਹੀ ਮੁੱਛ ਵਾਲਾ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕੀ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਇੱਥੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸੂਕ੍ਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਪ੍ਰਜਾ ਰਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਯਾਤਰਾ ਵੀ ਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਰੂਹਾਨੀ ਯਾਤਰਾ ਉਹ, ਜਿੱਥੇ ਤੋਂ ਫਿਰ ਮੁੜ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਦੂਜੀਆਂ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਤਾਂ ਸਭ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਾਕੇ ਮੁੜ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਮਾਨੀ ਯਾਤਰਾ, ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਯਾਤਰਾ। ਇਸ ਰੂਹਾਨੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਮ੍ਰਿਤੁਲੋਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮੁੜਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਮਰਲੋਕ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕਸ਼ਮੀਰ ਵੱਲ ਅਮਰਨਾਥ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕੋਈ ਅਮਰਲੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਮਰਲੋਕ ਇੱਕ ਹੈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ, ਦੂਜਾ ਹੈ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ੍ਰਾਗ ਅਤੇ ਅਮਰਲੋਕ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਹੈ ਨਿਰਵਾਣਧਾਮ। ਬਾਕੀ ਅਮਰਲੋਕ ਸਤਿਯੁਗ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤੁਲੋਕ ਹੈ ਕਲਯੁਗ ਅਤੇ ਨਿਰਵਾਣਧਾਮ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲੋਕ, ਜਿੱਥੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਅਮਰਪੁਰੀ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਹੋ। ਪੈਦਲ ਜਾਣ ਦੀਆਂ ਉਹ ਸਾਰੀਰਿਕ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਯਾਤਰਾ, ਜੋ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਆਕੇ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਮ੍ਰਿਤੁਲੋਕ ਦੇ ਅੰਤ ਦੀ ਯਾਤਰਾ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਭੂਸ਼ਨ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਰੂਹਾਨੀ ਯਾਤਰਾ ਮਤਲਬ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅੰਤ ਮਤਿ ਸੇ ਗਤੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਹੈ ਬਾਬਾ ਦਾ ਘਰ। ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਹੁਣ ਨਾਟਕ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਕਪੜਾ, ਪੁਰਾਣਾ ਤਨ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਖਾਦ ਪੈਣ ਨਾਲ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਖਾਦ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਜੱਦ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਬਾਹਰ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਵੀ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ। ਸਮਝਣ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਏਗਾ। ਮਨੁੱਖ ਜੱਦ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਅਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਮਹੀਨਾ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਯਾਤ੍ਰਾ ਦੀ ਵੀ ਸੀਜ਼ਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਾਂ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਜਾ ਨਾ ਸਕਣ। ਠੰਡੀ ਅਤੇ ਬਰਸਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਜਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਠੰਡੀ ਅਤੇ ਗਰਮੀ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਖੁਦ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਘਰ। ਜਿੰਨਾ ਅਸੀਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਉੰਨਾ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਪਰ ਮਾਇਆ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਲਿਖਦੇ ਵੀ ਹਨ ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਦ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਰੇ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ - ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਐਵਰ ਹੈਲਦੀ - ਵੈਲਦੀ ਬਣਦੇ, ਅਜਿਹੀ ਦਵਾਈ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਬੜਾ ਹੀ ਸੌਖਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਪਹਿਲੇ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ, ਹੁਣ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਗਈ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਯੁਕਤੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅੱਖ ਬੰਦ ਕਰ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। (ਬਾਬਾ ਨੇ ਐਕਟ ਕਰਕੇ ਵਿਖਾਈ) ਇਵੇਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ ਅਸੀਂ ਹੀ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਉਹ ਦੁਨੀਆਂ ਗੋਲਡਨ ਏਜ਼ ਸੀ ਫਿਰ ਸਿਲਵਰ ਕਾਪਰ ਆਇਰਨ ਏਜ਼ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ। ਹੁਣ ਆਇਰਨ ਏਜ਼ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹੀ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਉਹ ਦੁਨੀਆਂ ਗੋਲਡਨ ਏਜ਼ ਸੀ ਫਿਰ ਸਿਲਵਰ, ਕਾਪਰ, ਆਇਰਨ ਏਜ਼ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ। ਹੁਣ ਆਇਰਨ ਏਜ਼ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਜਿੱਥੇ ਆਏ ਹੋ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਅੰਤ ਮਤਿ ਸੇ ਗਤੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਹੀ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਯੁਕਤੀ ਬਾਪ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਕੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰੋ। ਬਾਬਾ ਐਕਟ ਕਰਕੇ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਵੀ ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਸੱਚੀ ਕਮਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਸਵੇਰੇ ਦਾ ਸਾਈਂ... ਤਾਂ ਉਸ ਸਾਈਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਾਬਾ ਜੋ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਖਿਟਪਿਟ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕਮਾਈ ਦੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਯੁਕਤੀ ਹੈ। ਅਲਫ਼ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬੇ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਤਾਂ ਮਿਲ ਹੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਬੀਜਰੂਪ, ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਵੀ ਝਾੜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਸਮਝ ਗਏ ਹਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਮੋਟੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਾਲੇਜ ਹੈ। ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਇਹ ਝਾੜ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਕਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਹੋਰ ਝਾੜ ਤਾਂ ਤੁਫ਼ਾਨਾਂ ਆਦਿ ਦੇ ਲੱਗਣ ਨਾਲ ਡਿੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਸ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਝਾੜ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਪਰਾਏ ਲੇਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਜੱਦ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਵੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਇੱਕ ਧਰਮ ਦੀ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਕਈ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਇਹ ਧਰਮ ਪਰਾਏ ਲੇਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਕਲਪ- ਕਲਪ ਇਹ ਧਰਮ ਪ੍ਰਯਾਏ ਲੇਪ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਖਾਦ ਪੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੇਵਰ ਝੂਠਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਖਾਦ ਸੀ, ਹੁਣ ਜੱਦ ਅਸੀਂ ਸਵੱਛ ਬਣਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਾਂ। ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈਵਿਨ ਸੀ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਮਤਲਬ ਰੂਹਰਿਹਾਨ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਚੱਕਰ ਹੈ। 84 ਜਨਮ ਕਿਵੇਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਕੌਣ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਜਰੂਰ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਆਉਣਗੇ ਉਹ ਹੀ ਲੈਣਗੇ। ਬਾਪ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਕੇ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਿੱਥੇ ਆਏ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਆਪ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਮਨਮਨਾਭਵ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੀ ਸਮਝਾਉਣੀ ਕੋਈ ਦੇ ਨਾ ਸਕੇ। ਭਾਵੇਂ ਗੀਤਾ ਆਦਿ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਵੀ ਲੋਕ ਜਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਭਗਵਾਨ ਕਦੀ ਤਾਂ ਆਇਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਜੱਦ ਆਏ ਤਾਂ ਸੁਣਾਏ ਨਾ। ਉਹ ਲੋਕ ਤਾਂ ਗੀਤਾ ਪੁਸਤਕ ਉਠਾਕੇ ਬੈਠ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਭਗਵਾਨ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈ ਪੜ੍ਹਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਿੱਖਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਆਕੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਗਮ ਤੇ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਹੀ ਜਾਣਦੀ ਹੈ - ਸਿਵਾਏ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਲ ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਭ ਵਿੱਚ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਦਾ ਗਿਆਨ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਿੰਦੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਵੇਂ ਹੀ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਲੋਕ ਜੋ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸੱਤ - ਸੱਤ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਰਥ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਨਾ ਉਸ ਤੇ ਕਦੀ ਵਿਚਾਰ ਚਲਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਇਹ ਸੱਤ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਜਰੂਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਪਰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਰਹੇ। ਸ਼੍ਰੀਨਾਥ ਦਵਾਰੇ ਵਿੱਚ ਭੋਜਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸ਼੍ਰੀਨਾਥ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਬੈਠੇ ਹੀ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਨਾਥ ਦੇ ਲਈ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਭੋਜਨ ਬਣਾਇਆ, ਭੋਗ ਲਗਾਇਆ ਫਿਰ ਘਰ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਆਦਿ ਯਾਦ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਉੱਥੇ ਭੋਜਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੁੱਖ ਬੰਦ, ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਮਨਸਾ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵਿਕਰਮ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸ਼੍ਰੀਨਾਥ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਬਾਬਾ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਕੋਈ ਫਾਲਤੂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਾਪ ਨਾਲ ਮਿੱਠੀਆਂ - ਮਿੱਠੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨੀ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਬਾਪ ਉਵੇਂ ਦੇ ਬੱਚੇ। ਬਾਪ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਕੇ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਾਡਾ ਬਾਬਾ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਬੀਜਰੂਪ, ਚੇਤਨ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਸਹਿਜ ਗੱਲ ਹੈ। ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਹਨ ਨਾ। ਉਸ ਬੀਜ ਨੂੰ ਅਸੀਂ

ਚੇਤਨ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਇਹ ਨਾਲੇਜਫੁੱਲ, ਚੇਤਨ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਬੀਜ ਤਾਂ ਕਈ ਕਿਸਮ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਬੀਜ ਰੂਪ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਹੋ ਗਿਆ ਨਾ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਬ੍ਰਹਮਾਂਡ ਠਹਿਰੇ, ਬਾਪ ਵੀ ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਿਵਾਸ ਕਰਦੀ ਹੋ। ਨਿਰਵਾਣਯਾਮ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਭਰਾ ਅਤੇ ਭੈਣ ਹੋ, ਇਸਲਈ ਕਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋ - ਸ਼ਿਵ ਵੰਸ਼ੀ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਲਿਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰਚਣਗੇ ਤਾਂ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਠਹਿਰੇ ਨਾ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਇਵੇਂ ਹੀ ਕ੍ਰਿਏਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਡੋਪਟ ਕਰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਹੈ ਹੱਦ ਦਾ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਜਾ ਹੈ ਮਤਲਬ ਢੇਰ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਬਿਲਕੁਲ ਬਿਗੜੀ ਹੋਈ ਛੀ - ਛੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਹ - ਵਾਹ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਯਾਦ ਰਹੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਵੀ ਯਾਦ ਰਹੇ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਵੀ ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਹੁਣ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੇਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤਨ ਹੁਣ ਕੰਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੁਣ ਪਵਿੱਤਰ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬੈਠ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਸ਼ੁਭ ਸੰਮੇਲਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀਆਂ - ਚੰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹੋਣ। ਸਰਵਿਸ ਕਿਵੇਂ ਢਿੱਧੀ ਨੂੰ ਪਾਏ। ਕਲੀਆਣ ਕਿਵੇਂ ਕਰੀਏ! ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤਾਂ ਛੀ - ਛੀ ਸੰਮੇਲਨ ਹੈ, ਗਪੜੇ ਮਾਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਗਪੜੇ ਆਦਿ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਸੰਮੇਲਨ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਲਯੁਗ ਹੈ, ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ ਸੂਰਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਸੂਰਗ ਸੀ, ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਭੋਗਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਤਮੋਪ੍ਰਯਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਯਾਨ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੰਗਾ ਸ਼ਨਾਨ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਕਿ ਮੈਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹਾਂ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸਭ ਦਾ ਬਾਪ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇੱਕ ਦੇ ਬੱਚੇ ਦਾ ਬਾਪ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ। ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਕੁਮਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਕਿੱਥੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ, ਕਿੱਥੇ ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਭੁੱਲ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਕਰੋ ਤਾਂ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਇਹ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ? ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੇ ਪ੍ਰੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਦੇ ਭਗਵਾਨ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਬੜਾ ਪਰਮਾਨੰਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਥੱਲੇ ਲਿੱਖ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੱਜ ਕਰੋ ਅਤੇ ਆਕੇ ਸਮਝੋ। ਫਿਰ ਲਿਖਾ ਕੇ ਸਹੀ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਭ ਸੰਮੇਲਨ ਕਰ ਸਰਵਿਸ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਪਲਾਨ ਬਨਾਉਣੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਸਰਵ ਦੇ ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਰਚਨੀ ਹੈ। ਕਦੀ ਵੀ ਕੋਈ ਵਿਅਰਥ (ਫਾਲਤੂ) ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ।

2. ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ, ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਭੋਜਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਮਨਸਾ ਵੀ ਬਾਹਰ ਨਾ ਭਟਕੇ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪੇਪਰ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਆਕਾਰੀ ਲਾਈਟ ਰੂਪਧਾਰੀ ਭਵ:
ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪੇਪਰ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਹੋਣ ਅਤੇ ਸਰਵ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਆਕਾਰੀ ਲਾਈਟ ਰੂਪਧਾਰੀ ਬਣੇ। ਜੱਦ ਚਲਦੇ ਫਿਰਦੇ ਲਾਈਟ ਹਾਊਸ ਹੋ ਜਾਵੇਗੇ ਤਾਂ ਆਪ ਦਾ ਇਹ ਰੂਪ (ਸ਼ਰੀਰ) ਵਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਚੋਲਾ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਕੰਮ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ ਚੋਲਾ ਉਤਾਰਿਆ। ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਨਿਆਰੇ ਹੋ ਜਾਓ - ਜੱਦ ਇਹ ਅਭਿਆਸ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਇਹ ਲਾਈਟ ਦੇ ਵਸਤੂਧਾਰੀ ਹਨ, ਲਾਈਟ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਿੰਗਾਰ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਉਮੰਗ - ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਪੰਖ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਾਲ ਹੋਣ ਤਾਂ ਹਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਸਹਿਜ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਮਹਿਫਲ ਵਿੱਚ ਗਰੀਬ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗੋਦ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਆਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮਹਿਫਲ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹੜਾ ਦਿਨ ਬਹੁਤ ਧੂਮਧਾਮ ਨਾਲ ਮਨਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ?
- ਉੱਤਰ:- ਜਿਸ ਦਿਨ ਮਰਜੀਵਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ, ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੋਇਆ... ਉਹ ਦਿਨ ਬਹੁਤ ਹੀ ਧੂਮਧਾਮ ਨਾਲ ਮਨਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਜਨਮਅਸ਼ਟਮੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਆਪਣਾ ਮਰਜੀਵਾ ਜਨਮ ਮਨਾਓਗੇ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਰਹੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਬਣ ਗਏ ਮਤਲਬ ਵਰਸੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਗਏ।
- ਗੀਤ:- ਮਹਿਫਲ ਮੇਂ ਜਲ ਉਠੀ ਸ਼ਮਾਂ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਗੀਤ- ਕਵਿਤਾਵਾਂ, ਭਜਨ, ਵੇਦ - ਸ਼ਾਸਤਰ, ਉਪਨਿਸ਼ਦ, ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਆਦਿ ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਬੱਚੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁਣਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝ ਮਿਲੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ। ਪਾਸਟ ਨੂੰ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਜਾਣਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰੇਜ਼ੇਂਟ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਕੀ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹੋ। ਉਹ ਵੀ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਜੋ ਕੁਝ ਹੋਣਾ ਹੈ ਉਹ ਹਾਲੇ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਾਸਟ ਵਿੱਚ ਜੋ ਹੋਇਆ ਉਸ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਹੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ, ਬਾਪ ਬਿਨਾ ਕੋਈ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਅਥਾਹ ਮਨੁੱਖ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ- ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਹੁਣ ਕਲਯੁਗ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਚਲ ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਨਗੇ। ਮੂਲ ਨੂੰ ਜਾਨਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਨਣਗੇ। ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹੀ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣਨਾ। ਸੋ ਵੀ ਨਾ ਆਸ਼ੁਰੀ ਰਾਜੇ ਪਰ ਦੈਵੀ ਰਾਜੇ, ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਸ਼ੁਰੀ ਰਾਜੇ ਪੂਜਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਵਿਦਵਾਨ, ਅਚਾਰਿਆ ਆਦਿ ਜਰਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਭਗਵਾਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਸ਼ਮਾਂ ਕਹਿ ਕੇ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਗੀਤ ਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਮਹਿਮਾ ਸਿਰਫ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵਕਤ ਇਸ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਮਹਿਫਲ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ। ਮਹਿਫਲ ਮਤਲਬ ਜਿੱਥੇ ਬਹੁਤ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ। ਮਹਿਫਲ ਵਿੱਚ ਖਾਣਾ - ਪੀਣਾ, ਸ਼ਰਾਬ ਆਦਿ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਸ ਮਹਿਫਲ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਖਜਾਨਾ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਵੇਂ ਕਹੀਏ ਸਾਨੂੰ ਬੈਕੁੰਠ ਦੀ ਬਦਸ਼ਾਹੀ ਬਾਪ ਤੋਂ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਾਰੀ ਮਹਿਫਲ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਹੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਸੰਗਤ ਦੇਣ ਆਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਮਹਿਫਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਮਨੁੱਖ ਮਹਿਫਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ - ਦੋ ਨੂੰ ਕੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਬਾਪ ਵਰਗਾ ਹਲਵਾ ਖਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਸਸਤੇ ਵਿੱਚ ਸਸਤੀ ਵਸਤੂ ਚਣੇ ਖਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਲੁਆ ਅਤੇ ਚਨਾ - ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਇੱਕ - ਦੋ ਨੂੰ ਚਣੇ ਖਿਲਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਕਮਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਤਾਂ ਚਣੇ ਚਬਾ ਰਹੇ ਹਨ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦੀ ਰਜਾਈ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਇਸ ਮਹਿਫਲ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਤਾਂ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਪਰ ਉਹ ਕੀ ਆਕੇ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਬਾਪ ਹੈ। ਬਾਪ ਜਰੂਰ ਕੁਝ ਖਵਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਜੀਵਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਤਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਹ ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਆਕੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਡੋਪਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ 10 ਦਿਨ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ ਮਤਲਬ 10 ਦਿਨ ਤੋਂ ਆਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਸ੍ਰਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲੈਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਚੁਕੇ ਹਾਂ। ਗੋਦ ਲੀਤੀ ਹੈ। ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਕਿਸੇ ਦੀ ਗੋਦ ਲਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅੰਧਸ਼ਰਧਾ ਨਾਲ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਵੀ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸਾਡਾ ਬੱਚਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਜਿਆਦਾ ਸੁਖੀ ਰਹੇਗਾ ਹੋਰ ਹੀ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਇੱਥੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੀ ਗੋਦ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਰੁਚੀ ਨਾਲ ਗੋਦ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਵੀ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹੋ ਗਏ। ਸਿਰਫ ਦੂਰ ਤੋਂ ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਗੋਦ ਲਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸੇਰੇਮਨੀ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਜਨਮ ਦਿਨ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਬੱਚੇ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹਾਂ ਤਾਂ 6 - 7 ਦਿਨ ਬਾਦ ਨਾਮਕਰਨ ਵੀ ਮਨਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ। ਆਪਣੀ ਜਨਮਸ਼ਟਮੀ ਤਾਂ ਬੜੇ ਧੂਮਧਾਮ ਨਾਲ ਮਨਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਗਿਆਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਣੀ ਹੈ। 12 ਮਹੀਨੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਰੇ ਪਹਿਲੇ ਮਨਾਇਆ ਨਹੀਂ, 12 ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਬਾਦ ਕਿਉਂ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਗਿਆਨ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਨਿਸ਼ਚਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਨਮ ਦਿਨ ਮਨਾਇਆ ਉਹ ਤਾਂ ਪੱਕੇ ਹੋ ਗਏ ਫਿਰ ਜੇਕਰ ਜਨਮ ਦਿਨ

ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਭਗੰਤੀ ਹੋ ਗਏ ਤਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਇਹ ਮਰ ਗਿਆ। ਜਨਮ ਵੀ ਕੋਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਧੂਮਧਾਮ ਨਾਲ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਗਰੀਬ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਗੁੜ, ਛੇਲੇ ਵੀ ਵੰਡ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਿਆਦਾ ਨਹੀਂ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਨਮ ਦਿਨ ਮਨਾਉਣ ਤਾਂ ਯਾਦ ਵੀ ਪੱਕਾ ਪਵੇ। ਪਰ ਉਹ ਬੁੱਧੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੱਜ ਫਿਰ ਵੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੇ - ਜੇ ਨਵੇਂ ਬੱਚੇ ਬਣੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਨਮ - ਦਿਨ ਮਨਾਉਣ। ਫਲਾਣੇ ਦਿਨ ਸਾਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਾ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਜਨਮਸ਼ਟਮੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੱਚਾ ਕਦੀ ਵੀ ਭੁਲਦਾ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਫਲਾਣੇ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੇ ਹੋ। ਇਵੇਂ ਅਗਿਆਨਕਾਲ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਯਾਦ ਨਾ ਪੈਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੀ ਹਨ। ਸਭ ਸਾਡੇ ਬੱਚੇ ਕਾਮ - ਚਿਤਾ ਤੇ ਸੜਕੇ ਭਸਮ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਜਾਂ ਮਹਾਤਮਾ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਇਹ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸਭ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਤਾਂ ਸਭ ਬੱਚੇ ਹਨ ਨਾ। ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਾਡੇ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਕਾਮ - ਚਿਤਾ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾ ਭਸਮੀਭੂਤ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੋ ਪਏ ਹਨ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਕਿੰਨੇ ਆਇਰਨ ਏਜ਼ਡ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਕਾਮ - ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠ ਸਭ ਸਾਂਵਰੇ ਬਣ ਪਏ ਹਨ। ਜੇ ਪੂਜਯ ਨੰਬਰਵਨ ਗੋਰਾ ਸੀ, ਸੇ ਹੁਣ ਪੁਜਾਰੀ ਸਾਂਵਰਾ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੁੰਦਰ ਸੇ ਸ਼ਾਮ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਮ - ਚਿਤਾ ਤੇ ਚੜ੍ਹਨਾ ਗੋਇਆ ਸੱਪ ਤੇ ਚੜ੍ਹਨਾ ਹੈ। ਬੈਕੁੰਠ ਵਿੱਚ ਸੱਪ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਡੱਸਣ। ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਤਾ ਹੋਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਜੰਗਲੀ ਕੰਢੇ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਕੰਢਿਆਂ ਦਾ ਜੰਗਲ। ਇੱਕ ਦੇ ਨੂੰ ਡੱਸਕੇ ਸਭ ਭਸਮੀਭੂਤ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਮੈਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਆਕੇ ਸਵੱਛ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਹੁਣ ਪਤਿਤ ਕਾਲੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਗੋਰੇ ਤੋਂ ਸਾਂਵਰੇ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਰੇ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜਾਗਰਫੀ ਨਟਸ਼ੇਲ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕੋਈ 5 - 6 ਵਰ੍ਹੇ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਆਪਣੀ ਬਾਯੋਗ੍ਰਾਫੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਨੰਬਰਵਾਰ ਬੁੱਧੀ ਅਨੁਸਾਰ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਪਾਸਟ ਬਾਯੋਗ੍ਰਾਫੀ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਕੀ - ਕੀ ਬੁਰਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੋਟੀਆਂ - ਮੋਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤਾਂ ਦੱਸੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਕੀ - ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਜਨਮ ਦੀ ਤਾਂ ਦੱਸ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦੀ ਬਾਯੋਗ੍ਰਾਫੀ ਕੋਈ ਦੱਸ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਾਕੀ 84 ਜਨਮ ਕਿਵੇਂ ਲਿੱਤੇ ਹਨ ਸੇ ਬਾਪ ਬੈਠ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੂਰੇ 84 ਜਨਮ ਲਿੱਤੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ। ਆਵੇਗਾ ਘਰ ਜਾਨ ਦੇ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਤ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਸਭ ਧਰਮਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਘਰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੋਲ ਇਹ ਯੁਕਤੀ ਹੈ ਨਹੀਂ ਜੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਣ। ਪੁਨਰਜਨਮ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਬਗੈਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਲੈ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਮੇਖਸ਼ ਦਾ ਖਿਆਲ ਤਾਂ ਕਦੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਅਨਾਦਿ ਬਣਿਆ - ਬਣਾਇਆ ਡਰਾਮਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਕਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸਭ ਦਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਲਿਖੇਟਰ, ਗਾਈਡ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਆਕੇ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਜਾਵਾਂ ਖਾਈਆਂ ਪੈਣਗੀਆਂ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇੱਥੇ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾ ਰਸਤਾ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਰਫਤਾਰ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਤਾਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਇਸ ਸਮੇਂ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਮਾਰਾਮਾਰੀ ਆਦਿ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਕਲਯੁਗ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਮੰਣਨਗੇ। ਸਤਿਯੁਗ ਤ੍ਰੇਤਾ... ਗੋਲਡਨ ਏਜ਼, ਸਿਲਵਰ ਏਜ਼... ਹੋਰ - ਹੋਰ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਨਾਮ ਕਹਿੰਦੇ ਜਰੂਰ ਹੋਣਗੇ। ਇੰਗਲਿਸ਼ ਤਾਂ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਇੰਗਲਿਸ਼ ਹਿੰਦੀ ਦੀ। ਅੰਗਰੇਜ਼ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਰਾਜ ਕਰਕੇ ਗਏ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

ਮਨੁੱਖ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਤਾਂ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਆਕੇ ਰਹਿਮ ਕਰੋ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਓ, ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪਤਿਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਇੱਕ ਵੀ ਵਾਪਿਸ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਸਭਨੂੰ ਸਤੇ - ਰਜੇ - ਤਮੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਇਸ ਪਤਿਤ ਮਹਿਫਲ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਮਹਿਫਲ ਹੈ। ਮੈਂ ਪਤਿਤ ਦੀ ਮਹਿਫਲ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਜਿੱਥੇ ਮਾਲ - ਠਾਲ, 36 ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਭੋਜਨ ਮਿਲ ਸਕਣ, ਉੱਥੇ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਜਿੱਥੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਟੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਆਕੇ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਲੈਕੇ ਬੱਚਾ ਬਣਾਏ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਸ਼ਾਹਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਹੀ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਚੁਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਡੇ ਲਈ ਤਾਂ ਸੂਰਗ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹੈ ਫਿਰ ਕੋਈ ਮਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੂਰਗਵਾਸੀ ਹੋਇਆ। ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਇਹ ਨਰਕ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਯੁਕਤੀਯੁਕਤ ਕੋਈ ਨੇ ਪਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਡਰਾਮਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਜੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਾਂ - ਉਹ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਵੀ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਤੇ ਬੈਠ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਜਰੂਰ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਕਰਮ ਯੋਗੀ, ਰਾਜਯੋਗੀ ਹਨ ਨਾ। ਉਹ ਹੈ ਕਰਮ ਸੰਨਿਆਸੀ, ਹਠਯੋਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ, ਬਾਲ - ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਤਾਂ ਭੱਜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਫਿਰ ਵੀ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਕੋਈ

ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਈ ਲੈ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਘਰ ਹੈ। ਪਰ ਜਾਈਏ ਕਿਵੇਂ? ਬਹੁਤ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੋਏ ਹਨ। ਈਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਜਤ ਕਿਸ ਦੀ ਗਵਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ। ਕੁੱਤੇ ਬਿੱਲੀ, ਕਣ - ਕਣ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਰਿਪੋਰਟ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਰੀਏ! ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਮੈਂ ਹੀ ਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਧਰਮਰਾਜ ਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਦੇ ਲਈ ਕਿਆਮਤ ਦਾ ਸਮੇਂ ਹੈ। ਸਭ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਆਦਿ ਭੇਗ ਕਰ ਵਾਪਿਸ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਡਰਾਮਾ ਦੀ ਬਣਾਵਟ ਹੀ ਇਵੇਂ ਹੈ। ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਖਾਣੀ ਹੀ ਹੈ ਜਰੂਰ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਗਰਭਜੇਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ - ਇਹ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੁਣ ਇਸ ਜੇਲ ਤੋਂ ਕੱਢੋ। ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਅਜਿਹੇ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਇੱਥੇ ਸਨਮੁੱਖ ਆਕੇ ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗਰਭ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਜੇਲ ਹੈ, ਦੁੱਖ ਫੀਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਦੇਵੇਂ ਜੇਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ, ਜਿੱਥੇ ਸਜ਼ਾ ਖਾਣ।

ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਖਾਦ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਖਰ ਬਹੁਤ ਮੰਣਨਗੇ। ਭਗਵਾਨ ਦਾ ਨਾਮ ਤਾਂ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਭੁੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਜੇ ਸੁਣਦੇ ਹੋ, ਸੁਣਕੇ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪਾਓ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਭ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - 84 ਜਨਮ ਭੇਗ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਮੈਂ ਰਾਏ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ - ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਧਾਮ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਓਗੇ। ਬਾਪ ਦਾ ਇਹ ਫਰਮਾਨ ਹੈ - ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਖਾਦ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਅੱਛਾ - ਬੱਚੇ ਕਿੰਨਾ ਸਮਝਾਈਏ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਹਰ ਗੱਲ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸਾਰਥ ਜਰੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਕਹਿਕੇ ਬੈਠ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਕਰਮਯੋਗੀ, ਰਾਜਯੋਗੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕਰਮ ਸੰਨਿਆਸੀ, ਹਠਯੋਗੀ ਨਹੀਂ।

2. ਬਗੈਰ ਸਜ਼ਾ ਖਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਘਰ ਚਲਣ ਦੇ ਲਈ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਕੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਸਾਂਵਰੇ ਤੋਂ ਗੋਰਾ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਆਪਣੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠਤਾ ਦਵਾਰਾ ਨਵੀਨਤਾ ਦਾ ਝੰਡਾ ਲਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਕਤੀ ਸਵਰੂਪ ਭਵ:

ਹੁਣ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ, ਸਮੀਪਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਸ਼ਕਤੀ ਰੂਪ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜੱਦ ਦੁਜਿਆਂ ਤੋਂ ਪਾਓਗੇ ਤਾਂ ਅੰਤਿਮ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਕੋਲ ਲਿਆ ਸਕਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕੀਤਾ ਹੈ ਇਵੇਂ ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਸੀਸੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਰੂਪ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਓ। ਜੱਦ ਆਪਣੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠਤਾ ਦਵਾਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਰੂਪ ਦੀ ਨਵੀਨਤਾ ਦਾ ਝੰਡਾ ਲਹਿਰਾਉਣਗੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਵਰੂਪ ਨਾਲ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਬਾਪ ਦਾ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਾਓ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਮਨਸਾ ਦਵਾਰਾ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਅਤੇ ਕਰਮ ਦਵਾਰਾ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਦੇਣਾ ਹੀ ਮਹਾਦਾਨ ਹੈ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਇਸ ਦੇਹ - ਭਾਨ ਤੋਂ ਮਰ ਜਾਓ ਮਤਲਬ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਪਤਿਤ ਦੇਹ ਤੋਂ ਪ੍ਰੀਤ ਤੇੜ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਸੱਚੀ ਪ੍ਰੀਤ ਜੋੜੋ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਸੰਗਮ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਨੈਚੁਰਲ ਬਿਯੂਟੀ ਕਿਹੜੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:- ਗਿਆਨ ਦੇ ਜੇਵਰਾਂ ਨਾਲ ਸਦਾ ਸਜੇ ਸਜਾਏ ਰਹਿਣਾ - ਇਹ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਨੈਚੁਰਲ ਬਿਯੂਟੀ ਹੈ। ਜੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਜੇਵਰਾਂ ਨਾਲ ਸਜੇ ਹੋਏ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਫੁਲ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਿੜਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕੋਈ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦੀ ਆਦਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਹੀ ਸਭ ਵਿਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।
- ਗੀਤ:- ਮਹਿਫਲ ਮੇਂ ਜਲ ਉਠੀ ਸਮਾ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਇਸ ਗੀਤ ਦਾ ਅਰਥ ਕਿੰਨਾ ਵਚਿੱਤਰ ਹੈ। ਪ੍ਰੀਤ ਬਣੀ ਹੈ ਕਿਸ ਦੇ ਲਈ? (ਮਰਨ ਦੇ ਲਈ) ਕਿਸ ਤੋਂ ਬਣੀ ਹੈ? ਭਗਵਾਨ ਤੋਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਮਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਹੋਈ ਹੈ ਕੀ? ਜੇ ਇਹ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਆਵੇ ਕਿ ਮਰ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਫਿਰ ਕੋਈ ਪ੍ਰੀਤ ਰੱਖਣਗੇ? ਗੀਤ ਦਾ ਅਰਥ ਕਿੰਨਾ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਹੈ। ਸਮਾ ਨਾਲ ਪਰਵਾਨੇ ਪ੍ਰੀਤ ਰੱਖ ਫੇਰੀ ਪਾ ਸੜ੍ਹ ਮਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ - ਆਉਂਦੇ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਣਾ ਹੈ ਮਤਲਬ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਵੱਡਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰੀਤ ਰੱਖੀਏ ਅਤੇ ਮਰ ਜਾਈਏ ਇਸਲਈ ਮਨੁੱਖ ਡਰਦੇ ਹਨ। ਦਾਨ - ਪੁੰਨ, ਤੀਰਥ ਯਾਤਰਾ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਭਗਵਾਨ ਕਿੰਨਾ ਨਾਮੀ - ਗੁਮੀ ਹੈ। ਉਹ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਇਸ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਾਂ - ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਹੋਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਸਿਰਫ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਮੈਂ ਹਾਂ ਹੈਵਿਨਲੀ ਗੈਡ ਫਾਦਰ। ਉਸ ਫਾਦਰ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਧਨ, ਮਿਲਕੀਅਤ, ਮਕਾਨ ਆਦਿ ਮਿਲੇਗਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਮਿਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਘਰ ਭੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਗੋਇਆ ਉਹ ਵਾਰਿਸ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਹੈ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਸਭ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਹੈ, ਮਰਨਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਸਮੇਂ ਜਰੂਰ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਭ ਨੂੰ ਘਰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਮਨੁੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਵੀ ਥੋੜੇ ਅਤੇ ਸੁੱਖ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਨੁੱਖ ਹਨ ਤਾਂ ਦੁੱਖ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹਨ ਇਸਲਈ ਪੁਕਾਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪੁ ਗਾਂਧੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦਾ ਪਿਤਾ ਸਮਝਦੇ ਸੀ, ਉਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਹੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ। ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਮਝਦੇ ਵੀ ਹਨ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਵਰਲਡ ਦਾ ਲਿਬ੍ਰੇਟਰ ਹੈ। ਰਾਮ ਸੀਤਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨੇਗੀ ਨਾ। ਇਹ ਭੁੱਲ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਲਿਬ੍ਰੇਟਰ ਗਾਈਡ ਮੰਨਦੀ ਹੈ। ਲਿਬ੍ਰੇਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ। ਅੱਛਾ ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕੌਣ? ਬਾਪ ਤਾਂ ਦੁੱਖ ਦੇ ਨਾ ਸਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੈ। ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਉਸ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਉਵੇਂ ਬੱਚੇ। ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਦੇ ਹਨ ਜਿਸਮਾਨੀ ਬੱਚੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਾਨੂੰ ਵਰਸਾ ਦੇਣ ਆਏ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹਾਂ, ਇਹ ਭੁੱਲਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਮਧੂਬਨ ਵਿੱਚ ਮੁਰਲੀ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕਾਠ ਦੀ ਮੁਰਲੀ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਡਾਂਸ ਕਰਨਾ, ਮੁਰਲੀ ਵਜਾਉਣਾ ਉਹ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਲਈ ਮੁਰਲੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ। ਮੁਰਲੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਗੀਤ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਆਉਣਗੇ। ਗੀਤ ਅਕਸਰ ਕਰਕੇ ਪੁਰਸ਼ ਹੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਗੀਤ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਗਾਣੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਇੱਕ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਨੂੰ ਅਲਫ਼ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਿੰਦੀ। ਵਪਾਰੀ ਲੋਕ ਬਿੰਦੀ ਲਿਖਣਗੇ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਸ਼ਿਵ। ਇੱਕ ਬਿੰਦੀ ਲਿਖੀਏ 10 ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਫਿਰ ਬਿੰਦੀ ਲਿਖੇ ਤਾਂ 100.. ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਉਥੇ ਗਰੀਬ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸਭ ਸੁਖੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੁੱਖ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਧਨਵਾਨ ਬਣੋਗੇ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੱਚੇ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਸੱਚੀ ਕਮਾਈ। ਇਹ ਹੀ ਨਾਲ ਚੱਲੇਗੀ। ਮਨੁੱਖ ਸਾਰੇ ਖਾਲੀ ਹੱਥ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰਤੁ ਹੱਥ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਪਿਓਰਿਟੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਪੀਸ, ਪ੍ਰਾਸਪਰਟੀ ਮਿਲੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਪਹਿਲੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ ਫਿਰ ਅਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੀ ਹੋ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੇਮੀ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰਾਂਗੇ। ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ ਫੁਲ ਸੰਨਿਆਸ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਸੁੱਖ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਥੋੜਾ ਸੁੱਖ ਹੈ ਫਿਰ ਤਾਂ ਦੁੱਖ ਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਹਨੁਮਾਨ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਦੀਦਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਚੰਡੀਕਾ ਦੇਵੀ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਮੇਲਾ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ,

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰਨਗੇ ਉਹ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏਗਾ ਹੀ। ਪਰ ਉਸ ਤੋਂ ਕੀ ਮਿਲੇਗਾ? ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੇਲੇ ਲਗਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕੀ ਆਮਦਨੀ ਤਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਸਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧੰਧਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਧੰਧੇ ਸਭ ਵਿੱਚ ਧੂਰ, ਬਗੈਰ ਧੰਧੇ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਉਣ ਦੇ। ਇਹ ਧੰਧਾ ਕੋਈ ਬਿਰਲਾ ਕਰੇ। ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਕੇ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਬਾਪ ਨੂੰ ਦੇ ਦੇਣਾ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਨਵਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪੂਰੀ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਪਰ ਜੱਦ ਆਤਮਾ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੋ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪੂਰੀ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਇੱਥੇ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਲਿਬ੍ਰੇਟਰ ਆਓ। ਇਸ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਲਿਬ੍ਰੇਟ ਕਰੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਨ। ਉੱਥੇ ਜਾਣਾ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੈ ਨਾ। ਮਨੁੱਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿਸ ਨੂੰ ਹਨ - ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਕਰਮ ਬਗੈਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਤਾਂ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿਚ। ਫਿਰ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਲੈਕੇ ਕਰਮ ਤਾਂ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਸਾਡਾ ਘਰ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੁੱਖ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਹ ਚਾਹੀਦਾ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਸ਼ਾਂਤੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਦੁੱਖ ਹੈ ਇਸਲਈ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਇੱਥੇ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਤੋਂ ਮਿਲਨ ਦੇ ਲਈ। ਭਗਤੀ ਵੀ ਪਹਿਲੇ ਅਵਿਅਭਚਾਰੀ ਫਿਰ ਵਿਅਭਚਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਿਅਭਚਾਰੀ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ ਕੀ - ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੀੜੀ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਪਰ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਸਿੱਧ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਭਗਵਾਨ ਕੌਣ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਿਸ ਨੇ ਬਣਾਇਆ!

ਅੱਗੋਂ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੌਣ ਸੀ! ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਬੜੀ ਯੁਕਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਚੰਗੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਿਲ ਵੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਜੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਨਗੇ ਉਹ ਜਰੂਰ ਤਿੱਖੇ ਜਾਣਗੇ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ। ਕੋਈ ਡਲਹੇਡ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਮੇਰੀ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਤਾਲਾ ਖੋਲ੍ਹੋ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਤਾਲਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਤਾਂ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕਰਮ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਜੋ ਤਾਲਾ ਖੁਲ੍ਹਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਫਿਰ ਬਾਬਾ ਕੀ ਕਰਨਗੇ। ਬਹੁਤ ਪਾਪ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਗੇ! ਟੀਚਰ ਨੂੰ ਕਹਿਣਗੇ, ਅਸੀਂ ਘੱਟ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ। ਟੀਚਰ ਕੀ ਕਰਨਗੇ? ਟੀਚਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਕਰਕੇ ਐਕਸਟਰਾ ਟਾਈਮ ਰੱਖਣਗੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਖਾਲੀ ਪਈ ਹੈ, ਬੈਠਕੇ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰੋ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੋਈ ਕਹਿਣਗੇ ਮਾਲਾ ਫੇਰੋ। ਕੋਈ ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਮੰਤਰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ। ਥੋੜੀ ਵੀ ਵਿਕਾਰ ਦੀ ਟੈਸਟ ਬੈਠੀ ਤਾਂ ਫਿਰ ਟ੍ਰਿਪੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਿਗਰੇਟ ਆਦਿ ਦੀ ਇੱਕ ਬਾਰ ਟੈਸਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸੰਗ ਦਾ ਰੰਗ ਝੱਟ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਉਸ ਆਦਤ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਹਾਨਾ ਕਿੰਨੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਦਤ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਛੀ - ਛੀ ਆਦਤਾਂ ਮਿਟਾਉਣੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਦੇਹ ਦਾ ਭਾਨ ਛੱਡੋ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਦੇਵਤਾ ਨੂੰ ਭੋਗ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੀ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਖਾਓ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਮੁਅਫਿਕ ਹਰਸ਼ਿਤ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੰਨਿਆ ਨੂੰ ਪਤੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੁਖੜਾ ਖਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਚੰਗੇ ਜੇਵਰ ਆਦਿ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਚਮਕ ਉੱਠਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਦੇ ਜੇਵਰ ਪਹਿਨਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਨੈਚੁਰਲ ਬਿਯੂਟੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਸੁੰਦਰ। ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ, ਪ੍ਰਿੰਸ - ਪ੍ਰਿੰਸੇਜ ਸਭ ਸੁੰਦਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਵੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਜਿਵੇਂ ਨੈਚੁਰਲ ਬਿਯੂਟੀ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਬਣਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖ ਥੋੜੀ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹਾਂ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਹੂਬਹੂ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾ ਥੋੜੀ ਸਕਣਗੇ। ਹਾਂ ਕੋਈ ਆਰਟਿਸਟ ਨੂੰ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਸੀ ਸਮੇਂ ਬੈਠ ਬਣਾਏ। ਪਰ ਹੈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁਹੁਤ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਸ੍ਰਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡੇ 84 ਜਨਮ ਪੂਰੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਖਿਆਲ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਵਿਕਾਰ ਦਾ ਜਰਾ ਵੀ ਖਿਆਲ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤ੍ਰ ਹੈ। ਦਰੋਪਦੀ ਨੇ ਵੀ ਇਸਲਈ ਪੁਕਾਰਿਆ ਹੈ ਨਾ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਹੀ ਸੁਣੋ ਅਤੇ ਇਹ ਹੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਓ। ਫਾਦਰ ਸ਼ੇਜ਼ ਸਨ। ਸਨ ਸ਼ੇਜ਼ ਫਾਦਰ। ਫਾਦਰ ਕੌਣ? ਸ਼ਿਵ ਫਾਦਰ। ਸ਼ਿਵ ਅਤੇ ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮ ਦਾ ਗਾਇਨ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਜੋ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਤੇ ਫਾਲੇ ਕਰੋ। ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ। ਇਹ ਗਾਇਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ, ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਫਾਲੇ ਕਰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ, ਫਾਲੇ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੋਗੇ। ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰਨ ਨਾਲ 63 ਜਨਮ ਤੁਸੀਂ ਸੀੜੀ ਥੱਲੇ ਉਤਰਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇੱਕ - ਇੱਕ ਰਤਨ ਲੱਖਾਂ ਰੁਪਈਆਂ ਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਰੋਜ਼ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ

ਹਨ - ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਸਭ ਨੂੰ ਦੇ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਪਤਿਤ ਬਣਨ ਦਾ। ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦਾ। ਕਿੰਨਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਹੁਣ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਾਵਨ ਬਣੇ। ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪਤਿਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਤੁਹਾਡੀ ਮਿਸ਼ਨ ਹੈ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣ ਵਾਲੀ। ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਵੀ ਹੁਣ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਪਾਵਨ ਬਣੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਿਨਾਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਹੁਣਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਜਰੂਰ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਣੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਲਿਖਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰੋਗੇ? ਪਤਿਤ ਬਣਨਾ ਛੱਡੋਗੇ? ਲਿਖੋ। ਬਾਪ ਹੀ ਗਰੰਟੀ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਗਰੰਟੀ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ ਬਣਦੇ ਹੀ ਕਿਉਂ ਹੋ ਜੋ ਫਿਰ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹੋ ਹੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ। ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਹੀ ਹੈ ਪਿਓਰਿਟੀ ਤੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਬਾਪ ਸਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਕੋਈ ਵੀ ਗੰਦੀ (ਛੀ - ਛੀ) ਆਦਤ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣੀ ਹੈ। ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਦੇਹ ਦਾ ਭਾਨ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਫੁੱਲ ਮੁਅਫਿਕ ਹਰਸ਼ਿਤ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

2. ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰਨੀ ਅਤੇ ਕਰਾਉਣੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਆਪਣੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਵਿੱਤੀ ਦਵਾਰਾ ਸੁੱਧ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਆਤਮਾ ਭਵ:
ਜੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਵਿੱਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਕਿਸੀ ਵੀ ਵਾਯੂਮੰਡਲ, ਵਾਇਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਡਗਮਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਵਿੱਤੀ ਤੋਂ ਹੀ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਵਿੱਤੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ ਤਾਂ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਸੁੱਧ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਈ ਵਰਨਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਕਰੀਏ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੇਰੀ ਵਿੱਤੀ ਚੰਚਲ ਹੋਈ - ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਬਜਾਏ ਕਮਜ਼ੋਰ ਆਤਮਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਵਰਤ (ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ) ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਵਿੱਤੀ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾ ਦਵੇ ਤਾਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਗੁਣਮੂਰਤ ਬਣਕੇ ਸਰਵ ਨੂੰ ਗੁਣਮੂਰਤ ਬਣਾਉਣਾ ਹੀ ਮਹਾਂਦਾਨੀ ਬਣਨਾ ਹੈ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਚੈਰਿਟੀ ਬਿਗਨਸ ਐਟ ਹੋਮ, ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਓ, ਆਪਣੇ ਹਮਜੀਨਸ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰੋ
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਸ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਆਪਣੀ ਅਵੱਸਥਾ ਨੂੰ ਇੱਕਰਸ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ?
- ਉੱਤਰ:- ਅਵੱਸਥਾ ਨੂੰ ਇੱਕਰਸ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਹੈ ਬੱਚੇ ਰੋਜ਼ ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਬੜੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੇ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੇ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਜੇ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣੇ। ਜੇਕਰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੇ ਤਾਂ ਫਾਲਤੂ ਖਿਆਲਾਤ ਚੱਲਣਗੇ, ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪ ਆਉਣਗੇ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਰੋਜ਼ ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰੋ ਕਿ ਚੱਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ, ਖਾਂਦੇ... ਭੋਜਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਇੱਕ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰੇਗੇ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਹੈ ਸਾਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤੇ ਉੱਚ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸ਼ਿਵਾਏ ਨਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਾਦਰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਬਾਪ ਸਵਰਗ ਦਾ ਰਚਿਅਤਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿਤੇ ਗੀਤਾ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਲੰਬਾ ਚਿੱਤਰ 6 ਫੁੱਟ ਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਛੋਟਾ ਹੀ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਸੀ, ਤਾਂ ਭਲਾ ਗੀਤਾ ਕਦੋਂ ਸੁਣਾਈ? ਬੱਚਪਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਜਦੋਂ 6 ਫੁੱਟ ਦਾ ਹੋਇਆ ਉਦੋਂ ਸੁਣਾਈ? ਰਾਏ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਜੇੜੀ ਸੀ। ਰਾਏ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਕੀ ਲੱਗਦੀ ਸੀ? ਰਾਏ ਨੂੰ ਭਗਵਤੀ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਕੀ ਸੰਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਗੀਤਾ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਕਦੋਂ? ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛੋਗੇ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝ ਜਾਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਾਏ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਪੁੱਛ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਕਈ ਤਾਂ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਰਾਜੇ ਆਦਿ ਜੋ ਵੀ ਹਨ ਉਹ ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਪੈਰ ਜਰੂਰ ਪੈਣਗੇ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਹਿੰਮਤ ਰੱਖਦੇ ਹੋ। ਕਹਿਣਗੇ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰੀਆ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਿਆਨ ਹੈ ਜੋ ਬੈਠ ਕੇ ਰਚਨਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੀ ਇੰਨੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਬਾਓਗ੍ਰਾਫੀ ਸੁਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਪੂਜਾ ਆਦਿ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਹ ਕਦੀ ਜਰੂਰ ਆਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਹੀ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਮਨਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ? ਉਹ ਕਦੋਂ ਆਇਆ? ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੇ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੋਵੇਗਾ? ਨਿਰਾਕਾਰ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਆਤਮਾ ਤੇ ਅਮਰ ਹੈ। ਜਯੰਤੀ ਉਦੋਂ ਮਨਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦ ਮਰੇ ਅਤੇ ਜੰਮੇ। ਆਤਮਾ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਜਯੰਤੀ। ਸ਼ਿਵ ਤੇ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਲਿੰਗ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਖਿਆਲਾਤ ਰਹਿਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਥੋਂ ਆਪਣੇ ਘਰ, ਧੰਧਾ - ਧੋਰੀ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਨਾਲ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਚਿੰਤਨ ਨਹੀਂ ਚਲਦਾ। ਗੁਰੂਆਂ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਜੰਜੀਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਫਸੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਗੱਲ ਨਾ ਪੁੱਛੋ। ਆਬਲਾਵਾਂ ਬਹੁਤ ਭੋਲਿਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਮਨਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਹੈ ਕੌਣ? ਉਸਨੇ ਕੀ ਆਕੇ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਦੋਂ ਆਇਆ? ਜਯੰਤੀ ਮਾਨਾ ਹੀ ਬਰਥ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਬਰਥ ਮਨਾਇਆ, ਉਹ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਫਿਰ ਬਰਥ ਕਿਵੇਂ ਮਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਕਿਸ ਵਿੱਚ ਆਇਆ? ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬਰਥ (ਜਨਮ) ਹੋ ਗਿਆ। ਆਤਮਾ ਤੇ ਆਤਮਾ ਹੀ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਾਂਗੇ ਆਤਮਾ ਨੇ ਸ਼ਰੀਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਉਹ ਤੇ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ। ਉਸਨੇ ਜਨਮ ਕਿਵੇਂ ਲਿਆ? ਕਿਸ ਵਿੱਚ ਆਇਆ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਪੜ੍ਹੇ ਹਨ, ਪਰ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ ਹੀ ਸੁਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਦੇ - ਤਿੰਨ ਵਰ੍ਹੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਅਗਿਆਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਤਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਫਿਰ ਅਗਿਆਨ ਨੂੰ ਕੱਢ ਗਿਆਨ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਪੁਰਸ਼ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਇਸਤਰੀ ਅਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਹੰਸ ਬਗੁਲੇ ਬਣ ਜਾਣ ਇਸਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸਤਰੀ, ਪਤੀ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਈਸ਼ਵਰ ਮਨਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਇਥੋਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਆਗਿਆ ਮੰਨਨ ਨਾ ਮੰਨਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸਭ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਚਲਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੁੰਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਚੈਰਿਟੀ ਬਿਗਨਜ਼ ਐਟ ਹੋਮ। ਇਸਤਰੀ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਪਤੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਤਾਂ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਭੁੰ - ਭੁੰ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਭੁੰ - ਭੁੰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਹਮ ਜਿਨਸ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੱਸੋ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਹੁਣ ਲੜਾਈ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ, ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ ਹੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ। ਜਦਕਿ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਪਤਿਤ ਕਿਉਂ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਮਾਤਾ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ

ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਆਪਣੇ ਹਮਜੀਨਸ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸਾਰਾ ਰਾਜ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਹੱਥ ਲਗਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਫਰਕ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਵਰਸਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹਨ ਜੋ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਘਰ ਦੇ, ਧੰਧੇ - ਧੋਰੀ ਦੇ ਲਫੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਏ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰੀਤਿਗਿਆ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਵਰਸਾ ਜਰੂਰ ਲਵਾਂਗੇ। ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਮਿੱਠੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨਾ, ਉਸਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਲੈਕੇ ਹੀ ਛੱਡਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੀ ਸਤਿਯੁਗੀ ਰਾਜ ਪਾਵਾਂਗੇ। ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਸੀਂ ਨਿਰੰਤਰ ਯਾਦ ਕਰਾਂਗੇ। 63 ਜਨਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਪਾਪ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਸਿਰ ਤੇ ਕਿੰਨਾ ਬੋਝਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਖਾਣਾ ਪਕਾਵਾਂਗੇ, ਘੁੰਮਣ ਜਾਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਾਂਗੇ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਪ੍ਰੀਤਿਗਿਆ ਕਰੇਗੇ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਭੋਜਣ ਬਣਾਵਾਂਗੇ ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ। ਸਾਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਦੋਂ ਸ਼ਰੀਰ ਛੁੱਟ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਂਗੇ ਹੀ ਨਹੀਂ! ਮੌਤ ਦਾ ਡਰ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਜਰੂਰ ਲਵਾਂਗੇ। ਫਿਰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਯਾਦ ਕੀਤਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਜਰੂਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਤੀਵਰ ਵੇਗ ਨਾਲ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਈਏ ਤਾਂ ਯਾਦ ਵੀ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਉਮਰ ਵੀ ਵੱਧੇਗੀ। ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਉਮਰ ਵੱਧੇਗੀ, ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਪਦਵੀ ਵੀ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਤਾਂ ਲੈਣਾ ਹੈ ਨਾ ਅਤੇ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਨੰਨਜ਼ ਬਹੁਤ ਫਿਰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਕਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸਭ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਬਾਈਬਲ ਲਵੋ, ਇਹ ਲਵੋ। ਸਾਡੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸੁੱਖ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਮਿਸ਼ਨ ਹੈ, ਬੇਧੀਆਂ ਦਾ ਵੀ ਮਿਸ਼ਨ ਹੈ। ਹਿੰਦੂ ਲੋਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ! ਸਾਡੇ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਭਾਵੇਂ ਓਪੀਏਅਨ ਵੀ ਲਿਖਕੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਗਏ ਖਲਾਸ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਬੰਦਰਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਰਤਨ ਰੱਖੇ ਤਾਂ ਉਹ ਪੱਥਰ ਸਮਝ ਸੁੱਟ ਦੇਣਗੇ। ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਪੱਥਰ ਸਮਝ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਕੁਝ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਹਨ, ਹਾਂ, ਜੇ ਇਸ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਹੋਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਟੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਗੱਲ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਬਾਪ ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਰਚਤਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਹੈ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਣਾ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹੋ ਅਸੀਂ ਇਸ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਬਣਾਕੇ ਹੀ ਛੱਡਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਭ ਨਰਕਵਾਸੀ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਹੋ। ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ, ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਬੜਾ ਚੰਗਾ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਧੂਆਂ ਦਾ ਵੀ ਉਧਾਰ ਕਰਨ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਪੁਕਾਰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਸੀਤਾਵਾਂ ਦੇ ਰਾਮ। ਹੁਣ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਸਭ ਹਨ ਭਗਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸਿਤਾਵਾਂ। ਉਹ ਪੁਕਾਰਦੀ ਹੈ ਹੇ ਰਾਮ ਆਕੇ ਸਾਡਾ ਸੀਤਾਵਾਂ ਦਾ ਉਧਾਰ ਕਰੋ। ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਰਾਘੁਪਤੀ ਰਾਘਵ ਰਾਜਾ ਰਾਮ... ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਮੁੱਖ ਭੁੱਲ ਹੈ ਇਹ, ਜੇ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਬਦਲੇ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਰਾਮ ਨੂੰ ਕਾਲਾ ਕਿਉਂ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ? ਸਤਿਯੁਗ ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਹੈ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਫਿਰ ਸ਼ਾਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਹੈ ਗੋਲਡਨ ਏਜ਼, ਸਿਲਵਰ ਏਜ਼, ਫਿਰ ਕਾਪਰ, ਆਇਰਨ ਏਜ਼। ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੈ ਆਇਰਨ ਏਜ਼। ਗੋਲਡਨ ਏਜ਼ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਮਾਨ ਸੀ। ਤਾਂ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਜਾਕੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕੋਈ ਇੰਨਾ ਜਲਦੀ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਗੇ। ਝਾੜ ਦੀ ਉਮਰ ਵੱਡੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਝਾੜ ਜੜ - ਜੜੀ ਭੂਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਮਰ ਤਾਂ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਵੀ ਹੈ ਨਾ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਓਲਡ ਮਾਨਾ ਕਲਯੁਗ, ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆਂ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਹੁਣ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ ਖਾਲਸਾ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਕੌਣ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨਗੇ? ਉਹ ਹੀ ਬਾਪ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪ੍ਰਲਯ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹੀ ਉਦੋਂ ਹਨ ਜਦ ਪਤਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਆਉਣਗੇ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਉਣਗੇ। ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ, ਕਲਪ ਦੇ ਸੰਗਮਯੁਗੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ - ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾਉਣਾ। ਹੁਣ ਹੈ ਸੰਗਮ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਭ ਨੂੰ ਸਦਗਤੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਨਾ। ਆਪਣੀ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਜਮਾਉਣਾ ਹੈ। ਸਵੇਰੇ ਉਠਕੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਖੁਦ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਆਰਗਨਸ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਬੱਚਿਓ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੇ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਸੁਣੋ। ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਈ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣੋ। ਪਰਮਧਾਮ ਤੋਂ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣਾ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹੀ ਇਸਲਈ ਹੋ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਮਿਲੇਗਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਬਾਪ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਕੋਈ ਦੇ ਨਾ ਸਕੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਵੀ ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲਿਆ? ਆਤਮਾ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ

ਉਹ ਬਿੰਦੀ ਹੈ। ਚਮਕਦਾ ਹੈ ਅਜਬ ਸਿਤਾਰਾ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਸੇਲ। ਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਦੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਹਿਣਗੇ ਕੀ? ਪਰਮਾਤਮਾ ਜੋ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਸੇਲ। ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਉਹ ਆਕੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨਗੇ। ਗੁਰੂ ਸਿਸ਼ੇ ਦੇ ਬਾਜੂ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇਗਾ ਨਾ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕੋਈ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਹ ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਹੈ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਬਾਪ ਨੇ ਯੋਗ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰਪੁਰੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸੰਗਮ ਵਿੱਚ ਕਹਿਣਗੇ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸੀ ਇੱਕ ਧਰਮ। ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਫਿਰ ਇੱਕ ਧਰਮ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਇੰਨੇ ਧਰਮ ਸਭ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਟਾਈਮ ਉਹ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਵਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੋਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਜੇ ਬੱਚੇ ਚੰਗੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਮਦਦਗਾਰ ਹਨ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਪਿਆਰਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਫਾਲਤੂ ਖਿਆਲਾਤ ਵੀ ਆਉਣਗੇ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਮਾਰਦੇ ਵੀ ਹਨ, ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਹੋਵੇ, ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਲਈ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵਰਸਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਦਰਸ਼ਨ ਹੋਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕੱਟ ਜਾਂਦੇ। ਬਾਪ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੀ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇਹ ਜਾਕੇ ਬਣਾਂਗੇ। ਇਹ ਕਾਲੇਜ ਹੀ ਹੈ ਸਤਿਯੁਗ ਦਾ ਪ੍ਰਿੰਸ - ਪ੍ਰਿੰਸੇਜ ਬਣਨ ਦਾ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਧਰਮ ਦੇ ਨਾਲ ਡੀ.ਟੀ ਕਿੰਗਡਮ ਵੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਾਪ ਨੇ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਈ ਜੋ ਵੀ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਈਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਹੀ ਸੁਣਨੀਆਂ ਅਤੇ ਧਾਰਨ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ, ਬਾਕੀ ਸਭ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲੇਕਿਕ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ।
2. ਵਿਅਰਥ ਖਿਆਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਯਾਤਰਾ ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਤਿੰਨਾਂ ਕਾਲਾਂ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖ ਹਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਵਿਜੇਈ ਭਵ:
ਲੇਕਿਕ ਰੀਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜੋ ਸਮਝਦਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਅੱਗੇ ਪਿਛੇ ਸੋਚ - ਸਮਝਕੇ ਫਿਰ ਕਦਮ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਇੱਥੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜੱਦ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਤਿੰਨਾਂ ਕਾਲਾਂ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਕੇ ਫਿਰ ਕਰੋ, ਸਿਰਫ ਵਰਤਮਾਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖੋ, ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸਮਝ ਧਾਰਨ ਕਰੋ ਅਤੇ ਵਿਜਯੋਪਨ ਦੇ ਨਿਸ਼ਚਾ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਅਤੇ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਪਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਹਰ ਕਰਮ ਕਰੋ ਜਾਂ ਹਰ ਬੋਲ ਬੋਲੇ ਤਾਂ ਕਹਾਂਗੇ ਅਲੇਕਿਕ ਅਤੇ ਅਸਾਧਾਰਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਹੱਦ ਦੇ ਕਿਨਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡੋ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਬਣਾ ਲੋ ਤਾਂ ਪਾਰ ਹੋ ਜਾਵੋਗੇ।

ਦਿਲਾਰਾਮ ਬਾਪ ਦੇ ਦਿਲਤਖਤ - ਜਿੱਤ ਦਿਲਰੂਬਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀਆਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ

ਅੱਜ ਦਿਲਾਰਾਮ ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਦਿਲਰੂਬਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਏ ਹਨ। ਦਿਲਾਰਾਮ ਬਾਪ ਦੀ ਹਰ ਇੱਕ ਦਿਲਰੂਬਾ ਮਤਲਬ ਜਿਸਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਦਿਲਾਰਾਮ ਦੀ ਯਾਦ ਦੇ ਮਧੂਰ ਸਾਜ਼ ਖੁਦ ਹੀ ਵੱਜਦੇ ਰਹਿੰਦੇ, ਅਜਿਹੇ ਦਿਲਾਰਾਮ ਬਾਪ ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਦੇ ਸਾਜ਼ ਨਾਲ ਜਿੱਤਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਦਿਲਾਰਾਮ ਬਾਪ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਗੁਣ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਦਿਲ - ਜਿੱਤ ਸੇ ਮਾਇਆਜਿੱਤ, ਜਗਤ - ਜਿੱਤ ਹਨ ਹੀ। ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਹੱਦ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਤਖ਼ਤ ਨੂੰ ਜਿੱਤਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਿੱਤਣਾ ਮਤਲਬ ਤਖ਼ਤਨਸ਼ੀਨ ਬਣਨਾ। ਅਜਿਹੇ ਜੇ ਬਾਪ ਦੇ ਦਿਲਤਖ਼ਤ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਖੁਦ ਹੀ ਸਦਾ ਤਖ਼ਤਨਸ਼ੀਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਬਾਪ ਹਨ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਅਜਿਹਾ ਵਿਜੇਈ ਬੱਚਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਦਿਲ - ਜਿੱਤ ਬੱਚੇ ਸਵਾਸੇ ਸਵਾਸ ਮਤਲਬ ਹਰ ਸੈਕਿੰਡ ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਗੀਤ ਨਹੀਂ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਦਾ ਇੱਕ ਹੀ ਗੀਤ ਵੱਜਦਾ ਹੈ ਕਿ ‘ਮੇਰਾ ਬਾਬਾ’ ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਾਪ ਦਾ’। ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦਿਲਾਰਾਮ ਬਾਪ ਦੇ ਦਿਲਤਖ਼ਤ ਜਿੱਤ ਦਿਲਰੂਬਾ।

ਬਾਪਦਾਦਾ ਹਰ ਇੱਕ ਦਿਲਰੂਬਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਸਦਾ ਮਧੂਰ ਸਾਜ਼ ਸੁਣਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਭਿੰਨ - ਭਿੰਨ ਸਾਜ਼ ਹਨ ਜਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਸਾਜ਼ ਹੈ? ਕਈ ਵਾਰ ਕੋਈ ਆਪਣੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੇ ਵੀ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਦੀ ਬਾਪ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਪਣੇ ਗੀਤ ਵੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਆਪ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਮਤਲਬ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਹੀ। ਅਸਲ ਸਾਜ਼ ਬਾਪ ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਉਣਾ ਹੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਾਜ਼ ਹੈ। ਜੇ ਦਿਲਤਖ਼ਤ - ਜਿੱਤ ਬੱਚੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ, ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ, ਬੋਲ ਵਿੱਚ, ਸੰਬੰਧ - ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਬਾਪ ਹੀ ਵਿਖਾਈ ਦਵੇਗਾ। ਭਾਵੇਂ ਮੂੰਹ ਉਸਦਾ ਹੋਵੇ ਪਰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸਨੇਹ ਭਰੇ ਬੋਲ ਖੁਦ ਹੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਇਹ ਬੋਲ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪਰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਅਥਾਰਿਟੀ ਮਤਲਬ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਦੇ ਬੋਲ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਮੱਤ ਦੇ ਕਦਮ ਹਨ, ਇਹ ਸਧਾਰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਪਰ ਅਵਿਯਕਤ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਹਨ - ਇਵੇਂ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦਿਲ - ਜਿੱਤ ਸੇ ਜਗਤ - ਜਿੱਤ।

ਵਾਣੀ ਨਾਲ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਉਣਾ ਇਹ ਸਧਾਰਨ ਵਿਧੀ ਹੈ। ਵਾਣੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਈ ਹਨ। ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਵਾਣੀ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਬੋਲ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਦਵਾਏ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਦਗਾਤੀ ਦੀ ਰਾਹ ਦਿਖਾਏ। ਇਹ ਨਿਆਰਾਪਨ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰ ਲਈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਵਧਿਆ ਹੈ, ਬੋਲਣ ਦਾ ਆਰਟ ਹੈ ਜਾਂ ਅਥਾਰਿਟੀ ਦੇ ਬੋਲ ਹਨ - ਇਹ ਤਾਂ ਹੋਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਵੀ ਮਹਿਮਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਬੋਲ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਉਣ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ - ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦਾ ਪਰਦਾ ਖੋਲਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਤਾਂ ਜਿਸ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਦਿਲਾਰਾਮ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਦਵਾਰਾ ਵੀ ਦਿਲ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦਿਲਾਰਾਮ ਨੂੰ ਖੁਦ ਹੀ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰੇਗਾ। ਤਾਂ ਇਹ ਚੈੱਕ ਕਰੋ ਕਿ ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ, ਬੋਲ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਦਵਾਰਾ ਬਾਪ ਦੀ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਬੋਲ ਬਾਪ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਜੋੜਨ ਵਾਲਾ ਬੋਲ ਹੈ? ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਲਾਸ਼ੂ ਸੇਵਾ ਦਾ ਪਾਰਟ ਹੀ ਹੈ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦਾ ਝੰਡਾ ਲਹਿਰਾਉਣਾ। ਮੇਰਾ ਹਰ ਕਰਮ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਦੀ ਗਤੀ ਸੁਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ? ਜਿਸ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਉਹ ਖੁਦ ਹੀ ‘ਸਨ ਸੋਜ ਫਾਦਰ’ (ਬਾਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬੱਚਾ) ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨੇੜੇ ਮਤਲਬ ਸਮਾਨ ਬੱਚਾ ਹੈ।

ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਹੁਣ ਇਹ ਆਵਾਜ਼ ਗੂੰਜੇ ਕਿ ‘ਸਾਡਾ ਬਾਬਾ’; ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਬਾਬਾ ਨਹੀਂ, ਸਾਡਾ ਬਾਬਾ। ਜਦ ਇਹ ਆਵਾਜ਼ ਗੂੰਜੇਗਾ ਤਾਂ ਸਵੀਟ - ਹੋਮ (ਪਰਮਧਾਮ) ਦਾ ਗੇਟ ਖੁਲ੍ਹੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਸਾਡਾ ਬਾਬਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਭਾਵੇਂ ਬਰਾਤੀ ਬਣਕੇ ਚੱਲਣ ਪਰ ਸਭ ਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੀ ਹੈ, ਲੈ ਹੀ ਜਾਣਾ ਹੈ। ‘ਸਾਡਾ ਬਾਬਾ’ ਆ ਗਿਆ - ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਇਹ ਆਵਾਜ਼ ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ ਸੁਣਨ, ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਜਾਨਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤਾਂ ਬਣਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਵੰਚਿਤ ਨਾ ਰਹਿ ਜਾਵੇ। ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਅਚੱਲੀ ਦੇਣੀ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਗਰ ਨੂੰ ਹੱਪ ਕੀਤਾ ਪਰ ਇੱਕ ਬੂੰਦ ਦੇ ਪਿਆਸੇ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬੂੰਦ ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਵਓਗੇ ਨਾ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਕੀ ਕਰਨਾ ਪਵੇ? ਹਰ ਕਦਮ, ਹਰ ਬੋਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਵਾਜ਼ ਗੂੰਜੇਗਾ। ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਹੀ ਦਿਲਾਰਾਮ ਦੇ ਦਿਲਰੂਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸਦੀ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਦੇ ਸਾਜ਼ ਵੱਜਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਦਿਲਰੂਬਾ ਬਣੇ ਹੋ ਨਾ?

ਇੱਕ ਗੀਤ ਗਾਓ ਤਾਂ ਦੂਸਰੇ ਗੀਤ ਖੁਦ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਸੁਣਾਓ - ਓ. ਕੇ। ਰੂਹਰਿਹਾਨ ਕਰੇ। ਅਤੇ ਗੀਤ ਸੁਨਾਉਣ ਲਈ ਟਾਈਮ ਨਾ ਦਵੇ, ਨਾ ਲਵੇ। ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਸੁਨਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਪਰ ਰਾਮਕਥਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਟਾਈਮ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਰਾਮ - ਕਥਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕਥਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ। ਇਹ 14 ਕਲਾ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਕਥਾ ਹੈ, 16 ਕਲਾ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਨਹੀਂ। ਰਾਮ - ਕਥਾ ਵਾਲੇ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਨਾ?

ਹਾਲੇ ਬਹੁਤ ਸੇਵਾ ਰਹੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਹਾਲੇ ਕੀਤਾ ਹੀ ਕੀ ਹੈ? ਸੋਚੋ, ਸਾਢੇ ਪੰਜ ਸੌ ਕਰੋੜ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ, ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਇੱਕ ਬੁੰਦ ਹੀ ਦਵੇ ਪਰ ਦੇਣਾ ਤਾਂ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਭਗਤ ਬਣਨ, ਭਾਵੇਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਬਣਨ, ਦੇਵਤਾ ਬਨਣਗੇ ਤਾਂ ਵੀ ਦੇਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਦੇਵ ਬਣਕੇ ਪੂਜੇ ਜਾਣਗੇ ਨਾ। ਤਾਂ ਦਵੇਗੇ ਤਾਂ ਹੀ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਕੇ ਪੁੱਜਣਗੇ। ਪੂਜਾ ਵੀ ਤਾਂ ਮੰਨੇਗੀ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਵੇਂ ਹੈ ਕਿਵੇਂ ਮੰਨੇਗੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ ਹੋ? ਰਾਜਾ ਵੀ ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਹੀ ਹੈ। ਦੇਵਾਂ ਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ 'ਦਾਤਾ' ਦੇ ਬੱਚੇ ਦਾਤਾ ਬਣ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਪਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਦਾਤਾ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਣੀ ਹੈ। ਸਮਝਾ, ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ? ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝੋ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਸੈਂਟ੍ਰਸ ਖੁਲ ਗਏ, ਬਹੁਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਪਰ ਰਹਿਮ ਦਿਲ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ ਨਾ। ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਪਿਆਸੇ, ਭਟਕਦੇ ਹੋਏ ਭਰਾ - ਭੈਣਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਰਹਿਮ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਦਾ ਉਲਾਹਣਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਆਸ਼ਿਕ ਆ ਗਏ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਬਹੁਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੰਡਣਾ ਤਾਂ ਪਵੇਗਾ ਨਾ। ਸਮੇਂ ਵੀ ਵੰਡਣਾ ਪਵੇ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਦਿਨ ਤਾਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ, ਹੋਰ ਕੀ ਕਰੇਗੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਹਾਦਾਨੀ ਬਣੇ। ਬਾਪ ਦਾ ਸਨੇਹ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਸਭ ਤੋਂ ਨੰਬਰਵਨ ਹਨ। ਕਦੀ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬਾਪ ਦਾ ਪਿਆਰ ਘੱਟ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੀ ਨਾਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ। ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਮੂੰਹ ਦੇ ਬੋਲ ਨਾਲ ਕਦੀ ਕਿਸੀ ਨਾਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵੀ ਬੋਲ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਕਦੀ ਘੱਟ ਵੀ ਹੁੰਦਾ। ਪਰ ਦਿਲ ਦਾ ਪਿਆਰ ਬੋਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵੰਡਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਨੰਬਰਵਨ ਹੈ। ਹਾਲੇ ਨੰਬਰ ਆਊਟ ਕਿੱਥੇ ਹੋਏ ਹਨ? ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਆਊਟ ਹੋਣ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਹਰ ਇੱਕ ਨੰਬਰਵਨ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਨੰਬਰਵਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੁਣਾਇਆ ਨਾ - ਨੰਬਰਵਨ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਦਾ ਹੈ ਹੀ। ਪਰ ਫਸਟ ਡਵੀਜ਼ਨ - ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਫਸਟ ਡਵੀਜ਼ਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਮਤਲਬ ਫਸਟ ਡਵੀਜ਼ਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨੰਬਰਵਨ ਕਹਾਂਗੇ। ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਫਾਈਨਲ ਰਿਜ਼ਲਟ ਆਊਟ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਬਾਪਦਾਦਾ ਭਾਵੇਂ ਜਾਣਦੇ ਵੀ ਹਨ ਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਲਾਸ਼ੂ ਹਨ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਲਾਸ਼ੂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਕਦੀ ਵੀ ਲਾਸ਼ੂ ਸੇ ਫਸਟ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮਾਰਜਿਨ ਹੈ। ਕਦੀ - ਕਦੀ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਜੇ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ ਚੱਲਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੇ ਥੱਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਰੁਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇ ਹੌਲੀ - ਹੌਲੀ ਚੱਲਦੇ ਹਨ, ਕਦੀ ਰੁਕਦੇ ਨਹੀਂ, ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚੱਲਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਉਹ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਬਾਪ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਨੰਬਰਵਨ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਰਿਜ਼ਲਟ ਆਊਟ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ - ਇਹ ਲਾਸ਼ੂ ਹਨ, ਇਹ ਫਸਟ ਹਨ। ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਇਸਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਤੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਰੱਖ ਉਡਦੇ ਚੱਲੋ।

ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਅੱਗੇ ਉੱਡਾਉਣ ਦਾ ਦਿਲ ਦਾ ਪਿਆਰ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਹੈ। ਕਦੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਘੱਟ ਬੋਲਿਆ ਤਾਂ ਘੱਟ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਾਪ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸ਼ੁਭ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਸਦਾ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਦੋ ਬੋਲ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ - "ਉੱਡਦੇ ਚੱਲੋ", ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਾਗਰ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਬਾਬਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹੋ - ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਰਦਾ! ਅਤੇ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਹੈ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ। ਸਿਰਫ਼ ਦਿਲ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿੰਨੇ ਭਟਕੇ ਹੋਏ, ਥੱਕੇ ਹੋਏ, ਉਲਝੇ ਹੋਏ ਫਿਰ ਤੋਂ 5000 ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਮਿਲੇ ਹਨ! ਬਾਪ ਨੇ ਤਾਂ ਲੱਭ ਲੱਭ ਕੇ ਤੇ ਕੱਢਿਆ ਹੈ। ਸਾਊਥ, ਨਾਰਥ, ਈਸਟ, ਵੇਸਟ - ਸਭ ਤੋਂ ਕੱਢਿਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭ ਕੇ ਕੱਢਿਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰ ਹੋਵੇਗਾ! ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਲੱਭਦਾ ਹੀ ਨਾ। ਅਤੇ ਸਾਗਰ ਦੇ ਕੋਲ ਪਿਆਰ ਦੀ ਕਮੀ ਹੈ ਕੀ? ਇਹ ਤਾਂ ਦਿਲਾਰਾਮ ਜਾਣੇ ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਦਿਲ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਿੰਨਾ ਹੈ! ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ ਪਰ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਪਾਸ ਹੋ। ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਚਾਰੋ ਪਾਸੇ ਦੇ ਅਤਿ ਸਨੇਹ ਭਰੇ ਦਿਲ ਦੇ ਸਾਜ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਦਿਲਾਰਾਮ ਦੇ ਦਿਲਰੂਬਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ 'ਸਨ ਸ਼ੇਜ ਫਾਦਰ' ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ, ਸਦਾ ਹਰ ਬੋਲ ਦਵਾਰਾ, ਬਾਪ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਜੋੜਨ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਆਪਣੀ ਰੂਹਾਨੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਬਾਪ ਦੇ ਦਿਲ ਤਖ਼ਤ - ਜਿੱਤ, ਮਾਇਆ ਜਿੱਤ, ਜਗਤ - ਜਿੱਤ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿਲਾਰਾਮ ਬਾਪ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਪਰਸਨਲ ਮੁਲਾਕਾਤ

1. ਯਾਦ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਦਾ ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਯਾਦ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਯਾਦ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਸਰਵ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਅਨੁਭੂਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਹਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸੀ

ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਅਨੁਭਵ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਹਾਂ - ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਜਿੰਨਾ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੇ ਵੱਧ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਸੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਹਿਯੋਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇਗਾ।

2. ਸਦਾ ਹਰ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਸਾਖਸ਼ੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰੱਖ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਨਿਆਰੀ ਆਤਮਾ ਹਾਂ - ਅਜਿਹਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਸਾਖਸ਼ੀਪਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਸਦਾ ਹਰ ਕੰਮ ਸਫਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਾਖਸ਼ੀਪਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਕਿੰਨੀ ਪਿਆਰੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਸਾਖਸ਼ੀ ਬਣ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਸਦਾ ਨਿਆਰੀ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੀ ਪਿਆਰੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਸੀ ਅਭਿਆਸ ਨਾਲ ਕਰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਲੌਕਿਕ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਅਲੌਕਿਕ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ, ਅਲੌਕਿਕ ਜੀਵਨ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਜੀਵਨ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਹਾਂ - ਇਹ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ? ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਇਹ ਹੀ ਅਭਿਆਸ ਵਧਾਉਂਦੇ ਰਹੋ। ਇਹ ਹੀ ਅਭਿਆਸ ਕਰਮਾਤੀਤ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਵਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸੀ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਸਦਾ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ, ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਨਿਆਰੇ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਰਹਿਣਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾ।

3. ਸਦਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਆਤਮਾ ਹਾਂ - ਇਵੇਂ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਜੇ ਅਖੁਟ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਸਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਨਸ਼ਾ ਕਿੰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ! ਸਦਾ ਸਰਵ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹਾਂ - ਇਸ ਰੂਹਾਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਚੱਲੋ। ਸਰਵ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਨਾਲ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਗਾਕੇ ਸਾਥੀ ਬਣਾ ਦੇਵੋਗੇ ਤਾਂ ਭਰਪੂਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਆਤਮਾ ਬਣ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਰਹੋਗੇ।

4. ਸਦਾ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਬਾਪ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਕਰਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਨਿਮਿਤ ਹਾਂ। ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਹਲਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਿਮੇਵਾਰ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਬਾਪ ਹੈ। ਜਦੋਂ 'ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ' - ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਅਤੇ ਬਾਪ ਕਰਵਾ ਰਿਹਾ ਹੈ - ਤਾਂ ਹੱਲਕੇ ਰਹਿੰਦੇ। ਮੈਂ ਨਿਮਿਤ ਹਾਂ, ਕਰਾਵਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕਰਾ ਰਿਹਾ, ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ - ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੇਫਿਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ। ਤਾਂ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਕਰਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਸਦਾ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਰਹੋ।

5. ਬਾਪ ਦੀ ਛਤ੍ਰਛਾਇਆ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾ ਹਾਂ - ਇਹ ਹੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਹੁਣੇ ਛਤ੍ਰਛਾਇਆ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ, ਉਹ ਹੀ ਛਤ੍ਰਧਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਛਤ੍ਰਛਾਇਆ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਭਾਗਵਾਨ ਆਤਮਾ ਹਾਂ - ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਛਤ੍ਰਛਾਇਆ ਹੀ ਸੇਫਟੀ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਇਸ ਛਤ੍ਰਛਾਇਆ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬਾਪ ਦੀ ਛਤ੍ਰਛਾਇਆ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹਾਂ - ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੋ।

6. ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣਾ ਰੂਹਾਨੀ ਫਰਿਸ਼ਤਾ - ਸਵਰੂਪ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ? ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੇ ਫਰਿਸ਼ਤਾ, ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਸੇ -ਦੇਵਤਾ - ਇਹ ਪਹੇਲੀ ਹਲ ਕਰ ਲਿੱਤੀ ਹੈ ਨਾ! ਪਹੇਲੀਆਂ ਹਲ ਕਰਨਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ! ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੇ ਦੇਵਤਾ, ਦੇਵਤਾ ਸੇ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਂਦੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ। ਤਾਂ "ਹਮ ਸੇ, ਸੇ ਹਮ" ਦੀ ਪਹੇਲੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ? ਜੇ ਪਹੇਲੀ ਹਲ ਕਰਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਹੀ ਪ੍ਰਾਈਜ਼ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਈਜ਼ ਮਿਲੀ ਹੈ ਨਾ! ਜੇ ਹੁਣ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਉਹ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ! ਪ੍ਰਾਈਜ਼ ਵਿੱਚ ਕੀ ਮਿਲਿਆ ਹੈ? ਖੁਦ ਬਾਪ ਮਿਲ ਗਿਆ, ਬਾਪ ਦੇ ਬਣ ਗਏ। ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਰਜਾਈ ਦੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਿੰਨੀ ਉੱਚੀ ਹੈ! ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪ੍ਰਾਈਜ਼ ਲੈਣ ਵਾਲੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾ ਹਾਂ - ਇਸੀ ਨਸ਼ੇ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਰਹੋ। ਪਹੇਲੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਈਜ਼ ਦੋਵੇਂ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਹਿਣ ਤਾਂ ਅੱਗੇ ਖੁਦ ਹੀ ਵੱਧਦੇ ਰਹੋਗੇ।

7. ਹਮੇਸ਼ਾ 'ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਚਾਬੀ ਹੈ' - ਇਸ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਇਵੇਂ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸੰਕਲਪ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਹਿਜ ਸਫਲ ਬਣਾਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਜੱਦ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾ ਬਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਭ ਦੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ ਆਪੇ ਹੀ ਮਿਲੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਥੂਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੁਆਵਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਪਰ ਇਹ ਸੂਕਸ਼ਮ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਭਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਵ - ਉਨਤੀ ਵਿੱਚ ਸਹਿਜ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਨਾਲ ਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਤੇ ਸਰਵ ਦੀ ਦੁਆਵਾਂ ਲੈਣ ਵਾਲੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾ ਹਾਂ - ਇਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਚੱਲੋ।

ਵਰਦਾਨ:- ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਸਰਵ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਭਵ ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਦੀਆਂ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਆਂ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਕਰ ਲਵੋ ਤਾਂ ਰੂਹਾਨੀਯਤ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਸਹਿਜ ਹੀ ਕਈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਮਨਸਾ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ ਉਵੇਂ ਦੂਜੀਆਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਣਗੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਆਪ ਰੂਹਾਨੀਯਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਣਗੇ। ਇਹ ਸੂਕਸ਼ਮ

ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਜੱਦ ਤੇਜ਼ ਕਰੋ ਤਾਂ ਕਈ ਤੜਫਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਚੱਲੀ ਮਿਲੇਗੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ
ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਕਹਿਲਾਓਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਸੁੱਧ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਕਲਪ ਇਮਰਜ਼ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਵਿਅਰਥ ਖੁਦ ਹੀ ਮਰਜ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।

ਸੂਚਨਾ:- ਅੱਜ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਤੀਜਾ ਰਵੀਵਾਰ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਯੋਗ ਦਿਵਸ ਹੈ, ਬਾਬਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਸ਼ਾਮ 6:30 ਤੋਂ 7:30 ਵਜੇ ਤੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਪਣੇ
ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋ, ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਘਰ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੂਰੇ ਗਲੇਬ ਨੂੰ ਸਕਾਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਸਿਖਾਉਣ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ 21 ਜਨਮ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈ ਸਕੋ, ਅਟਲ ਅਖੰਡ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਸਕੋ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਗ੍ਰਹਿਸਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦੇ ਕਿਸ ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਅੰਤਰ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:- ਗ੍ਰਹਿਸਤੀਆਂ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਜਰੂਰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਏਗਾ ਅਤੇ ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਬ੍ਰਹਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲੀਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਆਤਮਾ ਅਮਰ ਹੈ ਉਹ ਲੀਨ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਭਗਵਾਨ ਜੇਕਰ ਆਏਗਾ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਟੀਚਰ ਬਣਕੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਵੇਗਾ।
- ਗੀਤ:- ਤੁਮਹੇ ਪਾਕੇ ਹਮਨੇ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਇਹ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਬਾ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਮਤਲਬ ਉਹ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬੱਚੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਯਾਦ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੋਲੋਂ ਕੋਈ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲੈਣੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜੇ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਸਤਿਯੁਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਅਟਲ, ਅਖੰਡ, ਅਡੋਲ ਹਨ। ਉਹ ਸਾਡੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ 21 ਜਨਮ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਸਾਡੀ ਰਜਾਈ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਕੋਈ ਖੋਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਲੁੱਟ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਰਾਜਾਈ ਹੈ ਅਡੋਲ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਹੀ ਧਰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਦਵੈਤ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਹੈ ਅਦ੍ਵੈਤ ਰਾਜ। ਬੱਚੇ ਜਦੋਂ ਗੀਤ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਰਾਜਾਈ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਦੇ ਗੀਤ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਦੀ ਝੱਟ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਦੀ ਮਸਤੀ ਦੇ ਗੀਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਸਭ ਹੈ ਗੁਪਤ। ਵੱਡੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਠਾਠ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਈ ਠਾਠ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਾਬਾ ਨੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਠਾਠ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਪੜੇ ਆਦਿ ਸਭ ਉਹ ਹੀ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬਾਬਾ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ - ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਰਾਜ ਭਾਗ ਦੇਣ ਲਈ। ਇਹ ਵੀ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਮੇਂ ਜੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਹਨ, ਸਾਰੇ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਅਨਰਾਇਟਿਸ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਬੇਸਮਝ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਤਾਲਾ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਸਮਝਦਾਰ, ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ। ਹੁਣ ਮਾਇਆ ਨੇ ਬਿਲਕੁਲ ਬੇਸਮਝ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕੋਈ ਕੰਮ ਦੇ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਯਗ - ਤਪ ਬਹੁਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਮਿਲਦਾ ਕੁੱਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਧੱਕੇ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ, ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਕਿੰਨਾ ਰੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਿਤਾ ਅੱਖਰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਰਕੇ ਕਈ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਕਹਿਣ ਮਾਤਰ। ਜੇਕਰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਸਮਝਣ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਇੱਕਦਮ ਚਮਕ ਉੱਠੇ। ਬਾਪ ਸਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੈ ਹੇਵਿਨਲੀ ਗੇਡ ਫਾਦਰ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਕਲਿਯੁਗ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਪਏ ਹਾਂ! ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਕਿਵੇਂ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੇ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ, ਨਵਾਂ ਭਾਰਤ ਸੀ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੀ ਮੱਤ, ਇੱਕ ਹੀ ਭਾਸ਼ਾ, ਇੱਕ ਹੀ ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ ਸੀ। ਸਤਿਯੁਗ ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ, ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਰਾਜਾ ਰਾਣੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਕਰਮਾਂ ਤੇ ਮਦਾਰ ਹੈ। ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਸਰਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਜੋ 21 ਜਨਮ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਹੀ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਭਾਵੇਂ ਉੱਥੇ ਵੀ ਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉੱਥੇ ਇਹ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਕਿ ਇਹ ਰਜਾਈ ਦਾ ਵਰਸਾ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਕਾਰੀ ਸੰਬੰਧ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਜਿਵੇਂ - ਜਿਵੇਂ ਕਰਮ ਉਵੇਂ ਦਾ ਫਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਦੇਵਤਾ ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਸਤਿਯੁਗ ਦਾ ਸਭ ਕੁੱਝ ਖਲਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪੂਜਯ ਰਾਜੇ ਸੀ ਤਾਂ ਪੁਜਾਰੀ ਰਾਜੇ ਵੀ ਸੀ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਅਤੇ ਪੁਜਾਰੀ ਪਰਜਾ ਸਭ ਪੂਜਯ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ ਭਗਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਯਥਾ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਤਥਾ ਪੂਜਾ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵੱਡੇ ਰਾਜਾ ਜੋ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਸੀ ਉਹ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਵੈਸ਼ ਵੰਸ਼ੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਵਾਇਸਲੈਸ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਫਿਰ 21 ਜਨਮ ਚੱਲਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ - ਜੇ ਪੂਜਯ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਹੋਕੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਕੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਜੋ ਬਾਪ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਭਾਰਤਵਾਸਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਹੈ। ਹੋਰ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਹਨ ਫਿਰ ਤਾਂ ਫ੍ਰਿਧੀ ਹੁੰਦੇ - ਹੁੰਦੇ ਢੇਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵੈਰਾਇਟੀ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਰਸਮ ਰਿਵਾਜ ਸੀ, ਉਹ

ਭਾਰਤ ਦੇ ਗੁਰੂਆਂ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਧਾਕਲਪ ਬਾਦ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਰਸਮ ਰਿਵਾਜ ਹੀ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਪੂਜਯ ਤੋਂ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪੂਜਾ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਅਵਿਅਭਚਾਰੀ ਇੱਕ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਬਨਾਉਣਗੇ। ਇੱਕ ਨੇ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਇਆ ਤਾਂ ਦੂਸਰੇ ਵੀ ਬਨਾਉਣਗੇ। ਫਿਰ ਰਾਮ ਸੀਤਾ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਬਨਾਉਣ ਲੱਗ ਪੈਣਗੇ ਫਿਰ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ ਗਣੇਸ਼, ਹਨੂਮਾਨ, ਚੰਡੀਕਾ ਦੇਵੀ ਆਦਿ - ਆਦਿ ਦੇ ਕਈ ਦੇਵੀਆਂ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਵੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਜਿਵੇਂ ਬੀਜ ਕਿੰਨਾ ਛੋਟਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਝਾੜ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਵੇਂ ਹੀ ਭਗਤੀ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਢੇਰ ਦੇ ਢੇਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਭਗਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੈ ਨਾ। ਕਿੰਨੀ ਖੂਬਸੂਰਤ ਹੈ। ਨਾਚ - ਤਮਾਸ਼ਾ, ਗਾਇਨ - ਕੀਰਤਨ ਆਦਿ ਕਿੰਨਾ ਖਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਧਰਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਭਗਤੀ ਤੁਸੀਂ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਹੀ ਭਗਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਯਗ - ਤਪ, ਦਾਨ - ਪੁੰਨ, ਤੀਰਥ ਆਦਿ ਇਹ ਸਭ ਗ੍ਰਹਿਸਥਿਆਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦਾ। ਉਹ ਹਨ ਨਿਰਵਿਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕਾਇਦਾ ਹੈ। ਘਰਬਾਰ ਛੱਡ ਜਾ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਤੱਤਵ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਹਨ ਹੀ ਤੱਤਵ ਗਿਆਨੀ, ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ। ਤੱਤਵ ਅਥਵਾ ਬ੍ਰਹਮ ਨੂੰ ਹੀ ਈਸ਼ਵਰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਨ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ। ਪਰ ਹਿੰਦੂਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਧਰਮ ਹਿੰਦੂ ਸਮਝ ਲਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਸੰਨਿਆਸੀ ਵੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਸਥਾਨ ਤੱਤਵ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮ ਅਤੇ ਤੱਤਵ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੰਨਿਆਸੀ ਜੱਦ ਸਤੋਪਧਾਨ ਹਨ ਤਾਂ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਲੀਨ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਮਿਥਿਆ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਲੀਨ ਕੋਈ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ ਨਾ, ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਲੀਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਮੱਥਾ ਕੁੱਟਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਆਕੇ ਮਿਲੇਗਾ। ਹੁਣ ਕੌਣ ਰਾਈਟ? ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਾਕੇ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਾਲੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਕਿਸ ਨਾ ਕਿਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ। ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਏਗਾ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦਵਾਰਾ ਹੀ ਸਿਖਾਉਣਗੇ। ਟੀਚਰ ਘਰ ਬੈਠੇ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਕਰੇਗਾ ਕੀ! ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਅੱਖਰ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਤੋਂ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਭਾਵੇਂ ਸੰਕਰ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਤੋਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਹੈ ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਦੀ ਨੂੰਧ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਮੂਸਲ ਆਦਿ ਬਣਾਉਣੇ ਹੀ ਹਨ। ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਨਾਲ ਸਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੰਕਰ ਦੀ ਅੱਖ ਖੁਲਣ ਨਾਲ ਪ੍ਰਲਯ ਹੋ ਗਈ। ਇਹ ਸਭ ਕਹਾਣੀਆਂ ਹਨ, ਅਰਥ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਕਿਸ ਦੇ ਵੀ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਅਚਤਮ ਕੇਸ਼ਵਮ... ਅਰਥ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਆਪਣੇ ਵੱਡਿਆਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਧਰਮ ਸਥਾਪਕ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਕਹਿਣਾ ਰਾਂਗ ਹੈ। ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਥੋੜੀ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਦਗਤੀ ਕਰੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਛਾੜੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੰਸ਼ਾਵਾਲੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸਦਗਤੀ ਤਾਂ ਕਿਸ ਦੀ ਕਰਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਕਿਵੇਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਗੁਰੂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸਰਵ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਕਦੀ ਕਿਸ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਮਨੁੱਖ ਹੋ ਭਗਵਾਨ, ਹੋ ਈਸ਼ਵਰ ਕਹਿ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹੈ ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਾਰੀ ਰਚਨਾ ਹੈ। ਰਚਤਾ ਬਾਪ ਮੈਂ ਹੀ ਹਾਂ - ਸਭ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਵਰਸਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਠਹਿਰਿਆ। ਭਰਾ - ਭਰਾ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਵਰਸਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਾਪ ਤੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਾਰੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਇਸਲਈ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਹਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਮਾ ਕਰੋ। ਸਮਝਦੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਕੋਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰਨ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਆਉਣ ਦਾ ਪਾਰੂ ਵੀ ਨੂੰਦਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਈ ਧਰਮ ਵਿਨਾਸ਼, ਇੱਕ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਕਲਯੁਗ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼, ਸਤਿਯੁਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਆਪ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦਾ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਹੁਣ ਜਦ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦਾ ਪਾਰੂ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਬਾਬਾ ਆਪ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਨ ਵਿੱਚ ਆਏ ਸੀ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ, ਉਹ ਹੈ ਭਗਤੀ। ਗਿਆਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਹੈ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੇਕੇਂਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ। ਜਨਕ ਨੂੰ ਸੇਕੇਂਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਮਿਲੀ ਸੀ ਨਾ, ਪਰ ਕੀ ਇੱਕ ਜਨਕ ਨੇ ਹੀ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਪਾਈ? ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਤਾਂ ਸਭ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਸਾਰੀ ਵਿਸ਼ਵ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਸਦਗਤੀ ਅਤੇ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਇੱਕ ਹੀ ਅੱਖਰ ਹੈ। ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਮਤਲਬ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਇਸ ਰਾਵਣਰਾਜ ਤੋਂ। ਬਾਬਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਦੁਰਗਤੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਬਿਲਕੁਲ ਦੁਖੀ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਫਿਰ ਸਦਗਤੀ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਫਿਰ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਤੋਂ ਫਿਰ ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਦਾ ਰਾਜ ਬਾਪ ਨੇ

ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਝਾੜ ਜੜਜੜੀਭੂਤ, ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਵਤਾ ਪਵਿੱਤਰ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਅਪਵਿੱਤਰ ਪਤਿਤ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਕਿਵੇਂ ਕਹਾਈਏ ਇਸਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਦੇ ਜਾਓ। ਇਹ ਵਿਕਾਰ ਆਦਿ ਅਧਾਕਲਪ ਤੋਂ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇੱਕ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਮਿਹਨਤ ਬਗੈਰ ਥੋੜੀ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣੋਗੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਰਜਾਈ ਦਾ ਤਿਲਕ ਦੇਵੋਗੇ ਮਤਲਬ ਰਜਾਈ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣੋਗੇ। ਜਿੰਨਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣੋਗੇ। ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਟੀਚਰ ਤਾਂ ਆਇਆ ਹੈ ਪੜ੍ਹਾਉਣ। ਇਹ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਹੈ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੀ। ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਥਾ ਕਿੰਨੀ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਮਰਕਥਾ, ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ, ਤੀਜਰੀ ਦੀ ਕਥਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਵੇਖੋ, ਗੀਤ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੇ ਮਾਲਿਕਪਣਾ ਕੋਈ ਲੁੱਟ ਨਾ ਸਕੇ। ਕੋਈ ਅਰਥਕਵੇਕ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਉੱਥੇ ਵਿਘਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਅਜਿਹਾ ਅਟਲ, ਅਖੰਡ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ, ਸੁੱਖ - ਸਾਂਤੀ ਦਾ ਰਾਜ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਪਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮੁਅਫ਼ਿਕ ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਭਾਰਤ ਸੂਰਗ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸੇ ਦੇਵਤਾ ਸੀ ਫਿਰ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਆਕੇ ਇਹ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਸੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਂਗੇ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਵਦਰਸਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਜਾਈ ਦਾ ਤਿਲਕ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਯਾਦ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸਭ ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਹੈ।
2. ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਸਾਧਾਰਨ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਬਾਹਰ ਦਾ ਠਾਠ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਭਵਿੱਖ ਰਜਾਈ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਨਾਲੇਜਫੁਲ, ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਅਤੇ ਲਵਫੁਲ ਸਵਰੂਪ ਦਵਾਰਾ ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿੱਧੀ ਸਵਰੂਪ ਭਵ:
ਜਦ ਵਾਨੀ ਦਵਾਰਾ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮਨਸਾ ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਹੋਵੇ। ਮਨਸਾ ਦਵਾਰਾ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਮਨਸਾ ਨੂੰ ਚੋਂਜ ਕਰੋ, ਮਤਲਬ ਮਨਸਾ ਦਵਾਰਾ ਮਨਸਾ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰੋ ਅਤੇ ਵਾਨੀ ਦਵਾਰਾ ਲਾਈਟ - ਮਾਈਟ ਦੇਕੇ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਬਣਾਓ ਅਤੇ ਕਰਮਨਾਂ ਮਤਲਬ ਸੰਪਰਕ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਰਮਣੀਕ ਐਕਟੀਵਿਟੀ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲੀ ਫੈਮਲੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਓ। ਇਵੇਂ ਜਦ ਤਿੰਨੇ ਸਵਰੂਪ ਵਿਚ ਰਹਿਕੇ ਹਰ ਕਰਮ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਸਿੱਧੀ ਸਵਰੂਪ ਆਪ ਹੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਸੁੱਧ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਮਾਂ ਕਰੋ ਤਾਂ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਸੇਫਟੀ ਦਾ ਸਾਧਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਨਾਮ - ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰੀ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਵਿਨਾਸੀ ਪਾਰ੍ਵ ਨੂੰ ਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਭੋਲੇਨਾਥ ਕਹਿਕੇ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਭੋਲਾ ਕਿਉਂ ਕਿਹਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:- ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਹੀ ਅਹਿਲੀਆਵਾਂ, ਗਨਿਕਾਵਾਂ, ਕੁਬਜਾਵਾਂ ਦਾ ਉੱਧਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਰਜਾਈ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਦੁੱਖ ਵੀ ਉਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਸੁੱਖ ਵੀ ਉਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਸੁੱਖ ਦਾ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ ਸੁੱਖ ਕਰਤਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਮੈਂ ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਕਿਵੇਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।
- ਗੀਤ:- ਦੂਰ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ ਮਤਲਬ ਰੂਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਕੰਨ ਰੂਪੀ ਕਰਮਇੰਦ੍ਰੀ ਦਵਾਰਾ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ - ਦੂਰਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਮੁਸਾਫ਼ਿਰ ਆਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਮੁਸਾਫ਼ਿਰ ਹੋ ਨਾ। ਜੇ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸਾਫ਼ਿਰ ਹਨ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਘਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ। ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਘਰ, ਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਲੋਕ। ਇਸ ਨੂੰ ਜੀਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਫਿਰ ਜਦ ਆਤਮਾਵਾਂ ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਨਿਰਾਕਾਰ ਤੋਂ ਸਾਕਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਆਤਮਾ ਦਾ ਕੋਈ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰੂਪ ਵੀ ਜਰੂਰ ਹੈ, ਨਾਮ ਵੀ ਹੈ। ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਆਤਮਾ ਕਿੰਨਾ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ - ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਣ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਰਿਕਾਰਡ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ ਇੱਕ ਵਾਰ ਭਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਰਿਪੀਟ ਕਰੇ, ਉਹ ਹੀ ਚੱਲੇਗਾ। ਉਵੇਂ ਆਤਮਾ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਿਕਾਰਡ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਸਾਰਾ ਪਾਰ੍ਵ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਆਤਮਾ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ ਉਵੇਂ ਬਾਪ ਵੀ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ। ਕਿਤੇ - ਕਿਤੇ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਉਹ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੈ। ਪਰ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਆਕਾਸ਼ ਵੀ ਪੇਲਾਰ ਹੈ, ਨਾਮ - ਰੂਪ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਬਗੈਰ ਨਾਮ ਦੇ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਰੂਪ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਦੇਸ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਫਿਰ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਦੂਰਦੇਸ਼ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ। ਹੁਣ ਦੂਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਸਾਕਾਰ ਦੇਸ਼ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਦਾ ਰਾਜ ਚਲਦਾ ਹੈ - ਰਾਮਰਾਜ ਅਤੇ ਰਾਵਣਰਾਜ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਹੈ ਰਾਮ ਰਾਜ, ਅੱਧਾਕਲਪ ਹੈ ਰਾਵਣ ਰਾਜ। ਇਹ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਤਿਯੁਗ ਤੋਂ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਰਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਰਾਮਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਦੀ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਕਦੀ ਦੁੱਖ ਦਾ ਰਾਜ ਥੋੜੀ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਈਸ਼ਵਰ ਹੀ ਦੁੱਖ ਸੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਮੈਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਕਿਵੇਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰਾ ਤਾਂ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ ਸੁਖਕਰਤਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਭੁੱਲ ਹੈ। ਈਸ਼ਵਰ ਕਦੀ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੈ ਹੀ ਦੁੱਖਧਾਮ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਰਾਵਣਰਾਜ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਸੁੱਖ ਦੀ ਰੱਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਸੂਰਗ ਦਾ ਰਚਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸੰਗਮ ਤੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਸੂਰਗ। ਉਹ ਹੀ ਫਿਰ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਚੀਜ਼ ਜਦ ਪੁਰਾਣੀ, ਖਰਾਬ ਵਿਖਾਈ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਖਲਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਵਿਸ਼ (ਵਿਕਾਰਾਂ) ਨੂੰ ਹੀ ਸੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛੱਡ ਵਿਸ਼ ਕਾਹੇ ਨੂੰ ਖਾਏ। ਗ੍ਰੰਥ ਵਿੱਚ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਦੇ ਵੀ ਅੱਖਰ ਹਨ। ਅਸੰਖ ਚੋਰ...ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਆਪ ਜੇ ਆਕੇ ਕਰਨਗੇ ਉਸ ਨਾਲ ਵੀ ਭਲਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਰਾਵਣਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਬੁਰਾ ਕੰਮ ਹੀ ਕਰਨਗੇ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਮੂਤ ਪਲੀਤੀ ਕਪੜੇ ਧੋਂਦੇ ਹਨ। ਗ੍ਰੰਥ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਿੰਧੀ ਲੋਕ ਗ੍ਰੰਥ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ। ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂਨਾਨਕ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਦਾੜੀ ਵਾਲ ਸਨ। ਤਾਂ ਸਭ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦਾੜੀ ਵਾਲ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਅੱਜਕਲ ਤਾਂ ਦਾੜੀ ਰੱਖਦੇ ਨਹੀਂ। ਬਹੁਤ ਫੈਸ਼ਨੇਬਲ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫਾਲੇ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਅਸੀਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਦੇ ਫਾਲੇਅਰਸ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਪਤਾ ਪਿਆ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਨੂੰ 500 ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਏ ਫਿਰ ਕੱਦ ਆਉਣਗੇ? ਤੁਸੀਂ ਝੱਟ ਦੱਸੋਗੇ। ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਵੀ ਪੁੱਛੋ ਇਹ ਤਾਂ ਦੱਸੋ ਕਿ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਕੱਦ ਆਉਣਗੇ? ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਜਯੋਤੀ ਜੇਤ ਸਮਾਂ ਗਈ। ਆਉਣਗੇ ਫਿਰ ਕਿਵੇਂ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਅੱਜ ਤੋਂ 4500 ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਫਿਰ ਆਉਣਗੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜਾਗਰਫੀ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬੁੱਧ, ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਆਦਿ ਸਭ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿਣਗੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ, ਕਬਰਦਾਖਿਲ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਆਮਤ ਦਾ ਸਮੇਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਮਨੁੱਖ

ਮਾਤਰ ਜਿਵੇਂ ਮਰੇ ਪਏ ਹਨ। ਸਭ ਦੀ ਜਯੋਤੀ ਜਿਵੇਂ ਬੁਝੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਸਭ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ। ਬੱਚੇ ਜੋ ਕਾਮ - ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠ ਭਸਮ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਰਖਾ ਨਾਲ ਜਗਾਕੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਮਾਇਆ ਨੇ ਕਾਮ - ਚਿਤਾ ਤੇ ਬਿਠਾਏ ਕਬਰਦਾਖਿਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸੌਂ ਗਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾਉਂਦੇ (ਪਿਲਾਉਂਦੇ) ਹਨ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨਾ ਇਸ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਕਿੱਥੇ ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ, ਕਿੱਥੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਗੱਲ! ਸਿੱਖ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਵੱਡਾ ਦਿਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੜੀ ਧੂਮਧਾਮ ਨਾਲ ਤਲਾਬ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮਿੱਟੀ ਕੱਢਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਨਾਮ ਹੀ ਰੱਖਿਆ ਹੈ - ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਾ ਤਲਾਬ। ਹੁਣ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਤਾਂ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਉਸ ਨੇ ਵੀ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਏਕ ਓਂਕਾਰ, ਸਤਨਾਮ, ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੱਚ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਹੈ ਨਾ। ਸਿੰਧੂਰਵਤੀ ਲੋਕ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਨਾਲ ਸੇਫਟੀ ਨਾਲ ਪਾਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਅਮਰਕਥਾ, ਤੀਜਰੀ ਦੀ ਕਥਾ ਕਿੰਨੀਆਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਥਾਵਾਂ ਸੁਣਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੰਕਰ ਨੇ ਪਾਰਵਤੀ ਨੂੰ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈ। ਉਹ ਤਾਂ ਸੂਕਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਉੱਥੇ ਫਿਰ ਕਥਾ ਕਿਹੜੀ ਸੁਣਾਈ? ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਮਰਕਥਾ ਸੁਣਾਕੇ ਅਮਰਲੋਕ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਮ੍ਰਿਤੂਲੋਕ ਤੋਂ ਅਮਰਲੋਕ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਕੀ ਸੂਕਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਪਾਰਵਤੀ ਨੇ ਕੀ ਦੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜੋ ਆਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਥਾ ਸੁਣਾਉਣਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ, ਨਾਰੀ ਤੋਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਅਮਰਲੋਕ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਸੱਚੀ ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ, ਤੀਜਰੀ ਦੀ ਕਥਾ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਗੁਲ - ਗੁਲ ਪੂਜਯ ਸੀ ਫਿਰ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਬਾਦ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਆਪ ਹੀ ਪੂਜਯ ਆਪ ਹੀ ਪੁਜਾਰੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪੂਜਯ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਕੇ ਪੁਜਾਰੀ ਤੋਂ ਪੂਜਯ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੇ ਰਾਮ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਸਭ ਭਗਤ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਪੁਕਾਰਦੀ ਹੈ ਨਾ - ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਗੀਤਾ ਕੋਈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਈ ਹੈ, ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੀ ਰਾਮ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਓਪਿਨਿਯਨ ਲੈਂਦੇ ਰਹੋ ਕਿ ਈਸ਼ਵਰ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਸ਼ਿਵ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ। ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਪੁੱਛੋ ਭਗਵਾਨ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਨਿਰਾਕਾਰ ਨੂੰ ਜਾਂ ਸਾਕਾਰ ਨੂੰ? ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਹੈ ਸਾਕਾਰ, ਸ਼ਿਵ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ। ਉਹ ਸਿਰਫ ਇਸ ਤਨ ਦਾ ਲੇਨ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਮਾਤਾ ਦੇ ਗਰਭ ਤੋਂ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਗਰਭ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਆਤਮਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਸੰਕਰ ਵੀ ਸੂਕਸ਼ਮ ਸ਼ਰੀਰਧਾਰੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਸ ਲੋਕ ਵਿੱਚ ਸਥੂਲ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ, ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ। ਸਰਵ ਦਾ ਲਿਖੇਟਰ, ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ ਸੁੱਖ ਕਰਤਾ। ਅੱਛਾ ਸੁੱਖ ਕਿੱਥੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਸੁੱਖ ਮਿਲੇਗਾ ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ। ਜੱਦ ਰਾਵਣ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋ ਸ੍ਰਾਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਅੱਛਾ ਲਿਖੇਟ ਕਿਸ ਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਰਾਵਣ ਦੇ ਦੁੱਖ ਤੋਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਦੁੱਖਧਾਮ ਹੈ ਨਾ। ਅੱਛਾ ਫਿਰ ਗਾਈਡ ਵੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਛੁਡਾਏ, ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਏ ਘਰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਜੱਦ ਵਿਆਹ ਕਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਤੀ, ਪਿਛੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਬ੍ਰਾਈਡ। ਫਿਰ ਬਰਾਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਮਾਲਾ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੀ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਫੁੱਲ, ਪਹਿਲੇ ਫੁੱਲ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਨਗੇ। ਫਿਰ ਯੁਗਲ ਦਾਣਾ ਬ੍ਰਹਮਾ - ਸਰਸਵਤੀ, ਫਿਰ ਹੋ ਤੁਸੀਂ, ਜੋ ਬਾਬਾ ਦੇ ਮਦਦਗਾਰ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਫੁੱਲ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਮਾਲਾ ਬਣੀ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ - ਸਰਸਵਤੀ ਸੇ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਦੇਵਤਾ, ਸ਼ਤ੍ਰੀ... ਫਿਰ ਸੂਦ੍ਰ ਤੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਲੈਕੇ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮਾਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ - ਸਰਸਵਤੀ ਹੀ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਬਣਨਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੀ ਪੂਜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲਾ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਮਾਲਾ ਫੇਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। 16108 ਦੀ ਵੀ ਮਾਲਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਮੰਦਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਕੋਈ ਕਿੱਥੇ ਤੋਂ ਖਿੱਚਣਗੇ, ਕੋਈ ਕਿੱਥੇ ਤੋਂ। ਬਾਬਾ ਬੰਬੇ ਵਿੱਚ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਸੀ। ਮਾਲਾ ਜਾਕੇ ਫੇਰਦੇ ਸੀ, ਰਾਮ - ਰਾਮ ਜੱਪਦੇ ਸੀ। ਫੁੱਲ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ ਨਾ। ਫੁੱਲ ਨੂੰ ਹੀ ਰਾਮ - ਰਾਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਸਾਰੀ ਮਾਲਾ ਤੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਪਾਦਰੀ ਲੋਕ ਵੀ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਮਾਲਾ ਫੇਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪੁੱਛੋ ਕਿਸ ਦੀ ਮਾਲਾ ਫੇਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ? ਕਹਿਣਗੇ ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਮਾਲਾ ਫੇਰਦੇ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਪੈਪ ਪਾਦਰੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਫਿਰ ਪੈਪਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਦੇ ਚਿੰਤਰ ਹਨ। ਪੈਪਾਂ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਮਾਨ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਦੀ ਆਤਮਾ ਕਿੱਥੇ ਹੈ! ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵੀ ਹੁਣ ਬੇਗਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਹੁਣ ਬੇਗਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਭਾਰਤ ਹੀ ਪ੍ਰਿੰਸ ਸੀ, ਹੁਣ ਬੇਗਰ ਹੈ ਫਿਰ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਬਨਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਇੱਕ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ। ਬੇਗਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਪ੍ਰਿੰਸ - ਪ੍ਰਿੰਸੇਜ ਦਾ ਕਾਲੇਜ ਵੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਜਾਕੇ ਉਹ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਪੜ੍ਹਕੇ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਿੰਸ - ਪ੍ਰਿੰਸੇਜ ਸ੍ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਨਾਲੇਜ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੋ ਸਤਿਯੁਗ ਦਾ ਪ੍ਰਿੰਸ ਸੀ ਸੋ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਬਾਦ ਬੇਗਰ ਬਣਿਆ ਹੈ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਦੇਵੀ

- ਦੇਵਤੇ ਕਿੰਨੇ ਸਾਹੂਕਾਰ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਹ ਹੀ ਕੰਗਾਲ ਬੇਗਰ ਬਣੇ ਹਨ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸਿਰਫ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸੁਣ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਉਹ ਸਭ ਦਾ ਫਾਦਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਤੋਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਭੁੱਲ ਇਹ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਦੇ ਬਦਲੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਨਾਮ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਝੂਠੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕੰਢਿਆਂ ਦਾ ਜੰਗਲ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਬੰਬੇ ਵਿੱਚ ਬਬੁਲਨਾਥ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੰਢਿਆਂ ਨੂੰ ਫੁਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਇੱਕ - ਦੋ ਨੂੰ ਕੰਢਾ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮਤਲਬ ਕਾਮ - ਕਟਾਰੀ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੰਢਿਆਂ ਦਾ ਜੰਗਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ ਗਾਰਡਨ ਆਫ ਅਲਾਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਫਲਾਵਰਸ, ਕੰਢੇ ਬਣਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਕੰਢਿਆਂ ਤੋਂ ਫੁਲ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਾੜਦੇ। ਰਾਵਣ ਪੁਰਾਣਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ ਭਾਰਤ ਦਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਲੜਾਈ ਹੈ ਰਾਵਣ ਨਾਲ, ਜਿਸਨੇ ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੁੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਆਖਰੀਨ ਵੱਡੀ ਲੜਾਈ ਵੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਰਾਵਣਰਾਜ ਹੀ ਖਲਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਫਿਰ ਸੋਨੇ ਦੇ ਮਹਿਲ ਮਿਲ ਜਾਣਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਰਾਵਣ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾ ਸੂਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਰਾਜ ਭਾਗ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਵ ਭੋਲਾ ਭੰਡਾਰੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਗਨਿਕਾਵਾਂ, ਅਹਿਲੀਆਵਾਂ, ਕੁਬਜਾਵਾਂ ਸਭਨੂੰ ਬਾਪ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਭੋਲਾ ਹੈ। ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਪਤਿਤ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਜੋ ਸੂਰਗ ਦੇ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹਨ ਉਹ ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣੋ। ਇਹ ਵਿਕਾਰ ਪੁਆਈਜ਼ਨ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੁੱਖੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਇੱਕ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ? ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਿਲਾਏ ਅਮਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਵਿਕਾਰਾਂ ਬਿਗਰ, ਸਿਗਰੇਟ ਬਿਗਰ, ਸ਼ਰਾਬ ਬਿਗਰ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਜਨਮ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੂਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਵਾਂਗਾ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੀ ਹੈ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਲਿਖੇਟ ਕਰ ਸੁੱਖਧਾਮ, ਸਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿਚ ਲੈ ਚੱਲਣ। ਹੁਣ ਸਭ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗ੍ਰੰਥ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਅਕਾਲਮੂਰਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੈ ਮਹਾਕਾਲ। ਉਹ ਕਾਲ ਤਾਂ ਇੱਕ ਦੇ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣਗੇ, ਮੈਂ ਤਾਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਇਸਲਈ ਮਹਾਕਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇਸ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਕੇ ਅਮਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਖੁਦ ਨੂੰ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣ ਦੇ ਲਾਇਕ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਬੁਰੀ ਆਦਤਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਹੈ।

2. ਹੁਣ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਕੇ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿੰਸ - ਪ੍ਰਿੰਸੇਜ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਇੱਕ ਸੇਕੇਂਡ ਦੇ ਦ੍ਰਿੜ ਸੰਕਲਪ ਨਾਲ ਆਪ ਦਾ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨਵਾਲੇ ਰੂਹਾਨੀ ਜਾਦੂਗਰ ਭਵ: ਜਿਵੇਂ ਜਾਦੂਗਰ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵਚਿਤਰ ਖੇਡ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਜਾਦੂਗਰ ਆਪਣੀ ਰੂਹਾਨੀਯਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋ, ਕੰਗਾਲ ਨੂੰ ਡਬਲ ਤਾਜਧਾਰੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਖੁਦ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੇ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸੇਕੇਂਡ ਦਾ ਦ੍ਰਿੜ ਸੰਕਲਪ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੇ ਲਈ ਖੁਦ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਆਧਾਰ ਮੂਰਤ, ਉੱਧਾਰ ਮੂਰਤ ਸਮਝਕੇ ਵਿਸ਼ਵ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੱਤਪਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਰੂਹਾਨੀ ਜਾਦੂਗਰ ਤੁਸੀਂ ਹੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਜੋ ਸ੍ਵਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਉਹ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਹੀਰੋ ਹੀਰੋਇਨ ਦਾ ਪਾਰੂ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ, ਬਾਪ ਦਾ ਨਹੀਂ, ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਪਤਿਤ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਹੁਨਰ ਹੈ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਜੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹੜਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:- ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਵੇ ਕਿ ਇਹ ਆਦਿ ਤੋਂ ਅੰਤ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਜੇ ਫਸਟ ਪ੍ਰਿੰਸ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੀ ਲਾਸ਼ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪਤਿਤ ਤਨ ਹੈ, ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਭਗਵਾਨ ਨਹੀਂ। ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਏਵਰ - ਪਿਓਰ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਤਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਲੀਤਾ ਹੈ।
- ਗੀਤ:- ਮੁਖੜਾ ਦੇਖ ਲੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬਾਪ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਬਾਹਰ ਦਰ - ਦਰ ਧੱਕਾ ਨਹੀਂ ਖਾਣਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹਠਯੋਗੀ ਜਾਂ ਸੰਨਿਆਸੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਉੱਥੇ ਵੀ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਤੇ ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਜਾਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰਾਣੀ ਦੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਹਾਰ ਪਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਲੱਭਦੇ ਸੀ ਬਾਹਰ... ਇਵੇਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਪਈ ਹੈ। ਬਾਹਰ ਕਿੱਥੇ ਲੱਭਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ, ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਸਵਧਰਮ ਹੀ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਅਵਿਨਾਸੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕੋਈ ਛੋਟੀ ਵੱਡੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਵਿਨਾਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਾਂ ਆਤਮਾ ਪਤਿਤ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਰੀਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਜਵਾਨ, ਬੁੱਢਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕਰਸ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹੀ ਬੈਰਿਸਟਰ ਆਦਿ ਬਣਦਾ ਹਾਂ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਭਵ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਗਏ ਹੋ ਇਸਲਈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਮੇਰਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ। ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਰਿਲਾਇਜ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ 84 ਜਨਮ ਵੀ ਆਤਮਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਜੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਫਿਰ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਪਹਿਲਾਂ ਆਏਗਾ, ਕੋਈ 50-100 ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਕਿਸੇ ਦੇ 80-82, ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਜਨਮ ਹੋਣਗੇ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ 84 ਲੱਖ ਜਨਮ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੈਟੀਸਫਾਈ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਕਣ - ਕਣ ਵਿੱਚ ਭਗਵਾਨ ਹੈ। ਹੁਣ ਭਗਵਾਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕਿਸੀ ਮਨੁੱਖ ਤਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਜਾਨਵਰ, ਪੱਥਰ ਠੀਕਰ ਕਣ - ਕਣ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਨੰਬਰਵਨ ਹੀ ਲਾਸ਼ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਧਾਰਨ ਤਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਜਿਸਨੇ ਪੂਰੇ 84 ਜਨਮ ਲੀਤੇ ਹਨ ਉਹ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਪਤਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਾਵਨ ਤਾਂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬਾਪ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹੈ ਸ਼੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਫਸਟ ਪ੍ਰਿੰਸ। ਸ਼੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਤਾਂ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਵੱਡਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ 20-25 ਵਰ੍ਹੇ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵੀ ਪੂਰੇ 84 ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਨੰਬਰਵਨ ਹੈ ਸ਼੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਹੀ ਸਵੰਬਰ ਦੇ ਬਾਦ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਹਿਸਾਬ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਨਾ। ਪੂਰੇ 84 ਜਨਮ, 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਸ਼੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਹੀ ਕਰਾਂਗੇ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਉਸ ਹੀ ਤਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਦਿ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਦੂਸਰੇ ਕਿਸੀ ਵਿੱਚ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਹਿਸਾਬ ਹੈ ਨਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੀ ਪਹਿਲਾ ਨੰਬਰ ਠਹਿਰਿਆ। ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿੱਚ ਆ ਕਿਵੇਂ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ! ਪਰ ਇਹ ਹਿਸਾਬ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਅਤੇ ਸੰਕਰ ਦਵਾਰਾ ਸਥਾਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਇਹ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਣੀ ਬਣਾਈ ਬਣ ਰਹੀ... ਚਿੰਤਾ ਤਾਕਿ ਕੀਜੀਏ... ਇਹ ਹੁਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਜੇ ਹੋਈ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਅੱਜ ਜੇ ਕੁੱਝ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਵੀ ਸੀ - ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਅਜਿਹੀ ਦੇਖੋ ਤਾਂ ਬੋਲੋ ਇਹ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇੱਕਦਮ ਅਜਿਹਾ ਲਿਖ ਦਵੇ। ਫਿਰ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਆਕੇ ਪੁੱਛਣ, ਲਿਖਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹਰਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਲੜਾਈ ਪਹਿਲਾਂ ਲੱਗੀ ਸੀ, ਨਥਿੰਗ ਨਿਊ। ਮਹਾਭਾਰਤ ਦੀ ਲੜਾਈ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨਾਂ ਨੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਰਾਜ ਖੇਇਆ, ਨਥਿੰਗ ਨਿਊ। ਫਿਰ ਕਲਪ ਬਾਦ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜਗਰਫੀ ਰਪੀਟ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੋਂ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ 84 ਜਨਮ ਪੂਰੇ ਹੋਏ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨਗੇ। ਇਹ ਸਭ ਰਾਜ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਬੀਜ ਰੂਪ ਹਾਂ, ਇਸਨੂੰ ਉਲਟਾ ਝਾੜ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਲਪ ਬ੍ਰਿਖ ਦੀ ਉਮਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਹੈ। ਸਵਾਸਤਿਕਾ ਵਿੱਚ 4 ਭਾਗ ਇੱਕ ਜਿਹੇ ਵੇਖੋਗੇ। ਯੁਗ ਵੀ ਇਕਵਲ ਹਨ। ਉਸ ਵਿੱਚ

ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੇਖੋ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੀ - ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਈ ਮੂਨ ਤੇ ਜਾਂਦੇ, ਕੋਈ ਅੱਗ ਤੇ, ਕੋਈ ਪਾਣੀ ਤੇ ਚਲਣਾ ਸਿੱਖਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਹਨ ਫਾਲਤੂ, ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ। ਮਨੁੱਖ ਪਾਵਨ ਬਣ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨ ਪਰ ਘਰ ਵਾਪਿਸ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਘਰ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦਾ ਘਰ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਹੀ ਭੁੱਲ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਫਿਰ ਮੰਦਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਰਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ, ਅਸੀਂ ਨੀਚ ਪਾਪੀ ਹਾਂ। ਆਪਣੀ ਗਲਾਨੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਦੀ ਪੁਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ। ਅੱਛਾ ਫਿਰ ਸੈਕਿੰਡ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਕਹਾਂਗੇ ਸ਼ੰਕਰ ਵੀ ਏਵਰ ਪੂਜਯ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਪੁਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪਾਰੂ ਹੀ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸਟੇਜ ਤੇ ਪਾਰੂ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਕੀ - ਕੀ ਪਾਰੂ ਹੈ, ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਰਥ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਥਾਪਨਾ, ਕੈਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਚਿੰਤਰ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਆਤਮਾ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭ੍ਰਿਕੂਟੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਚਮਕਦਾ ਹੈ ਅਜਬ ਸਿਤਾਰਾ... ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹਾਂ, ਸ਼ਰੀਰ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਸ਼ਰੀਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਕੁੱਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਮਨੁੱਖ ਕਿੰਨੇ ਦੁੱਖੀ ਹਨ, ਰੜੀਆਂ ਮਾਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਓ ਗੋਡ ਫਾਦਰ। ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਦੁੱਖ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਪੁਕਾਰਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਰਾਵਾਣ ਰਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹੋਰ ਧਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰਾਵਾਣ ਰਾਜ ਹੋ ਗਿਆ। ਨਹੀਂ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਸਤੇ ਰਜੇ ਤਮੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਸਾਰੀ ਭਾਰਤ ਤੇ ਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਬਾਈਪਲਾਟ ਹਨ। ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਜਦੋਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਸਾਰਾ ਝਾੜ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਖ ਦੁਖ ਭੋਗਣਾ ਹੈ। ਝਾੜ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ - ਨਵੇਂ ਪੱਤੇ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਸ਼ੈਭਨੀਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਨਵਿਆਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਸਤੇ ਰਜੇ ਤਮੇ ਵਿੱਚ ਜਰੂਰ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਜੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕੁੱਝ ਮਾਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਤੇ ਰਜੇ ਤਮੇ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੈਲਯੂ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਵੈਲਯੂ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਹੈ ਜੋ ਹੀਰੋ - ਹੀਰੋਇਨ ਦਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਬਾਬਾ ਹੀ ਹੀਰੋ ਹੀਰੋਇਨ ਦਾ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਆਕੇ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਖੁਦ ਪਤਿਤ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਹੀ ਰਾਜਯੋਗ ਨਾਲ ਰਾਜ ਲੀਤਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਤਾਂ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਨਾ ਖੁਦ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਭਗਵਾਨ ਆਇਆ ਸੀ। ਤਾਂ ਹੀ ਤਾਂ ਕਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ ਹੋ ਬੱਚਿਓ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ, ਸ਼ਿਵ ਰਾਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਭਾਰਤ ਖੰਡ ਵਿੱਚ। ਭਾਰਤ ਹੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਖੰਡ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਅਪਰਮਪਾਰ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਅਪਰਮਪਾਰ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਕੇ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਬਰਥ ਪਲੇਸ ਭਾਰਤ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਹੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਦੇਸ਼ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਣ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਇਆ ਸੀ। ਪਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਕਹਿ ਦੇਣ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਗੁਰੂ ਤਾਂ ਢੇਰ ਹਨ। ਕੋਈ ਧੰਧਾ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਗੁਰੂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਜਕਲ ਤੇ ਸਭ ਨੂੰ ਅਵਤਾਰ ਮਨ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਕੁੱਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਜਦੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਪਤਿਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ।

ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਅਮਰਕਥਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਪਹਿਲੇ ਚੰਗਾ ਜਨਮ ਫਿਰ ਉਤਰਦੇ ਆਵਾਂਗੇ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਵੀ ਉਤਰਦੀ ਕਲਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਸਤੇ, ਰਜੇ, ਤਮੇ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਤੋਂ ਫਿਰ ਥੋੜੀ - ਥੋੜੀ ਉਤਰਦੀ ਕਲਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾਂ ਤੇਰੇ ਭਾਨੇ ਸਰਵ ਦਾ ਭਲਾ। ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਗੁਰੂ ਲੋਕ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਾਸਤਰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੁਣਦੇ - ਸੁਣਦੇ ਡਿੱਗਦੇ ਹੀ ਆਏ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਆਕੇ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣਾ ਕੇ ਗਿਆ, ਇਤਨੇ ਹੀਰੋ - ਜਵਾਹਾਰਾਤਾਂ ਦੇ ਮਹਿਲ ਦੇਕੇ ਗਿਆ, ਉਹ ਸਭ ਕਿੱਥੇ ਗਏ? ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਬੱਚੇ ਪੈਸੇ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਬੁਲਾ ਕੇ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਇਤਨਾ ਪੈਸਾ ਕਿੱਥੇ ਬਰਬਾਦ ਕੀਤਾ? ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਪੈਸਾ ਹੋਣ ਨਾਲ ਉਡਾਉਂਦੇ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਬਾਪ ਧਰਮਾਤਮਾ ਹਨ, ਬੱਚੇ ਵਿਲਾਇਤ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਲੱਖਾਂ ਰੁਪਏ ਉਡਾ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕੁੱਝ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬਾਪ ਫਾਰਗਤੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਦਾਦੇ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਉਡਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹਨ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਇਹ ਫਿਰ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਧੰਨਵਾਨ ਸੀ, ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ। ਫਿਰ ਕੰਗਾਲ ਕਿਉਂ ਬਣੇ ਹੋ? ਏਨਾ ਧੰਨ ਕਿੱਥੇ ਗਿਆ? ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ - ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣਾਇਆ, ਸਾਰੇ ਪੈਸੇ ਕਿੱਥੇ ਗਏ? ਫਿਰ ਬਾਪ ਹੀ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਖਰਚ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਆਦਿ ਦੇ ਪਿਛਾੜੀ ਕਿੰਨਾ ਖਰਚ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੱਥਾ ਵੀ ਟੇਕਦੇ ਗਏ,

ਟਿੱਪੜ ਵੀ ਘਿਸ ਗਈ। ਪੈਸੇ ਆਦਿ ਸਭ ਕੁੱਝ ਗਵਾਂ ਬੈਠੇ, ਇਹ ਹੈ ਡਰਾਮਾ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਹੁਕਾਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਰਾਵਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੰਗਾਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਣਗੇ ਨਾ। ਭਾਰਤ ਹੀ ਸੋਨੇ ਦੀ ਚਿੜੀਆ ਸੀ, ਇਤਨਾ ਧਨ ਸੀ ਜੋ ਦੂਜੇ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਲੁੱਟ ਕੇ ਲੈ ਗਏ। ਖਿਆਲ ਤਾਂ ਕਰੋ- ਭਾਰਤ ਕੀ ਸੀ! ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਹੀ ਹੋਵਿਨ, ਭਾਰਤ ਹੀ ਹੋਲ। ਹੁਣ ਹੈ ਨਰਕ, ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਨੇ ਸੀੜੀ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਬਣਵਾਈ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਝੇ ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਹਾਂ। ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਚਿੱਤਰ ਤੇ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਨਕਸ਼ੇ ਬਿਨਾਂ ਬੱਚੇ ਕੀ ਸਮਝਣ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੀ ਸਹਿਜ ਯੂਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਸਹਿਜ ਤੋਂ ਸਹਿਜ ਵੀ ਹੈ, ਡੀਫਿਕਲਟ ਤੋਂ ਡੀਫਿਕਲਟ ਵੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਦੇਹੀ- ਅਭਿਮਾਨੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਹੁਣ ਸ਼ਰੀਰ ਵੱਡਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਚੋਲਾ ਛੱਡ ਦੂਸਰਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਹੁਣ ਜਾਕੇ ਬੱਚਾ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਪੁਰਾਣੀ ਖੱਲ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਮਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰੋਂਦੇ ਵੀ ਹਨ। ਬੈਂਡ ਵਾਜਾ ਵੀ ਲੈ ਜਾਂਦੇ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸ਼ਾਦਮਾਨਾ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਕਿੰਨਾਂ ਅਫਸੋਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਮਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਵਰਗ ਪਧਾਰਿਆ। ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਸੀ ਨਾ! ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ - ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦੇਣ। ਰਾਵਣ ਦੇ ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਛੁੱਡਾਕੇ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮੁਆਫਿਕ ਆਕੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਹੀ ਤਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਯਗ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਹੈ ਰਾਜਸਵ ਅਸ਼ਵਮੇਘ ਅਵਿਨਾਸੀ ਗਿਆਨ ਯਗ। ਇਸ ਰਥ ਨੂੰ ਸਵਾਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਸ਼ਵ ਇਸ ਰਥ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਾਜਸਵ, ਸਵਰਾਜ ਦੇ ਲਈ ਇਸ ਸਭ ਅਸ਼ਵ (ਸ਼ਰੀਰ) ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰਾ ਹੋਣੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਤੇ ਸਵਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੂ ਕਰ ਚਲੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਫਿਰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਸਭ ਦਾ ਪਾਰਟ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੇਗ੍ਰਾਫੀ ਰਪੀਟ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਲਾਸ ਕਰਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਹੈ, ਜੋ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਇਸ ਲੜਾਈ ਨਾਲ ਇਹ ਸਵਰਗ ਦੇ ਦਵਾਰ ਖੁਲ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਇਸ ਦਾ ਗਾਇਨ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬੀਤੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਕੱਦੇ ਵੀ ਚਿੰਤਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜੇ ਗੱਲ ਬੀਤ ਗਈ ਨਥਿੰਗ ਨਿਊ ਸਮਝ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ ਹੈ।
 2. ਇਸ ਰਾਜਸਵ ਅਸ਼ਵਮੇਘ ਯਗ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਤਨ, ਮਨ, ਧਨ ਸਭ ਸਵਾਰਾ ਕਰ ਸਫਲ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ।
- ਵਰਦਾਨ:- ਮਾਸਟਰ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਬਣ ਹਰ ਕਰਮ ਯੂਕਤੀ ਯੂਕਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਬੰਧਨ ਮੁਕਤ ਭਵ:
ਜੋ ਵੀ ਸੰਕਲਪ, ਬੋਲ ਅਤੇ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ - ਉਹ ਮਾਸਟਰ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਬਣ ਕੇ ਕਰੋ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਮ ਵਿਅਰੱਥ ਜਾਂ ਅਨਰਥ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਮਤਲਬ ਸਾਖਸ਼ੀਪਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋਕੇ, ਕਰਮਾਂ ਦੀ ਗੂਹੀਏ ਗਤੀ ਨੂੰ ਜਾਣਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਦਵਾਰਾ ਕਰਮ ਕਰਵਾਓ ਤਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕਰਮ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੱਧੋਗੇ। ਹਰ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਕਰਮਬੰਧਨ ਮੁਕਤ, ਕਰਮਾਤੀਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਰਹੋਗੇ।
- ਸਲੋਗਨ:- ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੀ ਅਵਿਧਿਆ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਮਹਾਨ ਸੰਪਤੀਵਾਨ ਹਨ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਮਨਮਨਾਭਵ ਦਾ ਮੰਤਰ ਪੱਕਾ ਕਰਾਓ, ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਦਾ ਫਾਲੇ ਕਰੋ - ਇਹ ਹੀ ਹੈ ਬਾਪ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਨਾ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਨ ਦਾ ਸਹਿਜ ਅਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:- ਹੇ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ - ਤੁਸੀਂ ਸਦਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਰਹੋ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਇੰਟਰਫੇਅਰ ਨਾ ਕਰੋ। ਖਾਓ ਪਿਓ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰੋ ਪਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਉਹ ਹੀ ਬਣਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਬ੍ਰਹਿਸਪਤੀ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦੀ ਅਵਗਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਉਲਟਾ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।
- ਗੀਤ:- ਓਮ ਨਮੋ ਸ਼ਿਵਾਏ ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਇਹ ਮਹਿਮਾ ਕਿਸਦੀ ਹੈ? ਇੱਕ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ, ਜੋ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਜਰੂਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਬੁਰਾ ਕਰਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਅਕਬਰ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਸੀ, ਆਰੰਗਜ਼ੇਬ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਸੀ। ਰਾਮ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਨਗੇ। ਰਾਵਣ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨਗੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਾਮਰਾਜ, ਰਾਵਣਰਾਜ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਰਾਮਰਾਜ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਰਾਜ ਅਤੇ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਆਸੂਰੀ ਰਾਜ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਹੁਣ ਸੰਗਮਯੁਗ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਯੁਗ। ਇਸ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਾ ਕੇ ਹੀ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਹੀ ਸਵਰਗ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ, ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਦੇਵੇਂ ਉੱਤਮ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਉੱਤਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕਨਿਸ਼ਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਦੁਨੀਆਂ, ਉਵੇਂ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਰਤ ਨਵਾਂ, ਭਾਰਤ ਪੁਰਾਣਾ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਖੰਡ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਖੰਡ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਵਾਂ ਅਮਰੀਕਾ, ਨਵੀਂ ਚਾਇਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਨਵਾਂ ਭਾਰਤ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਨਿਊ ਇੰਡੀਆ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਵਾਂ ਭਾਰਤ ਤਾਂ ਨਾਮ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਪਰ ਹੈ ਸਭ ਬਿਗਰ ਅਰਥ। ਨਿਊ ਇੰਡੀਆ ਫਿਰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕਿਥੋਂ ਤੋਂ ਆਈ। ਨਿਊ ਇੰਡੀਆ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਦਿੱਲੀ ਪਰਿਸ਼ਤਾਨ ਹੈ। ਹੁਣ ਪਰਿਸ਼ਤਾਨ ਕਿੱਥੇ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਨ। ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਬ੍ਰਹਿਸਪਤੀ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਨ ਨਾਲ ਬ੍ਰਹਿਸਪਤੀ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਬੈਠਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੁੱਖ ਲੈਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਥੱਲੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮਾਧਿਅਮ ਫਿਰ ਕਨਿਸ਼ਟ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਕਿ ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸਤਿਯੁਗੀ ਸਵਰਗਵਾਸੀ, ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ। ਨਾ ਕੋਈ ਖਾਣ ਦੀ ਦਵਾ ਹੈ, ਨਾ ਕੋਈ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ। ਸਿਰਫ਼ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਹਿਜ ਯਾਦ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਹੈ ਸਭ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਮਿਲਣੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਾਤੀ ਦਾਤਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾ ਕੇ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਵਾਪਿਸ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਬਾਪ ਤਿਆਰੀ ਕਰਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪੰਖ ਟੁੱਟ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਮਤਲਬ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ, ਬਾਪ ਦਾ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਵੀ ਸਹਿਯੋਗ, ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਸਹਿਯੋਗ। ਕਿਵੇਂ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇਣ, ਉਹ ਬਾਪ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਫਾਲੇ ਕਰੋ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮੇਰਾ ਮੰਤਰ ਦਿੰਦੇ ਜਾਓ - ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਪ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਆਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਬਿਗਰ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗੇ। ਮੈਂ ਕੋਈ ਗੰਗਾ ਸ਼ਨਾਨ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕੀ? ਸਿਰਫ਼ ਮਹਾਮੰਤ੍ਰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ "ਮਨਮਨਾਭਵ"। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣ, ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣ ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣੋਗੇ। ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਸ਼ ਦੇਵੇਂ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਪ੍ਰਾਵ੍ਰਿਤੀ ਵਾਲੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਗੇ। ਬਾਪ ਇਹ ਵੀ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਡੀਟੇਲ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਭਾਗਵਾਨ ਨੇ ਆਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪਤਿਤ- ਪਾਵਨ ਆਓ। ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮਹਿਮਾ ਸੁਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਇਸ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਯੁਗ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਕਲਯੁਗ ਮਤਲਬ ਰਾਤ ਦੇ ਬਾਦ ਦਿਨ ਜਰੂਰ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਦੁਖ ਦੇ ਬਾਦ ਸੁਖ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਖਰ ਵੀ ਕਲੀਅਰ ਹੈ। ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਸ਼ ਦੇਵੇਂ ਹੀ ਉੱਤਮ ਤੇ ਉੱਤਮ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਾਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਤਾਂ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਹੀ ਸੁਖਧਾਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਦਵਾਪਰ ਯੁਗ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਸੰਨਿਆਸ ਧਾਰਨ ਕਰ ਉੱਤਮ ਬਣਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਪਤਿਤ ਮਨੁੱਖ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਕੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਹਨ। ਪਵਿੱਤਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅਪਵਿੱਤਰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ

ਹਨ, ਇਹ ਤਾਂ ਕਾਮਨ ਗੱਲ ਹੈ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਨਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਗੰਗਾ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਸਮਝ ਜਾਕੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਹਨ। ਗੰਗਾ ਅਤੇ ਸਾਗਰ ਦਾ ਵੀ ਮੇਲਾ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਬਹੁਤ ਕਲੀਅਰ ਕਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਵੀ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਕੋਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ, ਕੋਈ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਸਚਾਰਿਅਵਤ ਸੁੰਨਤੀ, ਕਥੰਤੀ, ਫਾਰਕਤੀ ਦੇਵੰਤੀ ਅਤੇ ਭੰਗਤੀ, ਡਿਸਸਰਵਿਸ ਕਰੰਤੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਰਵਿਸ ਅਤੇ ਡਿਸਸਰਵਿਸ ਦੇਵੇਂ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਭਗੰਤੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਬੱਚੇ ਹੀ ਬੈਠ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਡਿਸਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾਂ ਮਹਾਨ ਪਾਪ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਸਭ ਨੂੰ ਮਹਾਪਾਪੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਜੋ ਬੱਚੇ ਬਣਕੇ ਡਿਸਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਬੈਠਦੀ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਇਤਨੀ ਕਠਿਨ ਸਜਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ, ਪਰ ਇੱਥੇ ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਕੇ ਫਿਰ ਡਿਸਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਰਾਈਟ ਹੈਂਡ ਹੈ ਧਰਮਰਾਜ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ ਮੇਰੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣ ਫਿਰ ਹੋਰ ਹੀ ਉਲਟਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ, ਡਿਸਸਰਵਿਸ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਆਬਲਾਵਾਂ ਤੇ ਵਿਘਨ ਪਵੇਗਾ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਤੇ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਤਰਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਦ੍ਰੋਪਦੀ ਦੇ ਵੀ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਪੈਰ ਦਬਾਏ ਹਨ ਨਾ। ਦ੍ਰੋਪਦੀ ਨੇ ਪੁਕਾਰਿਆ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਨਗਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਮਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਕਲਸ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੋਂ ਹੈ ਮਾਤਾ ਪਿੱਛੋਂ ਹੈ ਪੁਰਸ਼। ਪਰ ਅਜਕਲ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਮਗਰੂਰੀ ਬਹੁਤ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਤਰੀ ਦਾ ਗੁਰੂ ਹਾਂ, ਪਤੀ ਈਸ਼ਵਰ ਹਾਂ, ਇਸਤਰੀ ਮੇਰੀ ਦਾਸੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਬਾਪ ਨਿਰਹੰਕਾਰੀ ਬਣ ਮਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੈਰ ਵੀ ਦਬਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਥੱਕ ਗਈ ਹੋ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਥਕਾਨ ਮਿਟਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਸਭ ਨੇ ਤਿਰਸਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ 5 -7 ਬੱਚੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਸੰਭਾਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਤੰਗ ਹੋਕੇ ਭੱਜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਰਚਨਾ ਕਰ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਟਕਾ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਭਟਕਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ, ਸੁਖ ਕਰਤਾ ਹਾਂ। ਮਾਇਆ ਆਕੇ ਦੁਖੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਖੇਲ ਹੈ। ਅਗਿਆਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਹੀ ਦੁਖ ਸੁਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰੰਤੂ ਬਾਪ ਈਸ਼ਵਰ ਇਹ ਧੰਧਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਡਰਾਮਾ ਹੈ, ਜੋ ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਕਰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਦਾ ਫਲ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਕਰਮ ਕੁੱਟਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ ਬੀਮਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਦਿਵਾਲਾ ਕੱਢਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਰਮ ਕੁੱਟਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਕਿੰਨੇ ਸੰਭਾਗਸ਼ਾਲੀ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਜੋ 21 ਜਨਮ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕੁੱਟਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਕਿੰਨਾ ਭਾਰੀ ਫਲ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਇੰਟਰਫੀਅਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਖਾਵੇ, ਪੀਵੇ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰੋ ਸਿਰਫ਼ ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬਾਪ ਜੋ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੀਆਂ ਯੁਕਤੀਆਂ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਤੇ ਚੱਲੋ। ਸਿਰਫ਼ ਯਾਦ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫ਼ਾਨਾਂ ਤੋਂ ਡਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗੁਪਤ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਵੀ ਗੁਪਤ ਹੈ, ਮੁਰਲੀ ਚਲਾਉਣਾ ਤਾਂ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਇਸ ਵਾਣੀ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਨਹੀਂ ਬਣੋਗੇ। ਪਾਵਨ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਬਣੋਗੇ। ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਮਦਦਗਾਰ ਵੀ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰੂਹਾਨੀ ਹੋਸਪੀਟਲ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ ਵੀ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰੋ। ਕੋਈ ਚੰਗੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜਾਕੇ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕਿਤਾਬ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਸਮਝਣ ਦੇ ਲਈ ਝਾੜ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ, ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਦਾ ਸਭ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਰਚਦਾ ਹਾਂ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੀ ਏਮ ਓਬਜੇਕ੍ਟ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਖੜਾ ਹੈ। ਬਨਾਉਣ ਵਾਲਾ ਟੀਚਰ ਉਹ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ। ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਥਾਪਨਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਵਾਰਾ ਪਾਲਣਾ... ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਹੀ ਚਿੰਤਰ ਬਣਵਾਏ ਸੀ। ਦੇਖੋ ਸਾਇੰਸ ਆਦਿ ਨਾਲ ਕਿਨੇ ਮਿਸਾਇਲਸ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਿਹਨਤ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਨਮ - ਜਮਨਾਤ੍ਰ ਦਾ ਬੋਝ ਸਿਰ ਤੇ ਹੈ। ਸੈਕੰਡ ਵਿੱਚ ਸਗਾਈ ਹੋਈ ਫਿਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਣ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਨਮਨਾਭਵ, ਤੁਸੀਂ ਕਰਮਯੋਗੀ ਹੋ। ਯਾਦ ਦਾ ਚਾਰਟ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਲੜਾਈ ਮਾਇਆ ਨਾਲ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਲੜਾਈ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕੋਸ਼ਿਸ ਕਰੋਗੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ, ਮਾਇਆ ਉੜਾ ਦਵੇਗੀ। ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੜਚਨ ਨਹੀਂ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਹ ਅਨਾਦਿ ਬਣਿਆ - ਬਣਾਇਆ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬੰਦ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰਚੀ ਹੀ ਕਿਉਂ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦਾ। ਆਤਮਾ ਕਿਵੇਂ ਬਦਲੇਗੀ। ਨਵੀਂ ਆਤਮਾ ਕਿਥੋਂ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੋ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਹਨ, ਘੱਟ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀਆਂ। ਐਕਟਰ ਸਾਰੇ ਪੂਰੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਐਕਟਰਸ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕੁਝ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਉਨ੍ਹੇ ਐਕਟਰ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਇੰਨੇ ਫਿਰ ਹੋਣਗੇ। ਮੇਕਸ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਨਹੀਂ। ਮਨੁੱਖ ਆਵਾਗਮਨ ਦੇ ਚੱਕਰ ਤੋਂ ਛੁੱਟਣਾ ਚਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਛੁੱਟ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੋ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਤੇ ਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਜਦ ਮੈਨੂੰ ਹੀ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਕਿਵੇਂ ਬੰਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ 84 ਵਾਰੀ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰੀ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰਾ ਆਉਣਾ ਜਾਣਾ ਬੜਾ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਮਹਾਰੀ ਗਤ ਮਤ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਣੋ ... ਹੋਰ ਨਾ ਜਾਣੋ ਕੋਈ। ਉਹ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ, ਫਿਰ ਅੰਨਿਆਂ ਦੀ ਲਾਠੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਯੁਗ। 5000 ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਮਹੀਨਾ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਬਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜਨਮ - ਮੰਤਰ ਦੀਆਂ ਢੇਰ ਪੁਸਤਕਾਂ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਉਹ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇੰਨਰਿਲੀਜਸ ਕਹਿੰਦੇ

ਹਨ। ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜੀ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਨਿਮਿਤ ਕੁੱਝ ਕਰਨਾ ਵੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ, ਕਦੀ ਡਿਸਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ। ਕਈ ਟ੍ਰੇਟਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣਗੇ ਅਜਾਮਿਲ। ਅਜਾਮਿਲ ਸੂਰਦਾਸ ਆਦਿ ਦੀ ਕਿੰਨੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਹਨ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿਆਦਾ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਇੱਥੇ ਆਕੇ, ਮੇਰਾ ਬਣ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਫਾਰਗਤੀ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੇਰੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਫਿਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਬੈਠਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰ ਫਿਰ ਡਿਸਸਰਵਿਸ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਕੜੀ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲੇਗੀ। ਪਦਵੀ ਉੱਚੀ ਹੈ ਤੇ ਫਿਰ ਭੁੱਲ ਦੀ ਵੀ ਕੜੀ ਸਜ਼ਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਅਵਗਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਾ ਨਿੰਦਕ ਠੇਰ ਨਾ ਪਾਵੇ ਮਤਲਬ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਪਾ ਨਾ ਸਕੇ, ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦਾ। ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਗੁਰੂ ਦਾ ਨਿੰਦਕ... ਉਹ ਕਿਹੜਾ ਠੇਰ ਹੈ? ਉਹ ਠੇਰ ਤਾਂ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਦੀ ਪੰਗ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਰੱਖ ਲਈ ਹੈ। ਟੀਚਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹੇਗੇ ਤਾਂ ਪਦਵੀ ਵੀ ਉੱਚੀ ਨਹੀਂ ਪਾਓਗੇ। ਪਾਵਨ ਸੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਪਾਵਨ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਭਾਗ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਾ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਕੀ? ਪਰ ਮਾਇਆ ਅਜਿਹੀ ਹੈ ਜੋ ਉੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਘਣ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਡਿਗਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਹੋ ਮਾਇਆ ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਕੋਈ ਵੀ ਡਿਸ - ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕਰਮ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਬਾਪ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਹੋਵੇ। ਅਵਗਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਹੈ, ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਨਾ ਹੈ।

2. ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫਾਨਾਂ ਤੋਂ ਡਰਨਾ ਨਹੀਂ। ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਵਿਸਤਾਰ ਨੂੰ ਸਾਰ ਵਿੱਚ ਸਮਾਕੇ ਆਪਣੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਥਿਤੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਲਾਈਟ ਮਾਈਟ ਹਾਊਸ ਭਵ:

ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਲਾਈਟ, ਮਾਈਟ ਹਾਊਸ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਜਾਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰ ਨੂੰ ਜਾਣਕੇ ਇੱਕ ਸੈਕੰਡ ਵਿੱਚ ਸਮਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ। ਕਿਉਂ, ਕੀ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਓ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੀ ਵੀ ਗੱਲ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਨਾਲ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿਅਰਥ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਤਾਂ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਸਮਾਕੇ ਸਾਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ - ਇਸ ਨਾਲ ਬਾਕੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇੱਕ ਸੈਕੰਡ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਰ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾ ਸਕੋਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਆਪਣੀ ਟ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਬਣਾਓ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਧੀ ਖੁਦ ਹੋਵੇਗੀ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਸ਼੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵਰਗਾ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਨ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਖੁਦ ਭਗਵਾਨ ਹੈ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬਾਬਾ ਜਦੋਂ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਈ ਬੱਚੇ ਵੀ ਮੁੰਡ ਜਾਂਦੇ ਹਨ - ਕਿਉਂ?

ਉੱਤਰ:- ਕਿਉਂਕਿ ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਗੁੱਪਤ ਹਨ। ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸਾਇੰਦ ਇਸ ਦਾਦਾ ਨੇ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਬੋਲਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਨਿਰਾਕਾਰ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਬੋਲਣ ਦੇ ਲਈ ਜਰੂਰ ਮੂੰਹ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਸਮਝਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਭਗਵਾਨ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਇਹ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਕਿਸਨੇ ਕਿਹਾ? ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੋਈ ਆਉਂਦਾ ਨਹੀਂ। ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਕਈ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਹੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ - ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਪਰ ਨਿਰਾਕਾਰ ਭਗਵਾਨ ਬੋਲ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਕੌਣ ਬੈਠਾ ਹੈ! ਭਗਵਾਨ ਕਿੱਥੇ ਹੈ! ਇਹ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ ਇਸਲਈ ਮਨੁੱਖ ਮੁੰਡ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ ਜਰੂਰ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਮਤਲਬ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਨਾਰੀ ਨੂੰ ਲਕਸ਼ਮੀ ਮਤਲਬ ਰਾਧੇ ਬਨਾਉਣ ਲਈ ਯੋਗ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਹੋਰ ਕੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਂ ਰਾਜਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜਾ, ਪ੍ਰਿੰਸ ਦਾ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਪ੍ਰਿੰਸ - ਪ੍ਰਿੰਸੇਜ ਵੀ ਤਾਂ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਵਿਕਾਰੀ ਪ੍ਰਿੰਸ, ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਪ੍ਰਿੰਸ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਮਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਿੰਸ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੂਰਗ ਦਾ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣੇ। ਨਾਲੇਜ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਹੀ ਤਾਂ ਬਣੇਗੇ ਨਾ। ਡਾਕਟਰ ਅਤੇ ਬੈਰਿਸਟਰ ਕਹਿਣਗੇ ਨਾ ਸਟੂਡੈਂਟ ਨੂੰ, ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਾਕਟਰ ਅਤੇ ਬੈਰਿਸਟਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਪਰ ਪੜ੍ਹਨਗੇ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਬਣਨਗੇ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਭਗਵਾਨ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ। ਰਾਧੇ - ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਰਜਾਈ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸਗਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਵਿਆਹ ਦੇ ਬਾਦ ਨਾਮ ਬਦਲਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਚਿੰਤਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਥੱਲੇ ਰਾਧੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ।

ਹੁਣ ਬਾਪ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਨੰਬਰਵਨ ਭਗਤ ਸੀ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ, ਇੱਕ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੀ ਵੱਡਾ ਹੋਕੇ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ 84 ਜਨਮ ਪੂਰੇ ਹੋਏ। ਹੁਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵੀ ਪੜ੍ਹ ਰਹੀ ਹੈ ਫਿਰ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚਿਓ ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ - ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠ ਗੋਰੇ ਬਣਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਕਾਮ - ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠ ਸਾਂਵਰੇ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਕੰਸਪੁਰੀ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪੁਰੀ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੀ ਸਰਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ, 16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਹਨ...ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿੱਚ ਸਰਵਗੁਣ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਬਨਾਉਣ। ਬਣਨਾ ਹੈ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ। ਬਾਹੂਬਲ ਹੈ - ਹਿੰਸਕ ਲੜਾਈ, ਜੇ ਤੀਰ - ਕਮਾਨ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਬੰਦੂਕਾਂ, ਤਲਵਾਰਾਂ ਨਾਲ ਹੋਈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਬੰਬਸ ਨਾਲ। ਆਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਇਵੇਂ ਬੰਬਸ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਘਰ ਬੈਠੇ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਫਿਰ ਮਿਲਟਰੀ ਕੀ ਕਰੇਗੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਇਹ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਿੰਸ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵਰਗਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਫਸਟ ਪ੍ਰਿੰਸ ਸਤਿਯੁਗ ਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਹੁਣ 84 ਜਨਮ ਲੈਕੇ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਬੇਗਰ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਫਿਰ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਣਾ ਪਵੇ ਨਾ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਕਹਿੰਦੇ ਤਾਂ ਭਗਵਾਨ ਫਿਰ ਪੁਨਰਜਨਮ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਆਵੇਗਾ? ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ ਰਚਤਾ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਹੈ ਰਚਨਾ, ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਭ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਠਹਿਰੇ। ਤਾਂ ਫਿਰ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਸਾਲਟ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਵਰਸਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਤੋਂ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਲਈ। ਜੇਕਰ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਜਾਵੇਗੇ। ਪੁਕਾਰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਬਣ ਗਏ ਹਾਂ, ਪਾਵਨ ਬਨਾਉਣ ਆਓ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੁਣ ਵਾਪਿਸ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੋ ਇਸਲਈ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥੀ ਹੋ। ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਰਸਤਾ ਦੱਸ ਨਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ। ਉਹ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਥੋੜੇ ਟਾਈਮ ਦੇ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਤਨ ਦਾ ਲੋਨ ਲਿੱਤਾ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਬਗੈਰ ਆਤਮਾ ਕਿਵੇਂ ਬੋਲ ਸਕੇਗੀ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ

ਬੁੱਢੇ ਸਾਧਾਰਨ ਤਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਗਰਭ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਗਰਭ ਵਿੱਚ ਆਉਣ

ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਤਾਂ ਪੁਨਰਜਨਮ ਵਿਚ ਆਉਣਾ ਪਵੇ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਚ ਬੈਠ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਆਪਣਾ ਜਵਾਹਰਾਤ ਦਾ ਧੰਧਾ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਨੇ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾਇਆ, ਅਚਾਨਕ ਹੀ ਬਾਪ ਨੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਸ ਤੋਂ ਕਰਵਜ ਕਰਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਸਿੱਖਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਨਾਲ ਸਿੱਖਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ, ਪਰ ਸੁਣਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵੀ ਪੜ੍ਹਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੀ ਗੱਲ। ਇਹ ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੈ ਹੀ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਨ ਦਾ। ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸੀ। ਸਵੰਬਰ ਦੇ ਬਾਦ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਕੁੱਝ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸਲਈ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪੁਰੀ, ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕੰਸਪੁਰੀ। ਬਾਕੀ ਕਹਾਣੀ ਬਣਾਈ ਹੈ - ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਕੰਸ ਦੀ।

ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪਰਿਪੱਕਵ ਅਵਸਥਾ ਹੋਣ ਨਾਲ ਭਗਤੀ ਆਪੇ ਹੀ ਛੁੱਟ ਜਾਏਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਭਗਤੀ ਨਾ ਕਰੋ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੇਕੇ ਸਵਰਗ ਦਾ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਾਉਣ ਆਏ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵੀ ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਸੀ, ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਤੋਂ ਉਹ ਰਾਜਯੋਗ ਦਵਾਰਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹੇਵਿਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ - ਹੇਵਿਨਲੀ ਗੋਡ ਫਾਦਰ। ਉਹ ਹੀ ਆਕੇ ਨਵੀਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕਰੇਗਾ ਉਦੋਂ ਜਦ ਕਲਿਯੁਗ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਤਿਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਸੰਗਮਯੁਗ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਲਪ ਅੱਖਰ ਕੱਢ ਫਿਰ ਯੁਗੇ - ਯੁਗੇ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਵੀ 4 ਯੁਗ ਹਨ। ਪੰਜਵਾਂ ਹੈ ਇਹ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਚੰਗਾ ਫਿਰ ਤਾਂ 5 ਅਵਤਾਰ ਮੰਨੇ। ਪਰ ਇਨੇ ਕੱਢ - ਮੱਛ ਪਰਸੂਰਾਮ ਅਵਤਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕੀ? ਇਹ ਸਬ ਹੈ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਧਰਮ ਦਾ ਨਾਂ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਬਦਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹਾਂ। ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਅਤੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਨਾਮ ਕਿਉਂ ਬਦਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਯਦਾ ਯਦਾਹਿ ਧਰਮਸਿਆ... ਭਾਰਤ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਭਾਰਤ ਦਾ ਅੱਖਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਇੱਕ ਜਨਮ ਥੋੜੀ ਹੀ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਅਵਿਅਭਚਾਰੀ ਸੀ, ਸਿਰਫ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਜਿਸ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੇ ਹੀ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਫਿਰ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਆਏ ਹੋ। ਤਾਂ ਪਤਿਤ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਹਾਂ... ਪਤਿਤ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ, ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਨਾ ਲ

ਉਣ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਫਿਰ ਵੀ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬੜਾ ਭਾਰੀ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੀ ਕਲੀਅਰ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਾਬਾ ਦੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਤਾ ਹੋਈ ਅਤੇ ਗੀਤਾ ਆਦਿ ਪੜ੍ਹਣਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਭਗਤੀ ਛੁੱਟ ਗਈ। ਅਨਾਯਾਸ ਹੀ ਤੇ ਛੱਡਿਆ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਭਗਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰੋ।

ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪੂਰੀ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਫਿਰ 8 ਡੀਨੇਸਟੀ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਕਹਾਂਗੇ ਪ੍ਰਿੰਸ ਆਫ ਸਤਿਯੁਗ ਫਿਰ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿੰਗ ਆਫ ਸਤਿਯੁਗ। 8 ਪੀੜ੍ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਤਾਂ ਦੁਸਰੀ ਰਜਾਈ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਸਤਿਯੁਗ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣੋ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਕਿਸੇ ਦਾ ਬਾਪ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਏ ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਪ ਕਿੱਥੇ ਗਿਆ! ਕਹਿਣਗੇ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਹੋਇਆ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੋਨੋ ਗਏ। ਪਰ ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਹੀ ਛੱਡ ਗਏ, ਬਾਕੀ ਗਈ ਆਤਮਾ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਪਹਿਲਾ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਸਵਰਗ ਗਈ ਫਿਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਰੋਣ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਹੈ? ਸਵਰਗ ਹੁਣ ਇੱਥੇ ਹੈ ਕੀ? ਪਰ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਸਭ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ। ਸੁੱਖ - ਦੁੱਖ ਸਭ ਈਸ਼ਵਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਸਭ ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਰੂਪ ਹਨ। ਪਰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਕਿਵੇਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਬੱਚੇ ਕਦੀ ਦੁੱਖ ਮੰਗਦੇ ਹਨ ਕੀ? ਬਾਪ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਇਕ ਬਣਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਦੁੱਖ ਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਕਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਬੱਚੇ ਆਦਿ ਕੁੱਝ ਨਹੀਂ ਮੰਗੋ। ਹੁਣ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਆਦਿ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੀ ਮਿਲੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਮੇਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦਾ ਬੱਚਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਸਕੇ। ਬੱਚਾ ਵੱਡਾ ਹੋਵੇ ਫਿਰ ਤਾਂ ਮਾਲਿਕ ਬਣੇ, ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਟਾਇਮ ਨਹੀਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਨਾਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਲਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਅਜੁਨ 40 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਏ ਹਨ। ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਤਾਂ ਵਿਨਾਸ਼ - ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਹਾਣੀ ਹੈ ਨਾ - ਸ਼ੇਰ ਆਇਆ ਸ਼ੇਰ ਆਇਆ... ਅਖੀਰ ਤਾਂ ਆਇਆ ਤੇ ਖਾ ਗਿਆ। ਸਭ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਥੋੜਾ - ਥੋੜਾ ਕਾਲ ਆਏਗਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਮਹਾਕਾਲ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਾਲਾਂ ਦਾ ਕਾਲ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਜਾਏਗਾ। ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਛੱਡਣਾ ਪਵੇ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਯੋਗ ਨਾਲ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾ ਕੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਜੇਕਰ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਜਾਵਾਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਖਾਣੀਆਂ ਪੈਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਵੀ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੰਬਰਵਨ ਪਾਸ ਵਿਚ ਆਨਰ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ

ਮਿਲਦੀ ਹੈ। 21 ਜਨਮ ਰਾਜ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦਾ ਵੀ ਹੈ ਫਿਰ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਭਗਤੀ ਛੁੜਾਉਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ - ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਭਗਤੀ ਦਾ ਫਲ ਦੇਣ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮਿਸਲ ਫਿਰ ਉਸੇ ਸਾਧਾਰਨ ਤਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਹਾਂ ਫਿਰ ਭਾਰਤ ਹੀ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਬਾਹਰ ਵਾਲਿਆਂ ਕੋਲ ਪੈਸਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਗ਼ਰੀਬ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਰਿਟਰਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬਿਲਕੁਲ ਘੋਰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੁੰਭਕਰਨ ਦੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਹਾਏ - ਹਾਏ ਕਰਦੇ ਉੱਠਣਗੇ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ - ਟੂ ਲੇਟ ਕਿਉਂਕਿ ਲੜਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਏਗੀ। ਫਿਰ ਕੀ ਕਰਨਗੇ ਭੰਭੇਰ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ ਫਿਰ ਟੂ ਲੇਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਹੁਣ ਜਲਦੀ - ਜਲਦੀ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਦੇ ਜਾਓ। ਬਾਬਾ ਕੋਈ ਜਾਸਤੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਆਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਬਾ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਪੂਜਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਨਾਸਤਿਕ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋਕੇ ਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਥੋੜੀ - ਥੋੜੀ ਪੂਜਾ ਬਾਹਰ ਤੋਂ ਕਰ ਦਵੇ। ਇੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਦਿਲ ਤੋਂ ਕਰਨਾ, ਦੂਜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਰਾਜੀ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕਰਨਾ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਤੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪੂਜਾ ਕਰ ਵਿਖਾਓ, ਤਾਂ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਕੋਈ ਪਾਪ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਤੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼ਾਦੀ ਆਦਿ ਤੇ ਭਾਵੇਂ ਜਾਓ। ਦੇਨੋਂ ਪਾਸੇ ਤੋੜ ਨਿਭਾਉਣਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਵੀ ਸੁਣਦੇ - ਸੁਣਦੇ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਤੀਰ ਲੱਗ ਜਾਏਗਾ। ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਪਤਿਤ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪੁਰੀ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੋਗੇ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਬੱਚਿਓ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਯੁਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਮਿੱਤਰ - ਸੰਬੰਧੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਮਾਨੀ ਯਾਤਰਾ। ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਯਾਤਰਾ। ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਯਾਤਰਾ ਬਾਪ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਓਗੇ ਹੋਰ ਸਭ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਵਪਾਰੀ ਵਪਾਰ ਕਰੇ ਮਤਲਬ ਬੈਕੁੰਠ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲਵੇ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਰਹੋ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਪੈਸੇ ਆਦਿ ਸਾਰੇ ਮੁਫ਼ਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ, ਕੁੱਝ ਫ਼ਲ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲੇ। ਘਰਬਾਰ ਵੀ ਸੰਭਾਲਣਾ ਹੈ, ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਰਾਏ ਲੈਣੀ ਹੈ ਕਿ ਬਾਬਾ ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰੀਏ! ਬਾਬਾ ਬੱਚੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਦੀ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸ਼ਾਦੀ ਕਰਵਾਉਣੀ ਹੀ ਪਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦਵੇ। ਬਾਪ ਸਿਰਫ਼ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਵੀ ਕੁੱਝ ਪੁੱਛਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਪੁੱਛ ਕੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲੋ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀ ਆਗਿਆ ਤੋਂ ਚੱਲਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਹੀ ਕਲਿਆਣ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਹਰ ਕਰਮ ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋਕੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਲੈਕਿਕ, ਆਲੈਕਿਕ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਤੋੜ ਨਿਭਾਉਣਾ ਹੈ। ਲੈਕਿਕ ਨਾਲ ਯੁਕਤੀ ਯੁਕਤ ਚੱਲਣਾ ਹੈ।

2. ਇਸ ਸਮੇਂ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਹੈ। ਵਾਪਿਸ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਪਾਵਨ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ ਬਨਾਉਣੇ ਹਨ।

ਵਰਦਾਨ:- ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਘਣਾ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਸ਼ਕਤੀ ਸੰਪੰਨ ਭਵ:
ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਘਣਾ ਤੋਂ, ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਤੋਂ ਜਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਧਾਰਨ ਕਰੋ ਮਤਲਬ ਅੰਲਕਾਰੀ ਰੂਪ ਹੋਕੇ ਰਹੋ। ਜੇ ਅੰਲਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਦਾ ਸਜੇ ਸਜਾਏ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਵੰਸ਼ੀ ਬਣਦੇ ਹਨ ਪਰ ਹੁਣ ਵੈਸ਼ਨਵ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਤਮੇਗੁਣੀ ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਸੰਸਕਾਰ ਟੱਚ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸਤੂ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਸਹਿਜ ਹੀ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਨੇ ਅਕਾਰਨੇ ਵੀ ਕੋਈ ਟੱਚ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਹਰ ਸਮੇਂ ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਬੈਲੇਂਸ ਰੱਖਣਾ ਹੀ ਸਰਵ ਦੀ ਬਲੈਸਿੰਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਹਾਡਾ ਹੁਣ ਈਸ਼ਵਰੀ ਨਿਊ ਬਲੱਡ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੜੀ ਮਸਤੀ ਨਾਲ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਨਸ਼ਾ ਰਹੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਸਥਾਈ ਬਣਿਆ ਰਹੇ, ਉਸਦੇ ਲਈ ਕਿਹੜੀ ਯੁਕਤੀ ਅਪਣਾਓ?
- ਉੱਤਰ:- ਆਪਣਾ ਰਾਜਾਈ ਪਾਸਪੋਰਟ ਕੱਢ ਕੇ ਰੱਖੋ ਥੱਲੇ ਸਧਾਰਨ ਚਿੱਤਰ, ਉੱਪਰ ਰਾਜਾਈ ਪੇਸ਼ਾਕ ਨਾਲ ਸਜਾ ਸਜਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਉੱਪਰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ, ਤਾਂ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸਹਿਜ ਰਹੇਗੀ। ਪਾਕੇਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਾਸਪੋਰਟ ਪਿਆ ਰਹੇ। ਜਦੋਂ ਕਦੀ ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫ਼ਾਨ ਆਉਣਗੇ ਤਾਂ ਖਿਆਲ ਚੱਲੇਗਾ ਦੀ ਹੁਣ ਸਾਡਾ ਪਾਸਪੋਰਟ ਤਾਂ ਕੋਸਿਲ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਾਂਗੇ।
- ਗੀਤ:- ਰਾਤ ਕੇ ਰਾਹੀ ਥੱਕ ਮਤ ਜਾਣਾ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਗੀਤ ਦਾ ਅਰਥ ਸਮਝਿਆ। ਹੁਣ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਘੇਰ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਦੀ ਰਾਤ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕਾਲ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ। ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹਾਂ, ਸਾਡੀ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਹੈ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੀ। ਜਿਵੇਂ ਸੰਨਿਆਸੀ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਭੈਸ ਸਮਝੋ ਤਾਂ ਉਹ ਰੂਪ ਹੋ ਜਾਓਗਾ। ਉਹ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ। ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਰਾਮ ਨੇ ਬਾਂਦਰਾਂ ਦੀ ਸੈਨਾ ਲਈ ਅਤੇ ਰਾਵਣ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸੋ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ਼ ਬਣਾਂਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਮੈਂ ਇਹ ਪੜ੍ਹਕੇ ਡਾਕਟਰ ਬਣਾਂਗਾ, ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਬਣਾਂਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਸੋ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਾਂਗੇ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਿਰ ਤੇ ਤਾਜ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਗੰਦੀ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਫਸਟਕਲਾਸ ਦੁਨੀਆਂ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਬਿਲਕੁਲ ਥਰਡ ਕਲਾਸ ਦੁਨੀਆਂ। ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ ਖਲਾਸ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਜ਼ਰੂਰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਰਚਿਅਤਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਦੂਸਰਾ ਕੋਈ ਪੜ੍ਹਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਕੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੇ। ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਪੂਰਾ ਆਤਮਾ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਜਾਏ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਕੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤਾਂ ਹੋ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਨਸ਼ਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ - ਮੈਂ ਇਹ ਬਣ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਪਹਿਲੇ ਅਸੀਂ ਕਲਿਯੁਗ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਪਤਿਤ ਸੀ। ਅਸੁਰ ਅਤੇ ਦੇਵਤਾ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਕਿੰਨੇ ਪਤਿਤ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਸ਼ਕਲ ਭਾਵੇਂ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਸ਼ਕਲ ਵੇਖੇ ਕਿਵੇਂ ਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ ਹਨ ਉਹ ਖੁਦ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਪ ਸਰਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ..ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਚੋਜ਼ ਹੋ ਕੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣੋਗੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹੀ ਇਸਲਈ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਜਾਈਏ। ਪਰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕਦੇ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਆਕੇ ਫਲ ਦੇਣਗੇ। ਭਗਤੀ ਦਾ ਫਲ ਹੈ ਸਦਗਤੀ। ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚੇ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਕੌਣ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ... ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਿਵੇਂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਜਕਲ ਤਾਂ ਇੱਕ ਦੇ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਮਤ ਹੈ ਆਸੂਰੀ ਮਤ। ਇਨ੍ਹੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਮਤ ਤੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਮਤ ਨਾਲ ਹੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇਗਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਗੇ। ਜਦੋਂ ਸਮਝਣਗੇ ਤਾਂ ਖੁਦ ਹੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪੈਣਗੇ। ਕਈ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਕੌਣ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਆਪਣੀ ਆਸੂਰੀ ਮਤ ਕੱਢਣਗੇ। ਹੁਣ ਸਾਰੇ ਮਾਨਵ ਮਤ ਤੇ ਹੀ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਨਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੀ ਮਤ ਦੇਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾਉਣ। ਹੁਣ ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਅਫ਼ਿਕ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲੇ ਹਾਂ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਇਵੇਂ ਰੇਸਪਾਂਡ ਦੇ ਨਾ ਸਕੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਬਹੁਤ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ। ਪਰ ਮਾਇਆ ਵੀ ਬੜੀ ਅਗੋਸਟ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਉਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਸਿਰ ਤੇ ਡਬਲ ਤਾਜ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਭਵਿੱਖ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਡਬਲ ਤਾਜਧਾਰੀ ਬਣਾਂਗੇ। ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਫਿਰ ਅਜਿਹਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰਾਜਯੋਗ। ਕਿੰਨਾ ਵੰਡਰ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਜਾਓ। ਪੁਜਾਰੀ ਨੂੰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ ਕਿ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਇਹ ਪਦਵੀ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲੀ? ਇਹ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ? ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਬੈਠ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸੁਣਾਓ ਤਾਂ ਪੁਜਾਰੀ ਦਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲਿਆ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਕੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਭਾਵੇਂ ਆਪਣਾ ਚਿੱਤਰ ਅਤੇ ਰਜਾਈ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਨਾਲ ਲੈ ਨਿਕਾਲੇ। ਥੱਲੇ

ਤੁਹਾਡਾ ਚਿੱਤਰ ਉੱਪਰ ਰਜਾਈ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਖਰਚਾ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਰਜਾਈ ਪੇਸ਼ਾਕ ਤਾਂ ਝੱਟ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖ ਦੇ ਤਾਂ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਸੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੋ। ਇਹ ਸਭ ਚਿੱਤਰ ਕੱਢਣੇ ਹੋਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਅਸੀਂ ਜਾਕੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਇਹ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਇਹ ਫੋਟੋ ਮਦਦ ਕਰਨਗੇ। ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵ ਫਿਰ ਰਾਜਾਈ ਚਿੱਤਰ, ਥੱਲੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਧਾਰਨ ਚਿੱਤਰ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖਕੇ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜਧਾਰੀ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਚਿੱਤਰ ਰੱਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਕੋਈ ਵੀ ਪੁੱਛਣਗੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੱਸ ਸਕੋਗੇ। ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇਹ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ। ਚਿੱਤਰ ਵੇਖ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹੇਗਾ। ਭਾਵੇਂ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਰੱਖ ਦੇ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਬਾਬਾ ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਪਾਕੇਟ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਆਪਣਾ ਫੋਟੋ ਰੱਖ ਦੇ ਤਾਂ ਯਾਦ ਰਹੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਉਪਾਏ ਲੱਭਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਭੁੱਲ ਜਾਨ ਨਾਲ ਹੀ ਡਿੱਗਦੇ ਹਨ। ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਣਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸ਼ਰਮ ਆਏਗੀ ਕਿ ਹੁਣ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਹਾਰਟਫੇਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਦੇਵਤਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਂਗੇ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਫੋਟੋ ਕੱਢ ਦੇ। ਬੋਲੇ, ਤੁਸੀਂ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਪਾਸਪੋਰਟ ਖਲਾਸ। ਖੁਦ ਵੀ ਫੀਲ ਕਰਨਗੇ - ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਡਿੱਗ ਗਏ। ਹੁਣ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਬਾ ਨਾਰਦ ਦਾ ਮਿਸਾਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਲ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨੂੰ ਵਰਨ ਲਾਇਕ ਹੋ? ਤਾਂ ਸ਼ਕਲ ਬੰਦਰ ਦੀ ਵਿਖਾਈ ਪਈ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਰਮ ਆਵੇਗੀ - ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਕਾਰ ਹੈ ਫਿਰ ਸ੍ਰੀ - ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਯੁਕਤੀਆਂ ਬਹੁਤ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵੀ ਰੱਖੇ ਨਾ। ਵਿਕਾਰ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਸ ਹਿਸਾਬ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਡਬਲ ਤਾਜਧਾਰੀ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਂਗੇ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਤਾਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਸੁੰਦਰ ਯੁਕਤੀਆਂ ਰਚੇ ਅਤੇ ਸਭ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹੋ। ਇਹ ਰਾਜਯੋਗ ਨਾਲ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਵਿਨਾਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਤੂਫ਼ਾਨਾਂ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਹੁੰਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਬੰਬਸ ਆਦਿ ਵੀ ਤਿਆਰ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੀ ਹੋ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਥੋੜੀ ਹਨ ਕਿ ਨਰਕਵਾਸੀ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਝੱਟ ਸਮਝੇਗਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਮੱਥਾ ਮਾਰੇ, ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਤਾਂ ਨਾਸਤਿਕ ਹਨ ਮਤਲਬ ਨਿਧਨ ਦੇ ਹਨ। ਧਨੀ ਦਾ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਹੈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਚਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਅਗਿਆਨੀ ਲੋਕ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਮੁਅਫਿਕ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਫਸਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇੱਥੇ ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੰਨਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਾਂ - ਬਾਪ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਧੱਕਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਸਭ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਕੌਣ ਬਣਾਏਗਾ? ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਧੂਆਂ, ਸੰਤਾਂ ਦਾ ਵੀ ਉਧਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਹੀ ਸਭ ਦਾ ਉਧਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੀ ਭਗਵਾਨ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਭ ਦਾ ਉਧਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਜੇ ਪਤਾ ਪੈ ਜਾਵੇ ਕਿ ਬਰੇਬਰ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਸ਼ਿਵ ਹੈ ਤਾਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀ ਹੋ ਜਾਵੇ! ਪਰ ਹੁਣ ਥੋੜੀ ਦੇਰੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਭ ਦੇ ਅੱਡੇ ਇਕਦਮ ਹਿੱਲਣ ਲੱਗ ਪਵੇ। ਤਖਤ ਹਿਲਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਲੜਾਈ ਜੱਦ ਲਗਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪਤਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤਖਤ ਹਿੱਲਣ ਲੱਗਿਆ ਹੈ, ਹੁਣ ਡਿੱਗੇ ਪਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਇਹ ਹਿੱਲੇ ਤਾਂ ਹਲਚਲ ਮੱਚ ਜਾਵੇ। ਜੇ ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਹੋਣ ਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਭਾਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਜੋ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸ਼ਲੋਕ ਸੁਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ, ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਆਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਬਰੇਬਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਨ ਤੋਂ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਹਨ। ਸਰਵ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਮਤਲਬ ਉਧਾਰ ਕਰ ਹਨ। ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਮਸਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕੰਨਿਆਵਾਂ ਦਾ ਨਜ਼ੂ ਬਲੱਡ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਪੱਥਰ ਮਾਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਦਾ ਨਜ਼ੂ ਬਲੱਡ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ, ਤਾਂ ਖੂਬ ਹੰਗਾਮਾ ਮਚਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੱਥਰ ਮਾਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਤਿੱਖੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਵੀ ਤੁਹਾਡਾ ਨਜ਼ੂ ਬਲੱਡ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਹ ਕਿੰਨੀ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਨਜ਼ੂ ਬਲੱਡ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਾਣੇ ਤੋਂ ਨਵੇਂ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਜੋ ਪੁਰਾਣੀ ਆਇਰਨ ਏਜਡ ਬਣ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਹੁਣ ਨਵੀਂ ਗੋਲਡਨ ਏਜਡ ਬਣ ਰਹੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੜਾ ਸ਼ੌਂਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਸ਼ਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਹਮਜਿੰਨਸ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਮਾਤਾ। ਮਾਤਾ ਗੁਰੂ ਕੰਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਗੁਰੂ ਦਾ ਸਿਲਸਿਲਾ ਹੁਣ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਤੇ ਬਾਪ ਆਕੇ ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਾ ਕਲਸ਼ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਸ਼ੁਰੂ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੈਂਟਰਜ਼ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪ ਹੀ ਚਲਾਓ। ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਬਾਬਾ ਮਾਤਾ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਠੀਕ ਹੈ, ਮਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਜਕਲ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ - ਦੋ ਨੂੰ ਲੰਗੜਾ ਮਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਥਾਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਰਾਜ ਭਾਗ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਕਿੰਨੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ - ਚੰਗੀ ਯੁਕਤੀਆਂ ਬਾਪ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਓਹੋ! ਅਸੀਂ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਤਦਬੀਰ ਕੀ ਕਰੇ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਤਦਬੀਰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਤਦਬੀਰ ਕਦੀ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ। ਇਹ ਤਾਂ

ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਫਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਵਿਨਾਸ਼ ਵੀ ਮਹਾਭਾਰੀ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਦਵਾਰਾ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਚਲ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਭਰੋਗੇ ਤਾਂ ਇਹ ਸਭ ਆਉਣਗੇ। ਹਾਲੇ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਗੇ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਜਾਈ ਉੱਡ ਜਾਵੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਚਿੱਤਰ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਸਦਗਤੀ ਮਤਲਬ ਸੁੱਖਧਾਮ। ਇਹ ਹੈ ਮੁਕਤੀਧਾਮ। ਬੁੱਧੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਿਰਵਾਣਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਾਂ। ਜਿੱਥੇ ਤੋਂ ਫਿਰ ਟਾਕੀ ਧਾਮ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉੱਥੇ ਦੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਾਂ। ਇਹ ਖੇਡ ਹੀ ਭਾਰਤ ਤੇ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਇੱਥੇ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਕਲਪ ਬਾਦ ਫਿਰ ਆਵਾਂਗਾ। ਭਾਰਤ ਹੀ ਪੈਰਾਡਾਇਜ਼ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਦੇ ਇੰਨੇ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਪੈਰਾਡਾਇਜ਼ ਸੀ। ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਫਿਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਨਰਕਵਾਸੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼, ਸ੍ਵਰਗਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ, ਨਰਕ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਸੱਚਾ ਮਾਨ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿਚ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਤਦਬੀਰ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2. ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਮਾਨਵ ਮੱਤ ਛੱਡ ਇੱਕ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਰਿਗਾਰ੍ਡ ਦੇਣ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਠੀਕ ਰੱਖ, ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਮਹਾਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਭਵ:
ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਰਿਗਾਰ੍ਡ ਦੇਣ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਰਿਕਾਰਡ ਫਿਰ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਵੱਜੇਗਾ। ਰਿਗਾਰ੍ਡ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਰਿਗਾਰ੍ਡ ਲੈਣਾ, ਛੋਟੇ ਨੂੰ ਵੀ ਰਿਗਾਰ੍ਡ ਦੇ, ਵੱਡੇ ਨੂੰ ਵੀ ਰਿਗਾਰ੍ਡ ਦੇ। ਇਹ ਰਿਗਾਰ੍ਡ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਹੁਣ ਨਿਕਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਹਾਦਾਨੀ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣੇਗੇ। ਕਿਸੀ ਨੂੰ ਰਿਗਾਰ੍ਡ ਦੇਕੇ ਖੁਸ਼ ਕਰ ਦੇਣਾ - ਇਹ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਪੁੰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ, ਸੇਵਾ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਹਰ ਘੜੀ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਘੜੀ ਸਮਝਕੇ ਚੱਲੋ ਤਾਂ ਐਵਰਰੇਡੀ ਰਹੋਗੇ।

ਸਰਵ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ - 'ਸਫਲਤਾ' ਦਾ ਸਿਤਾਰਾ

ਅੱਜ ਗਿਆਨ - ਸੂਰਜ, ਗਿਆਨ ਚੰਦਰਮਾ ਆਪਣੇ ਅਲੌਕਿਕ ਤਾਰਾਮੰਡਲ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਅਲੌਕਿਕ ਵਚਿੱਤਰ ਤਾਰਾ ਮੰਡਲ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਸਿਰਫ਼ ਬਾਪ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਸਿਤਾਰਾ ਆਪਣੀ ਚਮਕ ਨਾਲ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਹਰ ਇੱਕ ਸਿਤਾਰੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਈ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਵਾਨ ਲੱਕੀ ਸਿਤਾਰੇ ਹਨ, ਕਈ ਬਾਪ ਦੇ ਸਮੀਪ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਈ ਦੂਰ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਹਨ। ਹਨ ਸਾਰੇ ਸਿਤਾਰੇ ਪਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸਵ - ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਿੱਚ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਫਲ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਕਈ ਸਦਾ ਹੀ ਸਹਿਜ ਸਿਤਾਰੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਸਹਿਜ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਫਲ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਕਈ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿਤਾਰੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਥੋੜੀ ਮਿਹਨਤ ਹੋਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਵੇ ਪਰ ਬਹੁਤ ਕਰਕੇ ਮਿਹਨਤ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਬਾਦ ਫਲ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਸਦਾ ਕਰਮ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਫਲਤਾ ਜਨਮ ਸਿੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਇਸਲਈ 'ਨਿਸ਼ਚੇ' ਅਤੇ 'ਨਸ਼ੇ' ਨਾਲ ਕਰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਸਹਿਜ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ।

ਸਭ ਤੋਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਦਾ ਗਿਆਨ - ਸੂਰਜ, ਗਿਆਨ ਚੰਦਰਮਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਵੀ ਹਨ ਅਤੇ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੀ ਹਨ। ਕਈ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹਨ ਪਰ ਸਦਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਸਦਾ ਇੱਕ ਜਿਹੀ ਚਮਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵੈਰਾਇਟੀ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਦੀ ਰਿਮਝਿਮ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਸਾਰੇ ਸਿਤਾਰੇ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਨੇੜੇ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੂਰਜ, ਚੰਦਰਮਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਕੋਲੋਂ ਪੁੱਛੇ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹੜਾ ਸਿਤਾਰਾ ਹਾਂ? ਲਵਲੀ ਸਿਤਾਰੇ ਹੋ, ਲੱਕੀ ਹੋ, ਸਦਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੋ, ਮਿਹਨਤ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋ ਅਤੇ ਸਦਾ ਸਹਿਜ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਹੋ? ਗਿਆਨ - ਸੂਰਜ ਬਾਪ ਸਾਰੇ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਨੇੜੇ ਅਤੇ ਦੂਰ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਫਰਕ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿੰਨਾਂ ਨੇੜੇ ਸੰਬੰਧ ਹੈ, ਉਨੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨੇੜੇ ਦੇ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਦਾ ਲਕਸ਼ ਹੀ ਹੈ ਸਮਾਨ ਬਣਨਾ।

ਇਸਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਾਰੇ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਦਾ ਇਹ ਹੀ ਇਸ਼ਾਰਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਲੱਕੀ ਅਤੇ ਲਵਲੀ - ਇਹ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਬਣੇ ਹੋ, ਹੁਣ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਇਹ ਹੀ ਦੇਖੋ ਕਿ ਸਦਾ ਨੇੜੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਸਹਿਜ ਸਫਲਤਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਬਣੇ ਹੋ? ਹਾਲੇ ਡਿੱਗਣ ਵਾਲੇ ਤਾਰੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਅਤੇ ਪੁੰਛ ਵਾਲੇ ਤਾਰੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਪੁੰਛ ਵਾਲਾ ਤਾਰਾ ਉਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਖੁਦ ਨਾਲ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨਾਲ ਅਤੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ 'ਇਹ ਕਿਉਂ', 'ਇਹ ਕੀ', 'ਇਹ ਕਿਵੇਂ' ਪੁੱਛਦੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਰ - ਬਾਰ ਪੁੱਛਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਪੁੰਛ ਵਾਲੇ ਤਾਰੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਨਾ? ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਸਮਾਈ ਹੋਏ ਹੈ - ਇਵੇਂ ਦਾ ਸਿਤਾਰਾ ਸਦਾ ਹੀ ਬਾਪ ਦੇ ਨੇੜੇ ਮਤਲਬ ਨਾਲ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਸੁਣੀਆਂ, ਹੁਣ ਇਹਨਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਕਰ ਸਦਾ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਬਣੋ। ਸਮਝਾ, ਕੀ ਬਣਨਾ ਹੈ? ਲੱਕੀ ਅਤੇ ਲਵਲੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਫਲਤਾ - ਇਹ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਤਾ ਸਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਅੱਛਾ!

ਹੁਣ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲਣਾ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਅੱਜ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਿਲਣ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਆਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਇਹ ਹੀ ਲਕਸ਼ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਲਣਾ ਹੈ। ਪਰ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਲਹਿਰ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਅੱਜਕਲ ਦੀ ਲਹਿਰ ਹੈ - ਵੱਖ ਮਿਲਣ ਦੀ। ਤਾਂ ਸਾਗਰ ਨੂੰ ਵੀ ਉਹ ਹੀ ਲਹਿਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੀਜ਼ਨ ਦੀ ਲਹਿਰ ਇਹ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਰਬ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਕਾਸ਼ ਦੇ ਚਲਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਦੇ ਅਲੌਕਿਕ ਤਾਰਾਮੰਡਲ ਦੇ ਅਲੌਕਿਕ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇ ਹਨੇਰਾ ਮਿਟਾਉਣ ਵਾਲੇ ਚਮਕਦੇ ਹੋਏ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਬਾਪ ਦੇ ਨੇੜੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ, ਅਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਭਾਗ ਦੀ ਰੇਖਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਭਾਗਵਾਨ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ, ਗਿਆਨ - ਸੂਰਜ, ਗਿਆਨ ਚੰਦਰਮਾ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

1. 'ਸਦਾ ਹਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸੁਖ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸੁੱਖ ਦਾਤਾ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ' - ਅਜਿਹਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਜੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਖੁਦ ਨੂੰ ਵੀ ਸਦਾ ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨਾਲ ਵਰਤਮਾਨ ਵੀ ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵੀ ਚੰਗਾ ਬਣ ਜਾਏਗਾ। ਕਿੰਨਾ ਵੱਧੀਆ ਪਾਰੂ ਹੈ ਜੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਪਿਆਰ ਵੀ ਮਿਲਦਾ, ਸਭ ਦੀ ਦੀ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਵੀ ਮਿਲਦੀ। ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ 'ਇੱਕ ਦੇਣਾ ਹਜ਼ਾਰ ਪਾਉਣਾ'। ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਇਸਲਈ ਸਭ ਦਾ ਪਿਆਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਸਦਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ।

2. 'ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਆਤਮਾ ਹਾਂ' - ਅਜਿਹਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਆਤਮਾ ਖੁਦ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੋ? ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਹੀ ਮਹਾਨਤਾ ਹੈ। ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਆਤਮਾ ਮਤਲਬ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਆਤਮਾ। ਇਸੇ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਸਦਾ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਚੱਲੋ। ਇਹ ਹੀ ਖਜ਼ਾਨਾ ਸਰਵ ਨੂੰ ਭਰਪੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ।

3. 'ਬਾਪ ਨੇ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਨੂੰ ਚੁਣ ਕੇ ਆਪਣਾ ਬਣਾ ਲੀਤਾ' - ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਤਨੀਆਂ ਅਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਚੁਣਿਆ ਹੈ - ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ! ਤਾਂ ਸਦਾ ਇਸੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਚੱਲੋ। ਬਾਪ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਣਾਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਹੀ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵਾਲੀ ਭਾਗਵਾਨ ਆਤਮਾ ਸੀ, ਹੁਣ ਵੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਬਣਾਂਗੀ - ਅਜਿਹੀ ਭਾਗਵਾਨ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਚੱਲੋ।

4. 'ਸਦਾ ਨਿਸਚਿੰਤ ਬਣ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਬਲ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ'। ਇਸਨੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਕੀਤਾ - ਇਸ ਸੰਕਲਪ ਤੋਂ ਨਿਸਚਿੰਤ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਨਿਸਚਿਤ ਸੇਵਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਬਲ ਸਦਾ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਨਿਸਚਿੰਤ ਸੇਵਾ। ਤਾਂ ਜੋ ਨਿਸਚਿੰਤ ਹੋ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸਚਿਤ ਹੀ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਵਿੱਚ ਸਹਿਜ ਅਨੁਭੂਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵਰਦਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੀ ਰਹੇਗੀ।

5. ਸੇਵਾ ਵੀ ਅਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੇ ਸਨੇਹੀ ਬਨਾਉਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਕਰਮਣਾ ਸੇਵਾ ਹੈ ਪਰ ਕਰਮਣਾ ਸੇਵਾ ਮੁਖ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਫਲ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ। ਕਰਮਣਾ ਦਵਾਰਾ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮਾਨਸਾ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੇਵਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਸੇਵਾ ਦਾ ਫਲ 'ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖੁਸ਼ੀ' ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਰਮਣਾ ਸੇਵਾ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਸੰਥਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਸੂਕ੍ਸ਼ਮ ਵ੍ਰਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਅਸੀਂ ਨਿਮਿਤ ਹਾਂ - ਇਸੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਚੱਲੋ। ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਕਰਮਣਾ ਸੇਵਾ ਵੀ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਫਲ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

6. ਸਦਾ ਪੁੰਨ ਦਾ ਖਾਤਾ ਜਮਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾ ਹਾਂ - ਇਵੇਂ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਸੇਵਾ, ਨਾਮ ਸੇਵਾ ਹੈ, ਪਰ ਪੁੰਨ ਦਾ ਖਾਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਤਾਂ ਪੁੰਨ ਦੇ ਖਾਤੇ ਸਦਾ ਭਰਪੂਰ ਹਨ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਵੀ ਭਰਪੂਰ ਰਹਿਣਗੇ। ਜਿੰਨੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਓਨਾ ਪੁੰਨ ਦਾ ਖਾਤਾ ਵੱਧਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਪੁੰਨ ਦਾ ਖਾਤਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਬਣ ਗਿਆ। ਇਹ ਪੁੰਨ ਅਨੇਕ ਜਨਮ ਭਰਪੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਹੋ ਅਤੇ ਸਦਾ ਹੀ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪੁੰਨ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਇਹ ਪੁੰਨ ਦਾ ਖਾਤਾ ਅਨੇਕ ਜਨਮ ਨਾਲ ਰਹੇਗਾ, ਅਨੇਕ ਜਨਮ ਮਾਲਾਮਾਲ ਰਹੇਗੇ - ਇਸੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਚੱਲੋ।

7. 'ਸਦਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ, ਇੱਕਰਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾ ਹਾਂ' - ਇਵੇਂ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਬਾਪ ਯਾਦ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਇੱਕਰਸ ਸਥਿਤੀ ਖੁਦ ਸਹਿਜ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇਗੀ। ਤਾਂ ਇੱਕਰਸ ਸਥਿਤੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਥਿਤੀ ਹੈ। ਇੱਕਰਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾ ਹਾਂ - ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸਦਾ ਹੀ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਇਸੀ ਸਥਿਤੀ ਦਵਾਰਾ ਅਨੇਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਹੁੰਦੀ ਰਹੇਗੀ।

8. ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਿੰਗਾਰ ਹੋ ਨਾ! ਸਭ ਤੋਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਿੰਗਾਰ ਹੈ ਮਸਤੱਕਮੰਨੀ। ਮਨੀ ਮੱਥੇ ਤੇ ਚਮਕਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਮਸਤੱਕ ਮੰਨੀ ਬਣ ਸਦਾ ਬਾਪ ਦੇ ਤਾਜ ਵਿੱਚ ਚਮਕਣ ਵਾਲੇ ਕਿੰਨੇ ਚੰਗੇ ਲੱਗੇਗੇ। ਮੰਨੀ ਸਦਾ ਆਪਣੀ ਚਮਕ ਦਵਾਰਾ ਬਾਪ ਦਾ ਵੀ ਸਿੰਗਾਰ ਬਣਦੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਮਸਤੱਕਮੰਨੀ ਬਣ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ - ਇਹ ਲਕਸ਼ ਸਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ? ਸਦਾ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਸਰਵ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ।

9. ਸਦਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਰੰਤ ਦਾਨ ਮਹਾਪੁੰਨ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਰਹੇ ਹੋ ਨਾ। ਇਸੀ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਸਦਾ ਹਰ ਕੰਮ

ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ ਸਦਾ ਹੀ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਖੁਦ ਹੀ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਹਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਫਾਲੇ - ਫਾਦਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਦਿ ਤੋਂ ਹੀ ਅਨੁਭਵੀ ਰਹੇ ਹੋ, ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਵੀ ਇਸ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਸਮਾਨ ਬਣਨਾ ਅਤਿ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਈ ਹੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣਾ। ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਨੁਭੂਤੀਆਂ ਅਲੋਕਿਕ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਰਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਖੁਦ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਸ ਵਰਦਾਨ ਨੂੰ ਸਦਾ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਓ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਚੱਲੋ।

10. ਸਦਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾ ਹੋ। ਇਸੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸਰਵ ਦੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ ਲੈਣ ਦੇ ਪਾਤਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਘੋਰ ਹਨੇਰਾ ਜਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿਖਾ ਦਵੇ ਤਾਂ ਹਨੇਰੇ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਦਿਲ ਤੇ ਦੁਆਵਾਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹਨ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਜੇ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪਰਿਵਰਤਨ - ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਵਾਰਾ ਦੁਆਵਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਭ ਦੁਆਵਾਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ, ਦੁਆਵਾਂ ਲੈਣ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਹਾਂ - ਇਹ ਸਦਾ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਜੋ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਾਂਗੇ, ਉਹ ਦੁਆਵਾਂ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਕਰਾਂਗੇ। ਦੁਆਵਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹੀ ਹਨ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕੰਮ ਕਰਨ ਨਾਲ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹੇ ਕਿ 'ਸਭ ਕੇਲੋਂ ਦੁਆਵਾਂ ਲੈਣ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਹਾਂ'। ਇਹ ਹੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ, ਇਹ ਹੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਅਨੇਕਾਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਕਿ ਪਰਿਵਰਤਨ - ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਰਵ ਦੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ ਲੈਣ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਅੱਛਾ!

ਗਲੇਬਲ ਨੂੰ - ਅਪ੍ਰੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦਾ ਸਮਾਚਾਰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ

ਬਾਪਦਾਦਾ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ - ਇਤਨਾ ਮਿਲਕੇ ਪਲੈਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ ਉਹ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਲਿਆਂਦੇ ਰਹੇਗੇ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ! ਇਸਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਹਿਜ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਚਲਣਾ ਵੀ ਇੱਕ ਵਰਦਾਨ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਬੈਲੇਂਸ ਰੱਖ ਕਰਕੇ ਚੱਲੋ। ਜਦੋਂ ਬੈਲੇਂਸ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਫੈਸਲਾ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ 4 ਘੰਟੇ ਜੋ ਡਿਸਕਸ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ। ਇੱਕ ਜਿਹਾ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਨਿਕਲੇਗਾ। ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਖੇਡ ਹੈ, ਕੁੱਝ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਕੁੱਝ ਤੋੜਦੇ ਹੋ... ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਜ਼ਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਪਲੈਨ ਬਣਾਓ, ਫਿਰ ਰਿਫਾਇਨ ਕਰੋ। ਬਿਜ਼ੀ ਤਾਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਸਿਰਫ ਬੇਝ ਨਹੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੋ, ਖੇਡ ਕਰੋ। ਟਾਈਮ ਘੱਟ ਹੈ, ਜਿੰਨਾਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਉਤਨਾ ਕਰੋ। ਇਹ ਸੇਵਾ ਵੀ ਚੱਲਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਭੰਡਾਰਾ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਵੀ ਭੰਡਾਰਾ ਹੈ, ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਚੱਲਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਹੋਰ ਚੰਗਾ ਹੋਣਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਦੇਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਸੁਸਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਇਸਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਉਲਾਹਣਾ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਅੱਛਾ!

ਵਰਦਾਨ:- ਸਦਾ ਇੱਕਰਸ ਸੰਪੰਨ ਮੂਡ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਸੋ ਪ੍ਰਾਲਬਧੀ ਸਵਰੂਪ ਭਵ:
ਬਾਪਦਾਦਾ ਵਤਨ ਵਿੱਚ ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਈ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਮੂਡ ਬਹੁਤ ਬਦਲਦੇ ਹਨ, ਕਦੀ ਆਸਚਾਰਿਯਵੰਤ ਦੀ ਮੂਡ, ਕਵੇਸ਼ਨ ਮਾਰਕ ਦੀ ਮੂਡ, ਕਦੀ ਕੰਫਿਊਜ਼ ਦੀ ਮੂਡ, ਕਦੀ ਅਟੈਸ਼ਨ ਦਾ ਝੂਲਾ... ਪਰ ਸੰਗਮਯੁਗ ਪ੍ਰਾਲਬਧ ਯੁੱਗ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਇਸਲਈ ਜੋ ਬਾਪ ਦੇ ਗੁਣ ਉਹ ਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ, ਜੋ ਬਾਪ ਦੀ ਸਟੇਜ ਉਹ ਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ - ਇਹ ਹੀ ਹੈ ਸੰਗਮਯੁਗ ਦੀ ਪ੍ਰਾਲਬਧ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਇੱਕਰਸ ਇੱਕ ਹੀ ਸੰਪੰਨ ਮੂਡ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਤਾਂ ਹੀ ਕਹਾਂਗੇ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਮਤਲਬ ਪ੍ਰਾਲਬਧੀ ਸਵਰੂਪ ਵਾਲੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀ ਰੂਪੀ ਹੱਥ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਰੂਪੀ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਹਿਲੋਗੇ ਨਹੀਂ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਕਰਮਾ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਕੇ ਵਿਕਰਮਾਜਿੱਤ ਬਣਨਾ ਹੈ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਹੜਾ ਖਿਆਲ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਹੀਣ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:- ਜੇਕਰ ਕਿਸੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਨੂੰ ਇਹ ਖਿਆਲ ਆਇਆ ਹਾਲੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਪਿਆ ਹੈ, ਪਿੱਛੇ ਗੈਲਪ ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ। ਪਰ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਮੌਤ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਥੋੜੀ ਹੈ, ਕਲ - ਕਲ ਕਰਦੇ ਮਰ ਜਾਓਗੇ ਤਾਂ ਕਮਾਈ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ ਇਸਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਆਪਣਾ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਸਮੇਂ ਦਾ ਸੋਚ ਕੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਹੀਣ ਨਾ ਬਣ ਜਾਓ।
- ਗੀਤ:- ਓਮ ਨਮੋ ਸ਼ਿਵਾਏ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਾਕਾਰ, ਸਾਕਾਰ ਬਿਗਰ ਕੋਈ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਪਾਰੂ ਵਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਆਕੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਬਾਪ ਆ ਕੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ। ਅਤੇ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਮਤਲਬ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਜੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਸਨ, ਪਾਵਨ ਸਨ ਸੇ ਹੁਣ ਬਦਲ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਪਤਿਤ ਬਣ ਗਏ ਹਨ, ਭਾਰਤ ਜਦ ਪਾਰਸਪੁਰੀ ਸੀ ਤਾਂ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਸੁਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਭ ਸੀ। ਇਹ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਤਿਥੀ ਤਾਰੀਖ ਸਹਿਤ ਬਾਪ ਸਾਰਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉੱਚ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਝਾੜ ਜਿਸਨੂੰ ਕਲਪ ਬ੍ਰਿਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਸਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਵੀ ਬਾਪ ਹੀ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਜੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸੀ, ਉਹ ਹੁਣ ਪ੍ਰਾਯ ਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਚਿੰਤਰ ਜਰੂਰ ਹਨ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਲੱਛਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਭੁੱਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਜੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਭੁੱਲੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਗਾਈਡ। ਸਰਵ ਦੀ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਜਦ ਜੀਵਨਮੁਕਤ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਸਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾਤਾ। ਰਚਤਾ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵੀ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ, ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੋਗ੍ਰਾਫੀ ਵੀ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ, ਜੇ ਰਪੀਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਤੋਂ ਤਾ, ਦਵਾਪਰ, ਕਲਿਯੁਗ... ਫਿਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਕਲਿਯੁਗ ਹੈ ਪਤਿਤ, ਸਤਿਯੁਗ ਹੈ ਪਾਵਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਰੂਰ ਕਲਿਯੁਗ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਿਨਾਸ਼ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਭਗਵਾਨ ਆਏਗਾ ਤਾਂ ਹੀ ਜਦ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਨਾਉਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਹਿਜ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਦੇਹ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧ ਤੋੜ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਹੈ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਫਲ ਦੇਣ ਵਾਲਾ। ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਸਭ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਯੋਗ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਆਕੇ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਤਿਤ ਬਣੀਆਂ ਹੋਇਆਂ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਕੇ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕੋਈ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਜੇਕਰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨੀ ਗੰਗਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਸੀਤਾਰਾਮ ਕਹਿਕੇ ਕਿਉਂ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਬੁੱਧੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਜਰੂਰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਲਈ ਆਏਗਾ। ਕਲਪ ਬ੍ਰਿਖ ਦੀ ਉਮਰ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਚੀਜ਼ ਜੜ੍ਹ ਜੜ੍ਹੀਭੂਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਹੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਿਊ ਵਰਲਡ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ, ਇਹ ਹੈ ਆਇਰਨ ਏਜ਼ ਵਰਲਡ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਘਰ - ਘਰ ਸੁਨੇਹਾ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਆਇਆ ਹੈ। ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ, ਬੋਲੇ ਦੇ ਬਾਪ ਲੈਕਿਕ ਅਤੇ ਪਾਰਲੈਕਿਕ। ਦੁੱਖ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਸਤਿਯੁਗ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਸਭ ਕੁੱਝ ਸੀ। ਬਾਪ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਗਿਆ ਫਿਰ ਪੁਕਾਰੀਏ ਕਿਉਂ? ਉੱਥੇ ਸੁੱਖ ਹੀ ਸੁੱਖ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਦੁੱਖ ਦੇ ਲਈ ਦੁਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਰਚੀ। ਇਹ ਬਣਿਆ ਬਣਾਇਆ ਖੇਡ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਰੂ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, 2-4 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਬਾਕੀ ਸਮੇਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਖੇਡ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਨਿਕਲ ਜਾਏ, ਇਹ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇੱਕ ਦੇ ਜਨਮ ਲੀਤਾ ਬਾਕੀ ਸਮੇਂ ਜਿਵੇਂ ਮੇਕਸ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਪਾਰੂਧਾਰੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦਾ ਉੱਚਾ ਪਾਰੂ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਦਾ ਘੱਟ। ਗਾਇਆ ਹੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਅੰਤ ਕੋਈ ਪਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਈਸ਼ਵਰ ਹੀ ਆਕੇ ਰਚਿਯਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਸਧਾਰਨ ਤਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਜਿਸ ਤਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਆਪਣੇ ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਸੇ ਦਾ ਪਾਰੂ ਚੌਜ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਬਣਾ ਬਣਾਇਆ ਖੇਡ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦਾ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹੀ ਬੈਠ

ਜਦੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਕੇ ਸਮਝਣ। ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣ ਲਈ 7 ਰੋਜ਼ ਦੀ ਭੱਟੀ ਵਿੱਚ ਪੈਣ। ਭਾਗਵਤ ਆਦਿ ਵੀ 7 ਰੋਜ਼ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ 7 ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਕਈ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬੈਠਾ। ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਬੈਠੇਗਾ। ਅੱਛਾ ਫਿਰ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਤਾਂ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਪ੍ਰਜਾ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਹੀ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਰਾਜ ਭਾਗ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਹੁਣ ਕਰੋ ਨਾ ਕਰੋ। ਪਰ ਬਾਪ ਦਾ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਹੈ, ਪਿਆਰੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ। ਹੁਣ ਉਹ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਕੱਟ ਉੱਤਰ ਜਾਏਗੀ। ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਇਵੇਂ ਥੋੜੀ ਹੀ ਮਿਲ ਜਾਏਗੀ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਥੋੜੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੀ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਪੂਰਾ ਯਾਦ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਕਰਮਾਜੀਤ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਇੰਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ? ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਲਿਯੁਗ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਗੀਤਾ ਗਿਆਨ ਦਾ ਏਪੀਸਡ ਰਪੀਟ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ, ਭੁੱਲਾਂ ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਆਕੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਅਭੁੱਲ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਜੇ ਸ਼ਾਸਤਰ ਹਨ, ਇਹ ਸਭ ਹਨ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਜੇ ਕੁੱਝ ਕਿਹਾ ਸੀ ਉਹ ਕਿਸਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਦਵਾਰਾ ਸੁਣਿਆ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਪਾਈ ਫਿਰ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਲੇਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਚੱਕਰ ਲਗਾਏ, ਫਿਰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹੋ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸੈਪਲਿੰਗ ਲੱਗਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦਾ। ਇਹ ਹੈ ਦੈਵੀ ਝਾੜ ਦਾ ਸੈਪਲਿੰਗ। ਉਹ ਲੋਕ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਝਾੜ ਦਾ ਕਲਮ ਲਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਕੰਟਰਾਸਟ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਵੀ ਹੋ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕੀ ਪਲੈਨ ਹੈ, ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਪਲੈਨ ਹੈ। ਉਹ ਫੈਮਿਲੀ ਪਲੈਨਿੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾ ਵਧੇ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਨੇਕ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਏਗਾ ਅਤੇ ਦੈਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਫੈਮਿਲੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਜਾਏਗੀ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੈਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਫੈਮਿਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਨੇਕ ਫੈਮਿਲਿਆਂ ਸਨ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਦੇਖੋ ਕਿੰਨੀਆਂ ਫੈਮਿਲੀਜ਼ ਹਨ। ਗੁਜਰਾਤੀ ਫੈਮਿਲੀ, ਸਿੱਖ ਫੈਮਿਲੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੀ ਇੱਕ ਹੀ ਫੈਮਿਲੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਫੈਮਿਲੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਖਿਟਪਿਟ ਹੋਵੇਗੀ ਫਿਰ ਸਿਵਿਲਵਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਫੈਮਿਲੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਿਵਿਲਵਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕ੍ਰਿਸਚਿਨ ਦੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਫੈਮਿਲੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੋ ਭਰਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੇ। ਫਰੀਕਸ਼ਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਾਣੀ ਵੀ ਵੰਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਦੀ ਫੈਮਿਲੀ ਨੂੰ ਜਾਸਤੀ ਸੁਖ ਦਈਏ। ਰਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਮੱਥਾ ਮਾਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਅੰਤ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਨ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਨਾਸ਼ ਤਾਂ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਢੇਰ ਬੰਬ ਬਣਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਵੱਡੀ ਲੜਾਈ ਜੱਦ ਲਗੀ ਸੀ ਤਾਂ ਦੋ ਬੰਬ ਛੱਡੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਢੇਰ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਸਮਝ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਹਾਭਾਰਤ ਦੀ ਲੜਾਈ ਹੈ। ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਲੋਕ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਲੜਾਈ ਨੂੰ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗ ਜਾਏਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅੱਗ ਤਾਂ ਲੱਗਣੀ ਹੀ ਹੈ।

ਬਾਪ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੈਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਰਾਜਯੋਗ ਹੈ ਹੀ ਸਤਿਯੁਗ ਦਾ। ਜੇ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਲੇਪ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਕਲਿਯੁਗ ਹੈ ਇਸਦੇ ਬਾਅਦ ਸਤਿਯੁਗ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਕਲਿਯੁਗ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਮਹਾਭਾਰਤੀ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਧਾਰਨ ਕਰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੁੱਖ ਹਨ ਆਸੂਰੀ ਸੰਪ੍ਰਦਾਈ, ਇਸਲਈ ਖਬਦਾਰੀ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮੁਆਫਿਕ ਜੇ ਵਿਘਣ ਪਏ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਪੈਣਗੇ ਜਰੂਰ। ਇਹ ਬਣਿਆ ਬਣਾਇਆ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬੰਨੇ ਹੋਏ ਹਾਂ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਦੀ ਭੁੱਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਗੀਤ ਹੈ ਨਾ - ਰਾਤ ਕੇ ਰਾਹੀਂ ਥੱਕ ਮਤ ਜਾਣਾ ... ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕਣ। ਰਾਤ ਪੂਰੀ ਹੋਕੇ ਦਿਨ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਅਧਾਕਲਪ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ, ਹੁਣ ਸੁੱਖ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਨੇ ਮਨਮਨਾਭਵ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਉਹ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਦੀ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਪੂਰੇ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਉਹ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਜੇ ਬਣੇਗਾ ਉਸਨੂੰ ਵਰਸਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਬਿਗਰ ਕਲਿਆਣ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰੇ ਵਿਪਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਹਨ। ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸੁਵਿਵਿਆਪੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਹੀ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੇ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਲੀਤੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਗਿਆਨ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਦੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਨਵੇਂ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਹੁਣ ਹੀ ਜੇਕਰ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਲੋਕ ਆ ਜਾਣ ਫਿਰ ਤਾਂ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗੀ। ਝੱਟ ਆਵਾਜ਼ ਨਿਕਲ ਜਾਏ। ਹੰਗਾਮਾ ਹੋ ਜਾਏ ਇਸਲਈ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਹੌਲੀ - ਹੌਲੀ ਚੱਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਗੁਪਤ ਗਿਆਨ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਦੁਖ, ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸੁੱਖ। ਰਾਵਣ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਯੁੱਧ ਕਿਹੋ ਜਿਹੀ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਜਾਣ ਨਾ ਸਕੇ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ, ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਪ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ ਤਾਂ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਮੁਕਤੀ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਮਿਲਣੀ ਹੀ ਹੈ।

ਸਾਰੇ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਸ਼ਿਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਹੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨਗੇ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਮੁਅਫ਼ਿਕ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸੀ, ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਪੋਆਇੰਟਸ ਜਦੋਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਣ ਹੋਣਗੀਆਂ ਤਾਂ ਹੀ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ। ਕਈ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਾਲੇ ਟਾਇਮ ਪਿਆ ਹੈ, ਪਿਛੋਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ। ਪਰ ਮੌਤ ਦਾ ਨਿਯਮ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹੈ। ਕੱਲ ਮਰ ਜਾਈਏ ਤਾਂ! ਇਸਲਈ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਸਮਝੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਗੈਲਪ ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਖਿਆਲ ਹੋਰ ਹੀ ਡਿੱਗਾ ਦਵੇਗਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੈ ਕਿੰਨਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਿੰਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਰੂਹਾਨੀ ਖੁਦਾਈ ਖਿਦਮਤਗਾਰ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਸੈਲਵੇਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਰੂਹ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ, ਉਸ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਪ੍ਰਿੰਸ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਭੋਗੀ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕੀ ਕਰਾਂਗੇ! ਹਾਂ ਬਰਥ ਡੇ ਤਾਂ ਸਭ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਾਮਨ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ, ਸੀੜੀ ਉੱਤਰਦੇ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਮਾੜੇ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਪਾਰੂ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ। ਮੁੱਖ ਟਾਲ ਟਾਲੀਆਂ ਗਿਣੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਪੱਤੇ ਵੀ ਅਨੇਕ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਗਿਣਤੀ ਕਰਦੇ ਰਹੋਗੇ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਬੱਚੇ ਮਿਹਨਤ ਕਰੋ, ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀ ਪਰਿਚੈ ਦੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀ ਯੋਗ ਜੁਟ ਜਾਏ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕਰੋ - ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ ਤਾਂ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਓਗੇ। ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਥੋੜੀ ਹੀ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮਹਾਭਾਰਤ ਦੀ ਲੜਾਈ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਯਗ ਰਚਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਯਗ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਇਸ ਯਗ ਵਿੱਚ ਸਵਾਹਾ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਖੁਦਾਈ ਖਿਦਮਤਗਾਰ ਬਣ ਸਾਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਸੈਲਵੇਜ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਹੈ।

2. ਪਿਆਰੀ ਤੋਂ ਪਿਆਰੀ ਵਸਤੂ (ਬਾਪ) ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਣੇ - ਬਣਾਏ ਡਰਾਮੇ ਤੇ ਅਟਲ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਵਿਘਨਾ ਤੋਂ ਘਬਰਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਮੈਪਨ ਦੇ ਬੋਝ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਫਲ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਾਲਕ ਸੋ ਮਾਲਿਕ ਭਵ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਪਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੋਝ ਸਿਰ ਤੇ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਆਫਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਸਭ ਬੋਝ ਮੈਨੂੰ ਦੇ ਦੇਵੋ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ ਨੱਚੋ, ਉਡੋ...ਫਿਰ ਇਹ ਕਵੇਸ਼ਨ ਕਿਉਂ - ਕੀ ਸਰਵਿਸ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਭਾਸ਼ਣ ਕਿਵੇਂ ਕਰਾਂਗੇ - ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ ਨਿਮਿਤ ਸਮਝ ਕੇ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਪਾਵਰ ਹਾਊਸ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਬੈਠ ਜਾਓ, ਦਿਲਸ਼ਿਕਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਬਣੋ ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਭ ਕੁੱਝ ਖੁਦ ਕਰਾ ਦੇਣਗੇ। ਬਾਲਕ ਸੋ ਮਾਲਿਕ ਸਮਝਕੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਟੇਜ ਤੇ ਸਥਿਤ ਰਹੋ ਤਾਂ ਪ੍ਰਤੱਖ ਫਲ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਦੇ ਰਹੋਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਗਿਆਨ ਦਾਨ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਗੁਣਦਾਨ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਫਲਤਾ ਮਿਲਦੀ ਰਹੇਗੀ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁਜਾਰੀ ਤੋਂ ਪੂਜਯ ਬਣਾਉਣ, ਪੂਜਯ ਤੋਂ ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਪੁਜਾਰੀ ਤੋਂ ਪੂਜਯ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕਹਾਣੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਹੜੀ ਗੱਲ ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਅਸੰਭਵ ਲਗਦੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਹਿਜ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹੋ?
- ਉੱਤਰ:- ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣਾ - ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਹਿਜ ਧਾਰਨ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸ ਨਾਲ ਸਵਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਸਤਾ ਸੌਦਾ ਹੋਇਆ ਨਾ।
- ਗੀਤ:- ਯਹ ਕੋਣ ਆਇਆ ਆਜ ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਹਨੇਰਾ ਅਤੇ ਸਵੇਰਾ, ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵੱਖ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਕਾਮਨ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਸਵੇਰਾ ਅਨਕਾਮਨ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਨੇਰਾ ਅਤੇ ਸਵੇਰਾ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹਨੇਰਾ ਅਤੇ ਸਵੇਰਾ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਇਸ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਗਿਆਨ ਹਨੇਰਾ ਦੂਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਗਟਿਆ। ਉਹ ਸੂਰਜ ਤਾਂ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਦੀ ਗੱਲ। ਭਗਤੀ ਨੂੰ ਹਨੇਰਾ, ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਵੇਰਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦਾ ਹਨੇਰਾ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਨੂੰ ਅਗਿਆਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਸ ਦਾ ਗਿਆਨ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵੇਸਟ ਆਫ ਟਾਇਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਗੁੱਡੀਆਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਤੋਂ ਇਹ ਗੁੱਡੀਆਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪੂਜਾ ਜਿਸਦੀ ਕਰਦੇ ਉਸਦਾ ਪੂਰਾ ਗਿਆਨ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਹੈ ਪੂਜਯ ਘਰਾਣਾ। ਉਹ ਹੀ ਪੂਜਯ ਫਿਰ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਪੂਜਯ ਤੋਂ ਪੁਜਾਰੀ, ਪੁਜਾਰੀ ਤੋਂ ਪੂਜਯ ਬਣਨ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਲੰਬੀ ਚੋੜੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਪੂਜਯ ਪੁਜਾਰੀ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਸੰਗਮ ਤੇ, ਜਦੋਂਕਿ ਹਨੇਰਾ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਵੇਰਾ ਬਣਾਉਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਲਪ ਦੇ ਸੰਗਮਯੁਗ ਦੇ ਬਦਲੇ ਯੁਗ - ਯੁਗ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜਦ 4 ਯੁਗ ਪੂਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਪੂਰੀ ਹੋ ਫਿਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਕਹਾਗੇ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰੇ ਨਰਕਵਾਸੀ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਮਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਵਰਗ ਪਧਾਰਾ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਹ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਰਾਵਣ ਨੇ ਸਭ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਇੱਕਦਮ ਤਾਲਾ ਲੱਗਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਇੱਕਦਮ ਮਾਰੀ ਗਈ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ- ਭਾਰਤਵਾਸਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸੀ। ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਪੱਥਰ ਬੁੱਧੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਦੁੱਖ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਡਰਾਮਾ ਪਲੈਨ ਅਨੁਸਾਰ ਬੇਸਮਝ ਬਣਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਬੇਸਮਝ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਮਾਇਆ। ਪੂਜਯ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾਰ ਤੇ ਪੁਜਾਰੀ ਨੂੰ ਬੇਸਮਝ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਅਸੀਂ ਨੀਚ ਪਾਪੀ ਹਾਂ। ਪਰ ਸਮਝਦਾਰ ਕਦੋਂ ਸੀ, ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਰੂਪੀ ਮਾਇਆ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਪੱਥਰ ਬੁੱਧੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝ ਆਈ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪੂਜਯ ਸੀ, ਫਿਰ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣੇ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਚੀਖਦੇ ਆਏ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿਲੇ ਜਨਮ ਮਰਨ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਜਾਈਏ। ਪਰ ਇਸ ਮਾਇਆ ਦੀਆਂ ਜੰਜੀਰਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਈਏ, ਇਹ ਗਿਆਨ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸੀੜੀ ਉੱਤਰਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਫਿਰ ਵੀ ਹੌਲੀ - ਹੌਲੀ ਉੱਤਰਦੇ ਹਨ, ਟਾਇਮ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਸੁੱਖ ਦੀ ਸੀੜੀ ਉੱਤਰਨ ਵਿੱਚ ਟਾਇਮ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਦੁੱਖ ਦੀ ਸੀੜੀ ਜਲਦੀ - ਜਲਦੀ ਉੱਤਰਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਤੇਰਾ ਵਿੱਚ ਹਨ 21 ਜਨਮ, ਦਵਾਪਰ - ਕਲਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹਨ 63 ਜਨਮ, ਉਮਰ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਡੀ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਚਪਟੀ ਵਿੱਚ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਜਨਕ ਨੂੰ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੀ ਮਿਲੀ। ਪਰ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਜਨਕ ਨੂੰ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਮਿਲੀ ਜਾਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲੀ? ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਤਾਲਾ ਖੁਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਡਲ ਬੁੱਧੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਬੁੱਧੀ ਦਵੇ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਜੋ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਤੋਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਹੈ। ਬਾਪ ਜਦੋਂ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਜੋ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਥੋੜਾ ਸਮਾਂ ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਵਿਛੁੜਦੀਆਂ ਹਾਂ ਇਸਲਈ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਆਤਮਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਲਗ ਰਹੇ ਬਹੁਕਾਲ... ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹੀ ਹੁਣ ਮੇਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਜੋ ਉੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਖਾਸ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਕਿਆਮਤ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਾਰੇ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤ ਕਰ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਤੁਸੀਂ ਰਾਜ - ਭਾਗ ਭੋਗੋਗੇ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕਿਸੇ

ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਗੈਡ ਫਾਦਰ, ਲਿਬ੍ਰੇਟਰ, ਗਾਈਡ। ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਲਿਬ੍ਰੇਟ ਕਰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਗਾਈਡ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਸੁਖਧਾਮ ਦੇ ਲਈ ਗਾਈਡ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ - ਜਿੱਥੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪਤਿਤ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ। ਖਾਸ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਜਦੋਂ ਉਲਟੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕੁੱਤੇ - ਬਿੱਲੀ, ਪੱਥਰ - ਠੀਕਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵੰਡਰ ਹੈ ਨਾ। ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਥੱਲੇ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਭ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਵਸ਼ ਹੈ। ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਵਸ਼ ਨਹੀਂ। ਈਸ਼ਵਰ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਤਿੱਖਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਹੀ ਆਵਾਂਗਾ। ਮੇਰਾ ਆਉਣਾ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਕਿੰਨੇ ਧੱਕੇ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਚਪਟੀ ਵਿੱਚ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਗਿਆ ਫਿਰ ਧੱਕੇ ਖਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਭਗਵਾਨ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਕੇ ਵੇਦਾਂ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਪਹਿਲੇ ਸੱਚ ਖੰਡ ਸੀ ਫਿਰ ਝੂਠ ਖੰਡ ਕਿਵੇਂ ਬਣਿਆ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਗੀਤਾ ਕਿਸਨੇ ਸੁਣਾਈ ਇਹ ਵੀ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਹੀ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸੀ। ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਹੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਪੂਜਯ ਤੋਂ ਜਦੋਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਪੂਜ ਲੇਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਬਾਪ ਆਕੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਉਸ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਹਨ, ਸ਼ਾਸਤਰ ਵੀ ਹਨ। ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹੀ ਸ਼ਾਸਤਰ ਸ਼ਿਰੋਮਣੀ ਗੀਤਾ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਹੀ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਨਾਮ ਬਦਲ ਕੇ ਹਿੰਦੂ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਪੁਨਰਜਨਮ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਖਾਦ ਪੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸੱਚੇ ਜੇਵਰ ਸੀ, ਹੁਣ ਝੂਠੇ ਬਣ ਗਏ। ਜੇਵਰ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ ਹੀ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਲੰਬਾ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰੂ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਦੇਵਤਾ, ਸ਼ਤ੍ਰੀਯ... ਆਪੇ ਹੀ ਪੂਜਯ, ਪੁਜਾਰੀ ਤੁਸੀਂ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਜੇਕਰ ਪੂਜਯ ਫਿਰ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣਾ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੂਜਯ ਕੈਣ ਬਣਾਏ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਏਵਰ ਪਾਵਨ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਪੂਜਯ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣਕੇ ਦਿਨ ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਉਹ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਦੁਨੀਆਂ ਝੂਠੀ ਬਣਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇੰਨੀਆਂ ਝੂਠੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਬੈਠ ਬਣਾਈਆਂ ਹਨ। ਵਿਆਸ ਨੇ ਵੀ ਕਮਾਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਵਿਆਸ ਭਗਵਾਨ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਤੇ ਆਕੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਵੇਦਾਂ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ। ਹੁਣ ਭਗਵਾਨ ਕਿਥੇ? ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਨਾਭੀ ਵਿਚੋਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਿਕਲਿਆ। ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਨੇ ਬੈਠ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਦੇ ਉੱਪਰ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ, ਉਹ ਬੈਠ ਕੇ ਸਾਰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ - ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਵਾਰਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਫਿਰ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵਰਣ ਹੈ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਹੋ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸੰਤਾਨ। ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਰਚੇ ਹੋਏ ਯੱਗ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਗਿਆਨ ਯੱਗ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸਵਾਹਾ ਹੋ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ ਹੈ - ਰਾਜਸਵ ਅਸ਼ਵਮੇਧ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਰੁਦ੍ਰ ਗਿਆਨ ਯੱਗ। ਰਾਜਾਈ ਦੇਣ ਲਈ ਬਾਪ ਨੇ ਯੱਗ ਰਚਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਯੱਗ ਰਚਦੇ ਹਨ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਸ਼ਿਵ ਅਤੇ ਸ਼ਾਲੀਗ੍ਰਾਮ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਤਪਤੀ ਕਰ, ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਫਿਰ ਖਲਾਸ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਨਾਲ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਗੁੱਡੀਆਂ ਦਾ ਖੇਡ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਇਹ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਥਾਪਨਾ, ਪਾਲਣਾ ਫਿਰ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਹਿਲੇ ਸਥਾਪਨਾ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਮ੍ਰਿਤੁਲੋਕ ਤੋਂ ਅਮਰਲੋਕ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਮ੍ਰਿਤੁ ਲੋਕ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਮਰਲੋਕ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਲਈ। ਇੱਕ ਪਾਰਵਤੀ ਨੂੰ ਕਥਾ ਸੁਨਾਉਣ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਮਰਨਾਥ ਸ਼ੰਕਰ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰਵਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਸ਼ੰਕਰ ਪਾਰਵਤੀ ਸਥੂਲ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਆ ਸਕਦੇ? ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੂਖਸ਼ਮ ਵਤਨ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਜਗਤ ਅੰਬਾ, ਜਗਤ ਪਿਤਾ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਫਿਰ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਬਾਦ, ਜਗਤ ਅੰਬਾ, ਜਗਤਪਿਤਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਗਤ ਅੰਬਾ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ, ਫਿਰ ਲਕਸ਼ਮੀ ਹੈ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ। ਮਹਿਮਾ ਜਾਸਤੀ ਕਿਸ ਦੀ ਹੈ? ਜਗਤ ਅੰਬਾ ਤੇ ਦੇਖੋ ਕਿੰਨਾ ਮੇਲਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਕਾਲੀ ਕਲਕਤੇ ਵਾਲੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਕਾਲੀ ਮਾਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਭਲਾ ਕਾਲਾ ਪਿਤਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ? ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਗਤ ਅੰਬਾ ਆਦਿ ਦੇਵੀ ਗਿਆਨ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠ ਕਾਲੀ ਤੋਂ ਗੋਰੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਗਿਆਨ ਗਿਆਨੇਸ਼ਵਰੀ ਹੈ ਫਿਰ ਰਾਜ - ਰਾਜੇਸ਼ਵਰੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਹੋ ਈਸ਼ਵਰ ਤੋਂ ਗਿਆਨ ਲੈ ਕੇ ਰਾਜ ਰਾਜੇਸ਼ਵਰੀ ਬਣਨ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਰਾਜ ਕਿਸਨੇ ਦਿੱਤਾ? ਈਸ਼ਵਰ ਨੇ। ਅਮਰਕਥਾ ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਬਾਪ ਹੀ ਸਵਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਨ।

ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਕਪਾਟ ਖੁਲ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤਰੂ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਬਾਪ ਸਵਰਗ ਦਾ ਰਚਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦੇਣਗੇ। ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਜਨਮ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣਾ ਹੀ ਪਵੇਗਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਸਤਾ ਸੌਦਾ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਵਪਾਰੀ ਲੋਕ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਉਠਾਉਣਗੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਵਪਾਰੀ ਲੋਕ ਦਾਨ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਧਰਮਾਓ ਵੀ ਕੱਢਦੇ

ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਸੌਦਾ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਸਸਤਾ ਵਪਾਰ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਕਈ ਹਨ ਜੋ ਸੌਦਾ ਕਰਕੇ ਫਿਰ ਫਾਰਗਤੀ ਵੀ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਬਾਪ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਕੋਈ ਸਮਝਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਇੱਕ ਹੈ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੋ ਪਾਵਨ ਪੂਜਯ ਸੀ, ਫਿਰ 84 ਜਨਮ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਤਨ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਪੁਜਾਪਿਤਾ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਰਾਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗਿਆਨ ਮਤਲਬ ਦਿਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਿਥੀ ਤਾਰੀਖ਼ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਦੋਂ ਆਇਆ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜਯੰਤੀ ਧੂਮਧਾਮ ਨਾਲ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇਸ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਹੀ ਸੱਚੀ ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ, ਅਮਰਕਥਾ ਸੁਣਨੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਜੇ ਕੁੱਝ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ ਹੈ।

2. ਸਤਿਯੁਗੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲੈਣ ਲਈ ਇਸ ਇੱਕ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣਨ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਬਾਲਕ ਸੇ ਮਾਲਿਕਪਨ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਸਰਵ ਖਜਾਨਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸੰਪੰਨ ਭਵ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਸਰਵ ਖਜਾਨਿਆਂ ਦੇ ਬਾਲਕ ਸੇ ਮਾਲਿਕ ਹਾਂ, ਨੇਚਰਲ ਯੋਗੀ, ਨੇਚਰਲ ਸਵਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਾਂ। ਇਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸੰਪੰਨ ਬਣੇ। ਇਹ ਹੀ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹੋ ਕਿ "ਪਾਣਾ ਸੀ ਸੇ ਪਾ ਲਿਆ।" ਖੇਇਆ-ਪਾਇਆ ਇਹ ਖੇਡ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਪਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਪਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ - ਇਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਬੋਲ ਨਹੀਂ। ਜੋ ਸੰਪੰਨ ਬਾਪ ਦੇ ਬਾਲਕ, ਸਾਗਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਨ ਉਹ ਨੈਕਰ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਹਨਤ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਯੋਗਬਲ ਦਵਾਰਾ ਕਰਮਭੋਗ ਤੇ ਵਿਜੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ - ਇਹ ਹੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਹੈ।

ਮਤੇਸ਼ਵਰੀ ਜੀ ਦੇ ਅਨਮੋਲ ਮਹਾਂਵਾਕ - "ਰਾਜਰਿਸ਼ੀ ਸਤਿਯੁਗੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ"

ਲੋਕ ਇਹ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ ਰਾਜਰਿਸ਼ੀ ਸੀ, ਜਿੰਨ੍ਹਾਂਨੇ ਬੈਠ ਇਹ ਵੇਦ ਸ਼ਾਸਤਰ ਰਚੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਸਨ। ਹੁਣ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਾਜਰਿਸ਼ੀ ਅਸੀਂ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਜਿੱਤੇ ਹੋਏ ਹਨ ਮਤਲਬ ਕਮਲ ਦੇ ਫੁੱਲ ਸਮਾਨ ਜੀਵਨਮੁਕਤ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਰਜਾਈ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਇਹ ਜੋ ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਤਪ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰਿਸ਼ੀ ਹਨ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂਨੇ ਵੇਦ ਸ਼ਾਸਤਰ ਰਚੇ ਹਨ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਵੇਦ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ, ਨਾ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਸ਼ੰਕਰ ਨੂੰ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਹ ਦਵਾਪਰ ਯੁਗ ਵਾਲੇ ਰਜੇਗੁਣੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ੀ, ਮੁਨੀ ਕਿਵੇਂ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਮਤਲਬ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਖੁਦ ਇਸ ਕਲਪ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਸਾਰੀ ਰਚਨਾ ਦਾ ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਲਬਧ ਭੋਗਣੀ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਇਹ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾਵੰਸ਼ੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਸਿਰਫ਼ ਮਾਸਟਰ ਤ੍ਰਿਨੇਤ੍ਰੀ, ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਬਣਦੇ ਹਾਂ, ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅੱਛਾ - ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਇਸ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਸਮਾਨ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ, ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਇਹ ਹੀ ਗੁਪਤ ਮਿਹਨਤ ਹੈ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਸਰਾ ਨੇਤਰ ਮਿਲਦੇ ਹੀ ਕਿਹੜਾ ਕੰਟਰਾਸਟ ਸਪਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:- ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਦਰ - ਦਰ ਭਟਕ ਰਹੇ ਸੀ, ਕਿੰਨੀਆਂ ਠੇਕਰਾਂ ਖਾ ਰਹੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਮਿਲ ਗਿਆ। 2- ਨਾਲ - ਨਾਲ ਰਹਿਮ ਆਉਂਦਾ ਮਨੁੱਖ ਵਿਚਾਰੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਵੀ ਭਟਕ ਰਹੇ ਹਨ, ਰਾਹ ਲੱਭ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਭਟਕਣ ਤੋਂ ਛੁਡਾ ਦਿੱਤਾ। ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।
- ਗੀਤ:- ਅੱਜ ਹਨੁਰੇ ਮੇਂ ਹੈ ਇਨਸਾਨ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਭਗਤ ਯਾਦ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤੀਸਰਾ ਨੇਤਰ ਮਿਲ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ। ਮਤਲਬ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਮਿਲ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਭਟਕ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਭਟਕਦੇ ਹੋ। ਕਿੰਨਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਗੁਰੂਆਂ ਪਿਛਾੜੀ, ਤੀਰਥ ਯਾਤਰਾ, ਮੇਲੇ ਮਲਾਖੜੇ ਆਦਿ ਪਿਛਾੜੀ ਕਿੰਨਾ ਭੱਟਕ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਭਟਕਣਾ ਹੁਣ ਛੁੱਟ ਗਿਆ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਸ ਭਟਕਣ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਬਾਪ ਨੇ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ, ਹੁਬਹੂ ਇਵੇਂ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮਾਇਆ ਜਿੱਤੇ ਜਗਤ ਜਿੱਤ। ਮਾਇਆ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਰੂਪੀ ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦੁਸ਼ਮਣ ਠਹਿਰੀ। ਮਾਇਆ ਧਨ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਲਿਖਣਾ ਵੀ ਹੈ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਰੂਪੀ ਰਾਵਣ ਅਤੇ ਮਾਇਆ... ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਕੁੱਝ ਅਰਥ ਸਮਝਣ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਜਿੱਤੇ ਜਗਤ ਜਿੱਤ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਯਾਦਵਾਂ ਅਤੇ ਕੋਰਵਾਂ ਅਤੇ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਸਥੂਲ ਲੜਾਈ ਹੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਮਾਇਆ ਰਾਵਣ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਜਗਤ ਜਿੱਤ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਜਗਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ। ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਜਿੱਤ ਦਵਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੀ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ। ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਕੋਈ ਵਿਕਰਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋਗੇ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਵਿਕਰਮ ਕਿਉਂ ਕਰੀਏ। ਆਪਣੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਾਲ ਲੜਣ ਆਦਿ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਰਫ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਹਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਲੱਗਦੀ ਹੈ, ਟਾਈਮ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦੀਵਾ ਬੁਝਾਉਣ ਲਈ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਤੂਫਾਨ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲੜਾਈ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਹੈ ਹੀ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜ। ਅਸੁਰ ਕੋਈ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ। ਜੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ, ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ - ਇੱਕ ਹੀ ਹਨ। ਉਹ ਹੀ ਸਵਰਗ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਵਿਲਾਇਤ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ, ਇਹ ਤਾਂ ਉਹ ਹੀ ਸਿੰਧ ਵਾਲੇ ਬ੍ਰਾਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪੈਰਾਡਾਇਜ਼ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਸਥਾਪਨ ਕਰਕੇ ਦਿਖਾਉਂਗੀਆਂ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਨਾ - ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ। ਆਤਮਾ ਸੁਣਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਤੇ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਹਨ ਗੁਪਤ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਵੀ ਕੋਟਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਸਾਡਾ ਹੁਣ ਆਲਰਾਊਂਡ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਰਾਜ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਹੋਰ ਕੋਈ ਲੈ ਨਾ ਸਕਣ, ਸਿਵਾਏ ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਦੇ, ਜੋ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਦਮਸ਼ੁਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹਿੰਦੂ ਲਿੰਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਭਾਵੇਂ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਾਮ ਦੇਈਏ, ਅਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਸੀ। ਉਹ ਦੈਵੀ ਧਰਮ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ, ਕਰਮ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਿੰਦੂ ਨਾਮ ਕਿਉਂ ਪਿਆ - ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇਹ ਦੱਸੇ ਤੁਹਾਡਾ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਕਿਸ ਨੇ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ! ਇਹ ਤਾਂ ਹਿੰਦੂਸਤਾਨ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ। ਕੋਈ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਦੇਵਤਾ, ਸ਼ਤ੍ਰੀਯ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਨਾਮ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਨ ਸਰਵੋਤਮ ਨੰਬਰਵਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗ ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਾਮ ਚੰਦਰ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਵੀ ਸਵਰਗ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਹੈ ਰਾਮਰਾਜ, ਅੱਧਾਕਲਪ ਹੈ ਆਸੁਰੀ ਰਾਜ। ਇਹ ਸਭ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ? ਪਵਿੱਤਰ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤਰੂ ਹੈ, ਇਹਨਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਕੇ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਵੀ ਦਿਖਾਈ ਹੈ। ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਸਮਾਨ

ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹੈ। ਹਠਯੋਗੀ ਤਾਂ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਸਮਾਨ ਰਹਿ ਨਾ ਸਕਣ। ਉਹ ਆਪਣਾ ਨਿਰਵਰਤੀ ਮਾਰਗ ਦਾ ਪਾਰ੍ਹ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਇਸਲਈ ਘਰ ਬਾਰ ਛੱਡ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਾਂ ਸੰਨਿਯਾਸ ਦੀ ਭੇਂਟ (ਤੁਲਨਾ) ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਗਾਇਨ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਹਿਮੰਤ ਕਰ ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਸਮਾਨ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹੋ। ਭਾਵੇਂ ਆਪਣੇ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਉਹ ਸੰਨਿਯਾਸੀ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਘਰ - ਬਾਰ ਛੱਡ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਢੇਰ ਸੰਨਿਯਾਸੀ ਹਨ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਵੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸਨ, ਹੁਣ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਰਟ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਤੇ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਥੋੜ੍ਹੀ - ਥੋੜ੍ਹੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਵੱਡੀ ਲੜਾਈ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਲਪ ਪਹਿਲੋਂ ਵੀ ਇੰਝ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪੇਟ ਵਿੱਚੋਂ ਮੂਸਲ ਨਿਕਲੇ, ਇਹ ਹੋਇਆ... ਫਿਰ ਹੋਲੀ ਵਿੱਚ ਸਵਾਂਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੂਸਲ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਜੇ ਕੁਝ ਪਾਸਟ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ ਉਹ ਫਿਰ ਵੀ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਬਣੀ ਬਣਾਈ ਬਣ ਰਹੀ... ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਰਾਜ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਕਹਿਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ। ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਬਾਪ ਦਾ ਪੈਗਾਮ ਸੁਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਤੇ ਆਦਿ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਭਾਵੀ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋ। ਇਹ ਕਲਯੁਗ ਅੰਤ ਅਤੇ ਸਤਿਯੁਗ ਆਦਿ ਦਾ ਸੰਗਮ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਹੀ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਜਕਲ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਯੁਗ ਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਯੁਗ ਹੈ ਉੱਤਮ ਪੁਰਸ਼ ਬਣਨ ਦਾ। ਸਾਰੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਉੱਤਮ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਹੁਣ ਹਨ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਕਨਿਸ਼ਟ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਖਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਕਲਯੁਗ ਪੂਰਾ ਹੋਕੇ ਸਤਿਯੁਗ ਆਵੇਗਾ ਫਿਰ ਜੈ - ਜੈਕਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਹੈ ਸਹਿਜ ਤੇ ਸਹਿਜ। ਝੂਠੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਖੁਦ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ - ਸੁਖਧਾਮ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਦਾ। ਸਦਗਤੀ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਗਤੀ, ਦੁਰਗਤੀ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਗਤੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਦੁੱਖ, ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸੁੱਖ। ਸਮਝਾਉਣ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਸਮਝਣਗੇ। ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਸਮਝਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਸਮਾਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ, ਮੰਜਿਲ ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ ਹੈ। ਕਾਲੇਜ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾਓਗੇ ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲੇਜ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣਗੇ। ਬਰੇਬਰ ਇਹ ਡਰਾਮੇ ਦਾ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੁਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਪਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਆਦਿ ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉੱਥੇ ਕੁਝ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਗੈਡ ਇਜ਼ ਵੰਨ, ਕ੍ਰਿਏਸ਼ਨ ਇਜ਼ ਵੰਨ। ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਇਹ ਹੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ, ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਦੇਹ ਦੇ ਅਨੇਕ ਧਰਮ ਹਨ। ਕਿੰਨੀ ਵਰੇਇਟੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਧਰਮ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੁਖਧਾਮ। ਕਲਯੁਗ ਹੈ ਦੁੱਖਧਾਮ। ਸੁੱਖ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਖੇਡ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਦੁੱਖ ਦੇਣਗੇ। ਬਾਪ ਤੇ ਆਕੇ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਲਿਬਰੇਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਦੇਣਗਾ। ਹੁਣ ਹੈ ਰਾਵਣ ਰਾਜ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ 5 ਵਿਕਾਰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹਨ ਇਸਲਈ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੇਗ੍ਰਾਫੀ ਦਾ ਰਾਜ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਰੋਜ਼ ਸੁਣਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਹਾਲੇ ਬਾਕੀ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਹੌਲੀ - ਹੌਲੀ ਮਨੁੱਖ ਵੀ ਸਮਝਣਗੇ ਬਰੇਬਰ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਰਸਤਾ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੋਈ ਈਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਰਸਤਾ ਈਸ਼ਵਰ ਹੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਪੈਗਾਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਜੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਹੀ ਹੁਣ ਬਣਨ ਗੇ ਅਤੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਰਾਏ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਇਹ ਚਿੰਤਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਚੰਗਾ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਘੱਟ ਚਿੰਤਰ ਇਸਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਕਈ ਸੈਂਟਰਜ਼ ਬਹੁਤ ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਹਨ। 5 - 7 ਚਿੰਤਰ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਘਰ - ਘਰ ਵਿੱਚ ਗੀਤਾ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਹੋਵੇ। ਅਜਿਹੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹਨ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਚਿੰਤਰ ਰੱਖੇ ਹੋਣ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਮਿਲੇ। ਆਖਰੀਨ ਭਗਵਾਨ ਕਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ? ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਬੂਲਨਾਥ ਬਾਬਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਰੂਦ੍ਰ ਬਾਬਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਕਲਪ ਪਹਿਲੋਂ ਵਾਲਾ ਗਿਆਨ ਯੱਗ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਸ਼ਿਵ ਨੇ ਯੱਗ ਰਚਿਆ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹੋ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ - ਰਾਜਯੋਗ ਦਾ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਯੱਗ ਵੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਅਹੁਤੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਉਹ ਹੀ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ, ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਵੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਅੱਜਕਲ ਯੱਗ ਰਚਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਸ਼ਾਸਤਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਅਹੁਤੀ ਦਾ ਕੁੰਡ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੈ - ਇਹ ਗਿਆਨ ਯੱਗ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਕਾਪੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਸਥੂਲ ਚੀਜ਼ ਆਦਿ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਅਹੁਤੀ ਪੈਣੀ ਹੈ, ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਹ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਕਿ ਰਾਮਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਉਹ ਤਾਂ ਜੋ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨਗੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਲਈ ਹੀ ਕਰਨਗੇ ਨਾ। ਮਿਹਨਤ ਤਾਂ ਸਭ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕਰਨਗੇ

ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਵੀ ਇਸ ਯੱਗ ਤੋਂ ਪ੍ਰਜਵਲਿਤ ਹੋਈ ਹੈ। ਕਿੱਥੇ ਇਹ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ, ਕਿੱਥੇ ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਹੀ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਨਣ, ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ ਸਭ ਗੁਪਤ। ਆਤਮਾ ਜੇ ਹਿੰਸਕ ਬਣ ਗਈ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਅਹਿੰਸਕ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਤੇ ਕ੍ਰੋਧ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। 5 ਵਿਕਾਰ ਜਦੋਂ ਦਾਨ ਦੇਣ ਤਾਂ ਗ੍ਰਹਿਣ ਛੁੱਟੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਕਾਲੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਸ੍ਰਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ, 16 ਕਲਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣਨ - ਇਹ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਿਸਨੇ ਬਣਾਇਆ? ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਮਿਲਿਆ? ਇਹ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸਨ। ਜਰੂਰ ਪਾਸਟ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਚੰਗੇ ਕਰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਜਨਮ ਮਿਲਿਆ। ਚੰਗੇ ਕਰਮਾਂ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਜਨਮ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਵੀ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ। ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਅਤੇ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਪਾ ਲਿਆ। ਜੀਵਨਮੁਕਤ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਪ੍ਰਜਾ ਸਭ ਹਨ। ਜੇ ਵੀ ਆਉਣੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਜੀਵਨਮੁਕਤ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸਭ ਨੂੰ। ਫਿਰ ਹੈ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ, ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਹੈ ਪੁਰਸਾਰਥ ਤੇ। ਕਿਉਂ ਨਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਅਸੀਂ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਈਏ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬਾਪ ਦੀ ਦਿਲ ਤੇ ਮਤਲਬ ਤਖ਼ਤ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਕੋਈ ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਬਲਾਵਾਂ ਤੋਂ ਹੋਰ ਕੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਵਾਉਣਗੇ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵੀ ਹੈ ਗੁਪਤ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਭਾਸ਼ਣ ਤੇ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਪਰ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਹਨ? ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਸਪਿਰਚੂਅਲ ਨਾਲੇਜ਼ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਸ਼ਿਵ ਹੀ ਆਕੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਵੀ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕਿਸੀ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਨ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ।
2. ਡਬਲ ਅਹਿੰਸਕ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਕਦੀ ਕਿਸੀ ਤੇ ਕ੍ਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਦੇ ਸਰਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ ਬਣਨ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਵਿਸ਼ਵ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਅੰਗੂਲੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਮਹਾਨ ਸੇ ਨਿਰਮਾਣ ਭਵ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਸਥੂਲ ਚੀਜ਼ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਸਧਾਰਨ ਮਿੱਠਾ ਜਾਂ ਨਮਕ ਵੀ ਘੱਟ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਵਧੀਆ ਚੀਜ਼ ਵੀ ਖਾਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਇਸ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕੰਮ ਦੇ ਲਈ ਹਰ ਇੱਕ ਰਤਨ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਦੀ ਅੰਗੂਲੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਆਵਸ਼ਕ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਮਹਾਰਥੀ ਹਨ ਇਸਲਈ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਾ ਦੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਜਾਣੇ, ਸਾਰੀਆਂ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ। ਪਰ ਜਿੰਨੇ ਮਹਾਨ ਹੋ ਉਨੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵੀ ਬਣੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਆਪਣੀ ਨੇਚਰ ਨੂੰ ਇਜ਼ੀ (ਸਰਲ) ਬਣਾਓ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਇਜ਼ੀ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਹੁਣ ਇਹ ਰਾਵਣ ਰਾਜ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਆ ਰਹੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣੋਗੇ।"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੱਤ ਨਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਕਥਾ ਦਾ ਰਹੱਸ ਕੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:- ਉਸਦਾ ਰਹੱਸ ਹੈ - ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲੈਣਾ ਅਤੇ ਗਵਾਉਣਾ। ਅਲਫ਼ ਨੂੰ ਅੱਲਾਹ ਮਿਲਿਆ, ਤਾਂ ਗਦਾਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ। ਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸਨ ਉਹ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਲੈ ਰਾਜਾਈ ਗਵਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਬਾਪ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ, ਗਦਾਈ ਛੱਡ ਰਾਜਾਈ ਲੈਣਾ - ਇਹ ਹੀ ਸੱਚੀ ਸੱਤ ਨਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਬਾਪ ਸੁਨਾਉਂਦੇ ਹਨ।
- ਗੀਤ:- ਆਖਿਰ ਉਹ ਦਿਨ ਆਇਆ ਅੱਜ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਅਰਥ ਤਾਂ ਰੁਹਾਨੀ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਓਮ ਮਾਨਾ ਅਹਮ ਆਤਮਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਤੇ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ - ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਮੇਰਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਨ - ਬੁੱਧੀ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੰਸਕਾਰ ਚੰਗੇ ਜਾਂ ਬੁਰੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਹੈ ਆਤਮਾ। ਉਸ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਵੇਖਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦਾ। ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਆਤਮਾ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਜੜ੍ਹ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਵੇਖੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸ਼ਰੀਰ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਹੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਜੋ ਫਾਦਰ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮ ਹਨ। ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕਹਾਂਗੇ ਇਹ ਭਾਈ - ਭਾਈ ਹਨ ਜਾਂ ਭਾਈ - ਭੈਣ ਹਨ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ। ਜਿਸਮਾਨੀ ਭਾਈ - ਭੈਣ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਸਭ ਦਾ ਇੱਕ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਬਣਾਉਣ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਤਿਯੁਗ ਸੀ, ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕਲਯੁਗ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਹੁਣ ਬਦਲਣਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਪੁਰਾਣਾ ਘਰ ਖਤਮ ਹੋ ਨਵਾਂ ਘਰ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਲਾਸ ਹੋਈ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਦੇ ਬਾਦ ਤ੍ਰੇਤਾ, ਦਵਾਪਰ, ਕਲਯੁਗ ਫਿਰ ਸਤਿਯੁਗ ਆਉਣਾ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੋਗਾਫੀ ਰਪੀਟ ਹੋਈ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜ। ਅਧਾਕਲਪ ਚਲਦਾ ਹੈ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਅਤੇ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ। ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਡਾਇਨੇਸਟੀ, ਰਾਮ - ਸੀਤਾ ਦੀ ਡਾਇਨੇਸਟੀ। ਤਾਂ ਇਹ ਸਹਿਜ ਹੈ ਨਾ। ਫਿਰ ਦਵਾਪਰ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਧਰਮ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤੇ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਸਨ ਉਹ ਅਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰਾਵਣਰਾਜ। ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਵਰ੍ਹੇ - ਵਰ੍ਹੇ ਸਾੜਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਸੜਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਸਭਦਾ ਵੱਡਾ ਦੁਸ਼ਮਣ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾੜਨ ਦੀ ਰਸਮ ਪੈ ਗਈ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਨੰਬਰਵਨ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ ਰਾਵਣ ਅਤੇ ਨੰਬਰਵਨ ਦੇਸਤ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਖੁਦ। ਖੁਦ ਨੂੰ ਦੇਸਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਸ ਤੇ ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਵੀ ਹੈ ਤਾਂ ਖੁਦਾ ਹੈ ਦੇਸਤ। ਰਾਵਣ ਹੈ ਦੁਸ਼ਮਣ। ਖੁਦਾ ਦੇਸਤ ਨੂੰ ਕਦੇ ਸਾੜਨਗੇ ਨਹੀਂ। ਰਾਵਣ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ ਇਸਲਈ 10 ਸਿਰ ਵਾਲਾ ਰਾਵਣ ਬਣਾਕੇ ਉਸਨੂੰ ਵਰ੍ਹੇ - ਵਰ੍ਹੇ ਸਾੜਦੇ ਹਨ। ਗਾਂਧੀ ਜੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ ਸਾਨੂੰ ਰਾਮਰਾਜ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰਾਮਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸੁੱਖ, ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹਰ ਦੁਖ। ਹੁਣ ਇਹ ਕੌਣ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾਦਾ। ਬਾਬਾ ਸਦਾ ਸਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਬਾਪ ਦਾਦਾ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਤਾਂ ਸਭਦਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਐਡਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰੇਟ - ਗ੍ਰੇਟ ਗ੍ਰੈਂਡ ਫਾਦਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਹੋਇਆ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਫਿਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਦੇਵਤਾ, ਸ਼ਤਰ੍ਹੀ, ਵੈਸ਼, ਸੂਦ੍ਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਵੱਡਾ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਸਾਕਾਰ ਬਾਬਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਬਾ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਨਵੀਂ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ। ਹੁਣ ਰਾਵਣ ਦੀ ਆਸੁਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਉਸਦੇ ਲਈ ਇਹ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਹੈ। ਫਿਰ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਸ ਰਾਵਣ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਾੜਨਗੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਰਾਵਣ ਹੋਵੇਗਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਰਾਵਣ ਨੇ ਹੀ ਇਹ ਦੁਖ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾਈ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਪੈਸੇ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਮਹਿਲ ਆਦਿ ਹਨ ਉਹ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੋਲ ਕਰੋੜ ਹਨ, ਪਰੰਤੂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪੈਸੇ ਆਦਿ ਤਾਂ ਸਭ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਨਵੀਆਂ ਖਾਣੀਆਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਹਿਲ ਆਦਿ ਸਾਰੇ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੁਣ ਖਤਮ ਹੋਈ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹਨ ਵਾਈਸਲੈਸ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ। ਉੱਥੇ ਬੱਚੇ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਕਾਰ ਉੱਥੇ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਨਾ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ, ਨਾ ਕ੍ਰੋਧ, ਨਾ ਕਾਮ। 5 ਵਿਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਇਸਲਈ ਉੱਥੇ ਕਦੇ ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਸਾੜਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਰਾਵਣਰਾਜ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਸਾਰੇ ਪੁਕਾਰਦੇ

ਹਨ ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ। ਉਹ ਤਾਂ ਲਿਬਰੇਟਰ ਵੀ ਹੈ, ਸਭ ਦਾ ਦੁਖਹਰਤਾ ਹੈ। ਹਾਲੇ ਸਾਰੇ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਕੇ ਛੁਡਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਇਹ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋਣੀ ਹੈ ਜੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣਗੇ ਉਹ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਗੇ। ਵਿਨਾਸ਼ ਤਾਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਕੌਣ ਬਚਣਗੇ? ਜੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹੀ ਹੀ ਬਾਪ ਦੀ ਮਤ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਨਾ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ ਜੋ ਖਤਮ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗੀ ਰਾਮਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਰਾਮ ਅਤੇ ਸੀਤਾ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਫਾਲਤੂ ਗੱਲਾਂ ਲਿੱਖ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਲੰਕਾ ਇਹ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਰਾਵਣ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਸੋਨੇ ਦੀ ਚਿੜੀਆ ਸੀ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ। ਜਦਕਿ ਦੂਸਰਾ ਕੋਈ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਾਪ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸੋਨੇ ਦੀ ਚਿੜੀਆ ਸਵਰਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਜੇ ਇੰਨੇ ਧਰਮ ਹਨ, ਸਾਰੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਸਮੁੰਦਰ ਵੀ ਉੱਛਲ ਮਾਰੇਗਾ। ਬੰਬੇ ਕੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਗਾਂਵੜਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਸਤਿਯੁਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਬੰਬੇ ਆਦਿ ਰਹਿਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਮਨੁੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੈਪਿਟਲ ਦਿੱਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦਿੱਲੀ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਪਰਿਸਤਾਨ ਸੀ। ਦਿੱਲੀ ਹੀ ਗੱਦੀ ਸੀ। ਰਾਮਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਿੱਲੀ ਹੀ ਕੈਪਿਟਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਰਾਮਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹੀਰੇ - ਜਵਾਹਰਾਤਾਂ ਦੇ ਮਹਿਲ ਸੀ, ਅਥਾਹ ਸੁੱਖ ਸੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਰਾਜ ਗਵਾਇਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਮਤ ਤੇ ਚੱਲੋ। ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰੋ ਹੋਰ ਕਿਸੀ ਦੇਧਾਰੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਾ ਕਰੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣ ਜਾਓਗੇ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆ ਜਾਓਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਗਲੇ ਦੀ ਮਾਲਾ ਬਣ ਫਿਰ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਗਲੇ ਦੀ ਮਾਲਾ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਮਾਲਾ ਦੇ ਉੱਪਰ ਹਾਂ ਮੈਂ। ਫਿਰ ਯੁਗਲ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਾ - ਸਰਸਵਤੀ। ਉਹ ਹੀ ਸਤਿਯੁਗ ਦੇ ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਹੀ ਫਿਰ ਸਾਰੀ ਮਾਲਾ ਹੈ ਜੋ ਨੰਬਰਵਾਰ ਗੱਦੀ ਤੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ - ਸਰਸਵਤੀ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦਵਾਰਾ ਸਵਰਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਫਿਰ ਯਾਦਗਾਰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਸਥਾਨ ਹੈ ਪਰਮਧਾਮ, ਜਿਸਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉੱਥੇ ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਾਂ - ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ। ਉਹ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਮਨੁੱਖ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਮੁਕਤੀ ਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਈਏ। ਪਰ ਵਾਪਿਸ ਕੋਈ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਰੂ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਓਗੇ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਜੋ ਵੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ, ਉਹ ਸਭ ਆ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਫਿਰ ਖਲਾਸ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਕੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰੋਗੇ ਫਿਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਚੱਕਰ ਚੱਲੇਗਾ। ਗੀਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਨਾ, ਆਖਿਰ ਉਹ ਦਿਨ ਆਇਆ ਅੱਜ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਧੱਕੇ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਬਾਪ ਹੈ ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ। ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜੋ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਨਰਕਵਾਸੀ ਹਨ ਉਹ ਫਿਰ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣਨਗੇ। ਬਾਕੀ ਇੰਨੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਚਲੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਸਮਝਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਅਲਫ਼ ਬਾਬਾ, ਬੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ। ਅਲਫ਼ ਦਵਾਰਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਗਦਾਈ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਕਹਾਣੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸੁਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਸੱਚੀ ਸੱਤ-ਨਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਹਨ ਦੰਤ ਕਥਾਵਾਂ। ਬਾਬਾ ਹੀ ਨਰ ਤੋਂ ਨਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਗਿਆਨ ਸੁਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਿਸਟਰੀ - ਜੇਗ੍ਰਾਫੀ ਹੈ ਨਾ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਕਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਕਦੇ ਤੱਕ ਚੱਲਿਆ। ਤਾਂ ਕਥਾ ਵੀ ਹੋਈ ਨਾ! ਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸਨ ਉਹ 84 ਜਨਮ ਲੈਕੇ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣ ਗਏ ਹਨ।

ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਉਹ ਹੀ ਰਾਜ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ, ਪਾਵਨ ਤੋਂ ਪਤਿਤ ਬਣਦੇ ਹੋ - ਉਹ ਸਾਰੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੇਗ੍ਰਾਫੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀਆਂ ਦਾ ਰਾਜ ਫਿਰ ਚੰਦਰਵੰਸ਼ੀਆਂ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੂਸਰੇ ਵੀ ਬੁੱਧੀ, ਇਸਲਾਮੀ ਫਿਰ ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਆਏ। ਫਿਰ ਉਹ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਜੋ ਸੀ ਉਹ ਗੁੰਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੇਗਾਰਫੀ ਰਿਪੀਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਉਮਰ 100 ਵਰ੍ਹੇ ਵਿਖਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਬੈਠ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਵੀ ਸ਼ਰੀਰ ਛੁੱਟ ਜਾਏਗਾ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਜੋ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਉਹ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ; ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਜੇ ਖੁਦ ਹੀ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਉਹ ਫਿਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਗੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਭ ਭਗਤੀ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਨੇਕ ਗੁਰੂ ਹਨ। ਕੋਈ ਕਹਿਣਗੇ ਫਲਾਣੇ ਦੀ ਭਗਤੀ -ਕਰੋ, ਕੋਈ ਕਹਿਣਗੇ ਸ਼ਾਸਤਰ ਸੁਣੋ। ਅਨੇਕਾਨੇਕ ਮਤ - ਮਤਾਂਤਰ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਸਭ ਹੋਰ ਹੀ ਬੇਸਮਝ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਸਮਝਦਾਰ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ ਨਾ। ਹੁਣ ਕਿੰਨੇ ਕੰਗਾਲ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਿਵਬਾਬਾ ਆਕੇ ਨਰਕਵਾਸੀ ਤੋਂ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਥੇ ਤਕਦੀਰ ਜੱਗ ਜਾਏ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਜਗਾਉਣ। ਸਾਰੇ ਪਤਿਤ ਦੁੱਖੀ ਹਨ ਨਾ। ਸਾਰੇ ਤ੍ਰਾਹਿ - ਤ੍ਰਾਹਿ ਕਰ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤ੍ਰਾਹਿ - ਤ੍ਰਾਹਿ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਕੁੱਝ ਵਰਸਾ ਲੈ ਲੋ। ਇਹ ਜੋ ਕੁੱਝ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਉਹ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਫਾਲ ਆਫ਼ ਭਾਰਤ, ਰਾਇਜ ਆਫ਼ ਭਾਰਤ। ਇਹ ਭਾਰਤ ਦਾ ਹੀ ਖੇਡ ਹੈ। ਰਾਇਜ ਹੋਵੇਗਾ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ। ਹੁਣ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਫਾਲ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਰਾਵਣਰਾਜ ਦਾ ਪਾਮਪ ਹੈ। ਹੁਣ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਫਾਲ ਆਫ਼ ਵਰਲਡ, ਰਾਈਜ ਆਫ਼ ਵਰਲਡ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੇ - ਕਿਹੜੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਇਜ

ਆਫ਼ ਭਾਰਤ, ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜ। ਫਾਲ ਆਫ਼ ਭਾਰਤ, ਰਾਵਣ ਦਾ ਰਾਜ। ਹੁਣ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣ ਰਹੀ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਏਗੀ। ਇਸਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ, ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਲਈ। ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦਾ ਹੈ ਹੀ ਨਿਰਵਰਤੀ ਮਾਰਗ। ਉਹ ਧਰਮ ਹੀ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਉਹ ਧਰਮ ਅਲਗ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹੈ ਹੱਦ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰ ਫਿਰ ਇੱਥੇ ਆਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ, ਕਿਹੜਾ - ਕਿਹੜਾ ਧਰਮ ਕਦੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਦਵਾਪਰ ਦੇ ਬਾਦ ਹੀ ਹੋਰ ਧਰਮ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਸੁੱਖ ਭੋਗਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਦੁੱਖ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਚੱਕਰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਸਿਰਫ਼ ਅਲਫ਼ ਅਤੇ ਬੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਹੈ।

ਬਾਬਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵਿਲਾਇਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਮਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਵੇਂ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਮੌਤ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੋਵੇ। ਹੁਣ ਵਿਨਾਸ਼ ਤੇ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ, ਹੰਗਾਮਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੋ ਜਾਏਗਾ ਜੇ ਵਿਲਾਇਤ ਤੋਂ ਫਿਰ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਭਾਰਤ ਭੂਮੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਬਾਪ ਆਕੇ ਅਵਤਾਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਮਨਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਮਹਿਮਾ ਹੀ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਸਰਵ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਦਾ ਲੀਬ੍ਰੇਟਰ ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਅਵਤਾਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਗੰਡ ਫਾਦਰ ਹੀ ਹਨ ਜੋ ਆਕੇ ਲਿਬ੍ਰੇਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਮਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਵੈਲਯੂ ਹੀ ਗੁੰਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ ਤੀਰਥ ਹੈ। ਬਾਪ ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਤੀਰਥ ਠਹਿਰਿਆ। ਸਭ ਦੀ ਦੁਰਗਤੀ ਛੁਡਾਏ ਸਦਗਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਜਾਣਦੀਆਂ ਹੋ, ਸਾਡਾ ਬਾਬਾ ਇਸ ਆਪਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ ਇਹ ਰਾਜ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ ਸੁਣਦੀਆਂ ਹਾਂ। ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਕੱਟ ਨਿਕਲਦੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਆ ਜਾਓਗੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਉਤਨਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋਗੇ, ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਓਗੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਮਿਲੇਗੀ। ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾ ਲੈਵੋਗੇ ਇਸਲਈ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਾਪ ਦੇ ਗਲੇ ਦੀ ਮਾਲਾ ਬਣ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਪਿਰੇਣ ਦੇ ਲਈ ਸੰਪੂਰਨ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਹੈ।

2. ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ ਜੋ ਅਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਮਿਲਦੀ ਰਹੇ। ਤ੍ਰਾਹਿ - ਤ੍ਰਾਹਿ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਤਾਜ ਅਤੇ ਤਿਲਕ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਦਿਲਤਖ਼ਤਨਸ਼ੀਨ ਭਵ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਤਖ਼ਤ ਤੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਤਿਲਕ ਅਤੇ ਤਾਜ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਜੋ ਦਿਲਤਖ਼ਤਨਸ਼ੀਨ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਸਤਕ ਤੇ ਸਦੈਵ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਤਿਲਕ ਦੂਰ ਤੋਂ ਹੀ ਚਮਕਦਾ ਹੋਇਆ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਸ਼ੁਭ ਭਾਵਨਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨੈਣਾਂ ਤੋਂ ਅਤੇ ਮੁਖੜੇ ਤੋਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹਰ ਸੰਕਲਪ, ਵਚਨ ਅਤੇ ਕਰਮ ਬਾਪ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਰਲ ਯਾਦ ਦੇ ਲਈ ਸਰਲਤਾ ਦਾ ਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰੋ, ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਰਲ ਬਣਾਓ।
